Nancy FRIDAY • Fantasmele erotice ale femeilor

Eroscop

Eroscop
Mărturisiri

Nancy FRIDAY

FANTASMELE EROTI
ALE FEMEILOR

virtual-project.e

Nancy *FRIDAY*

FANTASMELE EROTICE ALE FEMEILOR

Traducere din limba engleză de
Ruxandra Comşa
Editura Trei
— 2008 —

Nancy Friday
My Secret Garden
1980

Eroscop

Colecţie coordonată de

Magdalena Mărculescu & Pascal Bruchner

Această ediție a fost tradusă după
Delta, Dell Publishing, divizie a Bantam Doubleday Dell Publishing Group, Inc., New York, 1980
1980, by Nancy Friday
Editura Trei, 2008 – pentru prezenta ediție în limba română
ISBN 978-973-707-217-7

EDITORI Silviu Dragomir Vasile Dem. Zamfirescu
DIRECTOR EDITORIAL Magdalena Mărculescu
REDACTOR ŞEF Raluca Hurduc
DIRECTOR PRODUCȚIE Cristian Coban
COPERTA Faber Studio (S. Olteanu, A. Rădulescu, D. Dumbrăvician)
FOTOGRAFIA COPERTEI Ira Bordo
REDACTOR Monica Şerban
DTP Marian Constantin

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
FRIDAY, NANCY
Fantasmele erotice ale femeilor/ Nancy Friday ; trad.: Ruxandra Comşa;
– Bucureşti: Editura Trei, 2008
ISBN 978-973-707-217-7
I. Comşa, Ruxandra (trad.)
821.111-31=135.1

Pentru Billy
care a crezut în această carte
când era doar o fantasmă
N.F.

Introducere douăzeci şi cinci de ani în grădina secretă

Îngăduiţi-mi acum să lămuresc lucrurile de la început. Nu vreau ca această idee să se piardă în paginile introductive: Libertatea sexuală nu a făcut niciodată parte din feminismul modern şi nu a fost niciodată celebrată ca atare de gruparea feministă.

Pentru că foarte multe dintre noi au mărşăluit atât pentru emanciparea femeilor, cât şi pentru libertatea sexuală, şi pentru că aceste evenimente au avut loc simultan, ele rămân în amintirea noastră ca o revoluţie glorioasă. Nu ar părea ilogic să excludem libertatea sexuală din rândul tuturor celorlalte drepturi – politic, social, economic – pentru care am luptat? De ce să separăm sexul şi statul?

Am presupus în mod automat că acelea dintre noi care au manifestat pentru drepturile femeilor şi au scris la sfârşitul anilor ’60 şi începutul anilor 70 ştiau că nu va fi nici o fericire la locul de muncă în lipsa libertăţii sexuale şi prin aceasta nu mă refer la a ţi-o trage în toaleta pentru doamne (pardon, pentru femei). Pe scurt, ştiam că nu vom fi

niciodată egale cu bărbații dacă vom rămâne încătuşate în cămaşa de forță sexuală tradițională. Sexul înseamnă energie şi, cu toate că doctrina fundamentală a patriarhatului susținea că bărbații dețin cheia erotismului, unele dintre noi simțeam în adâncul sufletului că femeile, nu bărbații, erau şi rămâneau cele care acordau permisiunea în privința sexului. Prin vocile altor femei ne auzim propria voce. Fără teama dezaprobării lor, toată energia noastră sexuală poate străbate orice fațetă a vieților noastre – politică, personală şi economică.

Greşeala noastră însă era de a crede că toată lumea care manifesta pentru drepturile femeilor avea aceleaşi scopuri. Când am început să scriu această carte, am crezut că feministele o vor adopta. Nu mi-am dat seama că era nedorită în cadrul mişcării feministe până ce un vechi prieten, devenit redactor la revista „Ms.", m-a trezit la realitate, proclamând faptul că „Ms." va decide care sunt fantasmele femeilor. La scurt timp după aceea, a urmat o recenzie în acea revistă care începea cu următoarele cuvinte: „...această femeie nu este o feministă".

Am fost şocată, nu îmi venea să cred că fusesem numită o fată rea pentru că scrisesem despre ceva atât de optimist precum emanciparea sexuală a femeilor. Nu mi-am dat seama atunci, aşa cum acum îmi dau seama, că Feministele Matriarhale luaseră hotărârea conştientă de a lăsa sexul pe dinafară. Nu că până atunci ar fi discutat despre asta, dar realizau că nu puteau controla o armată de femei care urmăresc să facă sex cu bărbații. Sexul între femei? Era în regulă şi încă mai e.

Ştiau în mod intuitiv că vocile altor femei ne ajută să auzim propriul glas şi că, socotindu-i în continuare pe bărbați drept nişte inamici, mai ales în ziua de astăzi, generăm practic o groapă de gunoi în care să aruncăm tot ce e în neregulă în lumea femeilor.

Reacția mea inițială la recenzia răutăcioasă din „Ms.” a fost să uit de ea. Milioanele de femei care au cumpărat „Fantasmele erotice ale femeilor” mi-au reafirmat convingerea în importanța înțelegerii sexului. În plus, când am terminat această carte, aveam prea multe întrebări personale la care căutam să aflu răspunsul. De ce, de exemplu, femeile se simțeau, şi multe se simt şi astăzi, atât de vinovate în legătură cu fantasmele sexuale? Doar ne gândeam, nu şi acționam pe baza gândurilor noastre. Motivul mi-a venit în minte în ziua în care am terminat acest manuscris: mama. Aşa că m-am aşezat ca să scriu o prezentare a ei şi apoi am intitulat-o „Prima minciună”. A devenit ulterior „Mama mea/sinele meu”, studiul meu despre mame şi fiice. Am continuat să scriu alte cinci cărți, două despre fantasmele sexuale ale femeilor, „Flori interzise” şi „Femeia deasupra”; una despre fantasmele sexuale ale bărbaților, „Fantasmele erotice ale bărbaților”; şi „Gelozia” şi „Puterea frumuseții”.

Dar recenzia din „Ms.” şi tot ceea ce implica ea nu mi-a dispărut niciodată complet din minte şi, în timp ce scriam la ultima mea carte, despre felul în care aspectul fizic ne influențează viața, a revenit în forță, ca un ecou cumplit din inconştient. Ajunsesem să înțeleg că ultimul tabu era competiția dintre femei, ceva ce Feministele Matriarhale refuzau să recunoască sau să discute. Mai bine să optezi pentru țesutul păturilor care nu implică nici o competiție, după cum a propus Gloria Steinem în cartea sa, decât să accepți realitatea competiției pentru frumusețe, competiției la locul de muncă şi, cu siguranță, competiției pentru bărbați. Nu e de mirare că aceste feministe au fost şi rămân atât de rigide în privința sexului. Nu doar pentru că au vrut să fie luate în serios, aşa cum vreau şi eu, şi nu socotite nişte obiecte sexuale. A fost la fel de important pentru ele să

elimine competiția în privința sexului şi a frumuseții în rândul femeilor.

Această nevoie continuă contribuie la explicarea opusului său, popularitatea constantă a temelor erotice din cartea de față. Aceste fantasme sunt permanente şi au acelaşi impact asupra femeilor astăzi, ca şi cu douăzeci şi cinci de ani în urmă. O femeie care se masturbează vrea să ajungă la orgasm. Pentru aceasta, trebuie să câştige competiția cu cei care o împiedică să fie stăpâna propriei sexualități. Cine sunt concurenții ei? Ei bine, aşa cum am aflat când am scris „Mama mea/sinele meu", ea începe cu ființa uriaşă din camera bebeluşului, o ființă de obicei iubitoare, dar care nu tolerează independența sexuală.

Nici un bărbat nu mă poate răni la fel ca o femeie. Refuzul feministelor de a se ocupa de chestiunile legate de competiție ne lasă veşnic vulnerabile în fața puterii periculoase pe care femeile o au una asupra alteia. Toate acestea îmi vin în minte când mă gândesc la faptul că azi e la modă lesbianismul, care reprezintă în parte o celebrare a accesului facil pe care femeile l-au avut dintotdeauna la trupul celeilalte şi în parte o soluție „naturală" pentru femeile condiționate de programul feminist împotriva bărbaților. O femeie se culcă cu o altă femeie şi lumea ridică din umeri.

Puține dintre noi doresc să trăiască excluse din lumea femeilor. Aşadar, grădina dorinței sexuale şi a împlinirii devine grădina „secretă" şi fraza pe care am auzit-o pentru prima dată de la femei cu douăzeci şi cinci de ani în urmă continuă să fie valabilă şi astăzi: „Mulțumesc Domnului că ați scris cartea asta. Credeam că eu eram singura aşa."

Cum e posibil, v-ați putea întreba, ca femeile de astăzi, când suntem pe punctul să trecem într-un alt secol, să mai creadă încă faptul că sunt singurele fete rele cu gânduri erotice? Ce fel de închisoare e aceasta în care femeile se

închid de bunăvoie? Avem de-a face cu o presiune inconştientă, care ne determină în aparenţă să acţionăm împotriva voinţei noastre. Unele aleg presiunea care se potriveşte perfect nevoii de a fi posedate, de a fi rele – da, în ultimă instanţă, de a ajunge la orgasm.

E nevoie să adaug că noi câştigăm în toate fantasmele noastre? Da, chiar şi în cele care implică aşa-numitul „violator", acest *deus ex machina,* în care ne afundăm pentru a ne catapulta dincolo de o viaţă guvernată de regulile feminine împotriva sexului. Această fantasmă rămâne la fel de populară şi astăzi. Femeile cu care am vorbit nu vor cu adevărat să fie rănite sau umilite. Masculinitatea violatorului, deşi bestială de fapt, poate „face" o femeie să se relaxeze suficient pentru a se bucura de orgasm şi apoi îi permite să revină cu picioarele pe pământ, cu „sinele" ei intact de fată cuminte şi de fiică bună. Fantasma cu violul le dă femeilor impresia că vina pentru pierderea controlului nu le aparţine.

Ce altă dovadă mai clară despre puterea inconştientului, decât aceea că, în zilele internetului, ale casetelor video porno, ca să nu mai menţionăm asalturile erotice de la televiziune, există încă, în ciuda acestei aparente permisivităţi, o voce negativă care pretinde un răspuns înainte să putem ajunge la orgasm?

După cum am spus şi mai devreme, mama nu este o vrăjitoare. Ci o simplă fiinţă umană. Dragostea implică şi ambivalenţă. Atunci când ne întindem în pat pentru a face sex reconciliem puterea celei mai importante persoane de la începuturile vieţii noastre cu puterea propriilor noastre apetituri sexuale.

Dorinţa femeilor a fost dintotdeauna temută, ea fiind văzută ca acea forţă extraordinară care, rămasă necontrolată, ar putea supune nu doar indivizi, ci toată societatea. Supunerea vine de foarte devreme, o dată cu

laptele mamei – şi, vai, dragele mele, cât de fixat rămâne copilaşul când devine o fetiţă, privind acea sursă de iubire, de căldură, de hrană, de viaţă. Nu ne dezlipim niciodată ochii de pe ea şi, prin intermediul acestor lecţii preverbale timpurii, învăţăm acele sentimente faţă de corpul nostru pe care le păstrăm pentru toată viaţa.

Nimic nu plantează sămânţa vinovăţiei noastre sexuale private mai profund decât reproşurile mamei, ameninţarea cu pierderea dragostei sale dacă ne iubim vreodată propriul corp. Nu e nevoie de cuvinte. Ochii micuţi învaţă lecţiile vieţii cel mai bine în perioada în care sunt cel mai dependenţi. Fetiţele copiază ura ei faţă de propria carne, preluând-o în mod inconştient, deşi putem nega mai târziu că semănăm în vreun fel cu ea. Putem să nu ascultăm de interdicţia ei de a face sex în adolescenţă când corpul nostru o cere, dar războiul cu ea este temporar. În cele din urmă, majoritatea femeilor acceptă una sau alta din aceste interdicţii, care cer ca nici o femeie să nu facă mai mult sex sau să nu fie mai sexuală decât alta.

Asta înţeleg Feministele Matriarhale şi de aceea au eliminat satisfacţia sexuală din programul lor. Ele vor ca noi toate să rămânem la fel. Rareori le auzi vorbind despre contracepţie şi despre tragedia unei sarcini nedorite. Puţine dintre ele au sărit în apărarea chirurgului Joycelyn Elders care a îndrăznit să sugereze şcolilor să-i înveţe pe copii despre rolul şi importanţa masturbării.

Furia mea este temperată doar de persoane ca voi, care îmi împărtăşiţi interesul pentru adevăratul feminism, care luptaţi pentru egalitate în chestiuni sexuale, ca şi în orice alt domeniu. Când am pornit pentru prima dată pe acest drum cu douăzeci şi cinci de ani în urmă, mi-a fost foarte greu să găsesc femei care să admită măcar că au asemenea fantasme sexuale. Mi-a luat ani de zile ca să găsesc mai multe femei care să ştie despre ce vorbesc când le întreb

dacă au avut fantasme sexuale. Dar odată cu trecerea anilor, din ce în ce mai multe femei sunt dispuse să discute despre satisfacerea sinelui sexual şi să recunoască legătura sa inextricabilă cu adevărata emancipare a femeilor.

Nancy Friday
Key West, Florida
Ianuarie 1998

1. „Spune-mi la ce te gândeşti!”, a rostit el.

În mintea mea, ca şi atunci când facem sex, mă aflu într-un moment crucial: ...Suntem la un meci de fotbal dintre Baltimore Colt şi Minnesota Viking şi e foarte frig. Patru sau cinci dintre noi ne înghesuim sub o pătură mare în carouri. Brusc, sărim în picioare ca să-l vedem pe Johnny Unitas cum aleargă să dea gol. În timp ce el traversează în goană terenul, ne întoarcem cu toţii ca un singur trup, înveliţi în pătura noastră, strigând de emoţie. Cumva, unul dintre bărbaţi – nu ştiu care şi din pricina emoţiei care m-a cuprins nu mă pot uita – s-a lipit mai mult de spatele meu. Continui să strig, iar vocea mi se răsfrânge fierbinte pe gât ca un ecou al glasului său. Îi simt erecţia prin pantaloni în timp ce îmi face semn printr-o atingere să îmi întorc coapsele mai spre el. Unitas e blocat, dar acţiunea, slavă Domnului, are ca scop golul şi nimeni nu-şi dezlipeşte privirea de pe teren. Toată lumea a înnebunit. El şi-a scos acum scula şi ajunge cu ea între picioarele mele; îmi face o gaură în ciorapi pe sub fusta scurtă, iar eu strig şi mai tare, în timp ce jucătorul mai are puţin şi marchează. Sărim cu toţii în aer şi trebuie să-mi ridic picioarele mai sus, pe următoarea bancă pentru a mă echilibra; acum bărbatul din spatele meu o poate strecura înăuntru mai uşor. Sărim cu toţii, izbindu-ne unul de altul, iar el îşi petrece braţul în

jurul umerilor mei ca să mențină ritmul. Acum e înăuntrul meu, s-a înfipt acolo ca un țăruş; Isuse, parcă mi-a intrat până în gât! „Haide, Johnny, nu te opri! Haide, haide, du-te, du-te!” urlăm amândoi, mai tare decât toată lumea, făcându-i şi pe ceilalți să strige şi mai tare. Noi doi conducem întreaga galerie, în timp ce înăuntrul meu îl simt pe acest bărbat, cine o fi el, cum creşte din ce în ce mai mult, împingându-se mai adânc şi mai sus în mine cu fiecare săritură, până când încurajările pentru Unitas capătă ritmul futaiului nostru şi toți cei din jur ne susțin, ne aclamează atât pe noi, cât şi pe cel care marchează golul... acum e dificil să facem diferența între unii şi alții. E ultima şansă a lui Unitas, totul depinde de el; suntem într-o întrecere nebună, aproape pe punctul de a exploda. Excitarea mea devine mai sălbatică, aproape incontrolabilă, iar eu îi strig lui Unitas să reuşească odată cu noi, să dăm golul simultan. Şi în timp ce bărbatul din spatele meu urlă, strângându-mă cutremurat de plăcere, Unitas e pe punctul de a da gol şi...

— Spune-mi la ce te gândeşti, a rostit bărbatul cu care mi-o trăgeam în realitate, pe un ton la fel de tensionat ca şi acțiunea din mintea mea. Deoarece nu mă opream niciodată să mă gândesc înainte de a face ceva în pat (atât de siguri eram de spontaneitatea şi de răspunsul nostru), am hotărât să nu-mi cenzurez gândurile. I-am mărturisit la ce mă gândeam.

S-a dat jos din pat, şi-a tras pantalonii pe el şi a plecat acasă.

Stând acolo întinsă între cearşafurile mototolite, atât de brutal respinsă şi nedumerită în privinţa motivului, l-am urmărit cum se îmbrăca. Era doar o fantasmă. Am încercat să-i explic; nu-l doream cu adevărat pe celălalt bărbat de la meciul de fotbal. Nu avea chip! Era un nimeni! Nici prin cap nu mi-ar fi trecut aşa ceva, darămite să rostesc cu voce tare asemenea cuvinte dacă nu aş fi fost atât de excitată, dacă el, iubitul meu din realitate, nu m-ar fi stârnit aşa de tare, încât să-mi abandonez trupul, întreaga mea fiinţă; chiar şi mintea. Nu şi-a dat seama? El şi amorul lui minunat, pasional, treziseră aceste lucruri, iar ele, la rândul lor, mă făceau mai pasională. Prin urmare, am încercat eu să zâmbesc, ar trebui să fie mândru, bucuros pentru amândoi...

Unul dintre lucrurile pe care le admirasem întotdeauna la iubitul meu era faptul că aparţine acelei categorii rare de bărbaţi care înţelegeau că sexul putea fi distractiv şi amuzant. Dar fantasma mea cu meciul de fotbal nu i s-a părut nici amuzantă, nici distractivă. După cum am spus, pur şi simplu a plecat.

Furia lui şi ruşinea pe care m-a făcut să o simt (iar scrierea acestei cărţi m-a ajutat să realizez că încă o mai resimt) au însemnat începutul sfârşitului pentru noi. Până în acel moment, strigătul lui fusese mereu „Mai mult!”. Mă convinsese că nu exista nici o limită sexuală la care să ajung şi care să nu-l excite şi mai mult; mă încuraja precum un copil ce împinge din când în când un titirez ca să se rotească din ce în ce mai repede. Mă ghida iute spre lucruri pe care dorisem din totdeauna să le fac, dar pe care, din timiditate, nu îndrăznisem nici măcar să mi le închipui. Timiditatea nu-mi stătea în fire, dar din punct de vedere sexual eram în continuare fiica mamei mele. El mă eliberase, aşa simţeam eu, de aceste constrângeri neadecvate de domnişoară de pension cu care nu mă

puteam identifica din punct de vedere intelectual, dar de care nu mă puteam desprinde fizic. Mândru de eforturile mele, m-a făcut să mă simt şi eu mândră de mine. Iubeam cuplul pe care îl formam.

Privind în retrospectivă acum la iubitul meu care era dispus la orice, văd că mă mulțumeam să-i pun în practică fantasmele de tip Pygmalion – D.H. Lawrence. Dar cu mine cum rămânea? Nu voia să audă de ele. Eu nu trebuia să fiu coautoare la acest scenariu fascinant despre „Cum să fii Nancy", chiar dacă era vorba de viața mea. Nu trebuia să acționez, ci să se acționeze asupra mea.

Unde eşti tu acum, vechi iubit al meu? Dacă te-a pus pe fugă fantasma mea legată de „celălalt bărbat", ce ai fi gândit despre cea legată de dalmațianul unchiului meu, Henry? Sau despre singurul membru al familiei mele de care îți plăcea, unchiul Henry însuşi, aşa cum ne privea din portretul de deasupra pianului mamei mele, pictat pe vremea când femeile purtau fuste lungi, iar bărbații aveau mustăți ce te gâdilau? Puteai să vezi ce îmi făcea unchiul Henry pe sub masă? Numai că nu eram eu; mă deghizam în băiat.

Sau eram eu? Nu conta. Nu contează în fantasmele mele. Ele există numai datorită elasticității lor, abilității lor de a încorpora în mod instantaneu orice nou personaj, imagine sau idee, sau de a conține simultan idei conflictuale – ca în vise, de care sunt atât de apropiate. Extind, măresc, distorsionează sau exagerează realitatea, purtându-te mai departe, mai repede în direcția în care inconştientul lipsit de ruşine ştie deja că vrea să ajungă. Prezintă sinelui uimit incredibilul, posibilitatea de a atinge imposibilul.

Au mai existat şi alți iubiți, şi alte fantasme. Dar nu le-am mai făcut niciodată cunoştință. Până când l-am întâlnit pe soțul meu. Un bărbat bun scoate la lumină ce e mai bun din tine, te doreşte în întregime şi, căutându-ți esența,

acceptă tot ce găseşte şi nu-şi doreşte nimic mai mult. Mi-a scos la lumină fantasmele din adâncimile în care hotărâsem eu că e mai prudent ca acestea să rămână – la fel de viguroase şi de vii ca totdeauna, dar care să nu mai fie rostite cu voce tare niciodată. Nu voi uita niciodată reacţia lui când, timidă, vulnerabilă şi parţial ruşinată, m-am decis să risc şi să-i spun la ce mă gândisem.

— Ce imaginaţie! a exclamat el. Nu mi-ar fi trecut niciodată aşa ceva prin minte. Chiar te-ai gândit la asta?

Privirea lui plină de admiraţie amuzată m-a făcut să mă simt uşurată. Mi-am dat seama cât de mult mă iubea şi, iubindu-mă, iubea orice lucru care îmi oferea o viaţă mai bogată. Fantasmele mele erau pentru el o dezvelire bruscă a unei noi grădini a plăcerilor, pentru moment necunoscută lui, în care aveam să-l invit.

Căsnicia m-a eliberat de multe lanţuri şi mi-a arătat drumuri noi. Dacă fantasmele mele păreau atât de pline de imaginaţie şi atât de revelatoare pentru soţul meu, de ce să nu le includ în romanul pe care îl scriam? Personajul principal era o femeie, desigur, şi probabil că mai existau alţi cititori în afară de soţul meu, de ambele sexe, bineînţeles, care să fie interesaţi de o nouă abordare cu privire la ce se întâmplă în mintea unei femei. Prin urmare, am dedicat un întreg capitol unei lungi reverii idilice alcătuite din fantasmele sexuale ale eroinei. Mi s-a părut cel mai bun lucru din carte: romanele pe care le admiram cel mai mult pe asta se axau. Dar editorului meu, un bărbat, nu i-a plăcut deloc. Nu mai citise niciodată ceva asemănător (adică exact motivaţia scrierii unui roman, credeam eu), a spus el. Fantasmele eroinei o făceau să pară o dezaxată sexual, după el.

— Dacă e atât de înnebunită după tipul ăsta, a continuat, dacă el e un iubit atât de bun, atunci de ce se

gândeşte la tot felul de lucruri nebuneşti... de ce nu se gândeşte la el?

Aş fi putut să îi pun şi eu o întrebare: de ce bărbaţii au fantasme sexuale? De ce caută prostituate pentru a îndeplini anumite acte când au iubite numai bune de futut acasă? De ce soţii le cumpără soţiilor chiloţi tanga de dantelă neagră şi sutiene care dezvăluie sfârcurile, dacă nu caută şi ei să-şi împlinească propriile fantasme? În Italia, bărbaţii strigă „Madonna mia" când ejaculează şi, aflăm din „Erosul negat", că nu e nimic neobişnuit, ca un englez cu multă imaginaţie să plătească o femeie pentru privilegiul de a mânca spuma de căpşuni (cum obişnuia să-i facă dădaca) pe care ea cu amabilitate şi-a băgat-o în pizdă. De ce este perfect rezonabil (şi permanent comercial) ca benzile desenate să se concentreze asupra unui necunoscut care merge pe stradă şi o priveşte pofticios pe blonda cu părul strălucitor ce trece pe lângă el, în timp ce deasupra capului lui ni se arată, într-un „balon", cum şi-o imaginează în cele mai exotice ipostaze? Doamne! Departe de a fi socotită dezgustătoare, această ultimă fantasmă masculină este considerată amuzantă, un soi de divertisment pentru toată familia, ceva ce poate fi distractiv atât pentru tată, cât şi pentru fiu.

Fantasmele sexuale împărtăşite de bărbaţi prin baruri se numesc bancuri porcoase; cel căruia nu i se par amuzante este eliminat din grup. Filmele cu conţinut sexual îi fac să hohotească pe celibatari în timpul cinei şi pe agenţii comerciali aflaţi la convenţii. Iar când Henry Miller, D.H. Lawrence şi Norman Mailer – ca să nu mai vorbim de Genet – îşi pun fantasmele pe hârtie, acestea sunt recunoscute pentru ceea ce pot fi: artă. Asemenea fantasme sexuale sunt numite romane. De ce atunci, aş fi putut să-l întreb pe editorul meu, fantasmele sexuale ale femeilor nu pot fi numite la fel?

Dar nu am spus nimic. Insinuarea fostului meu editor, ca şi respingerea fostului meu iubit, m-a lovit în punctul sensibil, în acea zonă unde femeile, cunoscând atât de puțin despre adevăratul sine sexual al celorlalți, sunt aşa de vulnerabile. Ce înseamnă să fii femeie? Îmi pierdusem feminitatea? Una e să nu-ți pui o astfel de întrebare, pentru că ştii cu certitudine răspunsul. Dar alta e să ştii că acea întrebare a apărut brusc în mintea altcuiva, şi să fii judecată în funcție de o competiție sau o comparație nedefinită, necunoscută, de neimaginat. Ce presupune practic statutul de femeie? Nefiind dispusă să mă cert în privința acestei chestiuni cu editorul meu misogin, care ar fi trebuit să ştie totul despre preocupările sexuale ale lumii (nu el fusese cel care, de exemplu, îi publicase pe James Jones şi pe Mailer şi probabil împărtăşise cu ei opinii nepublicabile legate de sex?), m-am ridicat, mi-am luat cartea şi fantasmele şi m-am dus acasă, în locul unde eram apreciate. Dar am pus cartea la păstrare. Lumea nu era pregătită încă pentru fantasmele sexuale ale femeilor.

Aveam dreptate. Nu era o idee comercială atunci, deşi vorbim de acum patru ani, nu patru sute. Oamenii spuneau că voiau să afle lucruri despre femei. Ce gândeau ele? Dar bărbații nu-şi doreau cu adevărat să cunoască un potențial nou, posibil periculos, al femeilor. Acesta ar fi impus imediat o realiniere sexuală, o regândire a poziției (superioare) a bărbatului. Iar noi, femeile, nu eram încă pregătite să împărtăşim acest potențial, cunoaşterea noastră comună, dar nerostită.

Lucrurile de care aveau nevoie femeile şi aşteptările lor alcătuiau un fel de unitate de măsură cu ajutorul căreia să se poată autoevalua: o lege sexuală concretă echivalentă cu cea pe care bărbații şi-au oferit-o dintotdeauna unul altuia. Dar femeile făceau parte clin categoria sexului tăcut. În dorința noastră de a mulțumi bărbații, plasasem

constrângerile sexuale şi secretomania una asupra alteia pentru că numai aşa bărbaţii se puteau socoti fericiţi şi liberi. Ne întemniţasem una pe cealaltă, ne trădasem propriul sex şi pe noi înşine. Bărbaţii făcuseră mereu echipă pentru a-şi oferi reciproc suport fratern şi încurajări, deschizându-şi cele mai largi căi posibile pentru aventură, varietate şi oportunităţi sexuale. Femeile însă, nu.

Pentru bărbaţi, discuţiile, comentariile şi speculaţiile legate de sex, precum şi mărturisirile, eforturile şi încurajările reciproce în privinţa acestui subiect n-au reprezentat niciodată o problemă din punct de vedere social. Ba chiar lăudăroşenia de la vestiar e văzută drept o dovadă de bărbăţie, un semn că avem de-a face cu un adevărat macho. Dar aceeaşi cultură care le dădea bărbaţilor această libertate o interzicea cu fermitate femeilor, care deveneau astfel suspicioase în privinţa aspectelor sexuale, fiind forţate să adopte un comportament fals, marcat de ruşine şi mai ales de tăcere.

În ce mă priveşte, probabil că nu m-aş fi decis niciodată să scriu această carte despre fantasmele erotice ale femeilor dacă vocile altor femei nu ar fi rupt tăcerea, oferindu-mi nu doar etalonul de măsură sexuală despre care vorbeam mai devreme, ci şi dovada că alte femei ar putea dori să-mi asculte ideile cu acelaşi interes cu care eu doream să le ascult pe ale lor. Deodată, oamenii nu-şi mai exprimau intenţia de a asculta ce au de spus femeile, acum femeile chiar vorbeau, fără a aştepta să fie întrebate, împărtăşindu-şi experienţele, dorinţele. Mii de femei se sprijineau una pe alta, adăugându-şi vocile, numele, prezenţa lor forţelor eliberatoare care le promiteau o nouă schimbare, ceva „mai mult” decât până atunci.

Destul de ciudat, cred că simpla forţă a strigătului de emancipare a femeilor nu ne-a fost de mare folos. Şi nici pe mine nu m-a ajutat foarte tare în concretizarea muncii mele.

Multe femei au bătut în retragere. Stridența acestui fenomen, în loc să ne aducă mai aproape, ne-a aruncat în tabere opuse; cele care îi sfidau pe bărbați, negându-le superioritatea, au făcut front comun împotriva celor care, deodată, se temeau mai mult ca niciodată că agresivitatea lor îi va determina pe bărbați să le respingă. Dacă sexul se reduce la un test al puterii, ce femeie ar vrea să rămână singură, puternică, dar nevoită să se satisfacă în solitudine?

Totuşi, ideea de emancipare plutea în aer. Odată cu eliberarea tot mai pronunțată a corpurilor noastre, şi mintea ni se deschidea mai mult. Fantasmele sexuale ale femeilor, enigma conținutului acestora, posibilitatea ca întrebarea de veacuri a bărbaților adresată femeilor: „La ce te gândeşti?" să primească, în fine, un răspuns au început să-i fascineze pe editori. Nu se mai punea problema ca editorul, preocupat de volumul vânzărilor, să decidă ce succes comercial ar avea publicarea unei serii de romane erotice ale unor scriitoare sexy şi în ce măsură acestea romane vor da o nouă înfățişare, mai atrăgătoare, învechitelor scene de sex aşternute pe hârtie de bărbați. Dintr-o dată, editorul pierduse controlul: femeile scriau despre sex, dar din punctul lor de vedere (ajunge cu femeile văzute numai ca fantasme sexuale masculine!), iar datele problemei se schimbaseră. Brusc a devenit evident că, odată cu emanciparea femeilor, şi bărbații aveau să se emancipeze, scăpând de toate stereotipiile care îi făceau să socotească femeile drept o povară, nişte mironosițe obligatoriu rele, iar în cel mai bun caz ființe inferioare bărbatului. Imaginați-vă! Să vorbeşti cu o femeie ar putea fi mai amuzant decât să ieşi seara în oraş cu băieții!

În consecință, nu e surprinzător că, la început, ideea mea a fascinat pe toată lumea.

— Intenționez să scriu o carte despre fantasmele erotice feminine, am spus eu în loc de introducere unui grup de

prieteni foarte inteligenți şi capabili să-şi expună coerent ideile.

Asta a fost tot. Orice conversație a încetat. Atât bărbații, cât şi femeile s-au întors înspre mine, zâmbind în colțul gurii. Aveam să descopăr că, deşi intrigați de subiect, se mulțumeau doar cu generalități.

— Oh, te gândeşti la vechiul vis legat de viol?

— Doar nu te referi la ceva gen King Kong, nu?

Însă când le-am vorbit despre fantasme, intrând în acele detalii care dau senzația de viață şi fac experiența verbală reală din punct de vedere emoțional, relaxarea celor care stăteau la masă în restaurant s-a risipit. Bărbații au devenit vulgari şi nervoşi (of, fost iubit al meu, cât de universal eşti), iar femeile, în loc să-mi relateze fantasmele lor – o idee care inițial le-a stârnit interesul – s-au închis ca într-o cochilie. Bărbații tot au mai comentat:

— De ce nu colecționezi fantasme ale bărbaților?

— Femeile nu au nevoie de fantasme, ne au pe noi.

— Femeile nu au fantasme sexuale.

— Înțeleg de ce o băbăciune expirată, pe care nu o doreşte nici un bărbat, ar avea fantasme. O nevrotică frustrată. Dar femeia obişnuită, satisfăcută sexual, nu are nevoie de ele.

— Cine are nevoie de fantasme? O partidă de sex sănătos ce-are?

O partidă de sex sănătos nu are nimic. Nici sparanghelul nu are nimic. Dar de ce să nu-i adaugi şi nişte maioneză? Am încercat să le explic că nu e vorba de nevoie, că o femeie este la fel de femeie şi dacă are fantasme. (Sau că dacă are, nu înseamnă neapărat că nu primeşte ceva anume de la bărbatul ei.) Dar dacă o femeie are fantasme sau doreşte să aibă fantasme, atunci ar trebui să accepte acest lucru fără ruşine şi fără să se considere o ciudată – la fel şi bărbatul. Fantasma ar trebui socotită ca o extensie a sexualității unei

persoane. Cred că tocmai o asemenea idee, posibilitatea unui potențial sexual ce zace latent în femeie, amenințarea rivalului invizibil, atotputernic i-a deranjat cel mai mult pe bărbați.

— Fantasmele în timpul sexului? Soția mea? Păi, Harriet nu are fantasme...

Şi apoi s-a întors spre Harriet, privind-o amenințător şi îngrijorat totodată.

— Nu-i aşa, Harriet?

Iar şi iar eram surprinsă să descopăr atâția bărbați inteligenți şi altminteri destupați la minte speriați de ideea că femeile lor ar putea avea gânduri sexuale, indiferent cât de trecătoare, care n-au nici o legătură cu ei.

Şi, desigur, neliniştea lor s-a transmis şi partenerelor de viață. Am învățat repede să nu mai cercetez aceste idei în companie mixtă. La început naivă, socotisem că prezența unui soț sau a unui iubit ar putea să le liniştească şi să le calmeze. Privind în retrospectivă însă, îmi dau seama că am fost incredibil de naivă să cred că şi el ar putea fi interesat să afle ceva nou despre viața sexuală a partenerei lui şi că, dacă ea ar fi fost cuprinsă de timiditate sau ezitare, el ar încuraja-o să vorbească. Bineînțeles, nimic mai neadevărat.

Dar chiar şi atunci când am discutat între patru ochi cu femeile, departe de neliniştea vizibilă pe care subiectul o trezea în bărbați, mi-a fost dificil să le conving, nu să recunoască față de mine faptul că au fantasme, ci să recunoască față de ele însele. Această teamă de respingere, nu foarte conştientă, le împinge pe femei să încerce să-şi schimbe esența gândirii, îngropându-şi fantasmele adânc, în straturile uitate ale minții lor.

Nu încercam să fac pe psihanalistul cu ele: nu a fost niciodată în intenția mea să le analizez fantasmele. Voiam pur şi simplu să arăt că femeile au fantasme şi că ar trebui să se accepte faptul că şi ele au aceleaşi dorințe şi nevoi

neîmplinite la fel ca bărbaţii, multe dintre acestea neputând exista decât în fantasme. Convingerea mea era, şi este, că, dacă o femeie care fantasmează primeşte un volum suficient de astfel de informaţii, îşi va găsi un punct de sprijin. Nu va mai fi chinuită de teama aceea angoasantă că numai ea are asemenea gânduri şi idei întâmplătoare, adesea necontrolate.

În cele din urmă, am pus la punct o metodă care să le permită tuturor femeilor, cu excepţia celor mai timide, să-şi exprime cu voce tare fantasmele. De exemplu, dacă, aşa cum se întâmpla în multe cazuri, prima reacţie era: „Cine, eu? Niciodată!", le arătam una sau două fantasme pe care deja le primisem din partea unor femei mai inocente, senzaţia lor de angoasă se mai diminua: „Credeam că doar eu am idei atât de sălbatice, dar nu sunt nici pe jumătate la fel de dusă ca fata asta." Ori le trezeam spiritul de competiţie ce zace latent în fiecare dintre noi: „Dacă ea consideră că fantasma pe care mi-a dat s-o citesc e atât de erotică, stai să vezi când o citi-o pe a mea."

Astfel, fără să-mi dau prea mult silinţa, strânsesem o colecţie destul de mare, deşi diletantă. În concluzie, tot ce aveam până în acel moment provenea de la femei pe care le cunoşteam sau de la prietenele prietenelor mele, care uneori sunau sau îmi scriau ca să-mi spună că aflaseră de proiectul meu şi voiau să mă ajute, răspunzându-mi la întrebări. La un moment dat însă, am realizat că, în cazul în care colecţia mea de fantasme se dovedea a fi mai mult decât un studiu oarecare despre cercul meu restrâns de prietene, trebuia să merg mai departe. Aşa că am postat un anunţ în ziarele şi revistele care ajungeau la un public numeros şi variat. Anunţul spunea următoarele:

„FANTASME EROTICE ALE FEMEILOR
Solicitate de o cercetătoare serioasă.
Anonimatul garantat. Căsuţa poştală XYZ."

Oricât m-ar fi încurajat soțul meu şi spiritul vremurilor în care trăiam, cred că scrisorile primite au fost cele care au determinat schimbarea atitudinii mele față de această lucrare. Nu sunt o revoluționară şi nici o eroină, dar unele dintre strigătele de ajutor şi suspinele de uşurare din acele scrisori m-au mişcat. Mai toate începeau aşa: „Mulțumesc Domnului că pot să-mi mărturisesc gândurile cuiva; până acum nu le-am mai împărtăşit nimănui. Mereu mi-au provocat ruşine şi am simțit că alte persoane le vor socoti anormale şi mă vor considera o nimfomană sau o perversă."

Trebuie să recunosc faptul că am început această carte din pură curiozitate – față de mine şi față de sindromul ciudat de excitare/anxietate explozivă pe care subiectul o trezea în ceilalți: atitudinea încrezută de macho a iubitului meu care m-a respins şi comportamentul editorului atotştiutor m-au motivat să continui; dar proiectul a devenit cu adevărat serios şi important abia atunci când am realizat ce importanță ar putea avea, nu doar pentru femeile, uneori singure, alteori vesele şi de obicei anonime care îmi scriau, ci şi pentru nenumăratele femei care, deşi au fost prea ruşinate, izolate sau speriate ca să scrie, şi-ar face totuşi curaj să citească.

În prezent, există un mare număr de femei care scriu explicit şi cu sinceritate despre sex şi despre ceea ce se întâmplă în mintea şi trupul unei femei în timpul actului sexual. Scriitoare minunate, precum Edna O'Brien şi Dorris Lessing. Dar până şi astfel de femei atât de directe simt nevoia să se ascundă în spatele unui văl, atunci când vorbesc despre sexualitate; se mulțumesc cu ficțiunea. Consider că ar fi interesant şi folositor să îndepărtăm acest văl ca un pas în eliberarea noastră a tuturor, femei şi bărbați deopotrivă. Un bărbat nu poate fi niciodată cu adevărat liber în pat decât cu o femeie care cunoaşte libertatea.

Compilarea acestei cărți a fost un proces educativ. Felul în care reacționează femeile, atât în fantasmele, cât și în viața lor de zi cu zi – este uneori dificil să le separăm – m-a uimit; m-a făcut să râd în hohote ocazional; să roșesc; să suspin mult; să mă simt revoltată, invidioasă și foarte legată de aceste femei. Mi se pare că fantasmele mele sunt mai amuzante decât unele, mai puțin poetice decât altele, mai surprinzătoare decât multe dintre ele, dar sunt ale mele. Desigur, cele mai bune fantasme ale mele, favoritele mele în acest moment – numerele 1, 2 și 3 din topul meu – nu se regăsesc aici. Am învățat un lucru clar despre fantasme: sunt amuzant de împărtășit, dar odată povestite, jumătate din magia lor, din puterea lor ineluctabilă dispare. Sunt precum pietricelele din mare de pe care se usucă apa. E un mister? Ca noi toți, de altfel.

2. De ce s**ă** fantasmezi când m**ă** ai pe mine?

Frustrarea

Majoritatea oamenilor consideră că fantasmele sexuale ale femeilor satisfac o nevoie, o lipsă; că iau locul realității și, ca atare, nu apar în momentele de împlinire sexuală, ci numai atunci când lipsește ceva. Prin urmare, deoarece frustrarea constituie motivația populară care le determină pe femei să fantasmeze, să începem cu două fantasme ale unor femei frustrate.

Madge

Ce uşurare este să-ţi recunoşti fantasmele şi să le mărturiseşti cuiva la fel de înţelegător ca tine. Eu am o fantasmă regulată, provocată de lipsa de interes din partea soţului meu. Mi-o trage o dată la cinci sau şase săptămâni şi întotdeauna se întâmplă la fel: stăm în pat cu lumina stinsă, iar el începe să se masturbeze. Chestia asta durează cam o jumătate de oră sau chiar mai mult. (Obişnuia să mă convingă şi pe mine să o fac, dar acum nu se mai oboseşte.) Simt că începe să şi-o frece tot mai tare. Respiră sacadat, apoi îmi trage în sus cămaşa de noapte (tot pe sub cearşaf), îmi spune: „Desfă-ţi picioarele!” şi după aproximativ două secunde ejaculează în mine, se rostogoleşte într-o parte şi adoarme.

În tot acest timp, dar mai ales după ce adoarme – atunci mă masturbez – îmi trăiesc din plin fantasma.

Mă aflu în faţa uşii unei case mari; uşa se deschide şi în cadrul ei apar un negru uriaş şi o negresă plinuţă. Bărbatul mă înhaţă şi mă trage înăuntru, iar femeia împinge ca să-l ajute. Cei doi mă târăsc într-o cameră unde un câine-lup imens – şi vizibil excitat – este legat de un băiat de aproximativ paisprezece ani. Băiatul este în pielea goală. Mi se ordonă să mă dezbrac.

— Hai să-ţi vedem podoabele, mă priveşte negrul libidinos. Protestez şi el scoate un bici. Soţia lui mă dezbracă forţat şi îmi leagă mâinile la spate. Îi dă jos pantalonii bărbatului, dezvelindu-i penisul care este anormal de mare şi ţeapăn. Începe să i-l frece cu mişcări lente de sus în jos. Mă pune să îngenunchez în faţa lui şi, atunci când îmi cere el, sunt nevoită să folosesc cuvintele „pulă” şi „sculă” ca s-o descriu. Mă sileşte să-l implor să mă fută şi mă obligă să folosesc cuvântul „fututã” de mai multe ori, pentru a-l accentua.

Apoi câinelui i se scoate lesa, iar eu sunt obligată să mă întind pe spate. Cei doi aşază animalul astfel încât capul

meu să ajungă lângă scula lui, iar el să-mi poată linge pizda. Trebuie să-i mângâi scula şi să i-o frec cu blândeţe. În cele din urmă sunt obligată să mă întorc şi să sug scula câinelui în timp ce negrul mă priveşte ca să se asigure că într-adevăr i-o sug. Apoi mă sileşte să mă întind pe o banchetă lungă, iar femeia împinge câinele între picioarele mele larg desfăcute, ghidându-i penisul până când intră în mine. Băiatul se uită la mine şi femeia este acum goală. Trebuie să implor să fiu futută în timp ce bărbatul îşi freacă scula aproape de gura mea. Organul lui se umflă şi se umezeşte. Mă pune să i-l ling şi, brusc, mă apucă de cap şi mi-l înfige printre buze, ţinându-mă de nas, astfel încât să-l pot suge şi să-i înghit sperma. Lichidul pare să se scurgă la nesfârşit pe gâtul meu. În final, sunt obligată să-i sug ţâţele soţiei şi apoi să-i dau limbi până ce are orgasm, în vreme ce băiatul şi-o freacă şi ejaculează peste pizda şi stomacul meu. Fantasma se estompează, iar eu m-am umezit şi mă masturbez cu degetul pentru a atinge orgasmul.

Oare toate acestea se datorează tendinţelor mele lesbiene şi dorinţei secrete de a fi privită de un băiat? [Scrisoare]

Aşa cum se întâmplă adesea atunci când fiinţele umane se confruntă cu un număr mare de experienţe inexplicabile sau şocante despre care au învăţat să nu discute, nu numai că Madge nu are răspunsuri, dar nici măcar nu ştie ce întrebări să pună. Sentimentul de inadecvare din paragraful său final, întrebarea ei cu privire la semnificaţia fantasmei aproape că îţi frâng inima.

Dot

Deşi ne-am culcat împreună regulat în ultimii doi ani, iar eu am avut trei aventuri scurte, soţul meu şi cu mine suntem căsătoriţi de numai opt săptămâni. Credeam că eram pregătită pentru toate dezamăgirile postmaritale pe care le suferă, în general, proaspetele soţii, dar una m-a luat prin surprindere. Înainte de nuntă, viaţa noastră sexuală fusese variată, destul de spontană şi plină de imaginaţie. Cu toate că mă masturbam de la pubertate, abia cu un an în urmă îmi descoperisem clitorisul şi atinsesem primul orgasm. De atunci, partenerul meu se arătase nerăbdător şi dispus să folosească această descoperire a mea şi dorea să mă masturbeze întotdeauna pentru a ajunge la orgasm, fie imediat după sau în timpul actului sexual.

De când ne-am căsătorit însă, viaţa noastră sexuală s-a împotmolit în comparaţie cu cea de dinainte. E adevărat că acum avem programe mai lungi de muncă, iar el se plânge adesea de oboseală, dar chiar nici duminica după-amiaza (ziua în care obişnuiam să facem sex) nu mă pot aştepta decât cel mult la o porţie de somn. Această stare de lucruri nu durează însă de prea mult timp, aşa că nu m-am supărat şi nici măcar nu mă frustrează, pentru că rezolv problema singură. Ştiu că pălăvrăgesc aiurea, dar nu vedeam altă cale să mă apropii de subiectul fantasmelor.

Când soţul meu se decide totuşi să treacă la acţiune, de obicei e vorba de o partidă scurtă şi banală. Şi aici intervine imaginaţia mea. Am constatat că, oricât de tare m-aş fi concentrat, nu reuşeam să ating orgasmul, pentru că partenerul nu-mi oferea timp suficient. Treptat, am descoperit că era mai rapid să încropesc o imagine mentală, o situaţie care să-mi stârnească erotismul. Apoi, am observat, după ce am testat mai multe fantasme, că procesul devenea mai eficient dacă mă bazam pe o singură fantasmă de fiecare dată. Şi cu cât o fantasmă e mai

utilizată, fie în timpul raportului sexual, fie în timpul masturbării, cu atât este mai realistă şi mai vie.

Fantasma despre care vorbesc este scurtă şi de obicei o repet de mai multe ori în minte, sărind peste final, până simt valurile orgasmului. Mă aflu într-o cameră plină de bărbaţi, bine îmbrăcaţi, înstăriţi şi cel puţin de vârstă medie. Unul dintre ei se poartă ca şi cum ar fi soţul sau paznicul meu – are o figură anonimă şi nu i-am atribuit niciodată o relaţie specială cu mine. Îmi controlează acţiunile şi pare să fie liderul celorlalţi. Îmi fac apariţia într-o minunată rochie de vară, vaporoasă, lungă. Bărbatul le spune celor din cameră că mă ruşinez uşor, dar că sunt de fapt exhibiţionistă. Îmi cere să-mi desfac corsajul rochiei, ca să-mi expun sânii goi. Apoi mă pune să mă întind cu faţa în jos pe o măsuţă, astfel încât sânii să-mi atârne în jos la un capăt iar dosul la celălalt capăt. Le spune bărbaţilor că mă excită orice lucru rece şi umed şi le sugerează să-mi cuprindă sânii cu paharele pe jumătate pline cu şampanie. (Când soţul meu şi cu mine petreceam împreună nişte zile şi nopţi mai plăcute, foloseam adesea gheaţa în jocurile noastre erotice.) Fantasma continuă şi el îşi strecoară mâna pe sub rochia mea, apoi şi-o vâră în chiloţii mei şi-mi mângâie fundul. Nu-i pasă deloc de clitorisul sau de vaginul meu. Vorbeşte cu ceilalţi bărbaţi şi le spune ce fund minunat alb şi lat am eu şi îi întreabă dacă n-ar vrea să-l vadă. Mă mai pipăie puţin, după care îmi ridică încet rochia, dezvelindu-mi curul, încă acoperit de chiloţi. Îl mai freacă o vreme şi îl laudă bărbaţilor. În acest punct, orgasmul începe să se apropie şi, când sunt pregătită, îmi imaginez cum el îmi trage în jos, foarte lent, chiloţii. Dacă nu izbutesc să-mi dau drumul, fie repet fantasma de la momentul paharelor cu şampanie, fie adaug la sfârşit câteva palme peste fese. Bărbatul le explică celorlalţi că îi place să vadă cum mi se înroşesc fesele albe.

Această fantasmă s-a născut atunci când mă masturbam în baie. Acum o folosesc în fiecare zi, dacă nu în pat cu soțul meu, atunci în cadă, însoțită de un jet de apă bine țintit. Sunt curioasă cât timp această unică fantasmă îmi va fi suficientă înainte de a deveni plictisitoare. Încep să cred că doar simpla ei idee mă excită – ca un fel de acțiune reflexă. Dar atâta timp cât funcționează, ne menține căsnicia – inclusiv viața sexuală – plăcută. [Scrisoare]

Insuficiența

Înainte de a menționa motive mai provocatoare pentru fantasme, motive pozitive cu care mă identific personal, dar față de care încă mai simt – chiar şi după ce le-am adunat în această carte – un amestec ciudat de excitare şi de nelinişte, permiteți-mi să vă mai ofer patru variații ale acestei teme, a frustrării; este una dintre marile şi universalele teme ale singurătății sexuale, a cărei realitate o putem înțelege cu toții. Dialogul de mai jos o are în centru pe Louella, în vârstă de patruzeci şi cinci de ani, o femeie cu o viață sexuală complet inexistentă; cel de-al doilea, o are pe Irene, de douăzeci şi cinci de ani, care e şi ea în aceeaşi situație. Apoi urmează o scrisoare de la Annette, care era suficient de tânără – nouăsprezece ani – şi de agitată să-şi fi rezolvat frustrările până acum. Cred că violența şi alienarea unora dintre temele explorate de aceste femei reprezintă o măsură a revoltei ființelor umane împotriva lipsei de sex. Cel care e sătul va alege, indiferent, un desert sau altul; cel înfometat va visa că „mănâncă un cal".

Louella

Probabil că la baza fantasmei în care apare fiul meu vitreg este umilirea pe care o resimt pentru că soțul meu m-

a luat de nevastă doar ca să mă ocup de casă şi să am grijă de băiatul lui. Soţul meu e impotent, dar băiatul are o viaţă sexuală activă. Uneori, simt că nu-mi pot lua ochii de la umflătura din pantalonii lui. Ştiu ce se găseşte acolo şi pare să nu se mai sfârşească.

Îmi închipui cum îl strig să se scoale şi ştiu că nu doarme. Ascult la uşa dormitorului şi ştiu că stă acolo întins şi se masturbează. Sunt pe punctul de a-l striga din nou, dar un alt băiat, un prieten de la şcoală, îşi face apariţia şi îi las să plece singuri pentru că le cunosc planurile.

Se duc în hambar şi, după o vreme, mă furişez şi mă uit printr-o crăpătură la ei. Stau în picioare, faţă în faţă, cu sculele afară şi se mângâie unul pe altul. Sunt foarte furioasă, dar totuşi simt că mă umezesc. Mă întorc în casă şi-l strig să vină înăuntru. Încă îmi mai vine să-i dau cu ceva în cap. Se apropie puţin ruşinat şi rânjind; eu m-am aşezat pe un scaun, iar picioarele îmi tremură. Îi văd din nou umflătura, mai mare decât de obicei, apoi, nu ştiu cum, îi desfac nasturii şi-i trag cămaşa în sus. Habar n-aveam că o are atât de mare. O mângâi, e fierbinte şi pulsează. Ejaculează imediat peste mâna mea. Apoi îl duc în dormitor la mine, iar el se aşază pe marginea patului. Mă joc cu penisul lui, belindu-l. Tremur de dorinţă, mă dezbrac de rochie, iar el îmi suge ţâţele. Mă poziţionez cu spatele la el şi îl ghidez înăuntru, printre pulpele lipite. Ejaculează prea devreme, aşa că îi poruncesc să plece. Îl privesc cum se îndepărtează pe alee şi scot dildo-ul, care e mai gros şi intră cu totul înăuntru. [Scrisoare şi dialog]

Irene

Soţul meu învaţă pentru masterat, dar eu am terminat numai un an de colegiu la cursurile serale. Am douăzeci şi

cinci de ani, iar soțul meu e cu un an mai mic. Nu avem copii şi cred că el ar prefera să nu aibă deloc.

Soțul meu vorbeşte mult despre sex, dar nu e foarte activ din acest punct de vedere. După cum puteți probabil ghici, nu sunt satisfăcută sexual şi nu am avut niciodată orgasm. Abia în ultima vreme am început să mă gândesc la altcineva în afară de soțul meu, în timpul raporturilor noastre intime. Îmi imaginez cum ar fi să fac sex cu un bărbat care ar putea să reziste suficient ca eu să ating orgasmul. Cunosc mai mulți bărbați care cred că ar fi în stare de aşa ceva. Din păcate, partidele de sex cu soțul meu durează atât de puțin, încât nu prea am şansa de a plănui o fantasmă îndeajuns de lungă.

Adesea mă întreabă la ce mă gândesc când facem sex, dar nu îndrăznesc să îi mărturisesc. Sunt sigură că ar înrăutăți şi mai mult lucrurile dacă el ar afla că în gândurile mele locul lui e luat de altcineva. În fine, când născocesc nişte picanterii sexuale nevinovate pe care apoi i le povestesc, devine şi mai excitat şi ejaculează mai repede.

Deseori caut „parteneri imaginari" atunci când sunt în public. Dacă zăresc un bărbat care mă interesează, îmi imaginez că sânii mei mari sunt goi. Când îi vede, nu îmi poate rezista şi mă posedă pe loc, şi în cele din urmă mă satisface complet. Mă uit chiar şi la perechile atrăgătoare, întrebându-mă dacă bărbatul o poate satisface sau nu şi ce senzație trăieşte femeia atunci când atinge orgasmul. De obicei însă, mă copleşeşte invidia.

Am încercat să mă gândesc şi la alte femei, dar nu foarte des. Îmi imaginez că fac sex cu o fată ca mine. Ne cunoaştem reciproc dorințele mai bine decât ar putea orice bărbat şi suntem mult mai capabile să ni le împlinim. Fantasmele includ cunilingus, pentru că am auzit că este o bună modalitate de a ajuta o femeie să atingă orgasmul. Soțul meu însă nu vrea să facă asta cu mine.

Am încercat să mă masturbez, dar nici măcar în imaginație nu am reuşit să ating orgasmul. De regulă, atunci când mă satisfac singură, în fantasmă apare un bărbat tânăr şi arătos. Închid ochii şi îmi imaginez capul lui lipit de sânii mei şi degetele mele pe buzele lui. Sau îmi imaginez că membrii unei frății de la colegiu m-au răpit pentru o orgie. Nu mai e nici o altă fată acolo. Băieții mi-o trag pe rând, în sufragerie, în diverse paturi, pe podea, peste tot şi în văzul tuturor. Vin la mine unul după altul şi astfel sper şi eu că pot, în fine, să am orgasm... dar nu reuşesc niciodată să-l ating.

Ultima şi cea mai neobişnuită fantasmă a mea este că sunt atât femeie, cât şi bărbat şi fac sex cu mine însămi. Îmi imaginez că pot să-mi ofer toată satisfacția sexuală pe care am dorit-o vreodată. Este o fantasmă destul de complicată, dar cred că până la urmă va funcționa. [Scrisoare]

Annette

Nu mi-am mărturisit niciodată fantasmele sexuale, dar simt că trebuie să le relatez cuiva, aşa că mulțumesc pentru ocazia de a mă descărca de această povară. Mi-a fost întotdeauna ruşine de ele pentru că mi se pare că alte persoane le-ar putea socoti anormale şi m-ar considera o nimfomană sau ceva în genul ăsta.

Am nouăsprezece ani şi sunt măritată de un an; soțul meu are douăzeci şi trei de ani. Avem o viață sexuală mulțumitoare, când el e acasă şi ne implicăm în orice fel de activitate sexuală, inclusiv în partide lungi de sex oral. Problema apare când soțul meu e plecat, uneori pentru două săptămâni la rând, deoarece se duce în străinătate cu serviciul destul de des şi nu mă poate lua de fiecare dată cu el.

Pe la sfârşitul celei de-a doua săptămâni sau uneori mai devreme, încep să fiu disperată după sex şi trebuie să recurg la masturbare, deoarece din diverse motive nu vreau să am relaţii cu alţi bărbaţi. La început, obişnuiam să îmi imaginez că soţul meu era cu mine şi îmi mângâia sânii şi labiile, îmi lingea şi îmi sugea clitorisul, iar eu – în timp ce îmi înfig în vagin o banană sau capătul mai subţire al unui castravete – închideam ochii şi-mi închipuiam că penisul soţului meu mă penetrează.

Iniţial, această metodă s-a dovedit suficientă ca să-mi ofere un orgasm satisfăcător, dar după o vreme, am constatat că îmi vine tot mai greu să juisez. Aşa că am început să-mi imaginez că doi bărbaţi fac dragoste cu mine – soţul meu şi un bărbat de la clubul de tenis, de care sunt foarte atrasă. Unul îmi sărută sânii şi îmi suge sfârcurile, în timp ce al doilea îmi dă limbi. Apoi, în timp ce îmi împing banana în vagin, îmi imaginez că celălalt bărbat mă fute, iar soţul meu îmi vâră penisul în gură.

În prezent, merg chiar mai departe şi, pentru a ajunge la orgasm, stau întinsă pe spate pe patul nostru matrimonial cu picioarele larg desfăcute. Îmi înfig un castravete gros de cinci centimetri direct în vagin, închid ochii şi mă gândesc că patru bărbaţi fac dragoste cu mine simultan. În timp ce bag şi scot castravetele, rotindu-l totodată, îmi imaginez că un bărbat îngenunchează între picioarele mele şi îmi sărută pizda, care este rasă; un altul se lasă pe vine lângă pat şi mă sărută pe gură; iar ceilalţi doi se sprijină pe călcâie la stânga şi la dreapta mea. Se apleacă spre mine ca să-mi sugă sfârcurile, iar eu îmi întind mâinile, le apuc penisurile şi îi masturbez.

De aici fantasma evoluează. Îmi las capul în jos pe marginea patului şi bărbatul de acolo îşi bagă penisul în gura mea. Bărbatul dintre picioarele mele se urcă pe pat şi-şi înfige penisul în mine, iar eu, cu gura, cu mâinile şi cu

vaginul, îi fac pe toți patru să ejaculeze la unison. După o vreme, când încep să doresc un alt orgasm, îmi imaginez că le ofer pe rând câte o partidă de şaizeci şi nouă. Unul câte unul, îi sug până li se scoală, după care îi ling până nu mai rămâne nici o picătură; înghit fiecare ofrandă de spermă de la cei patru bărbați şi-i aduc într-o stare de moleşeală şi impotență (momentană), ceea ce mă încântă imens şi mă bucur astfel de o serie de orgasme minunate.

Ştiu că, dacă aş avea ocazia să-mi pun în practică fantasma cu patru bărbați virili, fără posibilitatea ca soțul meu să afle, aş profita de ea. Simt că dacă aş trăi această senzație măcar o dată, nu m-ar mai chinui nevoia de a avea asemenea fantasme.

Aş fi interesată să aud şi fantasmele altor femei şi să ştiu dacă sunt singura care are asemenea gânduri perverse. Şi, în cazul în care cunoaşteți patru bărbați puternici, sexy, care vor să participe la o orgie cu o femeie atractivă, pasională (93, 60, 93), trimiteți-i la mine! [Scrisoare]

Maria

Sunt măritată de trei ani şi cred că soțul meu ar fi surprins să afle că, uneori, mă gândesc la alți bărbați când facem sex. Am reuşit cumva să-l conving că nu prea mă interesează aspectele sexuale. În cel mai rău caz, ar putea să se simtă rănit de o asemenea revelație pentru că adesea îşi exprimă îndoiala cu privire la atractivitatea sa sexuală în ochii femeilor.

Câteodată încerc să mi-l imaginez pe soțul meu atât de excitat din cauza mea, încât îmi smulge hainele şi „mă violează". Comportamentul său, în timpul raporturilor intime, este exact pe dos, aşa că-mi vine destul de greu să-l vizualizez astfel. Adesea, în ultima vreme, am refuzat să fac sex cu el atunci când mi-a propus (ceea ce în orice caz se

întâmplă doar o dată pe lună), ca să fie nevoit să mă silească, sperând poate că ar putea încerca să mă violeze. Însă, până acum, nu s-a petrecut nimic. [Scrisoare]

Stimularea sexuală

Dacă doriți, puteți interpreta aproape orice fantasmă sexuală a femeilor ca un strigăt de frustrare. Cu toții suntem pregătiți să ne gândim la femei, la orice femeie, ca potențial frustrată, doar pentru că acesta este rolul nostru sexual istoric. Tradițional vorbind, reprezentăm sexul frustrat – mai puțin experimentate, mai puțin flexibile şi mai puțin acceptate din punct de vedere sexual. Am cheltuit mai puțin timp în această privință şi am fost mai puțin informate prin intermediul artei, literaturii şi comerțului (ca să nu mai pomenim de părinții şi de soții noştri) referitor la rolul nostru sexual – cu excepția, de obicei, rolului de virgină sau prizonieră lipsită de dorință. Chiar şi cea mai aventuroasă femeie pe plan sexual cu care am discutat recunoaşte că rolul jucat de ea în fantasme e posibil să rămână în urma activității sale sexuale reale; undeva, chiar nici în cea mai sălbatică şi mai erotică fantasmă, nu se poate descotorosi de inhibițiile deprinse de la mama sa. În realitate i se pare perfect normal să inițieze o partidă de amor, să joace rolul seducătoarei active, să profite de un bărbat doar pentru o aventură de-o noapte, lipsită de vinovăție, doar de dragul distracției, dar fantasmele sale se vor încadra adesea în tiparul: „nu e vina mea, am fost obligată": a fost drogată, violată sau dominată cu cruzime şi forță. Va fi nevoie de o altă generație pentru a depăşi asemenea idei, atât de adânc înrădăcinate în mintea noastră.

Dar ar fi prea simplu să spunem că nici o persoană a cărei imaginație sexuală intră în conflict cu realitatea

sexuală, nu primeşte ceea ce îşi doreşte, că toate fantasmele ei sunt dominate de frustrare. Unele dintre femeile cele mai fericite şi mai împlinite pe plan sexual cu care am vorbit fantasmează din plin şi tocmai de aceea se dovedesc a fi şi cele mai satisfăcătoare partenere. Eu vă spun un lucru simplu: noi, femeile, suntem prin tradiție înclinate spre fantasme şi suntem experte în plăsmuiri. Chiar şi atunci când ne simțim pe deplin satisfăcute, ne imaginăm cu uşurință explorarea sexuală şi variabilele de care trupurile noastre sunt obişnuite să se lipsească; sexul însuşi – şi nu numai lipsa sa – poate inspira fantasme; iar pentru unele femei, există practic o reacție în lanț între actul sexual şi fantasmă, fiecare hrănindu-l şi stimulându-l pe celălalt.

Patricia

Patricia este o frumusețe americană înaltă, blondă, care trăieşte la Roma. În ultimul an a fost despărțită de soțul ei şi a trăit împreună cu Antonio, un italian. Patricia şi soțul ei englez bogat au o înțelegere conform căreia, atunci când se satură de aventurile individuale, pleacă amândoi din Roma, ignorându-şi reciproc escapadele, şi se întorc la New York sau Londra împreună. Pentru că, aşa cum spune Patricia: „Ne iubim cu adevărat unul pe altul. Pur şi simplu, acum vrem să explorăm, fără vinovăție.”

Când el îmi face cunilingus, închid ochii şi îmi imaginez că mă aflu într-un loc incredibil de elegant, de exemplu într-un restaurant foarte stilat. În aparență, e vorba doar de o altă seară dintr-o serie lungă de seri plictisitoare, „elegante”

pe care le-am petrecut în nenumărate restaurante plictisitoare şi elegante: bărbaţii sunt în frac, femeile au coafuri divine, iar chelnerul tânjeşte să-şi arate *savoir faire*-ul. (Cred că această fantasmă este propria mea rescriere a vechii poveşti Paulette Goddard.) Stăm cu toţii în jurul unei mese cu pahare de cristal şi veselă de argint, aranjate pe o faţă de masă groasă cu un model complicat – faţa de masă este importantă pentru că sub ea se ascunde bărbatul care se găseşte între picioarele mele. Conversez amical cu oamenii din dreapta şi din stânga mea. Cum a ajuns bărbatul acolo? Bună întrebare. Pentru că, în fantasma mea, am rezolvat acest detaliu. Fie s-a strecurat în tăcere sub masă, sub pretextul de a ridica un şervet, fie s-a scuzat şi s-a ridicat de la masă – în aparenţă, pentru a se duce la toaletă, dar, de fapt, s-a repezit până în pivniţa de la subsol şi a ieşit printr-o trapă din dreptul picioarelor mele, desfăcându-mi cu delicateţe coapsele dornice. E amuzant cât de repede rezolvi toate detaliile tehnice ale unei fantasme... dar timpul, în cazul fantasmelor nu seamănă cu cel normal. Uneori bărbatul este negru, dar de obicei este un necunoscut. Poate fi o figură nouă în micul nostru grup plictisitor, o persoană căreia i-am răspuns toată seara, la fel cum răspund atingerii lui pe coapsele mele. Îl doresc pe acest bărbat imaginar la fel de mult cum îl doresc pe bărbatul care este de fapt între picioarele mele.

Întotdeauna, fantasmele mele sunt extrem de detaliate în acest punct; îmi aranjez cu nonşalanţă faţa de masă în poală, astfel încât nimeni să nu poată vedea că el mi-a ridicat fusta; îi văd capul lipit de mine, sau limba... da, îi văd buzele şi limba. Sau ne chinuim ca într-un balet să ne găsim o poziţie confortabilă, rugându-mă ca nimeni să nu dea peste el accidental cu piciorul! Partea amuzantă este că toate aceste detalii fac totul şi mai excitant. Dar cel mai tare mă tem – dulce agonie – ca cineva să nu mă invite la dans!

Sau, mai rău, ca bărbatul de sub masă să nu cumva să se oprească... cineva să nu cumva să ceară nota şi să spună: „În regulă, toată lumea sus, haideți să mergem.” În realitate însă, probabil că mi-e teamă ca bărbatul adevărat, bărbatul care face dragoste cu mine, să nu se oprească, să nu obosească. Am nevoie de mult timp ca să ating orgasmul... mai ales pentru că îmi place atât de mult drumul spre punctul culminant. Şi au existat bărbați în trecut, iubiți de-ai mei, care şi-au pierdut răbdarea, care s-au oprit brusc, înainte ca eu să juisez, când eu simțeam că mă apropiam de orgasm... şi ştiți cât de dezamăgitor este.

Desigur că tot acest suspans din fantasma mea accentuează excitarea reală şi ceea ce face, în cele din urmă, plăcerea teribil de vie este groaza cum naiba mă voi descurca atunci când bărbatul dintre picioarele mele mă va duce pe culmile extazului. Aşa că îmi pun o mână pe capul lui – „nu te opri!” – şi, cu cealaltă mână, accept o țigară sau amestec salata, afişând permanent un zâmbet perfect civilizat, dar obsedată de o singură problemă: ce voi face când îmi voi da drumul? (Sunt destul de zgomotoasă.) Cu cât mă apropii mai rapid de orgasm, cu atât suspansul devine mai real în închipuire, până când, mulțumesc lui Dumnezeu, deodată se opreşte curentul în restaurant. Toate luminile se sting. Apoi, bum! În întuneric şi părăsind restaurantul din fantasmă, am un orgasm foarte real, foarte puternic! [Interviu transcris]

Realizez cât de multă anxietate stârneşte menționarea unei fantasme în timpul sexului... dar a existat ceva care ar putea fi amenințător în acea fantasmă? Este un mic

scenariu excitant şi, de asemenea, amuzant; în încheiere, Patricia afirmă că iubitul ei real i-a simţit şi s-a bucurat de propria ei excitare... fără să trebuiască să ştie ce anume o provocase. (Şi, deoarece era italian, ar fi de preferat să nici nu afle vreodată.) E de înţeles că cei mai mulţi oameni – fie bărbaţi, fie femei – nu vor să audă că iubitul/iubita lor se gândeşte la altceva în afară de ei în timpul sexului. Anxietatea în pat reprezintă una dintre cele mai contagioase emoţii posibile; o femeie deşteaptă ştie cât vrea să audă iubitul său. Singurul mod prin care amantul Patriciei va afla vreodată despre fantasma ei se bazează pe emoţia suplimentară comunicată de trupul femeii. Deoarece nu auziţi mereu că pentru partener ar fi o mare încântare să asculte fantasmele voastre, asta nu înseamnă că voi nu ar trebui să aveţi fantasme. Cât de multe spune o femeie şi câte păstrează pentru ea reprezintă adevărata măsură a subtilităţii ei.

Patricia şi cealaltă femeie care şi-au adus contribuţia la această carte se află clar în minoritate; femeia obişnuită nu este conştientă de fantasmele sale şi, în caz contrar, nici n-ar visa să le împărtăşească. Mare parte din noi nu va trece niciodată acest prag; fantasmele nu numai că vor rămâne nemărturisite, dar nici măcar nu vor fi acceptate de ele însele şi niciodată nu vor fi puse în mod deliberat în serviciul vieţilor lor sexuale. În cele din urmă, atât femeile, cât şi partenerii lor pierd un surplus de erotism.

Ştiu că unii bărbaţi vor spune că fantasma Patriciei nu constituie un exemplu despre felul în care sexul poate fi îmbogăţit cu ajutorul fantasmelor sexuale, pentru simplul motiv că, atunci când un bărbat îi face cunilingus unei femei, aceasta nu are parte de sex real; e firesc ca o femeie să aibă fantasme sexuale într-o astfel de postură pentru că nu beneficiază la maximum de partener. În schimb – dacă el

i-ar oferi o partidă de futai sănătos – femeia n-ar mai fi nevoită să fantasmeze.

În ceea ce mă priveşte, când Patricia spune că fantasmele o ajută pe ea (şi pe iubitul ei) să se bucure mai mult de sex, simt că nu mai am nimic de adăugat. Însă dacă nici asta nu e suficient, iată scrisoarea Suzannei, care susține ideea fantasmelor sexuale indiferent de poziție.

Suzanne

Când aveam şaisprezece ani, am citit într-un manual de sexologie despre un caz care a avut un mare efect asupra mea. O fată descria cum era singură în garderobă la o serată dansantă şi se aplecase în față, când un bărbat a venit în spatele ei, i-a ridicat rochia, şi-a introdus penisul în ea (evident, înaintea zilelor când au început să se poarte colanții) şi a făcut sex cu ea fără ca ea să se întoarcă sau să ştie măcar cine era bărbatul.

Povestea ei m-a excitat. Nu mai făcusem sex până atunci, dar mă gândeam la ce citisem, în timp ce mă masturbam şi, desigur, după o vreme, am început să mă pun în locul fetei, imaginându-mi că mie mi se întâmpla totul.

Această fantasmă primară a durat mult timp. Mi-am început viața sexuală la vârsta de şaptesprezece ani, dar sunt sigură că veți fi de acord cu mine că pentru a duce o fantasmă la bun sfârşit în timp ce faci sex este necesar ca nici unul dintre parteneri să nu vorbească prea mult. Având în vedere că în acele vremuri nu prea se obişnuiau asemenea libertăți, mă limitam să fantasmez doar când mă masturbam.

L-am cunoscut pe soțul meu când aveam nouăsprezece ani şi m-am măritat cu el la douăzeci de ani. După ce am început să facem regulat sex, am descoperit că puteam avea

fantasme, care, desigur, ne-au intensificat plăcerea. Când i-am relatat soțului meu la ce mă gândesc, el s-a dovedit foarte înțelegător şi chiar m-a încurajat.

Fantasmele au evoluat de-a lungul timpului, dar au existat întotdeauna similarități. Ideea apropierii unui necunoscut pe la spate continuă să mă excite, dar fantasmele au căpătat consistență, chiar dacă bărbatul face oricum ce vrea, fără nici un preambul sau vreo încercare de a mă curta. Rareori sunt goală şi de obicei port o rochie, dar niciodată chiloți sau dres. Mi se vede pielea şi sunt mereu disponibilă. De regulă, scena are loc în public, la o petrecere, într-un parc, la birou, astfel încât şi alte persoane să poată băga de seamă tot ce se întâmplă. Ele nu intervin şi nici nu obiectează vreodată.

Un exemplu tipic; mă aflu la o petrecere la care participă numai persoane atrăgătoare ce stau de vorbă între ele. Eu discut cu doi bărbați. Port o rochie aşa de scurtă, că abia-mi acoperă păsărica. Fiecare mă înconjoară cu un braț şi se joacă nestingheriți cu sânii mei. Unul îşi pune mâna între picioarele mele. Ceilalți îşi văd de treaba lor, în timp ce eu sunt dusă pe o canapea. Cei doi mă întind pe spate, îmi trag rochia în sus, îmi desfac picioarele şi mă penetrează, mai întâi unul, apoi celălalt, după care toți bărbații din încăpere, ultimul fiind soțul meu. În momentul când fantasma se combină cu realitatea, soțul meu şi cu mine ajungem la un minunat orgasm.

Aş vrea să spun că nu folosim expresia „a face dragoste”, pentru că noi considerăm că dragostea este sentimentul pe care îl împărtăşim reciproc tot timpul, iar satisfacția sexuală este altceva, astfel încât, deşi ne iubim atunci când ne futem, ceea ce include şi fantasma mea cu alți bărbați, preferăm să folosim alte cuvinte. Sunt sigură că n-o să mă contraziceți. Nu am simțit niciodată că fantasmele mele sunt neobişnuite. Nu-mi pot imagina masturbarea în lipsa lor, iar

atitudinea soțului meu în timpul actului sexual mi-a fost de mare ajutor.

Fără îndoială că v-ați gândit la conexiunea dintre fantasmă şi fapt, la încercarea de a transforma fantasma în realitate. În multe cazuri, când poate sunt implicate persoane de neatins, acest lucru nu poate fi posibil. În cazul meu, chiar dacă oamenii sunt obişnuiți, împrejurările sunt de-a dreptul irealizabile, aşa că fantasma mea este dificil de pus în practică. Ar fi imposibil să fac sex cu aproximativ zece bărbați în fața trecătorilor. Chiar şi lipsa chiloților poate fi riscantă, deşi îmi dau seama că mulți bărbați, inclusiv soțul meu, se excită la ideea unei femei fără chiloți. Prin urmare, atunci când fac sex cu un alt bărbat, totul se petrece, de obicei, în condiții oarecum convenționale, de la care, ulterior, pornesc în dezvoltarea fantasmelor mele. Uneori, am putut să fac sex într-un mod apropiat de cel din fantasmele mele, dar, invariabil, ceva a fost planificat, aşa că nu a fost la fel de minunat.

Am încercat şi sexul în grup în acest scop şi, astfel, mi-am tras-o cu până la cinci bărbați într-o singură seară. Nu vreau să insist prea mult asupra aspectului lenjeriei intime, dar revenind la povestea inițială, care nu se petrecea doar înainte de apariția colanților, ci şi înaintea fustelor mini, fata respectivă nu pomenea decât că rochia i-a fost ridicată. N-a menționat ce anume purta pe dedesubt, ca şi cum ar fi avut ceva lejer, care să nu deranjeze acțiunea. Oricum, nu exista nici un obstacol şi acest lucru este foarte important în fantasmele mele. Am citit despre femei care spun că nu poartă zilnic lenjerie intimă, dar, sinceră să fiu, nu am curaj să procedez la fel, deşi soțul meu e de acord. În concluzie, aleg ocazii când simt că nu există nici un pericol şi când ştiu că mă aflu în compania unor oameni care mă aprobă. Pe scurt, îmi place sexul, dar nu vreau să fiu violată.

Vă repet că fantasmele mele îmi produc multă plăcere şi vă urez toate cele bune. [Scrisoare]

Preludiul

În ciuda dorinţei mele de a reduce anxietatea cu privire la fantasmarea în timpul sexului, nu vreau să sugerez că, dacă nu aveţi fantasme sexuale, e ceva în neregulă cu voi sau că pur şi simplu nu reprezintă o preferinţă de-a voastră. Ce încerc eu să fac e să stabilesc un mediu mai conciliant faţă de fantasmele sexuale, astfel încât femeile care au asemenea fantasme să nu se simtă atât de singure, atât de înstrăinate şi să realizeze că nu e nimic anormal în asta – că, de fapt, pentru ele, ca şi pentru femeile care încă nu-şi conştientizează fantasmele, o utilizare mai asumată a acestora ar putea adăuga o dimensiune nouă, incitantă, vieţii sexuale.

Cu toţii răspundem în mod diferit la stimuli diferiţi şi înţeleg că unele persoane nu au fantasme, tot aşa cum e posibil să existe un număr mic de oameni care nu visează. Cred însă că cei mai mulţi au fantasme sexuale – şi că, atunci când vor citi această carte, vor constata, de fapt, că fantasmele lor se găsesc dedesubtul stratului subţire, de suprafaţă, al educaţiei din copilărie sau al pruderiei afectate – numiţi-o cum vreţi.

Am spus deja de ce consider că fantasmele femeilor sunt adesea mult mai bogate şi mai aventuroase decât ale bărbaţilor. Ele sunt cu adevărat domeniul femeilor. Dar tot aşa cum unele persoane au, iar altele nu au fantasme sexuale, unele sunt făcute pentru a fi împărtăşite, iar altele nu. Prin afişarea unei atitudini deschise faţă de acest domeniu ascuns, nu sugerez să le mărturisim sau să acţionăm în baza lor pentru a fi mai satisfăcute pe plan

sexual; vă propun doar să le acceptăm fără anxietate ca fiind ceea ce sunt.

De exemplu, nimeni nu obiectează la ideea că anumite elemente de decor, cum ar fi un pahar de Martini, muzica, lumina difuză – elemente care n-au nici o legătură cu bărbatul – pot aduce o femeie în „starea de spirit adecvată”; atunci de ce să se simtă el amenințat de ceea ce se întâmplă în mintea ei? Unele persoane sunt excitate atunci când se uită la fotografii erotice sau citesc un fragment pornografic; are importanță faptul că cei din imagini sunt alți oameni sau că acele cuvinte excitante au fost scrise de alt bărbat? Atunci de ce să conteze la ce sau la cine se gândeşte o femeie? Femeia nu are nevoie de o erecție pentru a face sex; poate fi penetrată oricând, iar un bărbat poate ejacula în timp ce soția lui se gândeşte la lista de cumpărături. E preferabil aşa? Nu ar fi mai plăcut pentru amândoi, dacă, să spunem, la început, în timpul preludiului, ea şi-ar schimba în mod deliberat direcția gândurilor şi ar reflecta la ceva puțin mai excitant decât la ce să le dea copiilor de mâncare la prânz în ziua următoare? Şi chiar ar conta dacă ar relua în imaginația ei una din partidele lor erotice precedente (cum se întâmplă mai jos, în fantasma Berthei) sau dacă ea s-ar stimula sexual, imaginându-şi că face sex cu nişte staruri din tenis pe care nici măcar nu le cunoaşte (aşa cum procedează Bellinda)? Ceea ce contează este calitatea sexului real şi, dacă o vizionare privată a scenelor ei erotice preferate o aduce în starea de spirit adecvată mai repede decât un pahar de Martini şi în final îi oferă bărbatului o partidă de sex mai bună, atunci de ce să ne supărăm? Important nu e să le povestiți fantasmele voastre, ci să vă spuneți vouă înşivă că a fantasma nu strică nimănui. Pentru unele femei, fantasma erotică reprezintă cel mai puternic preludiu sexual din toate; ceea ce ar trebui să-şi

amintească atât bărbatul, cât şi femeia este că ea îl doreşte cu adevărat pe bărbatul real, altfel nu s-ar afla acolo.

Bertha

Când fac sex cu soțul meu, uneori trec în revistă partidele noastre precedente de amor, mai ales pe cele deosebit de excitante, când amândoi am făcut şi am spus lucruri pe care nu le practicăm sau nu le rostim în mod normal. Bineînțeles că aş vrea să fie aşa tot timpul – cu aşternuturi sfâşiate, în timp ce noi sfârşim pe podea, uzi, lipicioşi şi fericiți – dar, desigur, acestea sunt momente mai rare. Prin urmare, recreez în minte întreaga scenă, în vreme ce el, să spunem, se găseşte deasupra mea şi mă penetrează.

Am avut nişte momente cu adevărat incredibile în pat – dar şi în alte locuri, mai ales la duş, unde ne jucăm prinselea după ce ne ungem trupurile cu ulei. Prefer să-mi amintesc astfel de clipe, mai ales când nu sunt deosebit de excitată, pentru că mă ajută să ating starea de excitare pe care o doresc. Soțul meu ştie de micul meu stimulent şi îl aprobă; uneori cred că se bazează pe el, mai ales când e obosit. Parcă mi-ar spune: „Haide, iubito, aminteşte-ți cum a fost şi fă-ne să ajungem acolo sus."

Suntem căsătoriți de doi ani şi jumătate şi avem o viață sexuală fericită. Dar am descoperit în mod invariabil că reluarea imaginară a acelor scene cu soțul meu (în mintea mea) conduce la o partidă şi mai erotică, ceea ce la rândul ei îmi oferă material proaspăt pentru data viitoare. Pentru mine, fantasmele erotice sunt ca nişte bani la bancă, dacă înțelegeți ce vreau să spun. [Interviu înregistrat]

Bellinda

Când adunam materialele pentru această carte, m-am întâlnit şi am stat de vorbă cu doctorul Robert Chartham, psiholog şi autor al cărții „*The Sensuous Couple*”[1] Mi-a arătat o scrisoare primită de la o femeie, pe care o vom numi Bellinda, în care aceasta se plângea că viața ei sexuală era tristă, că mintea îi rătăcea printre banalitățile cotidiene în timpul actului sexual şi că se simțea vinovată pentru că singurele gânduri excitante pe care părea să le aibă erau legate de coapsele starului din tenis John Harrison:

„Anul trecut”, scria ea, „m-am dus la Albert Hall ca să-l văd pe John Harrison în persoană jucând tenis pe teren acoperit. M-am aşezat intenționat lângă scaunul arbitrului ca să pot fi aproape de picioarele lui. Nu-mi puteam lua ochii de la el şi, când s-a şters cu prosopul, s-a uitat atent la mine timp de un lung moment minunat şi privirile noastre s-au intersectat. Probabil că s-a întrebat la ce se uită proasta aia (adică eu), dar prefer să cred că mesajul meu real a fost recepționat; «Doamne, cât aş vrea să mi-o înfigi.» Dacă e posibil ca o femeie să spună aşa ceva din priviri, atunci asta am spus.”

Sfatul pe care i l-a dat doctorul Chartham şi răspunsul ei ulterior sunt prezentate mai jos.

„Dragă Bellinda,

Crezând că eşti, după spusele tale, «o prostănacă pe plan sexual», atunci aşa şi eşti.

Ai o atitudine greşită față de sex şi nici soțul tău nu pare să aibă una mai corectă.

Te preocupi foarte mult de răspunsurile sexuale şi de calitatea lor, când ar trebui, de fapt, să te relaxezi complet şi să laşi lucrurile să se întâmple pur şi simplu. În loc să te gândeşti la prânzul din ziua următoare când el face sex cu

[1] „Cuplul senzual”. (*N.t.*)

tine, de ce nu te gândeşti la coapsele lui John Harrison sau, mai degrabă, de ce nu-ți imaginezi că mâinile şi gura lui John Harrison sunt cele care te mângâie, iar scula lui John Harrison e cea care intră în tine. Încearcă şi vezi ce se întâmplă. Dă-mi de veste.

Asta înseamnă să ai fantasme şi, aproape toți, fie bărbați, fie femei, se folosesc de ele – cel puțin din când în când. E un mod legitim de a ne trezi senzații sexuale. Îți recomand însă să nu-i mărturiseşti soțului tău că te gândeşti la John Harrison; s-ar putea să se simtă rănit.

Toate cele bune,
Robert Chartham”

„Dragă doctore Chartham,

Vă mulțumesc foarte mult pentru scrisoare. Sunt convinsă că ați realizat ce efect va avea asupra mea fraza: «scula lui John Harrison e cea care intră în tine». Desigur că m-am gândit şi am tânjit după asta, dar faptul că am putut să povestesc cuiva despre dorințele mele şi să văd cuvintele scrise mi s-a părut şi mai excitant. În mintea mea, am folosit cuvântul «penis», dar citind fraza dumneavoastră parcă am fost electrocutată. Toată ziua (vinerea trecută) m-am simțit foarte ciudat, fierbinte, deschisă şi receptivă. Mi-am cumpărat lenjerie intimă neagră pentru că ştiu că această culoare îl excită pe soțul meu. Abia aşteptam să ajung în pat, deoarece avem doi copii în casă. M-am dus prima la culcare, aşa că soțul meu nu a văzut chestia aceea mică şi neagră pe care o purtam.

Trebuie să vă spun că a avut un efect dramatic! M-a penetrat imediat şi, după câteva secunde, a şi terminat. Nu mai e cazul să menționez că nu am putut să fiu la fel de rapidă ca şi el, dar am avut orgasm la scurt timp şi a fost mai intens decât de obicei. Am făcut dragoste de două ori în acea noapte şi din nou dimineața, iar a doua zi eram amețiți

de bucurie. Totul vi se datorează şi simt că acum nu va mai trebui să mă chinui ca să ajung la orgasm în viitor. Pentru ca lucrurile să fie şi mai intense pentru mine, la televizor era chiar John Harrison însuşi într-o reclamă la „Bisto”! – un produs nu prea erotic, dar parcă pe mine mă interesa sosul! Sper doar că m-am comportat natural, deoarece şi soţul meu îl privea pe Harrison – pentru mine a fost un mic şoc.

Orgasmul de dimineaţă a fost cel mai bun, pentru că am renunţat la orice sentiment de vinovăţie şi mi-am imaginat că John Harrison mă implora să îl las să facă dragoste cu mine. În această fantasmă el este complet incapabil să se controleze şi îşi strânge penisul, încercând să-şi stăpânească erecţia. Nu reuşeşte şi ejaculează chiar aşa, în picioare, sperma lui ţâşnindu-i printre degete direct spre mine.

Sunt de acord cu dumneavoastră să nu-i spun nimic soţului meu, deoarece se va simţi rănit şi viitoarele progrese ar putea fi afectate.

Nu i-am mărturisit niciodată astfel de lucruri până acum şi vă mulţumesc pentru că m-aţi eliberat de gânduri care mă făceau să mă simt atât de vinovată. Soţul meu susţine că nu se gândeşte niciodată la mine ca la soţia lui, ci ca la amanta lui, prin urmare presupun că aceasta e fantasma lui. Va trebui să am grijă să păstrez ascunsă scrisoarea dumneavoastră; nu vreau să o pierd, deoarece mă stimulează teribil fraza aceea: «scula lui John Harrison e cea care intră în tine».

Îmi dau seama că nu mă pot simţi aşa în fiecare zi a anului, dar e un început şi acum mă voi bucura de fantasmele mele, în loc să încerc să le ignor.”

Aprobarea

Am menționat mai devreme că nu am vrut să fac din această carte un produs de propagandă, ci am dorit ca materialul să vorbească de la sine. În afară de a crede că fantasma erotică este o latură interesantă a sexualității femeilor – eu însămi având fantasme – nu aveam mare lucru de spus în legătură cu acest subiect înainte de a începe să colectez aceste materiale. Am învățat multe lucruri de la femeile care şi-au adus contribuția la cartea de față; de fapt, tot ce am de spus provine direct din mărturisirile şi descrierile detaliate ale fantasmelor lor. Cu toate că nu am intervenit asupra textelor primite, am selectat doar unele care să apară în carte, apoi le-am grupat şi le-am clasificat într-o ordine progresivă definită.

Oricine ar fi putut face acest lucru în funcție de un sistem arbitrar de clasificare ales în prealabil. Ordinea aleasă de mine susține o opinie. Obiectivul meu este să vă fac să acceptați, fără echivoc, mai întâi ideea de fantasmă erotică feminină ca introducere a jocului erotic şi, în final, validitatea fantasmei indiferent de momentul apariției ei.

Am început prin a considera că e evident că nu contează la ce se gândeşte o femeie în timpul unei partide de sex; dacă o excită, cu atât mai bine, de vreme ce satisfacția ambilor parteneri va creşte. Din păcate, ştiu cum a fost primit materialul din această carte chiar de către prieteni de-ai mei pe care eu i-aş numi sofisticați şi „emancipați”. Reacțiile lor îmi spun cât de dificil va fi pentru alți oameni să accepte, ba chiar să creadă unele dintre imaginile erotice la care recurg femeile când fac sex. Şi mai greu de crezut vor fi afirmațiile acelora care declară că au astfel de fantasme în timpul unor partide de sex plăcute şi satisfăcătoare.

Iată de ce am abordat subiectul fantasmei legat direct de preludiu. E mai uşor de acceptat şi bănuiesc că nimeni n-

are nimic împotriva lucrurilor care ne duc spre pat. Următorul pas ar fi să presupunem că suntem cu toții în favoarea a orice ne oferă mai multă mulțumire de sine sau mai multă aprobare în timpul unei partide de amor. (Nu trebuie să le mai explic cititoarelor mele cât de eronată este ideea, larg răspândită în rândul bărbaților care au scris majoritatea lucrărilor despre sex, că femeile suferă mai puțin şi au nevoie de mai puține confirmări ale abilității sexuale doar pentru că nu-şi manifestă fizic anxietatea sexuală – penisul lipsit de erecție.) În concluzie, faptul că, în fantasmele de mai jos, femei precum Sally, Vicki şi Sondra primesc aprobarea dorită de la judecători universali precum mama, doctorul şi chiar Isus Hristos ar trebui să ne emoționeze. Dacă puteți înțelege şi accepta ideea fantasmei erotice ca formă de preludiu sexual şi de excitare, atunci ideea că fantasma erotică, prin diminuarea anxietății, poate stimula intensificarea plăcerii nu constituie o idee tocmai neobişnuită.

Sally

Prietena mea, Sally, e proprietara unui mic butic. Are douăzeci şi ceva de ani, părul lung, tuns în scări şi un trup care arată perfect pe sub una din rochiile ei vaporoase din voal. Tocmai a terminat o aventură de un an cu un bărbat de două ori mai în vârstă decât ea care, ca gest de rămas bun, a ajutat-o să-şi pornească propria afacere. Ea consideră această aventură ca „cea mai mare lecție a vieții sale”. Ține încă enorm de mult la Alan, binefăcătorul ei, şi vorbeşte despre el cu entuziasm. După ce l-am cunoscut vag şi ştiind pasiunea lui Sally pentru orice lucru nou, bănuiesc că „lecția” la care se referă Sally include nişte capitole fascinante despre explorarea sexuală. Ea recunoaşte că va fi dificil pentru orice nou bărbat din viața ei să se ridice la

aceleaşi standarde. „Sunt atât de plictisită de bărbaţii mai tineri acum”, spune ea.

Mă gândesc destul de mult la această fantasmă erotică de când mi-a venit prima dată în minte, de când o visez. Am analizat-o în zeci de moduri diferite, dar nu ştiu încă exact ce înseamnă. Nu cred că am avut-o înainte de a-l cunoaşte pe Alan, sau poate că da. El a fost cel care m-a descoperit în multe feluri aşa că poate fantasma mea fusese prezentă tot timpul, dar nu o conştientizasem până la apariţia lui. Este de fapt o fantasmă foarte simplă la suprafaţă; adaug mici variaţii în funcţie de dispoziţie. În esenţă, în timp ce fac dragoste, mă văd stând acolo, întinsă, goală, exact aşa cum sunt în realitate, alături de un bărbat sau de mai mulţi şi vorbesc la telefon cu mama mea. Nu e ciudat? Ceea ce trebuie să fac, desigur, e să-mi controlez vocea, să discut cu ea normal ca şi cum nu s-ar întâmpla nimic neobişnuit. Din când în când ea mă întreabă: „Ce se aude?”. Uneori, devine bănuitoare, iar eu mă excit nebuneşte, dar chiar şi în timpul acelor lungi perioade când ea şi cu mine doar pălăvrăgim – mult mai amabil decât în realitate – stau acolo întinsă, excitată la culme. E foarte confortabil să vorbesc cu ea aşa, pentru că simt o plăcere imensă.

În imaginaţia mea, mama se dă la Alan – în fond, sunt de aproape aceeaşi vârstă. Îi place la nebunie să flirteze. De asemenea, ea nu a fost niciodată de acord cu relaţia dintre mine şi Alan; posibil pentru că o încerca gelozia. Dar ea e mereu foarte amabilă şi înţelegătoare faţă de mine la telefon.

Lucrul ciudat este că, atunci când ating orgasmul şi nu-mi mai pot controla vocea, ea nu mă ceartă şi nu închide

telefonul, aşa cum ar fi de aşteptat, ci continuă să mi se adreseze cu aceeaşi voce blândă şi caldă pe care nu o foloseşte niciodată cu mine în realitate. [Interviu înregistrat]

Vicki

Vicki are treizeci şi doi de ani şi este singură; tocmai a terminat cu cel de-al doilea divorţ. Aspectul ei fizic exotic atrage mulţi bărbaţi, dar Vicki a preferat dintotdeauna băieţii răi. Deja a pus ochii pe următoarea ei cucerire (de fapt călăul ei) şi este prima care râde de loviturile care o aşteaptă. „Aşa sunt eu", spune ea, aranjându-şi decolteul tricoului mulat pe silueta băieţoasă, înainte de a porni spre întâlnirea sa dezastruoasă.

Când nu e bătută, Vicki poate fi găsită de obicei în arhivele unui muzeu îndepărtat; este un istoric de artă cu o bună reputaţie, apare regulat la televizor şi scrie pentru publicaţii de artă din şase ţări. Aţi crede că a văzut destulă suferinţă la viaţa ei ca să o mai adauge şi pe a sa.

Interesante întrebările tale, draga mea, pentru că sunt sigură că trebuie să-ţi mulţumesc – sau să te învinuiesc – pentru aceste gânduri noi şi ciudate care au pătruns în viaţa mea sexuală de când am vorbit despre cartea ta, anul trecut. De atunci mă tot chinuie. Sunt sigură că au existat mereu, dar discuţia noastră despre fantasmele erotice le-a scos la suprafaţă. În prezent, nu mai reuşesc să mă culc cu un bărbat fără să-mi imaginez că este doctorul meu. Nu ştiu dacă această fantasmă mi-a sporit plăcerea sexuală sau nu. Tot ce ştiu e că îl văd, cu masca şi boneta pe cap, semănând

vag cu doctorul meu adevărat. Să fie din cauza măştii şi a bonetei? Ştii ce se spune despre medici: cu toţii seamănă între ei când stai întinsă pe masa de la ginecolog. Nu că aş fi fost la vreun control ginecologic în ultimii ani. Da, ştiu că e o greşeală să nu te duci la asemenea controale când ai peste douăzeci şi cinci de ani, dar le-am detestat dintotdeauna. Îţi aminteşti cum ai ţipat la mine în colegiu pentru că nu m-am dus la doctor când nu-mi venise ciclul timp de şase luni? Şi eu eram încă virgină. Totul a fost în regulă, nu?

Ştii, singurul lucru care mă deranjează în legătură cu fantasma aceasta cu doctorul este că nu înţeleg asocierea. Nu am avut niciodată o aventură cu un medic. Dumnezeule, nu m-am simţit niciodată excitată în timpul controalelor ginecologice. Nici măcar nu m-am jucat vreodată de-a doctorul şi infirmiera cu băieţii din vecini. Dar bagă-mă în pat cu un bărbat şi gata: în mintea mea, eu sunt eu, iar el e doctor. Cu cât sunt mai excitată, cu atât îmi ridic picioarele mai sus, cu doctorul între ele – adică iubitul meu..., mă rog, ştii ce vreau să spun – în fine, cu cât examinarea este mai atentă, cu atât excitaţia mea creşte. Cu cât doctorul se apropie mai tare de pronunţarea unui verdict, cu atât mă apropii şi eu de orgasm. Şi apoi, întotdeauna, chiar înainte să juisez, chipul mascat al doctorului se apropie de al meu, iar ochii lui calzi îmi spun, fără să scoată o vorbă, că sunt într-o stare excelentă, că totul e aşa cum ar trebui să fie.

Acum, că stau să mă gândesc mai bine, îmi dau seama că ar trebui să corectez ce am zis mai devreme şi mă refer la faptul că te-am învinovăţit că tu m-ai făcut să am fantasme. Una peste alta, tot ce ştiu e că viaţa mea sexuală nu a fost niciodată mai bună. [Conversaţie înregistrată]

Francesca

Francesca este o evreică drăguță cu trei copii. Blândețea ei e foarte utilă în conducerea unei case care roieşte constant de prietenii copiilor ei adolescenți şi de partenerii de afaceri ai soțului ei ce par să vină permanent din toate colțurile lumii. Sub mâna sa liniştită, dar fermă, toate generațiile şi naționalitățile se întâlnesc şi se adună în jurul mesei. Mama ei li se alătură trei luni pe an.

— Am sentimente ambivalente față de mama mea, spune ea. Cred că o iubesc şi o accept acum mai mult decât am făcut-o vreodată, dar rareori mă pot apropia de ea ca s-o sărut pe obraz. Obişnuiam să mă feresc de atingerea oricui, dar acum m-am relaxat... mama constituie singura excepție. Adesea m-am întrebat dacă fantasma aceasta nu conținea şi un element de homosexualitate; la nouăsprezece ani, am avut o experiență lesbiană neîmplinită în Paris. Totuşi, fantasmele mele sunt legate atât de femei, cât şi de bărbați, dar viața mea sexuală reală implică numai bărbați.

(Acest interviu cu Francesca arată cât de des vorbesc femeile despre fantasmele lor. Deşi Francesca s-a oferit voluntar să contribuie la studiul meu, încearcă să spună totul într-o singură frază semiabstractă. Abia după ce rearanjează ideile aproape inconştiente din mintea ei, în timp ce mi le relatează, îşi aminteşte şi detaliile elaborate.)

Mă tem că fantasmele mele sunt unele banale. Următoarea e preferata mea. Sunt o adolescentă în vârstă de treisprezece sau paisprezece ani adusă de mama sa pentru a fi vândută unui înalt demnitar oriental.

De fapt, este o mamă fără chip, nu mama mea, pentru că în realitate nu vreau să o implic pe ea. Dar e o figură

autoritară şi m-a adus aici ca să mă vândă. Mi-a spus dinainte exact ce trebuie să fac. De fapt, chiar m-a pregătit încă din copilărie să fac performanță sexuală, m-a crescut ca să fiu un pur obiect sexual perfect, folosindu-se de mine ca să-mi arate cum trebuie să mă comport. M-a inițiat în cunilingus şi mi-a demonstrat totul pas cu pas. De aici, scena devine puțin confuză, nu mai ştiu dacă e mama sau o altă persoană..., dar este o femeie.

Intrăm în palat. Şi iată-l pe demnitar cum stă pe tron ca un Buddha, ca un rajah. Mama m-a instruit perfect; nu ezit nici o clipă, trebuie să mă descurc excelent, este culmea pregătirii mele, altfel risc să nu fiu cumpărată. Şi este o mare onoare să fiu cumpărată. Mama începe să-i descrie rajahului abilitățile mele. De fapt, începe să-i demonstreze exact ce m-a învățat. Îl fute, călărindu-l chiar acolo pe tron, i-o ia în gură, se joacă lasciv cu el, vorbindu-i tot timpul despre mine.

Apoi mă ia pe mine la rând, îmi dă limbi, mi-o trage, dar nu foloseşte nici un dispozitiv – nu există aşa ceva – se mulțumeşte cu degetul. Eu stau întinsă pe spate, răspunzând exact aşa cum ar trebui când degetul sau limba ei mă pătrund, trupul meu frumos reacționând perfect.

Aici lucrurile devin iar un pic confuze... o clipă, să mă gândesc... Rajahul rămâne impasibil în tot acest timp. Dar e mulțumit de rezultatele mele, e foarte mulțumit şi acesta e lucrul cel mai important, desigur.

El spune:

— Da, este potrivită, e minunată, va avea o poziție înaltă la curte...

Nu zice nimic de genul: „va avea cele mai multe bijuterii sau va fi cea mai bogată”; nu este un asemenea harem. Ideea este că am avut o prestație minunată, că sunt cea mai erotică ființă pe care a văzut-o vreodată şi că mă vrea lângă el. (Presupun că asta are legătură cu satisfacerea unui

bărbat, dar mă îngrijorează uneori de ce el este atât de pasiv şi de ce eu sunt întotdeauna cea activă. Să încerc să-mi amintesc mai mult.)

El, rajahul, nu se ridică niciodată de pe tronul său. Stă acolo sus, iar eu şi mama ne aflăm mai jos de el, pe un fel de scenă, pe o platformă. Suntem goale în acest moment, dar când am sosit la palat eram îmbrăcată minunat. Am fost dusă la el, iar el mi-a desfăcut hainele şi a murmurat apreciativ. Dar mama e cea care mă dezbracă, subliniind toate părţile splendide ale trupului meu:

— Uitaţi-vă la acest trup, la frumuseţea sânilor... (Aici mai e ceva: obişnuiam să mă simt prost în legătură cu pieptul meu plat – acum mi-a trecut, dar bineînţeles că în fantasmele mele am nişte sâni minunaţi.) Uitaţi cum am îngrijit-o, continuă ea lăsându-şi mâinile pe coapsele mele, desfăcându-mi fesele pentru ca el să vadă mai bine. Uitaţi ce forme minunate, doar pentru plăcerea voastră.

Apoi mă pune să mă întind pe jos şi îmi desface picioarele, expunându-mi păsărica pentru ca el să-i admire perfecţiunea. Acum ea îmi dă limbi. În tot acest timp, el se masturbează. Şi la fel şi străjerii, da, este o curte regală în stilul MGM, cu nubieni care stau de jur împrejur cu torţe în mâini (sunt foarte înalţi şi nu se masturbează, dar ceilalţi da, şi slujnicele de asemenea.)

Apoi mă duc şi mă aşez în poala rajahului, care îşi desface doar roba, iar eu îl fut... după ce i-am făcut felaţie. Sunt goală, înfiptă în pula lui şi în tot acest timp el nu face nimic, nu îmi face nimic, nu face nimic pentru mine. Eu mă ocup de tot... pentru asta am fost antrenată, aşa că în fantasmă nu contează, dar acum că mă gândesc mai bine, mi se pare ciudat să nu beneficiez de nimic. Oricum, important e că eu sunt cea mai bună, că sunt acceptată. Nu partea sexuală cu rajahul mă interesează – şi nici dacă e dotat sau dacă are tehnică; am alte fantasme în care

mărimea, abilitatea şi trei bărbaţi concomitent sunt ceea ce mă excită – dar în aceasta, care e preferata mea, nu contează decât să fiu acceptată. Vreau să spun că dacă în realitate fac sex şi am această fantasmă... e cel mai excitant lucru din lume. [Interviu înregistrat]

Sondra

Sondra are obiceiul amuzant de a considera întotdeauna că noile femei pe care le întâlneşte sunt mai geloase decât cred ceilalţi oameni. Poate că e o uşoară proiecţie din partea Sondrei – ea îl urmăreşte pe Tom, soţul ei, cu multă atenţie, dar şi cu multă afecţiune. De fapt, mie îmi place de ea; este foarte drăguţă, inteligentă, spirituală şi cu o bună reputaţie ca agent literar. Atât ea, cât şi Tom au mai fost căsătoriţi, iar casa lor spaţioasă este plină de copii proveniţi din mariajele lor precedente. Cât despre Tom, şi el e gelos; amândoi au pus la punct un joc în care el face curte femeilor, iar ea nu se lasă mai prejos. Iată ce mi-a mărturisit Tom brusc într-o seară:

— Presupun că te întrebi de ce am ochiul roşu.

— Nu am observat, am spus eu.

— Sondra mi l-a înroşit, a mârâit el. Ne-am certat rău de tot azi noapte. După aceea mi-am dat seama că îi văd rareori fără ca unul din ei să nu aibă un pansament sau o vânătaie.

Ascult muzică la casetofon. În timp ce aud sunetele harpei, mă întreb dacă Dali n-a plănuit această fantasmă pentru a mă chinui. Ştiu, una din fantasmele mele are

legătură cu el... nu că aş dori să-mi gâdile pizda cu vârful mustăţii sale (un cuvânt pe care îl prefer celui de clitoris, care este atât de sec, sau de lindic, atât de copilăresc), ci vreau ca acea caracatiţă mare să mă posede în toate felurile simultan, fiecare tentacul de-al ei pătrunzând în mine cu toată forţa – de vreme ce obosesc atât de uşor.

Trebuie să vă explic cum stă treaba cu marea caracatiţă neagră din galeria de pe Fifth Avenue. Era un vernisaj al lui Dali care includea un tablou uriaş ce-l înfăţişa pe Isus ţinându-şi predica pe munte. Ei bine, vizavi de această imagine hedonistă se găseau mai multe picturi frumoase şi erotice, iar cea care mi-a plăcut cel mai mult era una cu o caracatiţă care poseda o fată. În timp ce mă uitam la ea, am experimentat senzaţii intense... fiecare deget negru care intra şi ieşea din trupul ei şi din al meu, făcându-şi loc în sus (pentru că am un vagin adânc) şi sfârşind într-un vârf subţire – nu ca al unui cuţit, ci delicat şi ferm în acelaşi timp. Capătul fiecărei tentacule este răsucit ca un tirbuşon, producând o forţă de frecare şi de rotire care mă face să mă tăvălesc şi să urlu de plăcere. Una după alta, fiecare tentaculă îmi provoacă orgasme multiple, iar Isus continuă să le vorbească sărmanilor necredincioşi de pe vârful lui de munte. De fapt, El mă priveşte pe mine, în timp ce eu mă uit în ochii creaturii care mă posedă. Acest imens cap-trup ca vârful unui penis imens de forma unei orhidee mă posedă şi mă înghite cu degetele lui epuizate, dar tot mai are multe altele încă tari, încă pregătite să ejaculeze în timp, iar eu juisez întruna, întruna... ah!

— Fii binecuvântată, fata mea... [Conversaţie]

Explorarea

Următoarele trei fantasme aparţin unor femei mulţumite de viaţa lor sexuală. Cel puţin aşa susţin ele, iar eu sunt

pregătită să accept mărturisirile unei femei cu privire la viața ei intimă. Alternativa ar fi să afirm că o femeie fantasmează pentru că nu are o viață sexuală corespunzătoare, pentru că nu e satisfăcută. Dar asta ar însemna nu numai să o fac pe psihologul amator, ci să mă joc de-a Dumnezeu. Nu, mulțumesc.

Pentru multe femei, fantasma reprezintă un mod de explorare, lipsit de pericol, a tuturor ideilor şi acțiunilor care le-ar putea speria în realitate. În închipuire, realitatea se extinde, iar ele au libertatea de a se juca fără piedici cu anumite variabile şi imagini erotice aşa cum copiii recurg la fantasmă ca să se joace, ca să-şi pună în practică dorințele, ca să consume energii ce nu-şi au locul în lumea reală. Atunci când ne gândim la o imagine sau chiar ne excităm datorită ei, nu înseamnă că dorim ca ea să devină realitate... în caz contrar, toți cei care visează noaptea s-ar transforma în hoți, bisexuali, asasini reprimați sau chiar obiecte inanimate.

Karen

Am această fantasmă destul de des atunci când Ben mă fute. De fapt, ea apare mai ales în timpul partidelor noastre cele mai bune de sex, când corpul meu este mai relaxat şi mai inventiv. Ben se excită atât de mult când mă afund în fantasma asta, de parcă ar trăi-o şi el. Şi totuşi, ştiu că, dacă s-ar întâmpla cu adevărat, l-ar îngrozi – şi pe mine de asemenea. Nu cred că există loc în viața noastră pentru o partidă în grup; pur şi simplu nu ni s-ar potrivi; habar n-am avea cum să-i facem față. Dar ca fantasmă este fantastică.

Eu, Ben şi prietena mea Helen ne aflăm cu toții în sufragerie. În sufrageria noastră de acasă. Doar că ferestrele sunt mai largi, cu rame mari şi fără perdele şi draperii, ca în nenumăratele case micuțe cu luminile aprinse de pe marginea drumurilor nesfârşite de la țară, unde oamenii îşi

trăiesc viaţa la vedere... Tocmai ne-am întors cu toţii de la cumpărături şi, când eu mă duc la bucătărie ca să las mâncarea şi să pregătesc cina, îl văd pe Ben cum o ajută pe Helen să-şi dea haina jos. Stau lângă chiuvetă şi îi văd reflectaţi într-o fereastră uriaşă lucioasă. Ben se duce în spatele ei şi îşi aşază mâinile pe umerii ei, peste haină, dar Helen i le ia repede şi îi lipeşte palmele pe sâni, ţinându-le acolo. Ei nu-şi dau seama că îi pot vedea, deoarece stau cu spatele la mine. Foşnesc pungile ca să-i asigur că mă ocup de aranjarea cumpărăturilor. Dau drumul la robinet, acordându-le timp să continue. Ben ezită, dar nu-şi retrage mâinile. Apoi Helen se lipeşte de el şi-şi freacă fesele de penisul lui. Simt valul de excitare care-l cuprinde pe Ben, care îi provoacă brusc o erecţie, aşa cum i se întâmplă atunci când îmi frec eu fundul de el.

Mă întorc în sufragerie, dar mai întâi tuşesc şi încep să vorbesc ca să ştie că vin. Străbat încăperea, spunându-le din mers că mă duc sus să fac repede o baie şi îl rog pe Ben să-i pregătească o băutură lui Helen şi să-i ţină companie. Evident că i-am mințit. Rămân ascunsă după uşă şi aştept, privindu-i. Ben s-a aşezat pe canapea, timid ca întotdeauna, aşa că Helen preia inițiativa, îngenunchează în faţa lui, îi desface fermoarul şi îi ia penisul în mână, după care îl bagă în gură. Ben încearcă să o respingă. Se uită repede în direcţia în care am plecat eu. Dar plăcerea este prea mare. O vede pe Helen, îi zăreşte buzele mulate pe organul lui. Prietena mea şi-a umplut gura cu bărbăţia soţului meu şi îl strânge de parcă ar vrea să-l înghită. Ben îi apucă sânii din nou şi îi pipăie; aceştia par să crească în mâinile lui, să se umfle. Până ajung la fel de mari ca ai mei. Capul ei blond se mişcă din ce în ce mai repede, în sus şi în jos de-a lungul penisului său. Helen îşi ridică buzele, astfel încât Ben să-i poată vedea dinţii mici şi albi care se agită ca şi cum ar ronţăi o bucată de carne delicioasă. Vârful penisului se

afundă tot mai adânc în gâtul ei; Ben este practic paralizat de extaz. Se sprijină de spătarul canapelei şi îşi desface nerăbdător nasturii de la pantaloni, astfel încât ea să poată avea acces complet. Nu mai seamănă deloc cu Ben al meu. Helen îşi descheie bluza, fără să-i dea drumul la penis, sugându-l în continuare. Ea îşi ia sânii în mâini şi îi stoarce, lăsând să cadă picăturile de lapte pe părul dintre picioarele lui Ben. Intru tăcută în încăpere, ştiind că acum nu se vor mai putea opri. Vreau să-i privesc mai de aproape. Au şi uitat că eu eram în casă. Ben e pe cale să ejaculeze în gura ei, dar tânjeşte după mai mult lapte, aşa că o ridică, o trage pe canapea şi începe să-i sugă ţâţele. O dezbracă şi o mângâie până ce ea geme şi îi cere să o penetreze, acolo pe canapeaua noastră, pe jumătate dezbrăcaţi, în faţa ferestrei imense. Îmi arunc hainele de pe mine şi mă îndrept goală spre ei. Mă aşez pe canapea în spatele lui Ben. Îmi doresc atât de mult să fiu alături de ei, să-i dau lui Ben şi mai multă plăcere, în schimbul celei oferite de el lui Helen – care este de fapt eu şi parţial Helen – şi deodată simt că am ceva cald şi umed pe care să-l pot băga în el, un penis, penisul meu. Îl vâr încet în el, dar până la capăt. Ben gâfâie excitat, iar eu simt aceeaşi senzaţie sălbatică, de parcă, într-adevăr, o parte din mine pătrunde în el, de parcă chiar aş avea un penis. Intru şi ies din el cu mişcări iuţi şi ferme, în acelaşi ritm cu mişcările lui. Simt totodată şi plăcerea lui Helen. Penetrările simultane ne copleşesc pe amândoi. Nu mai rezist, este mai mult decât pot suporta şi mă afund din ce în ce mai adânc în soţul meu până ce penisul meu pare să treacă prin Ben şi să ajungă în Helen, în mine, iar eu leşin de plăcere. [Conversaţie]

Abbie

M-am gândit din ce în ce mai mult la fantasmele mele în ultima vreme. Am încercat chiar să discut cu soţul meu

despre ele, mai ales despre cele care cred că nu l-ar înfuria. Nu îndrăznesc să-i spun că mă gândesc adesea la fostul meu iubit şi la felul lui de a fi. Nu-i mărturisesc nici închipuirile mele cu un bărbat necunoscut care mă sileşte să fac sex cu el, ceea ce, în imaginaţia mea, pare să-mi facă plăcere.

Dintr-un motiv ciudat, când mă fut cu soţul meu, îmi place ca el să fie complet îmbrăcat şi, când suntem în pat, mai bine să nu-i văd „părţile intime". Prefer să facem sex atunci când nu trebuie să-i văd penisul. Deşi pe el îl încântă studierea „zonelor mele intime", eu nu reuşesc să mă entuziasmez. Mă excit mai tare dacă lucrurile rămân în imaginaţie. Dar soţul meu tinde să facă paradă cu „părţile lui intime" în faţa mea, cu toate că l-am rugat să se abţină şi i-am explicat că viaţa noastră sexuală s-ar putea îmbunătăţi în acest caz.

Prin urmare, poate că o să vi se pară ciudat că în cea mai recentă fantasmă îi spun soţului meu că mi-ar plăcea să-l privesc făcând sex cu o altă femeie. Nu cu cineva cunoscut, de preferat cu o străină. Astfel, mă asigur că nu e posibilă dezvoltarea nici unei relaţii. În realitate, nu ştiu dacă aş avea curajul să duc totul până la capăt. Şi totuşi continui să mă gândesc că ar fi amuzant.

De asemenea, am fantasme şi cu alte femei. Dar ele nu au chip, nu e vorba de cineva cunoscut. Aceste fantasme apar de obicei când mă masturbez, adică probabil de două, trei ori pe lună. Nu am cu adevărat fantasme lesbiene, pentru că mi se pare respingător să-i dau limbi unei femei, dar nu m-ar deranja deloc ca ea să mă satisfacă astfel (egoist, poate?).

Ştiu că am început această scrisoare prin a spune că discut anumite fantasme cu soţul meu, dar mă tem că până şi aceasta este o fantasmă! Nu-mi vine în minte nici o

fantasmă pe care să i-o fi mărturisit, dar atunci înseamnă că avem o problemă de comunicare! [Scrisoare]

Hilda

Am treizeci şi şapte de ani. Căsnicia mea este una fericită, iar viaţa noastră sexuală extrem de satisfăcătoare. Îmi place să mă gândesc la penisul soţului meu ca fiind foarte mic, dar foarte puternic. Adesea mă las pe vine deasupra lui. Îmi mângâie fesele şi anusul în timp ce mă penetrează de dedesubt. Când îi simt degetele explorându-mi dosul, îmi imaginez că un penis foarte lung, dar delicat îmi pătrunde în fund. Simt această suliţă subţire care intră în mine, precum şi palmele ce-mi strâng bucile. Mâinile lui îmi amintesc de un alt bărbat care mă atacă din spate. Atingerea sa mă face să mă eliberez de tensiunea musculară ce mi s-a strâns în zona pelvisului parcă pentru a primi acest al doilea element care îmi invadează trupul. Când soţul meu şi cu mine ne apropiem de orgasm, îmi imaginez că penisul subţire din anusul meu pulsează şi se înfige tot mai adânc pentru a mă umple cu o raţie dublă de spermă, asigurând astfel împlinirea actului sexual, dacă nu cu ajutorul soţului meu, atunci cu al „obiectului" imaginar din spatele meu. Nu ştiu cine ar putea fi agresorul necunoscut. În mintea mea nu mai există nimic altceva, decât senzaţia foarte reală a unei penetrări suplimentare. Uneori, tensiunea din partea mea dorsală se intensifică atât de tare, încât îmi pierd controlul şi imediat ce soţul meu ejaculează, vezica mi se relaxează complet, iar eu urinez, trimiţându-i înapoi sperma pe care tocmai a eliberat-o în mine. Am încercat o singură dată să facem sex anal, dar din cauza grosimii penisului său, nu a fost posibil. Cele câteva picături de urină care se scurg involuntar din mine îl excită enorm pe bărbatul meu.

Am văzut nişte vaci posedate de un taur la ferma unor prieteni. Unul dintre masculi are un spate foarte lat, ca tăblia unei mese. Soţul meu şi cu mine facem sex adesea în sufragerie sau în bucătărie după ce copiii s-au culcat sau atunci când sunt plecaţi în weekend. Atunci îmi imaginez că stau pe spatele unui taur în timp ce acesta penetrează o vacă. Simt limpede cum masa sau canapeaua pe care ne-am aşezat se leagănă înainte şi înapoi. Îmi las mâinile de ambele părţi ale mesei şi apuc picioarele acesteia pentru a nu cădea de pe animalul înnebunit de plăcere. Trupul mi se mişcă în sus şi în jos în acelaşi timp cu taurul. Uneori soţului meu îi e foarte greu să rămână în mine. Invariabil, ajung la orgasm înaintea lui în astfel de situaţii, dar el continuă să mi-o tragă ca să ejaculeze, provocându-mi un al doilea orgasm. În acele clipe îmi imaginez că vaca este umplută de sperma taurului şi că penisul soţului meu este chiar mai gros decât în realitate. De fapt, mi-l închipui la fel de mare ca al taurului. Pentru un plus de realism, îmi înfig uneori un deget în vagin chiar când el ejaculează. Cam atât de mare cred eu că e pula unui taur. Soţului meu îi place acest obicei al meu, crezând că degetul meu e acolo pentru a-l stimula pe el. Însă eu nu-mi doresc decât să fiu umplută de un penis enorm care este de fapt cheia întregii situaţii. [Scrisoare]

Heather

Am douăzeci şi doi de ani şi sunt foarte timidă, iar sexul în grup nu se numără printre pasiunile mele. Imaginaţia mea însă nu cunoaşte timiditatea. Când soţul meu şi cu mine facem dragoste sau când mă masturbez, îmi închipui că soţul meu se fute cu o altă femeie şi că eu mi-o trag cu un alt bărbat. Ne găsim cu toţii în aceeaşi încăpere sau în două paturi duble, iar eu urmăresc întreaga acţiune într-o

oglindă mare. Mă excită foarte mult. Nu-mi amintesc când am început să am asemenea gânduri sau din ce motiv, dar rareori ajung la orgasm fără să mă gândesc la asta. [Scrisoare]

Kitty

Uneori, în timpul contactului sexual sau, pur şi simplu în timpul zilei, mă gândesc la schimbul de parteneri, adică eu şi soţul meu să facem sex cu un cuplu cu care suntem prieteni buni... eu cu bărbatul, iar soţul meu cu cealaltă femeie. Poate fi vorba de unul din cuplurile pe care le cunoaştem sau de unul nou pe care îl întâlnim de curând şi cu care ne înţelegem bine.

Îi relatez adesea soţului meu aceste fantasme legate de „sexul în grup", adică despre cum îmi imaginez că schimbăm rolurile cu prietenii noştri şi cum arată ei goi. Vorbim deseori despre cum ar fi să facem schimb cu Virginia şi Dick sau Fran şi Ernie de exemplu, dar în realitate nu se întâmplă nimic şi avem convingerea că nu vom recurge la aşa ceva niciodată. Numai gândul la cum ar fi, la trupurile lor, la ce am putea face cu toţii mă excită. Dar dacă accidental mă aflu în apropierea unei prietene când se îmbracă sau este goală, ceea ce desigur nu e ocazie obişnuită, iau note mental şi apoi îi descriu soţului meu cu multe detalii farmecele ei feminine. El face acelaşi lucru în ceea ce mă priveşte dacă se întâmplă să zărească pe cineva cunoscut la toaletă. Ne place amândurora să împărtăşim această fantasmă comună despre prietenii noştri goi; ni se pare foarte stimulatoare şi excitantă, chiar dacă ştim că nu va deveni realitate niciodată... mai ales în asemenea condiţii, presupun. În fantasmă poţi duce lucrurile mult mai departe decât în lumea reală. [Scrisoare]

Inițiativa sexuală

Societatea încurajează femeile să-şi găsească parteneri sexuali; femeia singură nelinişteşte, este numai pe jumătate femeie (celibatarele şi călugărițele sunt chiar înfricoşătoare pentru unele persoane). Societatea îi cere să facă sex (căsnicia trebuie consumată pentru a fi legală) şi, totuşi, ea nu are dreptul să inițieze sexul. Are dreptul la dorințe sexuale, este îndemnată să şi le împlinească, dar nu i se permite să joace un rol activ... decât în fantasme, unde, în felul ei, după bunul său plac, poate lua ceea ce i s-a spus că-i aparține ca femeie.

Ce înseamnă: „Este o femeie adevărată?" Bărbații afirmă cu admirație totală că orice femeie şi moare de nerăbdare să afle, în sfârşit, cum este şi ce are femeia „adevărată". (Femeile nu-şi spun una alteia: „Este o femeie adevărată"; şi-atunci, cum s-o recunoaştem? Încercăm să aflăm ce înseamnă să fii femeie încă de când ne naştem.)

Informațiile sunt atât de puține şi de contradictorii în privința aspectelor esențiale ale feminității, încât s-ar putea crede că cineva (mama?) se străduieşte intenționat să ne conducă de la început pe o pistă greşită. Nu ne lovim doar de contradicțiile din interior, ci şi de cele din afară; răspunsurile pe care le primim par să se bată cap în cap cu ceea ce simțim, cu ceea ce vrem să facem.

Prima noastră jucărie este un bebeluş, o păpuşă bebeluş; primul rol pe care-l jucăm este cel al mamei şi, deşi ştim vag că totul are legătură cu sexul nostru, nu ni se dă nici o explicație în această privință. Unele etape par să fi fost sărite, iar furia şi neliniştea ce transpar dincolo de zâmbete țepene ale mamelor noastre când le punem întrebări despre asta ne arată că au fost lăsate deoparte în mod voit şi că ar trebui să ocolim subiectul. Ne jucăm de-a familia cu bebeluşii noştri de jucărie, dar e o familie fără tată. Băieții

nu se joacă de-a tata; nu se cade. Şi nici nu există vreun joc în care micuțele mămici să-şi poată explora primele impulsuri sexuale, ce apar adesea atât de neaşteptat. Fetițele care şi-au descoperit brusc o nouă energie, care vor să alerge şi să strige, care se dau huța în copaci şi se caţără pe ziduri sunt numite băieței. În mod evident, spontaneitatea şi acțiunea nu reprezintă calea cea mai rapidă spre feminitate. Dar dacă nici aceasta nu constituie o cale de eliberare rezonabilă a noilor energii misterioase, întrucâtva tulburătoare, atunci cum să procedăm? Nu ni se spune. Ştim doar că ne confruntăm cu un mister. Că putem greşi oricând. Ne învăluie tăcerea. Învățăm să fim cuminți. Pasive.

În cele din urmă, fata uită de păpuşi şi începe să cunoască primele semne miraculoase ale feminității. (Fără să înțeleagă cum a ajuns acolo, pentru că, din punctul ei de vedere, nu a făcut nimic, nu a învățat nimic, nu a trăit absolut nimic. Oare asta să fie? Nefăcând nimic, evitând misterul, fiind pasivă şi ignorantă – oare asta înseamnă să fii femeie?) Indiferent de răspuns, băieții par să realizeze care fete au rezolvat problema. Încep să le ceară acestor fete întâlniri. Întâlnirile conduc în mod natural şi direct la acele dorințe şi pofte pe care fata le-a înăbuşit. Şi, minunea minunilor, băieții te curtează tot mai asiduu exact atunci când faci ceea ce doreşti, când nu te abții de la nimic (când îți foloseşti feminitatea?)! Libertatea, entuziasmul şi feminitatea „reală” par, brusc şi magic, unite şi integrate, strălucind în sfârşit.

Greşit. Din nou ți se arată – prin intermediul mamei şi al celorlalte fete, dacă nu ți-ai dat seama singură – că acțiunea, în aparență cel mai simplu drum către feminitate, nu reprezintă o alegere cuviincioasă. Nici măcar nu este o alternativă. Se pare că feminitatea are iarăşi legătură cu a nu face ceea ce vrei să faci, cu frustrarea şi pasivitatea.

Deodată, diferența vagă dintre fetițele „cuminți” şi fetele care nu au fost „cuminți” devine o distincție clară între femei: se conturează două categorii. Cele cu care băieții ies în oraş şi cele cu care se căsătoresc. Dar care dintre ele este femeia „adevărată”? Alegerea se vădeşte a fi acum şi mai dificilă, mai ales după ce ai gustat din fructul oprit: să fii deschisă şi să răspunzi sau să bați în retragere şi să te păstrezi pentru căsătorie?

Nimeni nu riscă – căsnicia este descrisă – de mama? – drept răspunsul glorios la rugăciunea oricărei domnişoare, comoara de la capătul curcubeului, începutul acelui „şi-au trăit veşnic fericiți...”. Şi pentru a ne asigura că mariajul rezistă şi domnişoara nu se rătăceşte, femeia „adevărată” este definită în continuare ca fiind nu doar măritată, ci şi mamă. Cu alte cuvinte, nu te poți numi o femeie „adevărată” până nu ai copii.

Dar la fel ca şi în cazul bebeluşului de jucărie, care şi-a făcut apariția dintr-un vid asexuat, tot astfel a fost sărit în tăcere un pas vital între felul în care ea este ca acum şi această nouă feminitate „reală”. Cu fiecare alt bărbat din viața ei, ar fi putut învăța ceva nou, poate lucruri contradictorii (femeia adevărată a unui bărbat este banală pentru altul), care să o aducă mai aproape de enigma ei şi de ceea ce ar putea reprezenta feminitatea. Perspectiva explorării diversității bărbaților, femeilor şi a vieții însăşi este fascinantă, înspăimântătoare şi limitantă – dacă nu limitată (de figura maternă şi de celelalte fete).

Sunt convinsă că de aceea atât de multe femei se mărită de timpuriu: pentru fiecare femeie care se păstrează pentru necunoscut, pentru explorarea sexuală, există alte câteva sute care se agață disperate de căsnicie, de maternitate şi de manifestarea simbolică a reuşitei: este o femeie adevărată. Verigheta o demonstrează, iar maternitatea o garantează. Cine de pe lume se poate îndoi de asemenea garanții

atotputernice? Numai ea, numai sinele din fantasmele ei, care continuă de acolo de unde s-au oprit încercările şi experimentarea diverselor roluri erotice feminine.

Un rol care i-a fost negat de la început este cel de inițiatoare, de inovatoare în materie de sex. O femeie poate invita un bărbat la cină, dar nu îl poate invita la dans. Îl poate ruga să-i dea solnița dacă mai vrea sare, chiar se poate întinde peste masă să o ia, dar nu-şi poate pune mâna pe genunchiul lui de sub masă. Îl convinge să guste din preparatele ei culinare şi insistă să mai servească pentru că mama ei i-a spus că dragostea trece prin stomac mai repede (şi mai frumos) decât prin telefon. Prin tradiție, femeile aşteaptă să li se ceară ceva sau ca cineva să aibă inițiativa. A încerca să cucereşti bărbatul pe care îl doreşti înseamnă a fi agresivă, iar a încerca să obții ceea ce vrei în pat nu înseamnă doar a fi agresivă, ci şi lipsită de feminitate. Faptul că e posibil ca lui să-i placă ceea ce urmează după prima ei inițiativă nu contează; problema e că nu se face, nu s-a făcut şi nici nu se va face până când bărbații şi femeile nu vor fi convinşi că schimbarea rolurilor sexuale tradiționale nu constituie o amenințare.

Între timp, dacă el e prea timid ca să dea un telefon sau poate mai puțin imaginativ sau abil în pat decât ea (tot ce se poate), atunci cele două persoane nu mai trec la acțiune, mai ales între aşternuturi. El nu află niciodată ce a pierdut; ea ştie, dar numai în fantasmele sale. Iar dacă în aceste fantasme, ca în atâtea din cartea de față, femeia se comportă ca o tigroaică, adoptând un rol surprinzător de agresiv – îl leagă de pat etc. – nu vă grăbiți să o socotiți o sadică lacomă care doreşte să domine în secret pe plan sexual; uneori trebuie să strigi pentru a te face auzit.

Chiar şi o femeie care se acceptă pe plan sexual la fel de mult ca şi Carol (a se vedea mai jos) trebuie să-şi imagineze un curs de sex, unde un instructor imaginar îi spune să

preia inițiativa înainte ca ea să poată să facă ceva atât de plin de iubire şi de natural cum este să-şi călărească soțul. Fantasma lui Faye, care vine imediat după cea a lui Carol, de a-şi iniția iubitul într-o scenă de sex în trei, reprezintă un lucru după care ea tânjeşte de mult şi simte că i-ar plăcea, dar numai dacă l-ar ține de mână. De ce nu? Gândiți-vă cât de activ ar fi ringul de dans şi dormitorul dacă femeilor (şi bărbaților) le-ar fi mai uşor să facă primul pas, prima mişcare, să adopte o a doua poziție..., sau o a treia, sau o a patra.

Carol

Soțul meu şi cu mine suntem expatriați din Noua Zeelandă. Trăim în Papua. Soțul meu are cincizeci şi cinci de ani, iar eu aproape treizeci şi opt. Suntem căsătoriți de optsprezece ani. Avem doi copii şi ne-am bucurat dintotdeauna de o viață sexuală extrem de satisfăcătoare.

În fantasma mea erotică obişnuită alcătuim un cuplu care face o demonstrație în fața unei săli de perechi tinere dornice să învețe arta sexului. Îl aud pe instructor povestind clasei cum ne apropiem noi de orgasm. Din când în când, instructorul vrea ca noi să schimbăm poziția, astfel încât elevii să poată vedea mai bine între picioarele mele. În acest moment, de obicei mă urc peste soțul meu, uneori cu genunchii în sus ca să permit publicului studierea organelor noastre sexuale conectate. Uneori, instructorul mă îndeamnă să devin activă şi atunci îi spun soțului meu că vreau să mă mişc doar eu până când ejaculează el. De regulă cooperează, cu excepția dăților când mă înşel şi nu realizez că soțul meu se află pe punctul de a-şi da drumul, caz în care îi cer mental scuze instructorului. Dar de cele mai multe ori când mintea mea ajunge în acest punct, îl aud pe instructor cum descrie limpede publicului senzațiile

mele. El continuă să vorbească încet pentru a nu ne distrage atenția. De fiecare dată când îi sfătuieşte pe elevi să privească mai atent, mă excit şi mai tare, simțind ochii lor ațintiți asupra noastră. Vocea instructorului, care-mi transmite calm toate lucrurile pe care vreau să le fac, nu e una cunoscută, nu aparține nici unui prieten sau vreunei cunoştințe. Dar cu certitudine îmi este prieten, pentru că în fantasma mea el joacă rolul binefăcătorului, al unei persoane care are grijă de mine şi îmi cunoaşte fiecare dorință. Avem o relație minunată. [Scrisoare]

Faye

Nu ştiu exact ce a condus la fantasma aceasta. Îmi place cu adevărat de Richard; într-un fel suntem mai mult decât iubiți, suntem prieteni foarte buni. Căsnicia nu ni se potriveşte; am putea să stăm la infinit fără să ne vedem, dar de fiecare dată când ne petrecem timpul împreună ne purtăm ca nişte vechi îndrăgostiți şi putem continua de unde ne-am oprit. Îl iubesc, dar poate pentru că îmi lipseşte posesivitatea atât de caracteristică iubirii, am această fantasmă. Nu cred că Richard a avut vreodată înclinații homosexuale, adică nu cred că ar recunoaşte vreodată că se simte atras sexual de un alt bărbat. Dar consider că în noi toți există inclinații bisexuale şi, într-o anumită măsură, cred că eu le stimulez în Richard. Vedeți, mă excită foarte mult ideea de a face sex cu Richard şi cu un alt bărbat. Mi-ar plăcea foarte mult să ştiu că dorințele lui erotice se îndreaptă atât spre femei, cât şi spre bărbați.

Şi m-ar încânta să fiu eu inițiatorul. Adică, să-l inițiez într-o partidă de sex în grup fericită şi, atâta vreme cât m-aş afla acolo, cred că el ar accepta şi s-ar bucura de experiență. Interesant e faptul că nu m-ar interesa o astfel de posibilitate, dacă Richard şi cu mine am avea o relație

serioasă, pentru că sunt al naibii de geloasă şi de posesivă. Dar mi-ar plăcea să-l excit pe el şi pe un alt bărbat şi, totodată, pe mine. Totul ar fi foarte amical şi excitant.

Îngenunchez în faţa şemineului şi readuc focul la viaţă, mişcând cărbunii cu un vătrai. Numai că nu este un foc adevărat, ci unul din *papier mâché*[2], iar camera seamănă cu o cabană pe care am închiriat-o pe vremuri în Elveţia; de fapt, încăperea este un decor, o scenă. Din cauza reflectoarelor nu pot să văd publicul, dar ştiu că oamenii mă privesc. Strălucirea flăcărilor artificiale mă înconjoară într-o lumină rozalie şi îi ascunde chipul celuilalt bărbat.

Tocmai a intrat în cameră cu Richard şi stau amândoi în umbrele din spatele meu, vorbind. În timp ce Richard se duce în camera de alături ca să ne prepare ceva de băut, celălalt bărbat se pregăteşte să-l urmeze, dar apoi se răzgândeşte, se întoarce şi vine lângă mine. Mă acoperă cu haina lui de piele, pentru că tremur. Apoi îngenunchează lângă mine şi ridică vătraiul, dar fără să-mi desfacă mâna de pe capătul lui, apăsându-mi-o puternic cu palma sa. Degetele mi se albesc sub strânsoarea lui. Vocea lui Richard se aude caldă şi veselă din încăperea alăturată, la fel şi clinchetul cuburilor de gheaţă care se ciocnesc în pahare. Adulmec răsuflarea caldă, cu aromă de brandy a celuilalt bărbat şi îi simt bărbaţia lipită de mine şi presiunea nemiloasă a mâinii. Las haina să-mi alunece de pe umeri, copleşită de durerea din sfârcurile ce mi se întăresc vizibil pe sub pulovăr. Publicul murmură admirativ. Mă întind să mai pun un buştean pe foc, frecându-mă întâmplător cu sfârcurile de umărul său. Gestul meu îi arată că nu voi opune rezistenţă; presiunea de pe mâna mea se micşorează. Spectatorii aplaudă încet, aprobator. Aşa cum stă pe vine, îi

---

[2] P*apier mâché* – pastă de hârtie (*N.t.*)

văd umflătura din pantaloni, iar eu cedez. Penisul îi pulsează ritmic, în bătăile inimii, exact deasupra acelui loc misterios dintre picioarele unui bărbat, unde se întâlnesc toate cusăturile pantalonului. Din cealaltă cameră răzbate sunetul familiar al vocii lui Richard, care fredonează o melodie. Murmură în timp ce dă drumul la casetofon. Glasul inconfundabil al lui Shirley Bassey, muzică numai bună pentru sex, cum o numeşte Richard. Cu vârful degetului, bărbatul îmi ridică pulovărul, se apleacă şi-şi apasă buzele calde pe sânul meu, ţinându-l în gură şi trecându-şi limba peste sfârc până când gâfâi de plăcere. Publicul gâfâie şi el. Corpul începe să mi se mişte în ritm cu muzica, trupul meu şi gura bărbatului dansează, iar acum sunt umedă şi fierbinte. Îmi trec degetul peste cusătura dintre picioarele lui, iar gura lui răspunde. Limba lui coboară în cercuri, în timp ce eu îi acopăr umflătura cu palma. Dintr-o mişcare, îl deschei la fermoar, eliberându-i penisul ca pe o pasăre uriaşă. Acum limba lui îmi atinge părul pubian chiar sub betelia pantalonilor mei cu talie joasă. Se chinuie să mi-i desfacă, pentru a ajunge la trupul meu. Îi simt răsuflarea deasupra clitorisului atunci când îmi inspiră parfumul; m-am umezit de-a binelea. Mâinile lui se grăbesc să mă dezbrace şi iată-mă liberă. Îşi deschide gura larg şi limba lui ajunge unde trebuie. Mă las pe spate, sprijinindu-mă în palme şi îmi salt trupul pentru a-i uşura treaba. Bărbatul îmi prinde fesele şi-şi lipeşte buzele de pizda mea ca o prună cărnoasă. Labiile mi se depărtează nerăbdătoare, ahtiate după limba lui fierbinte. Mă sărută şi mă suge cu pasiune acolo jos. Mă încordez şi-mi arcuiesc spatele, astfel încât el să mă aibă din plin, iar muzica răsună pretutindeni. Shirley se jeleşte în continuare, iar eu îmi ţin capul pe spate, cu mintea atât de departe, atât de singură, până când deschid ochii şi îl văd pe Richard cum ne priveşte fascinat, cu penisul aflat în erecţie, dornic să ia parte la orgia noastră.

— Vino, rostesc buzele mele cuvântul, iar el se apropie de noi, se urcă pe mine şi mă sărută pătimaş, în timp ce pula-i atârnă în dreptul feţei celuilalt bărbat. Dar numai preţ de o secundă, pentru că bărbatul îşi dezlipeşte gura de pizda mea, apucând între buze penisul lui Richard, în timp ce-şi înfige propria sculă în mine cu o asemenea forţă, încât strigătul meu de plăcere este înecat de ovaţiile furtunoase ale publicului. [Interviu înregistrat]

Nesaţul

De ce femeile au fantasme erotice tocmai când au parte de sex şi când se află în toiul acţiunii? De ce femei lipsite de timiditate şi satisfăcute sexual, precum Carol şi Faye, îşi imaginează şi mai mult sex când deja primesc mai mult decât suficient? Poate pentru că marea lor majoritate nu se consideră niciodată îndeajuns de sătule pe plan sexual.

E posibil să n-aibă nici o legătură cu realitatea, cu faptul că bărbatul real o poate satisface sau nu (sau dacă ar putea să o satisfacă) total; după cum am spus mai devreme, să reduci fantasma la „nimic altceva" decât la un mod de gândire şi să susţinem că este vorba „numai" de frustrare ar fi prea simplu. Fantasma, prin definiţie, are legătură cu ceva care nu se întâmplă şi unele dintre cele mai vii fantasme strânse de mine provin de la femei care nu-şi doresc deloc ca fantasmele lor să devină realitate.

Nu, mai degrabă decât un strigăt frustrat pentru mai mult sex, cred că multe dintre fantasmele erotice redau nevoia psihică de a explora complet tot ce li s-a ascuns în copilărie, tot ce ar fi putut fi luat drept erotic.

„Drumul exceselor duce la palatul înţelepciunii", scria William Blake, iar inconştientul ştie că afirmaţia este adevărată. Fantasma înseamnă mai multă implicare, spontaneitate, mai multă generozitate, dar şi acceptare, mai

multă concentrare asupra propriei persoane şi poate mai mult zgomot, mai mulţi negri, femei, câini, public, părinţi, experienţe, atitudini, roluri. Pentru femei, sexul încă reprezintă variabila infinită şi inepuizabilă, singurul mod prin care poate înţelege misterul a ceea ce înseamnă să fii şi să te simţi ca femeie. Cred că femeile au un apetit sexual enorm – mult mai mare decât se admite în mod curent.

Desigur că acest apetit ar putea fi potolit în realitate; adesea nu se întâmplă aşa. Dar el există şi poate fi făcut cunoscut mai bine prin fantasmă.

Clarissa

Când soţul meu începe să facă dragoste cu mine şi mă mângâie şi mă sărută, există o scenă care îmi vine în minte, şi anume că eu sunt o statuetă africană a fertilităţii cu sânii proeminenţi, grotesc exageraţi ca mărime şi că, în loc de soţul meu, sunt posedată de echivalentul meu masculin, o figurină a fertilităţii cu un penis enorm, mult disproporţionat în comparaţie cu trupul său.

Această imagine pare să fie generată fără ca eu să încerc sau să fac ceva anume, aproape imediat ce ştiu sigur că voi întreţine un raport intim şi continuă până ating orgasmul. Nu are nici o legătură cu nemulţumirea mea faţă de penisul soţului meu, care are o dimensiune ce mă satisface complet. Îmi imaginez pur şi simplu că un penis enorm, lung, gros (cu o umflătură uriaşă în vârf) mă penetrează. Chiar de la început, îmi închipui că acest organ imens se freacă de sânii mei mari, duelându-se efectiv cu ei, încercând să alunece între ei şi împungându-l când pe unul, când pe celălalt. Îl ţin la distanţă chiar cu ajutorul sânilor mei uriaşi. În tot acest timp, soţul meu îmi mângâie sau îmi suge sfârcurile. Repet, nu e vorba de invidie sau de vreun sentiment de inadecvare, deoarece sunt sigură că lui îi plac aşa cum sunt.

De exemplu, o să încerc să vă descriu obiceiurile noastre relaxate şi pline de iubire, precum şi felul în care ne acceptăm şi ne apreciem trupurile: dormim dezbrăcaţi, iar el aproape întotdeauna se bagă în pat înainte ca eu să-mi pieptăn părul. Mi-l aranjez goală, stând în faţa oglinzii mari din dormitor. El mă priveşte, pentru că îi place să-mi vadă sânii cum se ridică atunci când îmi înalţ braţele ca să-mi pun părul pe bigudiuri. Deşi, de obicei, folosim un vocabular foarte demodat, aproape invariabil îmi spune cu această ocazie:

— Ai nişte ţâţe foarte apetisante, pui.

După ce termin, mă duc spre pat, mă aplec pentru ca el să-mi poată lua în gură fiecare sfârc în parte preţ de o clipă, apoi trag cearşaful de pe el pentru a-i dezveli trupul gol şi îi sărut scurt penisul. Procedăm aşa în fiecare seară, deşi facem sex, în medie, o dată, la două sau trei zile. Dacă are deja o erecţie totală sau parţială, atunci nu mă retrag, căci ştiu că „a venit seara cu pricina”. Dacă nu e excitat, dar simt că aş vrea să fiu puţin iubită şi văd că nu este obosit sau preocupat, continui să mă ocup de penisul lui ca să mă lămuresc dacă-l interesează. În multe seri însă, doar îl sărut afectuos şi atât. (Desigur, ne sărutăm şi pe gură înainte de a ne culca.)

Aşa că vă puteţi da seama din cele de mai sus că fantasma mea cu organele sexuale supradimensionate nu provine nici dintr-un sentiment de frustrare şi nici din lipsă de apreciere. Privind mult în trecut, nu-mi amintesc nici o fantasmă din copilărie în afară de cea cu penisul în erecţie. Deşi nu mai practic masturbarea atât de des acum, nici nu mai ştiu când am început să mă masturbez în copilărie... Probabil că în jurul vârstei de unsprezece ani, pentru că mama ne-a prins pe mine şi pe o prietenă de-a mea făcând-o împreună şi folosind nişte lumânări când aveam doisprezece ani, iar eu deja căpătasem ceva experienţă până atunci.

Lumânările fuseseră ideea prietenei mele, deoarece găsise în camera fratelui ei nişte reviste perverse cu benzi desenate, în care Dagwood şi Blondie, Harold Teen Lillums[3] şi alţii erau prezentaţi făcând sex, atât genital, cât şi oral, cu un bărbat dotat de fiecare dată cu un penis enorm, în permanentă erecţie. Am păstrat tot timpul aceste imagini în minte atunci când mă masturbam... într-un fel imagini înfricoşătoare şi excitante ale acelor penisuri imense din revistele cu benzi desenate. De fapt, nu erau înfricoşătoare în sensul de interzise; sexul nu reprezenta un subiect tabu în casa noastră. Mama mea îmi făcuse educaţia sexuală completă încă de timpuriu, asigurându-mă inclusiv că sexul este amuzant, un lucru pe care cei mai mulţi dintre părinţi nu-l menţionează niciodată. Mama nu ne-a certat şi nici măcar nu ne-a pârât mamei prietenei mele. Ne-a cerut doar să ne oprim şi ne-a spus să avem grijă să nu ne rănim cu lumânările sau alte obiecte similare. Deşi nu am avut contacte sexuale până la vârsta de paisprezece ani, interesul meu pentru penisurile băieţilor a rămas la fel de constant. Nu ştiu dacă acest aspect are vreo legătură cu fantasma mea cu divinitatea africană a fertilităţii. Probabil că nu.

Vreau să menţionez de asemenea că nu i-am împărtăşit niciodată soţului meu fantasmele mele şi mă tem că nu o voi face niciodată, pentru că ar putea crede că penisul lui e prea mic pentru mine, ceea ce nu e adevărat. [Scrisoare]

Annabel

Fantasma mea este aproape întotdeauna aproape aceeaşi: sunt violată nu doar de un singur bărbat, ci de trei sau patru. Ciudat e că fiecare din ei are penisul mai mare

[3] Eroi celebri de benzi desenate (*N.t.*)

decât precedentul. Uneori, în fantasmele mele, penisurile ating douăzeci şi doi, ba chiar treizeci de centimetri. Şi, în timp ce eu trebuie să-mi desfac larg picioarele ca să-i primesc înăuntru, plăcerea erotică îmi provoacă mereu cel mai minunat orgasm. Plăcerea pe care o obțin este atât de intensă, încât şi cea a soțului meu creşte, crezând că el e singurul care mi-o oferă. [Scrisoare]

Iris

Am douăzeci şi trei de ani, sunt măritată de doi ani şi am doi copii.

Fantasmele cele mai timpurii pe care mi le amintesc sunt de pe vremea când aveam nouă sau zece ani; îmi imaginam că băieții din clasa mea mă privesc, mă ating şi discută despre anatomia mea. În prezent, fantasmele mele sunt similare. Adesea îmi imaginez că partenerul sau iubitul meu îmi examinează de aproape organele sexuale, nu ca un doctor, ci ca un amant. Uneori îmi închipui că vorbeşte despre mine cu un prieten, în timp ce mă examinează amândoi. Eu mă stimulez manual până ajung la orgasm, iar ei mă privesc. Adesea mă gândesc la această fantasmă în fața unei oglinzi în timp ce mă masturbez.

Abia de curând soțul meu şi cu mine am recunoscut unul față de celălalt că avem fantasme erotice. Nu le-am descris până acum, doar am recunoscut existența lor. Câteodată mă gândesc la alți bărbați în timp ce fac sex cu soțul meu. De obicei e vorba de bărbați pe care îi cunoaştem şi care mi se par deosebit de atrăgători. De obicei, îmi imaginez că aceşti bărbați m-au implorat să am o relație cu ei, iar eu în cele din urmă am cedat.

Nu cred că soțul meu ar fi gelos dacă i-aş povesti această fantasmă. Poate doar dacă aş pune-o în practică. Ştie că îmi place să mă gândesc la alți bărbați şi că întotdeauna îmi

doresc să aflu ce se găseşte în spatele prohabului fiecărui bărbat la care mă uit. [Scrisoare]

Nora

Soţul meu nu are imaginaţie şi viaţa noastră sexuală nu e deloc variată. Am încercat să-l conving să experimenteze diverse lucruri, dar nu a vrut. Motivul pentru care eu sunt mai deschisă nu se datorează unei experienţe mai bogate decât a lui, dar orişicât, mă pot lăuda cu ceva partide şi cred că înainte de căsnicie am acceptat tot ceea ce şi-au dorit bărbaţii. Însă el s-a arătat foarte ofensat, de exemplu, când am încercat odată să-i împing capul înspre pizda mea şi l-a ridicat în sus, cu încăpăţânare, ca să mă sărute convenţional pe gură. Nu pare să-i convină nici atunci când eu stau deasupra lui, deşi mă mai lasă din când în când.

În orice alt aspect în afară de pat îl consider a fi un soţ ideal – sau cel puţin unul bun, aşa că sunt decisă să mă mulţumesc cu o viaţă sexuală relativ nesatisfăcătoare. Reuşesc acest lucru cu ajutorul fantasmelor şi, folosindu-le, ajung la orgasm de fiecare dată. Cred că varietatea este cheia, iar motivul pentru care atâtea căsnicii devin neinteresante constă în repetarea la nesfârşit a aceloraşi lucruri. Ei, bine, la fel se întâmplă şi în cazul nostru, dar în mintea mea totuşi diferă de fiecare dată.

Fac totul deliberat. Îmi dau seama, când mă pregătesc de culcare, dacă soţul meu are chef de sex, iar dacă da, încep să mă excit mental, chiar înainte de a mă apropia de pat, în timp ce îmi pieptăn părul, mă dezbrac ş.a.m.d. Uneori, zăbovesc mai mult în baie ca să ajung la momentul potrivit al fantasmei mele. Apoi, când facem sex în modul tradiţional, ca de obicei, îmi imaginez „Cele o mie şi una de nopţi”, în care joc rolul Sheherezadei, spunându-mi o poveste erotică diferită de fiecare dată. În primele zece, am

fost doar eu cu un alt bărbat: descriam tot ce făceam noi doi. Apoi au început să apară diverse decoruri în peisaj, ca de exemplu: sex pe podeaua bucătăriei (poate cu un agent de livrări) sau în garajul vecinului meu unde mă duc să împrumut o unealtă (simbol freudian). Pentru o vreme gândurile mele s-au delectat cu poziția şaizeci şi nouă în timp ce alți oameni ne priveau. După aceea am început să-mi imaginez că făceam sex cu doi bărbați, iar de curând sexul în grup, atât cu bărbați, cât şi cu femei (dar femeile şi-o trag cu alți bărbați, nu mă ating pe mine) reprezintă noua descoperire. Nu mi-am închipuit niciodată că fac sex cu o femeie, dar, în afară de asta, sunt dispusă să încerc orice – la nivel mental. Pot să-mi potrivesc ritmul gândurilor cu ceea ce se întâmplă cu adevărat şi chestia asta funcționează de fiecare dată. [Scrisoare]

Visele cu ochii deschişi

Se poate spune că viața unei femei a fost creată special pentru a avea fantasme. Toate acele ore plictisitoare, muncile repetitive neinteresante pe care mâinile sale le fac automat, nesfârşitele ocazii de a reflecta, de a construi şi de a reconstrui imagini mentale. Într-un fel, ne-am născut ca să visăm, să stăm acasă... aşa îşi imaginează marea majoritate a bărbaților. Chiar şi superfemeile de astăzi care pleacă de acasă pentru a se duce la muncă au cel puțin tot atâtea ocazii de a fantasma ca şi bărbatul de la biroul de alături (plus un talent natural şi o practică mai consistentă) – obositoarele călătorii cu metroul, plictisitoarele conferințe de afaceri, zilele de mahmureală când nu te poți concentra la nimic în afară de posibilitățile erotice ale mustății şefului, modul provocator în care se îmbracă noua analistă financiară din dreapta ta, futaiul pătimaş de noaptea trecută cu Harry, perspectiva petrecerii nopții de azi cu George.

Proverbul: „Mintea leneşă diavolul o stăpâneşte” chiar se aplică numai în privința sexului? De ce reclamele apelează în mod constant la imaginea unei fete drăguțe cu o privire pierdută pentru a vinde aproape orice? Pentru că, în mod universal, se acceptă faptul că femeile, cu toate nişte visătoare, plăsmuiesc imaginile pure şi bune care ne țin pe toți la un loc – mai ales lucrurile materiale care au legătură cu familia. (Şi cu activitățile casnice.) În timp ce bărbații, ticăloşii aceia plini de pofte, visează numai la lucruri care ar putea să le transforme visele lor perverse în realitate. Ce îşi doresc bărbații din reclame? Automobile, whisky, tutun... orice ar putea spori numărul şanselor de a face sex.

Vă sugerez ca data viitoare când vedeți acea figură drăguță cu zâmbet de Mona Lisa să vă gândiți, doar să vă gândiți, că e posibil ca ea să nu-şi imagineze un cavaler călare pe un cal, ci doar calul.

Obiceiul de a reflecta în permanență le face pe femei să fie atât de pricepute la fantasme; visarea cu ochii deschişi le apropie cel mai tare de ceea ce vor cu adevărat. Un bărbat cuprins de pofte poate pune mâna pe telefon, se poate duce să-şi vadă amanta, invită o fată în oraş sau comandă o escortă. Dar nu e la fel de uşor pentru o femeie să obțină direct şi fără ruşine ce-şi doreşte – să-l dezbrace, să-l ducă în pat, să i-o tragă pe sus, pe jos şi, dacă el nu vrea să o ia pe la spate, atunci să cheme un gigolo care e dispus să o facă...

În schimb, ele visează la aşa ceva.

Corinne

Această fantasmă chiar a avut loc. Adică aşa mi-a spus tipul respectiv; i s-a întâmplat lui şi unei alte fete. Dar întotdeauna mi-a plăcut povestea şi îmi place şi de el foarte mult, deşi nu am făcut niciodată sex împreună. Îmi

imaginez că eu sunt protagonista acelei partide de amor. Uneori mă aflu în metrou şi mă trezesc că am un zâmbet prostesc pe chip când mă gândesc la această fantasmă. Îmi doresc să se adevereacă. Şi chiar dacă nu va deveni niciodată realitate, m-a ajutat să trec peste nişte ore plictisitoare.

Am acceptat să-l ajut pe un prieten celibatar să-şi zugrăvească noul apartament şi, pentru că este o zi călduroasă, am scăpat amândoi de câteva haine ca să putem lucra mai bine. El s-a urcat pe o scară înaltă şi vopseşte tavanul cu o pensulă lată, în timp ce eu am rămas jos şi zugrăvesc pereţii cu rola. Folosim o vopsea pe bază de apă, de un gri deschis; la un moment dat, când izbucnim în râs de la un banc – am fumat o ţigară cu marijuana şi casetofonul urlă cu volumul la maxim – mă uit în sus spre el; el îmi rânjeşte şi, de jos, coaiele lui arată atât de amuzant (şi de drăguţ), deşi nu mi-am tras-o niciodată cu el. Nu-l cunosc suficient de bine ca să ştiu cum va reacţiona, dar întind mâna cu rola din care curge vopsea gri şi îi mânjesc coaiele care se leagănă, după care îl stropesc până în dreptul claviculei. Ţipă şi, riscându-şi viaţa, sare de pe scară ca o săgeată şi trânteşte vopseaua pe mine – pleosc, pleosc! Îmi murdăreşte ţâţele, mai întâi pe cea din stânga, apoi pe cea din dreapta, iar eu mă răsucesc ferindu-mă. El continuă să mă picteze cu pensula lui mare şi groasă. Drept răspuns, îi trag o dungă cu rola de la călcâi şi până la subţioară, aşa că el mă pictează pe buric, iar eu mă cocoşez de râs. El e deasupra mea şi ne rostogolim amândoi într-o baltă de vopsea gri, răsucindu-ne şi luptându-ne unul cu altul. Brusc, ne-am excitat, ne-am încins, aşa că eu îi spun gâfâind:

— Bag-o înăuntru!

Iar el încearcă să mă aşeze într-o poziţie în care să poată face asta, eu îi înconjor gâtul cu picioarele, nerăbdătoare ca

el să-mi găsească pizda, dar este imposibil din cauza bălții de vopsea. Deodată îi văd privirea cuprinsă de panică şi în aceeaşi clipă înțeleg de ce: vopseaua ne arde, dar numai în prima secundă ne deranjează. După aceea devine cea mai plăcută senzație din lume şi amândoi începem să alunecăm, iar materia lipicioasă de pe corpurile noastre ne uneşte. Bărbatul mă penetrează şi alunecăm pe podea în timp ce ne futem, NE FUTEM, NE FUTEM... (aaaaaaaahhhhhhhh) [Interviu înregistrat]

Molly

Molly a specificat că nu se gândeşte la această fantasmă în timpul sexului, ci mai degrabă în timpul zilei. Micul episod îi apare în minte atunci când se duce cu maşina să ia copiii sau când face activități casnice. După cum spune Molly:

— Îmi menține încărcate bateriile maşinăriei sexuale.

Nu a fost niciodată profesoară şi nici nu vrea să fie, dar recunoaşte că tinerii pe care copiii ei îi aduc acasă i se par atractivi. S-a căsătorit de la optsprezece ani.

— Poate, admite ea, puțin prea devreme pentru o fată cu imaginație. Uneori, cred că am ratat o grămadă de lucruri.

Totul se petrece într-o şcoală de undeva din vest. Profesoara este cam de vârsta mea, are treizeci şi cinci de ani sau un pic mai mult. Dar e virgină, o fată bătrână frustrată. Îl ține pe unul dintre elevi după ore, un băiat puternic, înalt de un metru optzeci, care nu e prea deştept. Îl ceartă cu asprime pentru că nu e atent la ore etc. Îi pune

două sau trei întrebări grele şi, când el nu poate să răspundă, îi spune că trebuie să-l pedepsească. Îi cere să-şi dea jos pantalonii; el se ruşinează, dar ea insistă. Se aşază pe un scaun şi îi porunceşte să se întindă la ea în poală, cu faţa în jos şi cu pantalonii în vine. Începe să-l bată la fund. El are o erecţie, iar ea îl loveşte şi mai tare, dar în acelaşi timp cu gesturi mângâietoare. Apoi începe să-i frece penisul cu cealaltă mână şi continuă să-l plesnească la fund. Erecţia lui creşte. Îl întreabă dacă a făcut vreodată sex cu o fată, iar băiatul neagă şi ea se mişcă pe scaun astfel încât rochia i se ridică; nu poartă chiloţi. Îl poziţionează ca el să-i poată introduce penisul în vagin şi în acest moment revine la tonul sever de mai devreme şi-i spune că va trebui să lucreze mai mult etc., în timp ce continuă să-l pălmuiască, dar loviturile îl împing mai degrabă spre ea. Îşi mişcă pelvisul înainte şi înapoi, ritmic şi energic, controlând totul pentru a obţine plăcerea maximă, dar provocându-i şi lui totodată senzaţii fantastice.

— Ah, doamnă profesoară! începe el să strige întruna pe măsură ce se apropie de momentul ejaculării.

Ea îşi continuă discursul, dar cuvinte ca „fut” şi „pizdă” tot apar în monologul ei. Amândoi ating orgasmul ţipând de plăcere şi alunecând de pe scaun direct pe podea. După aceea, ea îşi închide grijulie nasturii de la haine şi, cu o severitate falsă, îi spune elevului că va trebui să rămână din nou după ore în ziua următoare, dacă nu face nici un progres, iar el recunoaşte că a fost leneş şi că nu e în stare să aibă rezultate bune la învăţătură etc. [Scrisoare]

Alicia

Alicia nu a părăsit niciodată şcoala. Are treizeci şi patru de ani, este profesoară la universitatea Midwestern şi se va duce în Africa pentru a termina una dintre numeroasele sale

lucrări de antropologie. La prima vedere, îți vine greu să accepți profesionismul şi independența, deoarece arată foarte vulnerabilă şi atrăgătoare, ca o blondă din Mississippi. Dar în spatele acelor ochi violeți se ascunde o minte brici. E atrasă de bărbații dificili, de tipii care o abuzează fie fizic, fie mental. N-am auzit-o niciodată spunând că-i place de „un băiat drăguț" şi am sentimentul că există ceva în ea care ar transforma chiar şi un băiat drăguț într-un ticălos. Îl cunosc pe unul dintre foştii ei iubiți, iar el a recunoscut că Alicia stârneşte o reacție negativă din partea bărbaților, că ceva din ea trezeşte ce e mai rău într-un bărbat:

— Poate pentru că întotdeauna ştii că Alicia nu se simte satisfăcută sexual. Oricât de des ți-ai spune în sinea ta că e problema ei – că trebuie să fie ceva în neregulă cu ea, pentru că ştii că de fiecare dată ai făcut tot posibilul s-o impresionezi – totuşi, nu te poți abține să nu te simți aiurea cu ea în pat. Pur şi simplu nu e prezentă.

Nu am fantasme în timpul sexului. Mai degrabă visez cu ochii deschişi de-a lungul zilei. Îmi place să-mi imaginez că sunt o creatură unică din viitor. De o frumusețe eterică, desigur, dar nu aceasta este ideea centrală. Are importanță doar faptul că reprezint triumful unei lucrări de genetică incredibil de evoluate, având ca scop dezvoltarea unei rase umane capabile să trăiască plăceri senzuale absolute – cu terminații nervoase şi circuite senzoriale atât de sensibile, încât pot experimenta stări de extaz inimaginabile pentru ființele normale, limitate.

Pentru cei ca mine (dar mai există oare alții ca mine? Interesant e că nu ştiu; îmi trăiesc viața intensă în mijlocul oamenilor care par să se bucure de aceleaşi plăceri mărunte ca şi strămoşii lor şi nimic mai mult)... pentru mine, vârful unei pene care-mi atinge genunchiul îmi poate produce – dacă sunt într-o stare de spirit erotică – o senzație atât de puternică, încât echivalează cu douăzeci de orgasme simultane ale unei femei obişnuite. Trăiesc această experiență, dar este invizibilă, secretă, cunoscută numai mie. Nu vorbesc doar despre o hipersensibilitate a terminațiilor nervoase – nu, pot fi şi insensibilă, pot să-mi croiesc drum printr-o mulțime de oameni, simțind doar obişnuitul disconfort provocat de contactul uman nedorit. Trupul mi-e programat să rezoneze neîncetat exclusiv cu senzualitatea, carnalitatea, cu toate sentimentele şi dorințele ființei erotice. Sexualitatea mea, deşi primitivă, este capabilă de o asemenea subtilitate, încât privirea unui bărbat de care sunt atrasă chiar şi puțin poate trezi val după val de senzații incredibile care ar face-o pe orice femeie să geamă, să gâfâie şi chiar să strige de plăcere. Lui nu-i arăt decât un zâmbet discret, dar ceea ce se întâmplă în sinea mea – într-o fracțiune de secundă – echivalează cu suma experiențelor erotice de o viață ale oricărei persoane.

Punctul culminant al acestei fantasme are loc, desigur, atunci când mă întâlnesc cu un bărbat ale cărui simțuri sunt la fel de profunde şi de rafinate ca ale mele, dar deocamdată încă nu am ajuns acolo. Mai sunt multe lucruri care trebuie să se întâmple şi de-abia am început. El o să apară câteva capitole mai târziu şi atunci o să trăiesc experiențe erotice cu adevărat excepționale. [Interviu înregistrat]

Lily

Joe şi cu mine suntem împreună de trei ani, dar avem relaţii de opt ani. Consider că avem o viaţă sexuală destul de bogată şi îmi place să discut despre fantasmele mele erotice cu el. Ar fi gelos doar dacă m-aş apuca să-i mărturisesc că m-am gândit la un alt bărbat în timpul unei partide de sex deosebit de pasionale.

Dar pot spune cu sinceritate că nu am avut niciodată fantasme cu un alt bărbat în timp ce Joe făcea dragoste cu mine. Fantasmele mele sunt mai degrabă din categoria viselor cu ochii deschişi. Câteva dintre ele se repetă constant: Nu am avut niciodată o aventură cu fostul meu şef, dar el este extrem de atrăgător şi are mustaţă. Uneori, mă trezesc fixându-l cu privirea şi întrebându-mă cum ar fi ca el să-mi frământe şi să-mi sărute sânii, iar mustaţa lui să se frece de sfârcurile mele. Îmi imaginez că ar fi o senzaţie deosebit de erotică şi de excitantă ca mustaţa lui să mă gâdile în timp ce-mi suge ţâţele. Mi se întâmplă să fixez cu privirea negrii bine îmbrăcaţi din metrou. Încep prin a mă uita la părul lor, apoi la feţele lor, după care îmi las privirea să alunece încet, aparent fără nici un gând ascuns, pe trupurile lor. Încerc să-mi dau seama după umflătura din pantaloni cât de mari sunt penisurile lor şi, cu puţină imaginaţie, îi văd dezbrăcaţi şi îi simt intrând în mine. Îi cântăresc ca amanţi pe fiecare în parte. Ocazional, procedez la fel şi cu albii, dar, în general, mă mulţumesc negrii. Joe este negru, dar nu cred că el reprezintă motivul apariţiei acestei fantasme. Uneori, în drum spre serviciu, mă gândesc la cum a făcut Joe dragoste cu mine în noaptea precedentă şi mă excit. Simt cum clitorisul mi se întăreşte şi începe să pulseze. Întotdeauna mă întorc brusc la realitate, când văd mulţimea de oameni care se înghesuie să iasă din staţie. Mi-a făcut plăcere să răspund rugăminţii dumneavoastră. Aţi avut o idee excelentă. [Scrisoare]

Eliza

Chiar şi atunci când mă ocup de activităţile casnice, uneori mă gândesc la cum e să simt mâinile unui bărbat pe trupul meu. Adesea îmi amintesc de plăcerea provocată de un penis care intră şi iese ca uns din gura mea şi încerc să recreez mental fiecare experienţă delicioasă. [Scrisoare]

Esther

Visez cu ochii deschişi mult, ceea ce probabil explică faptul că mă bucur de sex atât de des. Fac treburile casnice în bluza sexy de la pijama, mare parte din timp mă simt uşor excitată, aşa că mă ating sau mă frec de diferite obiecte. Capătul de la furtunul aspiratorului, de exemplu, îmi provoacă senzaţii minunate dacă îl lipesc uşor de zona pubiană, şi iar dacă îmi doresc, chiar am şi un orgasm. Uneori, car după mine un vibrator în timp ce trebăluiesc prin casă. Îmi imaginez că e scula boxerului meu. [Scrisoare]

Shirley

Lucrez ca infirmieră şi sunt măritată de zece ani. În timpul cursurilor plictisitoare de la spital, îmi imaginez adesea că îi fac o felaţie celui care ţine cursul. Încerc să-mi imaginez cât de mult ar putea să continue cu pălăvrăgeala lui din care nu înţeleg nimic, în vreme ce eu stau îngenuncheată cu penisul său în gură.

Adesea, mă gândesc şi la acei pacienţi care corespund tipului meu de bărbat din fantasme – de obicei puternici, copleşitori, în genul oamenilor cavernelor, cu o mare putere de rezistenţă. E amuzant: iată-i acolo, neputincioşi, în paturile lor albe sau pe masa de operaţie, dar în mintea mea eu sunt cea care mă simt neputincioasă şi micuţă, iar ei mă protejează şi-mi oferă plăcere.

Aceasta nu înseamnă că nu-mi iubesc soțul. Pentru că-l iubesc sincer. [Scrisoare]

Lillian

Uneori, când, de exemplu, curăț cartofi, îmi imaginez că Bill vine din spatele meu, mă apleacă în față şi mă penetrează, acolo, peste chiuvetă. [Conversație]

Viola

Când fac dragoste, nu mă interesează decât să-mi satisfac iubitul. Nu ar fi gelos dacă ar şti că mă gândesc la altcineva? Tot ce se poate. Şi de aceea mă concentrez numai asupra acțiunilor noastre.

Păstrez fantasmele pentru momentele de singurătate. Aştept până seara, beau câteva pahare şi mă cuibăresc în pat cu o carte erotică. Apoi, când alcoolul îşi face efectul, îmi imaginez că mâinile mele sunt cele ale iubitului.

Alteori, pur şi simplu visez, cu ochii deschişi de obicei, la aceleaşi lucruri. Îmi închipui că gătesc sau spăl vasele, iar iubitul meu intră, mă înconjoară cu brațele şi, după ce ne sărutăm şi ne lipim unul de altul, iar pasiunea noastră creşte, opresc aragazul, uit de vase, totul rămâne suspendat, undeva în timp, iar noi ne ducem în dormitor ca să facem dragoste. [Interviu]

Masturbarea

Nu toate minții care nu au de lucru sunt ocupate cu fantasmarea, tot aşa cum nu toate fantasmele erotice (şi mâinile care nu au de lucru) conduc la masturbare. De fapt, este vechea poveste cu oul şi găina. Fantasma şi masturbarea: care a apărut prima? Dar un lucru este sigur:

masturbarea fără fantasma erotică este improbabilă, nefericită, falsă. Fantasmele sunt obligatorii pentru masturbare. Fără fantasmă, masturbarea ar fi prea solitară. Nici măcar nu vreau să mă gândesc la aşa ceva.

În studiile mele, n-am găsit nici o femeie care să susțină că nu s-a masturbat niciodată. S-ar putea spune că acest lucru are legătură cu natura subiectului abordat de mine, că genul de oameni cu care am discutat se caracterizează printr-o mai mare deschidere față de sex. Poate că surpriza mea provocată de descoperirea că toate femeile cu care am vorbit se masturbau este mai mult un comentariu la adresa mea decât la a participantelor la studiu. Posibil. Dar, vedeți, nu mă aşteptam ca femeile să nu se fi masturbat – să nu fi încercat sau să nu se fi confruntat cu asta măcar o dată în viața lor –, dar pur şi simplu nu mi-am închipuit că experiența mea era atât de universală. Aceasta dovedeşte din nou cât de puțin ştiu femeile una despre alta, cât de înclinate suntem să ne simțim izolate, diferite de celelalte fete, doar pentru că nu le cunoaştem.

Ştim în schimb totul despre bărbați; se masturbează. Băieții şi masturbarea constituie un subiect normal, chiar încântător, al povestirilor din revistele pentru femei. Cred că despre asta e vorba – am citit toate despre cum descoperă băieții masturbarea şi despre cum sunt prinşi. E fermecător.

Dar femeile? Ne ascundem, ca şi clitorisurile noastre. Când le descoperim, ne simțim vinovate pentru că le-am găsit. Dacă ar trebui să fie descoperit şi să producă plăcere, nu ar fi la vedere, atârnând şi legănându-se liber ca un penis? (Nici nu e de mirare că fetițele suferă de invidie că n-au penis.)

Presupun că de aceea am fost atât de surprinsă când am aflat că toate femeile se masturbează: am presupus, fără să stau pe gânduri, că numai eu făcusem această descoperire,

pe măsură ce crescusem singură, obsedată de celelalte aspecte ale feminității mele. Rațional vorbind, am acceptat asemănarea mea cu alte femei – de ce ar trebui să fiu diferită? – dar, din punct de vedere emoțional, eram la fel de nesigură cu privire la opinia mea despre subiectul masturbării, precum şi despre sexualitatea mea, poate excesivă. Nimeni nu discută despre masturbarea la fete, pentru că nu face parte din mitul prescris al inocenței, al creşterii, al transformării în femeie. De fapt, nu cred că există o versiune feminină a acestui mit popular: nici Heidi, nici Nancy Drew[4], nici Fiicele doctorului March[5] nu se masturbau; nu există nici un echivalent feminin al lui Studs Lonigan[6] şi Huck Finn.

O să vă spun câteva lucruri pe care le-am aflat despre femei şi masturbare. În ciuda reticenței lor bine înrădăcinate, după ce le câştigi încrederea, femeile vorbesc despre asta foarte uşor. După ce îşi dau seama că nu sunt singure, recunosc că practică masturbarea la fel de uşor ca şi sexul, o acceptă şi, spre deosebire de bărbați, par să nu se simtă mai puțin femei din cauză că o fac. Atitudinea lor poate fi pusă pe seama vremurilor în care trăim, a naturii cercetării mele sau a femeilor dispuse să vorbească cu mine. Dar e mai mult decât atât; este esența la care se reduce prezenta cercetare, şi anume: femeile, după ce şi-au deschis inimile şi s-au aliat cu suratele lor, sunt mai puțin ruşinate, mai aventuroase, mai deschise din punct de vedere sexual

---

[4] Personaj dintr-o serie de cărți de aventuri creată de Eduard Stratenmeyer (*N.t.*)

[5] Personajele principale ale romanului „Little Women” al scriitoarei Louisa May Alcott (*N.t.*)

[6] Personaj principal din trilogia scriitorului James T. Farrell (*N.t.*)

decât bărbații. În cazul în care cărți ca a mea le ajută pe femei să aibă mai multă încredere unele în altele, să vorbească, să exploreze, s-ar putea să descoperim că întreg capitolul despre sex din epoca noastră emancipată încă nu a fost scris. Decât pe jumătate.

Iată câteva date despre subiectul fantasmei erotice şi al masturbării pe care le-am găsit interesante: majoritatea femeilor cu care am vorbit îşi amintesc că primele fantasme erotice şi prima masturbare au avut loc aproximativ în aceeaşi perioadă, de obicei între şapte şi unsprezece ani (din motive pe care nu le înțeleg, aceste două vârste, şapte şi unsprezece ani, se menționează cel mai adesea). De asemenea, când se masturbează, nu se gândesc la aceleaşi lucruri ca în timpul sexului.

De fapt, multe fantasme din timpul masturbării nu se referă nici măcar la sexul activ; uneori, doar ideea de a fi goală pe o plajă este unica imagine erotică pe care o doreşte sau de care are nevoie o femeie. Şi încă ceva: cred că inventivitatea femeilor în privința alegerii instrumentelor de masturbare merită să fie menționată – de la obişnuitul deget, penisul artificial, vibratoarele din ce în ce mai populare (deşi toate femeile menționează că zgomotul bateriilor le deranjează), până la castraveți, capete de aspirator, periuțe de dinți Ronson cu baterii, mânere de perii cu încrustații de argint, falusuri exotice făcute de băştinaşi sau jeturi de apă. Uneori, unealta este totul, apărând atât în faptă, cât şi în fantasmă sub aceeaşi formă – şi alteori peria devine penisul dorit al iubitului, iar apa ce curge în cadă urina penisului unui negru. Şocant? Nu şi când te gândeşti cu atenție.

Patsy

Sper că această scrisoare vă va fi de folos. Pentru a vă face o idee despre cum sunt eu şi poate pentru a vă ajuta să

descoperiți de ce gândesc așa, vă spun că am douăzeci și nouă de ani, m-am căsătorit acum 6 ani și nu am copii. Facem sex, în medie, de trei, patru ori pe săptămână, dar soțul meu nu știe că vă scriu, deoarece unele aspecte din scrisoarea mea cred că l-ar nedumeri foarte tare.

Mai întâi, trebuie să știți că mă masturbez. Folosesc un vibrator, de obicei dimineața și după ce mă spăl. Mă excit atunci când mă mângâi pe sâni și mă gândesc sau mă uit prin cărțile pe care le avem. Sânii mei nu sunt foarte mari și când văd fete cu țâțe mari mă aprind foarte tare. Una dintre fantasmele mele preferate din timpul masturbării se bazează pe o întâmplare adevărată:

Odată, m-am dus la saună cu o prietenă, pe care o bănuiam de înclinații lesbiene. Ce s-a întâmplat atunci continuă să mă excite și astăzi. Sfârcurile și clitorisul meu se întăresc doar când mă gândesc la asta. Ne-am dezbrăcat amândouă, ne-am pus prosoape în jurul corpului și am intrat. Mai era o femeie înăuntru. Stătea întinsă pe spate complet expusă. După ce aceasta a plecat, prietena mea și-a desfăcut prosopul și s-a întins pe spate. O vedeam pentru prima dată goală și felul în care mi-a vorbit m-a făcut să mă simt sexy. Mi-am dat jos prosopul și ea a remarcat că părul meu pubian era mai negru și mai des decât al ei. Ea avea părul blond și un bust mult mai mare decât al meu. S-a ridicat, s-a apropiat de mine și a început să-mi maseze picioarele. Nu m-am opus. Curând, trupul meu a devenit prizonierul mâinilor ei. M-a invitat să beau un ceai la ea în apartament și a spus că, dacă voiam, putea să mă ajute să termin. Când am ajuns acolo, m-a dezbrăcat și mi-a provocat plăceri inimaginabile. Mi-a lins și mi-a supt sânii, apoi s-a lăsat între picioarele mele și mi-a făcut cunilingus (mai bine decât soțul meu). Simțeam cum îmi suge clitorisul și doar atingerea sânilor ei s-a dovedit suficientă pentru a

avea din nou orgasm. Adesea mă gândesc la asta şi apoi îl satisfac pe soţul meu. [Scrisoare]

Norma

Cred că nici nu se putea un nume mai potrivit pentru Norma; mie mi se pare că sună demodat, pedant. Aşa că nu m-am mirat când Norma nu a vrut să discute cu mine subiectul acestei cărţi. Nu consideră că e ceva în neregulă cu această carte, ba chiar crede, cu sinceritate, că poate fi un instrument de emancipare. Ar dori ca fiica ei („dacă ar avea una") să o citească.

— Nu aş vrea ca vreo fată să fie crescută aşa cum am fost eu.

Norma mi-a mărturisit că, după soţul ei, nu s-a mai culcat cu nici un bărbat. Soţul ei era mai degrabă homosexual şi a părăsit-o cu peste cincisprezece ani în urmă, imediat după naşterea fiului lor, Ted.

Sunt foarte curajoasă şi agresivă în fantasmele mele. De fapt, eu deţin conducerea. În fantasmele mele apar întotdeauna băieţi tineri. Probabil crezi că există un element de incest aici – şi, poate, dorinţă pentru Ted. Dar lucrurile nu stau chiar aşa. Bănuiesc că motivul pentru care bărbatul din visele mele are de fiecare dată cu cincisprezece sau douăzeci de ani mai puţin decât mine este pentru că mă sperie mai puţin astfel. De fapt, e mereu virgin sau aproape virgin. Un băiat care nu prea ştie ce se întâmplă – în dormitor, înţelegi tu. Aşa că eu trebuie să-l învăţ şi nimic

din ce va face el nu mă poate surprinde sau îngrijora. E doar un băiat.

Vă mai pot spune următoarele: de fiecare dată am fantasme în baie. Ori de câte ori când simt dorință sexuală, mă duc în baie. Dar o fac într-un mod foarte special. Din cauza felului în care am fost educată, crescută, nu mă pot atinge niciodată acolo. Da, acolo. Şi nici nu-mi pot vâri ceva în mine. Prin urmare, dau drumul la apa caldă şi o potrivesc la o temperatură plăcută. Apoi mă aşez pe spate, cu fundul în dreptul robinetului, îmi depărtez picioarele pe care le sprijin de marginea căzii şi mă poziționez chiar sub apa care curge. De obicei am un prosop sub cap. Apa caldă şiroieşte peste mine; pot să-mi stabilesc ritmul fantasmei fie stând acolo şi lăsând presiunea apei calde să-şi găsească momentul oportun, fie îmi desfac labiile pentru ca jetul de apă să mă excite imediat.

Fantasmele se uzează; în cele din urmă, îşi pierd cumva încărcătura erotică. Prin urmare, trebuie să inventezi în continuare altele noi. În cea pe care am creat-o de curând apar eu, alături de un tânăr frumos. Suntem complet îmbrăcați, de fapt, el poartă papion, iar eu ceva lung, negru, dramatic. Aşteptăm nişte oaspeți; noi nu ne cunoaştem, am fost invitați aici de nişte prieteni comuni. Într-un târziu, ne sună şi spun că au trebuit să plece cu avionul, aşa că nu vor ajunge până la miezul nopții. Ne imploră să mai rămânem şi să ne umplem timpul până vin ei.

Îi propun tânărului să jucăm cărți. Îi spun că, deşi jocul de cărți fără riscuri este plictisitor, totuşi nu îmi place să joc pe bani. Aşa că el râde şi mă întreabă care-ar fi miza. Îi sugerez să jucăm poker, iar câştigătorul va avea dreptul să-i ceară celeilalte persoane să facă orice vrea el timp de cinci minute după fiecare partidă. Vedeți, eu mă gândesc la poker pe dezbrăcate, pentru că sunt o foarte bună jucătoare şi ştiu

că, sub pretextul jocului de cărți, îl pot convinge să facă ce vreau eu, aproape în glumă, fără să mă simt stânjenită.

Tânărul acceptă şi, în zece sau cincisprezece minute, se trezeşte că nu i-au mai rămas pe el decât cămaşa apretată, papionul şi pantofii. În rest nu mai are nimic. Uneori îmi imaginez că are imediat o erecție, dar cu alte ocazii variez scenariul un pic, şi anume, el este atât de ruşinat, încât nu i se scoală decât atunci când eu îmi mângâi trupul „neintenționat" şi sugestiv. Sau îl ating pe el. Apoi îi propun să jucăm pe mize mai mari. Mă întreabă ce fel de mize. Îi spun că ar trebui să jucăm pe mize mai interesante, iar perioada de penalizare ar trebui crescută de la cinci la cincisprezece sau chiar treizeci de minute. Devine şi mai excitat şi observ o licărire în ochii lui. Acceptă. Dar, desigur, eu câştig din nou.

— Ce doreşti să fac? mă întreabă.

Îi cer să se întindă pe pat, aşa pe jumătate dezbrăcat şi apoi continui prin a-l lega de mâini şi de picioare.

Când simt că nu se mai poate mişca, trec la acțiune. În mintea mea, devin femeia sexy care mi-am dorit mereu să fiu. În timp ce el stă întins acolo, legat de mâini şi de picioare, execut cel mai sexy striptease care poate fi imaginat. Aceasta este partea adevărată a fantasmei. Restul a fost doar faza de pregătire. Deja simt cum mă înfierbânt. Muşchii stomacului încep să se contracte – dar nu dureros – şi orgasmul se apropie. Mă aşez peste tânăr, dar numai pentru o secundă, şi înainte să ejaculeze, mă ridic din nou, lăsându-l agitat, cu chipul înroşit şi cu o erecție țeapănă. Îl întreb dacă nu ar vrea să-şi bage scula în mine. Uneori, pretind că m-am supărat pe el şi îi spun că mai degrabă mi-aş înfige o lumânare în mine, decât penisul lui. Alteori, îmi imaginez că sunt goală şi dansez în jurul tânărului cel frumos, iar din mine iese pe jumătate o lumânare mare, roşie, din aceea care se aprinde la Crăciun. Îi spun că, dacă

reuşeşte să vâre complet lumânarea cu dinţii, s-ar putea să-l dezleg şi să-l las să facă dragoste cu mine. Sau folosesc penisul lui în erecţie ca pe un berbec, îngenunchind peste el, astfel încât tânărul – care are acum o asemenea erecţie că nici dacă ar vrea nu ar putea s-o facă să dispară – să împingă lumânarea complet în mine.

Învăluită în astfel de gânduri, simt minunata apă caldă care mă atinge, mă mângâie, făcându-mi sângele să gonească spre locul magic. Apoi, deodată, muşchii mi se încordează şi juisez chiar acolo, în cada curată. Apoi fac o baie adevărată, după care mă duc la culcare şi am cel mai odihnitor somn posibil. [Interviu înregistrat]

Adair

Uneori, când mă masturbez, mă gândesc la o persoană minunată care este, desigur, iubitul meu. El vine cu nişte domni care vor foarte mult să mi-o tragă... se pare că în toate fantasmele mele există nişte tipi care ar da orice să facă sex cu mine. În fine, cu toţii sunt foarte bine dotaţi, iar ei îi spun iubitului meu că mă consideră minunată şi eu mă distrez de minune. Ciudat e că iubitul meu care s-a chinuit să-mi găsească toţi aceşti parteneri de sex, se înfurie puţin pentru că mie începe să-mi placă prea mult lucrurile pe care unul dintre bărbaţi mi le propune să le fac (şi care nu erau incluse în ofertă). Pe mine mă tentează să accept, dar iubitul meu se supără pe mine şi pe celălalt bărbat şi ne cere politicos să nu mai fim atât de familiari unul cu altul. Sună nebunesc? Presupun că da, dar tu ai vrut să-ţi povestesc. [Interviu înregistrat]

Mary Beth

În rarele ocazii în care mă masturbez, folosesc mânerul încrustat cu argint al periei de păr şi mă gândesc la fostul meu iubit, care obişnuia să mă lase să i-o sug... Soţul meu îmi interzice să-i fac felaţie, deşi îmi place foarte mult. Îmi imaginez cum penisul iubitului meu se întăreşte în gura mea, venele îi ies în relief şi apoi, când sunt pe cale să juisez, îmi place să mă uit în jos şi să văd cum secreţia mea vaginală se adună între iniţialele încrustate ale numelui soţului meu... [Scrisoare]

Elizabeth

Îmi imaginez diverse lucruri când mă masturbez. Uneori, un bărbat vine la uşă ca să-mi vândă ceva, iar eu îl invit înăuntru. În timp ce el stă acolo, arătându-mi periile Fuller sau alte obiecte, încep să-mi mângâi trupul. El mă priveşte vizibil excitat şi devine tot mai clar cât de greu îi vine să-şi continue discursul de vânzare. Apoi mă dezbrac şi mă masturbez, privindu-l cum se chinuie să se stăpânească. Este foarte excitat, iar eu, desigur, sunt foarte stăpână pe mine, cu toate că mă simt tot mai aţâţată. În acest moment îl invit să mă penetreze, spre surprinderea şi încântarea lui. Are o erecţie atât de mare, încât abia dacă reuşeşte să-şi dea jos pantalonii. Distruge jumătate din marfa pe care o vinde – calcă pe obiecte – în graba lui de a ajunge la mine. Cu astfel de imagini în minte, îmi introduc un morcov sau alt obiect similar în anus, în timp ce-mi stimulez clitorisul manual, sau cu ajutorul unui vibrator, pentru a spori efectul fantasmei erotice.

Alteori, schimb scenariul: nu încerc să-l excit sau să-l încurajez pe bărbat. Dar odată intrat în casă, nu poate rezista farmecelor mele formidabile şi mă violează chiar acolo, în sufragerie – având grijă să nu mă rănească sau să-mi provoace suferinţă. Îmi imaginez că este un amant foarte

abil, aşa că, deşi la început sunt îngrozită şi încerc să mă împotrivesc, în final, îl implor să continue, iar el mă incită şi îmi cere să fac diverse lucruri pentru el... chestii pe care nu le-am mai practicat vreodată, care nu mi s-au mai cerut înainte şi pe care mi-aş dori adesea să le aud de la soțul meu.

Mary Jane

Nu mă masturbez aproape niciodată acum, după ce m-am măritat, dar când o fac, fantasmele mele au în centru propria persoană. Voi enumera câteva fantasme erotice de care îmi amintesc. Într-una dintre ele, îmi imaginez că sunt singură, pe o plajă superbă la marginea oceanului. Cerul e limpede, soarele străluceşte şi briza caldă adie uşor. Merg de-a lungul țărmului pentru o vreme, apoi mă opresc şi îmi dau jos toate hainele. Când rămân în pielea goală, mă duc să înot liniştită în ocean. Când ies din apă, mă întind pe nisipul moale şi cald şi simt cum vântul adie peste mine, iar soarele îmi încălzeşte trupul. O variație a acestei fantasme implică aceleaşi lucruri, dar lângă o cascadă din munți. În marea majoritate a fantasmelor mele, mă dezbrac complet şi adesea mă aflu afară, în aer liber. Uneori începeam să mă masturbez în timp ce eram complet îmbrăcată şi abia după aceea îmi dădeam jos toate hainele.

Amelia

Când mă masturbez, „visez cu ochii deschişi” la un agent de vânzări care se apropie de o fermecătoare cabană albă aflată pe o plajă şi găseşte uşa întredeschisă. Întreabă dacă e cineva acasă şi, neprimind nici un răspuns, rătăceşte prin toate camerele în căutarea proprietarului. În cele din urmă, ajunge la o uşă închisă şi aude apa curgând înăuntru.

Deschide uşa şi găseşte o femeie care face duş, iar el se dezbracă, intră în cabina de duş şi face dragoste cu femeia respectivă. În acest moment, de obicei, ajung la orgasm. [Scrisoare]

Alix

— Nu mi-am înşelat niciodată soţul, deşi înainte de căsătorie am avut multe relaţii cu bărbaţii, spune Alix. Chiar în ziua nunţii, m-am întrebat dacă aş putea fi fericită cu un singur bărbat. Dar sunt fericită.

Alix are douăzeci şi patru de ani, este măritată de patru ani şi e mamă a doi copii. Călătoriile dese de afaceri ale soţului ei îi acordă mult timp pentru fantasmele sale erotice. Acestea se împart în două categorii principale: lesbienele şi masturbatorii.

Alix i le-a povestit soţului ei pe cele din urmă şi, deoarece şi el are fantasme, adesea şi le împărtăşesc reciproc. Alix nu i-a menţionat niciodată fantasmele lesbiene, cu toate că, aşa cum este caracteristic multor bărbaţi, el consideră episoadele lesbiene ca pe o chestiune frivolă, mai puţin gravă decât homosexualitatea masculină; de exemplu, a asigurat-o că nu s-ar considera înşelat dacă ea ar face sex cu o altă femeie.

Majoritatea fantasmelor mele erotice au loc în timpul masturbării. De obicei, îmi imaginez că privesc femei care se masturbează pentru a-mi arăta cum se face. Ele îmi demonstrează multe poziţii şi tehnici diferite, toate în condiţii spectaculoase.

Într-una din ele sunt ținută captivă de amerindience care dansează în jurul meu într-un fel de rit păgân şi apoi mă silesc să le privesc cum se masturbează. Mai am o fantasmă în care merg prin pădure şi dau peste o femeie care se satisface singură. Astfel de fantasme mă excită foarte tare. Îmi închipui că cineva, cum ar fi un vecin sau soțul meu, intră în cameră tocmai când eu sunt pe punctul de avea orgasm, dar nu mă pot opri – deşi sunt privită – pentru că e prea plăcut.

Preocuparea mea legată de masturbare se răsfrânge şi în timpul zilei când visez cu ochii deschişi sau când mă întâlnesc cu o persoană atrăgătoare: invariabil mă întreb dacă acea femeie sau acel bărbat „îi dă limbi" partenerului sau partenerei şi dacă se masturbează sau nu. Asemenea gânduri n-au nici o legătură cu mine, pur şi simplu mă întreb dacă respectivul sau respectiva face sau nu aceste lucruri.

Soțul meu nu ştie de fixația mea legată de masturbare şi de dorința mea secretă de a face dragoste cu o femeie. Însă fantasma pe care o plăsmuim împreună este foarte plăcută şi ne oferă momente sălbatice. Ador ca el să-mi descrie cum s-a masturbat în ziua respectivă (dacă a făcut-o în acea zi, dacă nu, îmi povesteşte de o altă ocazie. Mă excită, deşi nu e prima oară când mi-o relatează).

Soțul meu este tâmplar şi mi-a spus, de exemplu, că, în timpul pauzei de prânz, s-a dus într-o parte a clădirii care era terminată – nu se mai afla nimeni în preajmă – s-a închis într-o debara, şi-a scos penisul şi s-a masturbat vreo zece, cincisprezece minute, după care a ejaculat pe podea. Toate detaliile mă excită foarte mult. Uneori se masturbează în baie când e pauza de cafea. Recunoaşte că se gândeşte cum i-o sug şi simte că trebuie să se masturbeze. Uneori îmi spune cum şi-o freacă în pădure când se duce la vânătoare. Când îi duc pe copii în vizită la mama – locuieşte la 350 de

kilometri distanță – lipsesc mai multe zile de acasă. Se masturbează cât timp sunt plecată şi îmi relatează toate detaliile când facem dragoste, după ce mă întorc.

Apoi mă întreabă:

— Iubito, ai făcut-o astăzi?

Drept răspuns îi povestesc cum m-am masturbat şi unde. El se excită la maximum. De fiecare dată vrea să ştie dacă m-am dezbrăcat sau dacă mi-am băgat doar mâna în chiloți, dacă am introdus un obiect în vagin sau dacă am folosit ambele mâini – una pentru a-mi stimula clitorisul şi una pentru a mi-o băga în vagin. Însă nu îi relatez fantasmele mele lesbiene din timpul masturbării. Îi spun că mă gândeam la noi.

În timp ce ne descriem unul altuia experiențele, ne angajăm într-un preludiu îndelung. Ne place, de asemenea, să ne masturbăm împreună şi să ne privim.

Orgasmele mele din timpul masturbării sunt foarte diferite de cele din timpul partidelor de sex. După ce ne masturbăm, ne-o tragem în sfârşit şi suntem înnebuniți unul după altul. Trebuie să menționez că, înainte de apariția acestui aspect în viața noastră sexuală, făceam dragoste rar, iar eu mă prefăceam că am orgasm. În primii trei ani de căsnicie nu juisam decât dacă mă masturbam.

Apoi, într-o noapte, în timpul preludiului, i-am spus:

— Fă-o aşa, şi am încercat să-i ghidez degetele.

Atunci el m-a îndemnat:

— Fă-o tu, iubito, aşa că m-am masturbat, dar foarte intimidată, pentru că nu voiam ca el să ştie că o mai făcusem foarte des înainte. A văzut cât de tare mă excitasem şi a continuat:

— Freacă-te, iubito! şi s-a masturbat odată cu mine.

Aşa a început noua noastră viață sexuală minunată. A fost nevoie de mai multe reprize de sex înainte ca amândoi să facem mărturisiri complete şi am aflat că el se masturba

de mult timp, chiar înainte de căsătorie. Eu am încercat abia la un an după ce m-am măritat şi nu o făcusem niciodată în adolescenţă. Vinovăţia pe care o simţeam era cumplită până când am început să mă interesez asupra subiectului şi am aflat că este o practică uzuală şi naturală. Abia după ce ne-am masturbat împreună, am scăpat de acest sentiment.

Cred că mă preocupă mai mult masturbarea la ambele sexe, decât lesbianismul. Cel din urmă este doar parte a primei. Mai precis, am fost dintotdeauna fascinată de bărbaţi şi nu am vrut niciodată să am relaţii cu o femeie. Îmi amintesc că aveam cam şapte ani când i-am văzut pe tatăl meu şi pe nişte amici de-ai lui urinând în spatele unui hambar. Invidia faţă de penis s-a regăsit în prima mea fantasmă, pentru că-mi doream mult unul. Obişnuiam să mă gândesc că dacă tata şi-ar pune penisul între picioarele mele, mi-ar creşte şi mie unul. Cred că pulile sunt fascinante; uneori mă gândesc cât de mult mi-ar plăcea „să-l prind" pe soţul meu masturbându-se, să-i urmăresc în secret acţiunile sale şi pasiunea atunci când e complet singur şi dezinhibat.

Am constatat, că, o dată cu trecerea timpului, tot discutând despre fantasmele noastre erotice, imaginaţia şi viaţa noastră sexuală se îmbunătăţesc. Aş vrea să fi început să vorbim mai devreme. [Interviu înregistrat]

Lesbienele

Nu există nimic consecvent în privinţa femeilor şi a fantasmelor erotice, a motivelor şi a circumstanţelor acestora. Ele variază de la femeie la femeie. Şi, pentru fiecare femeie în parte, de la noapte la noapte şi de la iubit la iubit. Chiar şi în cazul aceluiaşi iubit, în aceeaşi oră, o femeie poate avea sau nu fantasme, în funcţie de foarte

multe lucruri, de toate stările de spirit necercetate ale psihicului unei femei. Dar lesbienele sunt diferite. Întreaga lor viață conține un element de fantasmă – deoarece aparțin într-o oarecare măsură ambelor sexe. Este convingerea mea, prin urmare, că lesbienele au mai multe fantasme erotice decât celelalte femei.

În timpul sexului, fantasmele unei lesbiene trebuie să fie deosebit de active pentru a-i permite să-şi explice schimbările dese şi bruşte de identitate, de la un sex la altul, atunci când ea trece de la rolul masculin la cel feminin şi viceversa. În fantasma lui Marion, prima din grupul care urmează, ea recunoaşte că trebuie să aibă fantasme când îşi excită iubita pentru ca şi ea să se excite la rândul ei. Şi deşi Marion face pe bărbatul, partea ei favorită de fantasmă este când Lilly înhață vibratorul Ronson şi se transformă într-un mascul, iar Marion devine „o simplă pizdă, futută de un motociclist".

Majoritatea femeilor pe care le-am găsit au ceea ce se numeşte „fantasme de tip lesbian" din când în când, adică fantasme erotice care implică alte femei. Cu toate acestea, în viața reală sunt total sau predominant heterosexuale. Unele femei acceptă astfel de imagini la fel de natural ca propria lor anatomie feminină – „normal că femeile se gândesc la alte femei"; pentru altele, ridică o întrebare, posibilitatea bisexualității lor latente, în timp ce o parte reflectă cu vinovăție dacă a gândi înseamnă că îşi şi doresc cu adevărat. Gândurile secrete ale femeilor cu privire la alte femei alcătuiesc un mister şi un subiect despre care aş vrea să vorbesc mai târziu. Pentru moment, aceste fantasme aparțin unor lesbiene, femei care acceptă şi/sau pun în practică atracția lor față de femei.

Marion

Marion s-a născut la o fermă din Dakota de Nord şi numele ei mic este de fapt Marianne; l-a schimbat pentru mult mai ambiguul (din punct de vedere sexual) Marion când a ajuns să se înţeleagă mai târziu în viaţă. Nu i-au plăcut niciodată bărbaţii.

Poate glumele tatălui meu m-au făcut să detest atât bărbaţii. Tatăl meu nu era foarte inteligent. Chiar şi atunci când eram mică, ştiam că nu aveai ce să-i faci. Un bărbat cu oase mari, masiv – nu ştiu cum să spun, cumva neterminat. Îmi amintesc chiar şi azi de telefoanele care o făceau pe mama să plângă. Alte femei care îl sunau. Îmi amintesc că m-am gândit la una dintre aceste femei – de ce o place tatăl meu mai mult decât pe mama? Părea atât de proastă. Odată s-au certat cumplit din cauza unei scrisori pe care a primit-o tata de la una dintre ele. Îmi amintesc mai mult decât orice altceva de telefoanele primite şi de plânsul mamei. Îmi amintesc chiar că, în copilărie, am spus că nu vreau să fiu niciodată ca ea. Ca mama mea.

Să te fut dacă râzi. Ce dracu îmi pasă mie ce crezi tu! Ce vreau eu e ca multe pizde ca tine să înţeleagă cum stă treaba cu oamenii ca mine. Cu lesbienele. Cuvântul ăsta nenorocit pare aşa de scârbos. Şi nu-mi place să mi se spună „lesbi”. Nu sunt o căţea. Dar de ce cuvântul ăsta sună atât de naşpa? Vouă vă place salata şi mie îmi plac merele. Vouă vă plac bărbaţii şi mie femeile. Şi ce dacă? Ce dracu e atât de rău în legătură cu asta?

Mi se rupe mie de gura târgului. Adică de predicile altora. Dar oboseşti să tot fii nevoită să te aperi. În regulă, uite la ce mă gândesc eu:

Lui Lilly şi mie ne place să folosim o periuță de dinți electrică. Cea care funcționează cu baterii, ca să nu trebuiască să-ți faci griji legate de cablu sau s-o bagi în priză. [Râsete] Doar că exact asta faci – o bagi.

Ai fost vreodată la doctor sau la dentist când el s-a tăiat la deget şi şi-a pus un cauciuc peste el? Ca un mic prezervativ? Şi noi folosim ceva similar – mai exact, lipici ca să lipim micul cap de metal de periuța de dinți – altfel, vibrația o să desfacă periuța. Apoi folosesc acelaşi lipici ca să prind cauciucul de periuță, astfel încât să acopere perii, iar o parte dintre prietenele noastre procedează la fel. E gluma noastră secretă.

— Ce foloseşti în seara asta, Jack? ne spunem una alteia, când cineva agață o pipiță.

— Schick.

Facem schimb de nume de mărci. Mie îmi place Ronson. Are patru sau şase baterii, nu mai țin minte, dar durează.

Am şi o curea mai aparte. Îmi înconjoară talia, ajunge la umeri, se încrucişează pe spate şi apoi sub fund, după care ajunge înapoi în talie. I-am cerut unui pantofar s-o facă. Astfel, periuța Ronson se fixează perfect acolo jos. Adică este țeapănă. [Râsete]

Uite, vorbeşti cu un tip şi primul lucru pe care vrea să-l ştie e dacă a făcut-o pe fată să aibă orgasm. Asta e marca virilității lor. Asta îi preocupă. Dar eu cu Ronsonul meu pot să fac orice fată să aibă orgasm, de fiecare dată. E simplă biologie. Bărbații sunt preocupați să intre cât mai adânc, deşi nu înțeleg ce au de făcut. Pentru a-şi planta sămânța. Şi asta tot biologie e. În fine, eu joc rolul bărbatului, dar sunt şi femeie. Înțeleg clitorisul. Nu simt nevoia să penetrez adânc o femeie. Poate bărbații reprezintă concurența mea. Sau poate pur şi simplu nu vreau să cedez în fața biologiei. Dar nu vreau să penetrez adânc o femeie. Ştiu ce fac şi nu uit niciodată că principalul meu obiectiv este clitorisul.

Aşa că ştiu ce o excită pe Lilly. Dar iată-mă singură în mintea mea, foarte excitată, fără nimeni prin preajmă. Lilly va fi în regulă, dar trebuie să-mi creez şi eu anumite imagini ca să mă pot excita. Lucrul care mă stârneşte cel mai tare este violarea unui motociclist. Unul din armăsarii ăştia îmbrăcaţi în piele neagră, cu o motocicletă mare. Intru şi ies din Lilly, îi dau puţin clitoris, puţină pizdă şi apoi mult mai multă pizdă. Dar, între timp, mă văd în mintea mea tot cu Ronsonul, dar fără Lilly. Cu armăsarul ăsta cocoţat pe motocicleta lui. Şi e un mascul feroce, pricepi? Iar eu îi înfig Ronsonul în cur. Şi lui îi place. Îşi ridică fesele spre mine. Nu se mai satură. Şi, în mintea mea, îmi bag mâna pe dedesubt, ca să-i frec clitorisul. De parcă s-ar transforma în Lilly, iar eu aş penetra-o adânc, dar aş şti că ea-şi doreşte să mă ocup şi de clitoris. Şi, acum îmi dau seama, sunt brusc surprinsă. El nu are pulă. Are pizdă. Şi clitoris. Îl iau din spate, îi bag mâna pe sub coapse, îmi înfig degetul printre flocii lui şi descopăr că are pizdă. Şi clitoris. După aceea se răsuceşte şi simt Ronsonul înfipt în el, iar clitorisul meu vibrează şi el. Îşi desface picioarele larg şi apoi le pune pe umerii mei. Are ditamai pizda lăbărţată şi ştiu că vibraţia trece prin Lilly, dar uneori şi prin mine. Lilly scoate Ronsonul şi mă penetrează cu el, iar mie îmi place la nebunie.

Brusc, ea se transformă în tipul îmbrăcat în haine de piele de motociclist, iar eu sunt doar o pizdă, o simplă pizdă futută de un motociclist oarecare şi nu mai pot de încântare. Mă înnebuneşte faptul că Lilly e atât de excitată, încât a inversat rolurile şi poziţiile. Acum ea e bărbatul. Îi vâr degetul în pizdă şi când îi simt muşchii din pântece cum i se contractă, în acel mod fantastic, spasm după spasm, aproape ţip de plăcere. Juisez. [Interviu înregistrat]

Jeanne

Jeanne s-a născut în Belgia, dar a trăit mare parte din cei douăzeci şi cinci de ani de viaţă în SUA. A avut prima experienţă lesbiană cu verişoara ei Renee, cu un an mai mare decât ea, cu care a petrecut o vară la ferma unchiului lor.

Jeanne se consideră în continuare lesbiană „prin alegere, mai degrabă decât ca urmare a unei copilării nefericite, a anumitor condiţii economice sau a unor factori socioeconomici etc....” Pentru o vreme i-a fost ruşine de dorinţele ei, dar acum „o iubită, căreia chiar îi pasă de ea a făcut-o să realizeze că nu e bolnavă mintal doar pentru că preferinţele sale sexuale se îndreaptă spre femei”. Jeanne trăieşte împreună cu iubita ei, Paula, de doi ani.

Evenimentul care i-a rămas întipărit în minte şi formează sămânţa din care s-a dezvoltat fantasma foarte elaborată a lui Jeanne a avut loc în hambarul de la ferma unchiului său, unde ea şi verişoara sa, Renee, stăteau culcate una în braţele celeilalte. Cele două fete au fost întrerupte din jocul lor amoros de Anjou, puternicul câine al lui Renee, care se împerechease cu o căţea. Amândouă au rămas surprinse de „bărbăţia evidentă” a lui Anjou care penetra căţeaua şi şi-au descris cu schimbul cum ar putea fi o experienţă cu el. Astăzi, acele descrieri au devenit fantasme erotice pline de ritualuri, extrem de detaliate şi elaborate cu pasiune. Ca în cazul oricărei opere de artă, precizia detaliului transmite cititorului o emoţie reală.

Ştiind că nu vom fi descoperite, verişoara mea îl cheamă pe Anjou în hambar, după ce animalul tocmai s-a dat jos de pe o căţea. Bărbăţia impresionantă a lui Anjou nu s-a retras

în teaca de sub burta lui caldă şi, când Renee îl înconjoară cu braţele, îmi şopteşte:

— Ajută-mă să-l aşez pe spatele meu; vreau şi eu să încerc.

Sunt înnebunită de pasiune şi emoţie şi, după ce închid uşa, mă întorc repede în fundul hambarului, unde Renee deja adună fân şi clădeşte un alt „cuib". Mă fascinează masculinitatea lui Anjou; mărimea uriaşă a organului roşu, lucios, orientat ca o săgeată, este în continuare expusă. Renee se lasă în patru labe, îmi cere să-i aşez câinele pe spate şi îşi ridică rochia, dezvăluindu-şi minunatele coapse şi expunându-şi fesele albe şi rotunde. Se crăcănează, arătându-şi carnea moale şi umedă a labiilor. Încerc de câteva ori să-l poziţionez pe Anjou, dar câinele mârâie. Atunci Renee se răsuceşte şi îi apucă organul, spunând:

— Jeanne, atinge-mi păsărica şi după aia dă-i-o pe la nas.

În tot acest timp îi freacă penisul aproape flasc al lui Anjou. După ce Anjou îmi linge mâna, îşi îndreaptă instantaneu capul spre fundul dezgolit al lui Renee, iar eu mă excit şi mai tare, când văd cum limba lui lungă lipăie vulva expusă a lui Renee.

Verişoara mea începe să geamă uşor, iar vocea ei parcă vine de niciunde. Anjou s-a urcat deja peste ea, mutându-se de pe un picior pe altul, în timp ce încearcă fără succes să-şi vâre organul lui ascuţit şi lucitor în vaginul tânăr şi virgin.

— Ajută-l, bagă-i-l tu, repede, Jeanne, iar eu îi apuc bărbăţia vibrândă, fierbinte, lucioasă şi, ţinând-o delicat, o bag şi o scot dintre labiile umede, rozalii şi foarte primitoare, până când îl înfig direct în gura expusă a vaginului.

Rămân fascinată, încremenită, în timp ce organul roşu, ca o săgeată, al lui Anjou iese din teaca lui scurtă şi păroasă şi dispare în păsărica lacomă a verişoarei mele. Ea respiră sacadat şi geme. Când Anjou începe să pompeze de-a

binelea, verişoara mea îşi împinge dosul dezgolit pentru a veni în întâmpinarea mişcărilor animalului. Renee strigă şi geme de plăcere şi, într-un târziu, începe să-şi rotească nebuneşte coapsele, în vreme ce penisul lung al lui Anjou intră şi iese din fofoloanca ei dezgolită. Labiile cărnoase se lipesc de scula animalului când el şi-o scoate şi după ce o vâră din nou, dispare în pântecul verişoarei mele. Nu mai rezist, mă las pe vine şi mă târăsc până în faţa verişoarei mele pentru ca ea să-şi lipească gura de vaginul meu înfierbântat. Anjou continuă s-o penetreze.

Chiar şi astăzi, închid ochii şi îmi doresc din toată inima ca Paula să aibă un organ uriaş şi ascuţit cu care să mă reguleze. Până acum, nu i-am mărturisit Paulei că îmi imaginez clitorisul ei alungit ca fiind bărbăţia lui Anjou, deoarece simt că s-ar putea supăra, crezând că eu aş prefera un animal în locul ei, ceea ce e absurd. Şi totuşi asocierile persistă, iar mie îmi plac. [Scrisoare]

Lisa

Deşi sunt măritată, majoritatea fantasmelor mele se învârt în jurul lesbienelor şi continui să am experienţe lesbiene ocazionale. Când fac dragoste cu prietena mea şi aceasta mă masturbează, ajung la orgasm la gândul că ea mi-o trage cu un dildo.

Cred că am început să am fantasme erotice pe la vârsta de şaisprezece ani. Pe atunci, îmi închipuiam că întreţin relaţii sexuale cu un bărbat, dar fără să ajung la orgasm. Acum, când sunt cu soţul meu, fantasmele mele implică adesea animale. Îmi imaginez că noi doi stăm întinşi pe pat şi un câine intră în cameră şi începe să mă lingă. Apoi masturbez câinele, îngenunchez şi animalul se urcă peste mine. Soţul meu nu se lasă mai prejos şi i-o trage şi el câinelui.

În altă fantasmă de-a mea apare un măgar. Soțul meu m-a vândut unui arab şi mă aflu în deşert. Stăpânul meu îşi aduce prietenul şi mă studiază ca pe o jucărie. Mi se spune că trebuie să distrez animalul, un măgar. N-am încotro şi accept: mai întâi îi frec pula măgarului, apoi i-o sug. După ce măgarul se excită, mi-o trage pe la spate. Îmi place să-l las să mă penetreze complet şi ejaculează în mine.

Dar fantasmele mele cu iubita mea sunt cele mai excitante: atunci, scula bărbătească, dildoul ei, devine real şi mă satisface pe deplin. [Scrisoare]

Zizi

Mă cheamă Zizi. Sunt franțuzoaică şi membră a organizației „*Mouvement de Libération de la Femme*”[7]. În ceea ce priveşte vârsta mea, am douăzeci şi trei de ani.

Cred că sexualitatea femeii este prea umbrită de tabuuri şi inhibiții şi de aceea nu ezit să vă împărtăşesc din aşa-zisele mele fantasme. (În ciuda englezei mele cam sărace, curiozitatea şi dorința ta de a studia acest domeniu mă excită, recunosc.)

Primele mele experiențe sexuale au reprezentat reflexia supunerii mele față de ideologia patriarhală, aşa că nu voi vorbi despre ele. Ultimele mele relații cu bărbații au fost determinate de subiectivitatea mea. Ceea ce mă interesa pe mine era depăşirea stereotipului occidental al „poziției clasice”. Îmi place să fiu deasupra bărbatului. Îmi înfig penisul lui în pizdă şi îl călăresc ca pe un cal. Apoi îmi strâng coapsele (cu penisul lui încă în mine). Îşi ține picioarele desfăcute – am senzația că sunt un băiat care i-o trage unei fete pasive. Simt efectiv că am un falus care

[7] Mişcarea de emancipare a femeilor. (*N.t.*)

penetrează o pizdă. Aceasta este răzbunarea pe care o obțin după ani buni de docilitate. Când ajung la orgasm, simt cum penisul meu ejaculează.

Prin relațiile mele sexuale cu bărbații devin conştientă de dorințele mele puternice față de alte fete. Înainte de a fi făcut cu adevărat sex cu o fată (la Paris), obişnuiam să pun în practică nişte „perversiuni" ascunse. O să vă relatez una pe scurt: locuiam într-un apartament în oraş; de cealaltă parte a curții am observat o femeie de vârstă mijlocie (genul casnică) scoțându-şi adesea capul pe fereastră. Într-o zi, dintr-un motiv oarecare (!), mi s-a năzărit să mă plimb goală prin cameră cu jaluzelele lăsate doar pe jumătate. Nu putea să-mi vadă fața. Probabil că şi ea credea că eu n-o pot vedea pe a ei (ca să nu existe vinovăție). De fapt, eu mă uitam la ea cu ajutorul unei oglinzi. Mă prefăceam că mă spăl. Mă urmărea cu atenție maximă. Cu cât interesul ei părea să sporească, cu atât mai tare mă mângâiam până juisam.

La câteva luni după aceea am avut o aventură cu o fată. Ne plăcea poziția şaizeci şi nouă, dar uneori făceam şi lucruri neobişnuite (în conexiune cu vechile mele fantasme). Ne-am hotărât să ne privim una pe alta în timp ce ne masturbăm. Ne-am aşezat amândouă pe câte un fotoliu (eram pe jumătate îmbrăcate ca totul să pară şi mai obscen). Ne-am uitat la mişcările degetelor noastre care frecau clitorisurile – teribil de excitant. Nu ne-am atins una pe alta deloc. Plăcerea uneia o excita pe cealaltă şi viceversa.

Aş putea să scriu mai mult, dar faptul că nu te cunosc îmi limitează plăcerea de a povesti. Deşi e ca un fel de călătorie să împărtăşeşti nişte senzații intime unei fete necunoscute (pe care aş putea-o eventual seduce? Cine ştie?).

Je m'aventure à te donner un baiser, ma douce inconnue.[8] [Scrisoare]

Kate

Am o iubită permanentă cu care încă mă mai culc ocazional. M-am măritat cu acordul ei şi ne-am înţeles să-i descriu în detaliu tot ce se întâmplă când soţul meu trece la fapte. Şi mă conformez.

Atât Mary, cât şi eu eram virgine, deoarece ne foloseam numai degetele ca să le băgăm în vagin şi un dildo făcut în casă dintr-un tub cu un bec la capăt, pe care îl ungeam cu cremă de mâini sau ceva similar, pentru ca mai apoi să ni-l introducem în anus... ceea ce ne excita foarte tare pe amândouă. Ne interesau băieţii doar atât cât să-i privim cum se masturbează şi să-i incităm. Eu mi-am început luna de miere încă virgină, fapt pe care Mary mi l-a dovedit cu degetul înainte de noaptea nunţii. Mă întrebam ce se va întâmpla în acea noapte, deoarece hotărâsem împreună cu Mary că voi rămâne virgină, deşi nu credeam că va fi posibil. Am aşteptat în dormitor până când Fred s-a dus la baie, apoi mi-am pus repede cămaşa de noapte şi m-am băgat în pat. (Aveam pat dublu şi mai avem şi astăzi.) S-a întors, s-a dezbrăcat şi s-a urcat lângă mine gol puşcă (nu-l mai văzusem gol înainte şi nu-i mai atinsesem penisul decât prin pantaloni). Am apreciat că penisul lui avea cam 10 centimetri în lungime şi era uşor curbat. A dat la o parte cearşaful, şi-a luat pula în mână şi a început să şi-o frece în timp ce mi-a scos cămaşa de noapte, dezgolindu-mi ţâţele, care sunt bine dezvoltate, tari şi ale căror sfârcuri se întăresc în stare de excitare. Deja penisul i se sculase – avea

[8] Mă aventurez să-ţi dau un sărut, dulcea mea necunoscută. (*N.t.*)

doisprezece centimetri lungime. M-a privit scurt şi mi-a zis, îngenunchind peste umerii mei:

— O să te botez.

A continuat să şi-o frece, iar coaiele i se legănau şi mă atingeau pe sfârcuri. La un moment dat mişcările i s-au înteţit, a început să respire greu, iar sperma lui m-a stropit pe faţă şi pe gură. S-a ridicat, a stins lumina şi s-a culcat.

După acea noapte, de fiecare dată se masturba aşa, fie pe faţa mea, pe ţâţe sau pe pizdă şi mă lăsa să mă satisfac singură. Adesea, când credea că eu dorm, îl priveam cum se masturbează şi auzeam zgomotul acela slab de frecare când el îşi ştergea scula umedă pe cămaşa mea de noapte. Atunci venea şi momentul fantasmelor. Îmi mângâiam sfârcurile şi-mi băgăm degetele în pizdă cu picioarele larg desfăcute, imaginându-mi un câine mare care se apropie de mine. Animalul se apuca să-şi lingă organul, după care-şi băga botul în pizda mea, silindu-mă să-mi desfac larg picioarele şi să mi le ridic. Apoi el mi-o trăgea în forţă, stimulat şi de mişcarea degetelor mele.

Reuşeam să mă excit foarte tare când îmi imaginam câinele care venea mereu însoţit de un bărbat cu un bici, în caz că refuzam.

Am cumpărat chiar un scăunel lung şi nu foarte înalt, aşa cum îmi apăruse în visele mele şi, în zilele în care eram singură, mă dezbrăcăm complet şi mă aşezam pe el, cu un bici pentru câini lângă mine, cu picioarele larg desfăcute, lăsându-mă în voia fantasmei. Am plasat scaunul în aşa fel încât bărbatul din casa de vizavi să poată – şi adesea o făcea – să mă privească de la fereastra dormitorului, în timp ce eu îl urmăream într-o oglindă plasată strategic.

Într-o zi, Mary a venit, m-a prins şi m-a obligat să-i mărturisesc totul şi mai târziu m-a ajutat să-mi transform fantasma în realitate. Ne uitasem de mai multe ori la câini şi ni se păruse foarte excitant faptul că rămâneau înfipţi în

cățea chiar şi după ce ejaculau. La un moment dat, la noi în zonă s-a mutat un cuplu care avea şi un câine alsacian superb. Într-o zi, când eram cu Mary, câinele a venit la noi în curte. Mary l-a strigat şi animalul mi-a adulmecat imediat pizda. Ea m-a silit să-l mângâi şi să-i scot scula afară. Am fost surprinsă să văd cât de mare şi de tare era. M-a pus să i-o spăl şi apoi să mă întind şi să i-o sug, lovindu-mă uşor cu biciul ca să mă ajute. În cele din urmă, m-a obligat să mă întind pe scăunel cu picioarele desfăcute, mi-a frecat cu degetele pizda care mi se umezise şi m-a strâns de sfârcuri. A convins câinele să se urce pe mine şi să-mi lingă sfârcurile, i-a frecat pula şi apoi mi-a băgat-o în pizdă. Câinele ştia ce are de făcut şi a început să mă penetreze cu mişcări puternice şi rapide, până ce am simțit cum mi se udă pizda, chiar când a ejaculat în mine.

Acesta a fost punctul culminant al fantasmei mele şi vă asigur că încă mă mai gândesc la ea adesea. E minunat să pot să vă povestesc – cu consimțământul lui Mary, după cum vedeți.

Confirm cele de mai sus. (Semnătură) Mary. [Scrisoare]

Anna

Am treizeci şi şase de ani. Lucrez în sistemul bancar de cincisprezece ani. Îmi dau seama că primul lucru la care se gândesc oamenii când aud de noi, cei de la bănci, e că suntem „constipați”..., dar îi pot asigura că marea majoritate a funcționarilor bancari sunt probabil mult mai puțin constipați decât se crede. Trebuie să fim în permanență profesionişti, politicoşi şi calmi pe parcursul zilei..., în consecință, ne relaxăm şi ne descărcăm după ce plecăm de la muncă! În unele zile, după ce se țipă la mine toată ziua pentru taxe şi descoperiri de cont, e musai să mă eliberez de frustrări! De obicei, cu ajutorul fantasmelor erotice.

Sunt lesbiană, aşa că în mare parte din fantasmele mele apar femei. Însă am şi unele despre un bărbat care face sex cu iubita sau partenera mea. Nu urăsc bărbaţii. Unii mi se par chiar atrăgători. Pur şi simplu nu mă excită, deşi cred că motivul ar putea fi „invidia faţă de penis". Iată, am spus-o! Recunosc! Însă îmi place delicateţea unei femei. A face dragoste cu o femeie e ca un „preludiu nesfârşit"... şi ştiu cât de mult le place femeilor preludiul! În plus, iubesc gustul de păsărică! Mi se pare delicios!

Multe din fantasmele mele includ femei celebre, deoarece îmi place să mă duc la film. Cel mai adesea Uma Thurman e protagonista. Îmi imaginez că face un film cu lesbiene. Are nevoie de cineva care să o înveţe cum se comportă o lesbiană. De obicei, eu lucrez cu actriţele ca trainer, le pregătesc pentru roluri. În fine, mă sună agentul meu şi mă întreabă dacă vreau să o asist pe Uma pentru acest rol. Eu, desigur, accept încântată. Ne împrietenim în perioada în care ea îmi studiază viaţa de zi cu zi pentru rolul din film. Ne ducem în baruri, dansăm şi plecăm împreună în călătorii. Facem alpinism în Marele Canion, călărim etc. Filmul este terminat şi devine un mare succes.

Uma şi cu mine ne despărţim şi nu ne mai vedem timp de două sau trei luni. Însă, într-o seară, mă sună supărată. L-a prins pe iubitul ei cu altă femeie şi este afectată. Îmi spune că îi lipseşte prietenia mea şi discuţiile noastre. Îmi zice că ar vrea să mă vadă şi a aranjat ca eu să fiu dusă cu avionul în locul unde are ea filmări. (Care se întâmplă să fie în Franţa, la Paris.) Îmi fac repede bagajele şi mă grăbesc spre aeroport! Ajung la Paris şi aici mă aşteaptă o limuzină cu şofer, care mă duce la hotelul unde s-a cazat Uma. La hotel mă aşteaptă regizorul filmului. Mă roagă să o înveselesc rapid pe Uma pentru că a întârziat filmările din cauza stării ei depresive. Alerg spre camera Umei şi ea mă strânge în braţe cum nu m-a mai strâns nimeni niciodată în

viață! Plânge şi e îmbrăcată doar cu un halat alb. Ne aşezăm şi stăm de vorbă ore în şir. O încurajez să ieşim din hotel şi ne plimbăm. Ajungem la un bar pentru lesbiene şi dansăm toată noaptea.

Ne întoarcem la hotel şi o ajut să se bage în pat. O sărut blând pe frunte, o învelesc şi încerc să adorm pe canapea. Dar somnul nu mi se lipeşte de gene, ştiind că Uma se află în camera de alături. Visez cu ochii deschişi la ea şi mă umezesc foarte tare. Clitorisul meu vibrează şi mă simt ca şi cum aş fi luat foc! Însă nu fac primul pas pentru că nu sunt sigură că ea simte acelaşi lucru pentru mine şi nu vreau să pierd prietenia ei. În cele din urmă, aţipesc. Apoi o aud pe Uma cum îmi şopteşte numele... nu ştiu dacă visez, dar deschid ochii, iar ea e aplecată peste canapea, cu mâinile întinse spre mine.

— Nu trebuie să dormi aici... vino să te culci cu mine... am nevoie de cineva lângă care să mă cuibăresc.

Mă ridic şi mă supun. Mă roagă să o ţin în braţe. Accept şi apoi îi mărturisesc cât de mult mă atrage şi că sper că acest lucru nu o deranjează. Mă întreabă cât de greu îmi este, iar eu mă uit adânc în ochii ei şi îi spun că trebuie să mă abţin să nu o sărut. Şopteşte:

— Şi eu sunt atrasă de tine. Dar nu vreau să pierd prietenia noastră. Înseamnă mult pentru mine, dar vreau ca tu să mă săruţi. Vreau să faci dragoste cu mine.

Inima îmi bate să-mi spargă pieptul atunci când mă aplec spre buzele ei minunate şi i le ating uşor cu ale mele. Gura i se deschide şi ne sărutăm. Limba ei o întâlneşte pe a mea şi sunt atât de udă, încât simt cum se scurge lichidul vaginal din mine. Ne tragem mai aproape una de alta. Are pe ea doar un tricou, iar eu i-l dau jos încet. Ea mi-l scoate pe al meu. Ne privim trupurile şi apoi începem să ne sărutăm din nou. O împing uşor pe pat ca să mă aşez deasupra ei.

Îmi dezlipesc buzele de ale ei şi încep să o sărut pe obraz, pe gât şi apoi îi şoptesc la ureche cât de frumoasă şi de exotică este. Îi mărturisesc cât de mult vreau să fac dragoste cu ea şi să-i simt gustul dintre picioare. Îi spun cât de udă sunt datorită ei şi cât de mult tânjeşte limba mea să fie înăuntrul ei, să guste fiecare picătură din ea. Geme, iar eu îmi cobor buzele, în timp ce mâinile mele continuă să-i mângâie fiecare centimetru de piele. Limba îmi alunecă uşor în jos spre sânii ei minunaţi, perfecţi. Îi înconjor sfârcurile cu limba, dar fără să le ating încă.

O mângâi pe interiorul coapselor, simţindu-i căldura păsăricii. Îmi pun gura pe sânul ei şi i-l sug uşor, rotindu-mi limba în jurul sfârcului. Îi cuprind cu mâna liberă şi celălalt sân, pipăindu-l cu degetele. Cobor din nou spre stomac şi apoi spre buric, lingând-o şi sărutând-o peste tot. Îi şoptesc că miroase minunat şi mă las din ce în ce mai jos. Îmi pune mâinile pe cap şi mi-l împinge între picioarele ei. Îmi spune cât de mult îşi doreşte să-i sug clitorisul înainte să explodeze! În timp ce mă împinge spre moviliţa ei încântătoare, îi mângâi întruna ţâţele şi coapsele. Îi depărtez picioarele şi îmi trec degetele de sus în jos pe partea lor interioară. Îmi scot limba şi îi ating uşurel labiile (se ştie că am o limbă lungă!). Răsuflarea mea fierbinte o înnebuneşte, aşa că mă imploră să-i ating şi clitorisul. Îmi lipesc buzele de miezul ei şi ameţesc când îi simt gustul. E deja atât de umedă, încât îi pot înghiţi sucul dulce. O explorez ahtiată cu limba şi îi sug delicat clitorisul. Îl simt cum vibrează şi pulsează de fiecare dată când îl ating. Nici un centimetru al păsăricii ei nu scapă de gura mea: o ating, o gust şi o înghit. Apoi bag două degete în ea şi încep uşor să le împing înăuntru şi să le scot, în timp ce ea îşi ridică fesele. Mă abţin puţin să o mai penetrez, dar o ling mai tare şi mai repede. Geme şi îmi spune cât de bine e să mă aibă între picioare. Mâinile ei îmi transmit că e momentul să acţionez

în forță, pentru că mă trage blând de păr. Îi descopăr punctul „G”, iar Uma geme mai tare.

— O, da, acolo, acolo. E atât de bine... o, iubito, o să-mi dau drumul... şi aşa se întâmplă!

Începe să-şi salte coapsele ca o iapă care se cabrează şi îmi împinge capul cu putere pentru ca limba mea să nu se dezlipească de clitoris, în timp ce degetele mele alunecă înăuntru şi în afară atât de repede pentru că e atât de udă! Urlă când atinge orgasmul şi mă imploră să nu mă opresc. Jur că sunt martora celui mai lung orgasm din istoria sexului!

Se ridică pe pat, mă ia în braţe şi îmi şopteşte la ureche:

— Ştii că de-abia aştept să te gust! Mă împinge înapoi pe pat, se urcă deasupra mea şi repetă toată povestea! Nu mai e nevoie să vă spun că petrecem un weekend minunat, că ea se înveseleşte, termină filmul, ia Oscarul pentru rolul ei (din film, desigur! Însă eu i-aş da unul şi pentru sex!) şi ne întâlnim regulat în toate locurile unde filmează ca s-o „înveselesc” pentru următoarea performanță ce-i va aduce Oscarul!

Susan

Nu ştiu exact cum să încep. Toată viaţa am fost lesbiană în adâncul sufletului meu. Am preţuit dintotdeauna trupul femeii. Am crescut într-o familie creştină şi mi s-a spus că gândurile şi dorinţele mele sunt rele şi că trebuie să mă rog pentru iertarea păcatelor.

Eram copilul perfect, făceam ce mi se poruncea. Am absolvit o şcoală creştină particulară, apoi am plecat în lume ca şi cum nimic nu m-ar fi putut răni. La optsprezece ani mi-am pierdut virginitatea cu un tip pe care-l cunoscusem în primul an de liceu. Deşi a fost blând, a fost cea mai neplăcută experiență pe care am avut-o vreodată.

Mă simțeam dezgustată, aproape că-mi venea să vărs. Toată întâmplarea mi s-a părut revoltătoare. Mai târziu, m-am împrietenit cu un bărbat şi m-am mutat cu el. Am locuit acolo timp de un an şi jumătate. Am născut un copil la nouăsprezece, aproape douăzeci de ani. Apoi l-am părăsit.

La scurtă vreme după aceea, cea mai bună prietenă a mea şi cu mine ne-am dat seama că nutream aceleaşi sentimente față de femei şi am început cea mai frumoasă relație amoroasă din viața mea: prima mea iubire. Doi ani mai târziu, a cunoscut o altă femeie şi s-a îndrăgostit de ea. Apoi eu m-am măritat pentru ca fiul meu să aibă un tată.

Acum am douăzeci şi doi de ani, sunt măritată şi însărcinată cu cel de-al doilea copil. Nu am fost niciodată atât de nefericită, dar totuşi îmi iubesc soțul. Pentru a nu-mi pierde mințile, îmi imaginez că sunt cu o femeie când fac dragoste cu soțul meu. Iată una dintre fantasmele mele:

Mă opresc la un bar ca să beau ceva şi chelnerița, o frumusețe blondă de un metru şaptezeci, cu sâni proeminenți scoşi în relief de bluza mulată, mă întreabă dacă mă poate ajuta. Desigur că spun:

— Da, am nevoie de ceva rece de băut şi de cineva cu care să stau de vorbă.

Surprinzător, îmi răspunde la ambele rugăminți. Discutăm şi se face atât de târziu, încât toată lumea pleacă şi rămânem numai noi două. Ne mărturisim una alteia cât de mult ne plac femeile şi cât de tare ne dorim să fim cu ele. În timp ce vorbeşte, eu mă aplec curajoasă şi o sărut pe buzele cărnoase şi moi. Nu se fereşte şi buzele ni se întâlnesc. Este un sărut care mă face să mă simt de parcă un curent electric mi-ar străbate trupul. O sărut în continuare, o aşez în poala mea şi îi desfac încet bluza. Sfârcurile ei îndrăznețe se întăresc la atingerea mea. Asta mă excită. Îi sărut chipul şi îi şoptesc cât de mult o doresc. Vreau să-i aflu tainele cele mai ascunse. Îi iau un sân în

gură şi îi bag două degete, pe sub fusta ei scurtă, în chiloți, spre comoara ei ascunsă. O, cât de umedă este! Încep să-i frec uşor clitorisul în timp ce-i sug țâțele, pe rând. Cu blândețe, îi ridic fusta, îi dau jos chiloții şi-mi plimb buzele pe stomacul ei şi de-a lungul picioarelor, fără să ating absolut deloc premiul cel mare, dar apropiindu-mă de el.

După ce o ațât astfel de mai multe ori, îi ling uşor clitorisul cu limba, gustând-o. Apoi mă las mai jos şi îi sorb sucul intim. Fata tremură sub atingerea mea. Continui fără grabă, savurând-o până când trupul îi e străbătut de spasme. Strigă în clipa în care e cuprinsă de un orgasm puternic. Când văd şi aud asta, juisez la rândul meu. Acesta e momentul în care soțul meu ejaculează şi îmi provoacă şi mie un orgasm. Iar dacă nu se întâmplă aşa, tot mă bucur, pentru că ştiu că odată şi-odată una din fantasmele mele se va transforma în realitate. Într-una din zile voi fi sinceră şi voi spune lumii că am înclinații homosexuale! Ştiu că sunt lesbiană pentru că bărbații şi sexul cu ei mă revoltă. Nu am fost abuzată sexual şi nu am avut o copilărie nefericită. Pur şi simplu aşa sunt eu.

Melanie

O să încep prin a vă povesti câte ceva despre mine. Am optsprezece ani şi sunt nemăritată. Lucrez şaisprezece ore pe săptămână ca dădacă. Sunt cea mai mare dintre cei unsprezece frați şi surori, deşi numai un frate este ruda mea de sânge. Ambii mei părinți mai trăiesc încă şi sunt căsătoriți de douăzeci şi unu de ani. De curând m-am mutat înapoi la părinții mei şi de-abia aştept să plec de aici. Am o relație minunată cu ei, dar prefer să trăiesc singură.

Sunt activă sexual de la vârsta de paisprezece ani şi am avut relații sexuale cu şase bărbați, nu pentru că voiam cu adevărat, ci pentru că speram că, dacă îmi dădeam suficient

silința, voi cunoaşte plăcerea. Dar nu am reuşit. M-am culcat şi cu o femeie care mi-a oferit senzații incredibile. Era suficient să o sărut ca să mă excit, ceea ce nu mi se întâmpla cu nici un bărbat, oricât de tare s-ar fi chinuit. Cred că am ajuns să realizez că sunt lesbiană cu aproximativ doi ani în urmă, când aveam şaisprezece ani. Ştiam că preferam femeile şi aveam constant fantasme erotice legate de ele. Credeam că sentimentul va dispărea, dar dimpotrivă, s-a intensificat.

Aventura mea cu o femeie a avut loc cu aproximativ o lună în urmă şi a durat două nopți. De atunci, n-am mai cunoscut nici o altă fată care să nutrească aceleaşi sentimente ca ale mele şi de aceea mă simt foarte frustrată şi singură. Încă mai ies cu bărbați, aşa că nimeni nu pune întrebări, dar nu mă mai culc cu ei.

Singurii oameni care ştiu că sunt lesbiană sunt o soră de-a mea şi psihiatrul meu, aşa că nu am cu cine să ies în oraş. În orice caz, fantasma mea include o femeie care are treizeci şi patru de ani, nu este foarte frumoasă, dar îl are pe vino-ncoa. Are cei mai albaştri ochi pe care i-am văzut. Îmi plac tipele feminine, dar nu cele sofisticate. La femeia asta mă atrage şi inteligența. Avem atâtea în comun. Suntem amândouă vegetariene şi iubim copiii. Am cunoscut-o prin intermediul copiilor de care am grijă. Lucrează la un centru educațional pe care îl frecventez şi eu. Din câte ştiu, nu are pe nimeni şi locuieşte singură. O văd cam de două ori pe săptămână şi stăm de vorbă. Nu mă pot împiedica să nu o fixez cu privirea şi să zâmbesc mult. Mă întreb dacă intuieşte ce simt pentru ea.

Îmi imaginez că stăm pe o pajişte în vârful unui munte (îmi place foarte mult să petrec timpul în aer liber), discutăm, iar ea îmi atinge brațul, aşa cum se întâmplă când vorbeşti cu cineva. Totuşi, nu-şi retrage mâna şi îşi dă seama de asta. Îmi împletesc degetele cu ale ei, după care

mă aplec şi îi ling buza de jos. Ea îmi prinde capul şi mă sărută pătimaş, dar blând, aşa cum numai o femeie poate face. Atunci mă culcă pe spate şi, în timp ce mă sărută, îmi dă fusta şi sutienul jos (am sânii mari) şi începe să-mi pipăie ferm ţâţele. Îşi lasă buzele să alunece pe gât în jos, până între sâni, apoi se opreşte în dreptul sfârcului, pe care mi-l muşcă exact aşa cum îmi place. Brusc, observăm un copac în spatele nostru, a cărui grosime e tocmai potrivită să mă leg de el. Îşi coboară capul tot mai jos, muşcându-mă şi lingându-mă, până când ajunge la pantaloni, pe care mi-i scoate (nu port chiloţi). Se apucă să-mi dea limbi fără nici o jenă, iar eu încep să strig de plăcere.

Simt cum limba ei se repede să-mi lingă clitorisul. Apoi îl prinde cu buzele, îl suge şi după aceea mă muşcă. Plăcerea care-mi străbate trupul este aproape de nestăpânit. (Apropo, o cheamă Nancy.) Nancy îmi desface labiile şi mă penetrează cu limba şi degetul. Continuă iar şi iar, până când am un orgasm de neoprit (ceva ce nu am mai trăit niciodată până atunci). La sfârşitul acestei fantasme, mă dezleagă şi o facem din nou.

În fiecare relaţie pe care am avut-o, eu eram cea care dominam. Cred că vreau să fiu dominată.

3. Casa fantasmelor

Deja ştiţi sau vă puteţi imagina cu uşurinţă multe dintre cele mai populare teme şi instrumente ale fantasmei erotice, leit-motive la fel de familiare şi de iubite în acest mediu ca şi broscoiul din basme care se transformă în prinţ sau ca personajul negativ, mustăciosul din vodevil (o comparaţie care nu e aleasă în mod întâmplător). Cu toate că femeile pun în scenă fantasme erotice cu personaje şi stiluri puternic individualizate aşa cum fac când pregătesc o petrecere – am constatat acest aspect după colectarea a

peste patru sute de fantasme – selectează pentru ele una dintre cele zece modele arhetipale sau recurg constant la situații „standard” pe care le dezvoltă; apoi înfrumusețează împrejurarea aleasă cu detalii subiective care o fac mai vie pentru ea, la fel cum folosesc accesoriile pentru a transforma o ținută obișnuită într-una mai șic sau mai elegantă, în funcție de dorințele momentului.

Mulți artiști au pictat nuduri feminine, dar fiecare tablou se adresează unui public diferit și unor emoții diferite, în moduri diferite. Tema este clasică sau, dacă vreți, „tipică”; detaliile sunt subiective, personale și ele diferențiază tablourile.

Prin urmare, dacă afirm că există (în jur de) șaisprezece teme principale care se regăsesc în toate fantasmele erotice, nu înseamnă că fac o reducție simplistă. Faptul că avem habar de aceste teme nu presupune și că știm „totul” despre fantasmele erotice și nici că ele alcătuiesc lumea fantasmelor. Așa mi-am structurat materialul, lăsând recognoscibilul, familiarul, să funcționeze ca un cadru general pentru asemenea aspecte unice, surprinzătoare și exotice; el oferă un conținut inteligibil și, prin urmare, semnificație celui mai fascinant element al fantasmei: detaliul dotat cu emoție.

Să luăm de exemplu o situație standard dintr-o fantasmă erotică: scena violului mascat. Nimic mai predictibil. Noutatea și diferențele sunt date de modul în care fiecare femeie „decorează” scena respectivă – decorul, lumina, nuanțele acțiunii și dialogul. Este aproape ca și cum ea alege butaforia pentru a camufla suma incredibilă de detalii erotice conținute de fantasma sa. De exemplu, cine se ascunde dincolo de măști? Tatăl ei vitreg? Un preot? Sora ei? Nouă bărbați negri?

Poate de aceea atât de multe femei nu-și amintesc decât părțile principale și foarte vagi ale fantasmelor lor și ne oferă

descrieri la un nivel abstract, de unde sunt îndepărtate toate detaliile semnificative. Dacă şi-ar aminti mai mult, nu doar pentru mine, dar şi pentru ea, şocul emoțional ar fi prea puternic, prea revelator, prea aproape de recunoaşterea dimensiunii şi complexității apetitului ei sexual – un apetit pe care femeile nu ar trebui să-l aibă (şi s-ar alege cu o clasificare şi mai peiorativă decât aceea de nimfomane). În nouă din zece cazuri, când o femeie îşi relatează fantasma, începe şi încheie cu ceva de genul: „Am gândurile acestea ciudate cum că aş fi umilită de cineva"; asta e tot ce alege să-şi amintească. (Ca şi în cazul povestirii viselor în cadrul şedințelor de psihanaliză, îşi va aminti probabil mai mult data viitoare, cu puțină încurajare.)

În concluzie, pentru fiecare fantasmă complexă, bogat stilizată pe care am auzit-o sau am citit-o, au existat zece reluări concise ale celor şaisprezece arhetipuri. (Pentru o interpretare psihanalitică a acestor teme, citiți *Cuvântul de încheiere al doctorului Martin Shepard.)* Acestea sunt vechile teme îndrăgite, funcționale, care nu se învechesc de fapt niciodată şi nici nu se uzează; şi nici o casă de prostituție masculină nu ar trebui să le ignore, acordând astfel fiecărei cliente o şansă reală de a-şi împlini o dorință pentru care a plătit. Precum personajele lui Genet din piesa „Balconul", care se duc la bordel pentru a-şi trăi visele erotice, la fel şi femeile dintr-o adevărată Casă a fantasmelor ar trebui să fie încurajate să facă acelaşi lucru cu înțelegere şi călăuzire.

În timp, cred că femeile vor lăsa lucrurile evidente în urma lor şi vor clădi noi aripi ale casei, dincolo de Camera dominației, găsind noi roluri pentru cei care se mărginesc acum să-l întruchipeze pe masculul negru, mare şi periculos. Dar pentru moment, nici o Casă a fantasmelor nu poate fi completă dacă nu are camere cu următorul anunț deasupra uşii:

Camera numărul unu: Anonimatul sau „A fi posedată de un străin fără chip”

Anonimatul este cel mai bun prieten al fantasmei erotice. Intensifică romantismul şi sporeşte drama; creşte plăcerea şi elimină vinovăția, duşmanul fantasmei. Fie unealta de camuflaj este pur şi simplu întunericul sau o bruscă întrerupere de curent în restaurantul imaginar; fie masca e batista unui violator neprietenos sau masca aseptică şi familiară a doctorului; fie bărbatul face sex cu femeia pe la spate pentru ca ea să nu-i poată vedea chipul sau este un necunoscut... indiferent de metodă, o femeie caută anonimatul, chiar şi în trecere, pentru că reprezintă o metodă sigură de a scăpa de prejudecăți şi de a acționa.

Cu el, femeia este doamna X, liberă să facă orice din punct de vedere sexual; fără nici o relație dincolo de cea pur fizică a momentului, i se îngăduie să aibă o aventură de o noapte, să se joace de-a femeia uşoară, toate inhibițiile aflându-se la mii de kilometri distanță. Ideea că cei doi nu se cunosc îi reduce la simple obiecte sexuale, iar relația lor devine una pur fizică, fără nici un angajament anterior, fără promisiuni. Nu există emoții mai delicate, pentru că ele nu sunt dorite.

Anonimatul eliberează femeia, dându-i ocazia de a lua tot ce şi-a dorit mereu din punct de vedere sexual, aşa cum a vrut dintotdeauna, fără să dea socoteală nimănui; bărbatul fiind necunoscut, nu mai e nevoită să dea ochii cu el. Atâta timp cât nimeni nu va afla vreodată, de vreme ce eroii din fantasmă nu se vor mai întâlni în veci, şi atâta timp cât vorbim de o ocazie singulară, marcată de excitare, dar şi de graba despărțirii... de ce să nu încerci orice?

Linda

Linda este o veche prietenă de-a mea şi îmi închipui că tocmai s-a întors de la Paris. Este ilustratoare de modă. Când vedeți desenele din ziarul local, ce înfățişează cele mai recente colecții din Europa, e posibil ca Linda să le fi făcut.

A fost măritată de două ori şi acum locuieşte în New York cu un bărbat, care nu este cel de-al doilea soț al ei. Acesta e destul de înstărit iar Linda are şi ea un salariu bun. Duc o viață îndestulată, dar se ceartă constant, urlând unul la altul. Uneori, cred că relația lor e condimentată de – dacă nu bazată pe – o anumită cantitate de antagonism, ca atât de multe cupluri ale căror momente de intensitate erotică maximă apar după cele mai cumplite certuri.

Linda are în jur de treizeci de ani, este micuță, drăguță şi blondă, în genul unui star de film demodat (care, probabil până când veți citi aceasta, deja nu va mai fi demodat). Nu mă surprinde fantasma ei cu „magazinul de păr" (cum îi zice ea dintotdeauna coaforului). Vorbea liber şi cu multă imaginație despre sex încă dinainte ca discuțiile despre sex să fie la modă.

Gerald habar n-are de fantasma asta. De-abia aştept să o citească... cred că de aceea ți-o relatez. El se consideră un armăsar adevărat şi e de părere că a făcut şi ar face de toate pentru toți. Dar această fantasmă erotică... ei bine, nici măcar nu apare în ea? În fine, nu vreau să fiu nedreaptă cu el. Este cu adevărat fantastic în pat. Şi ce fel de bărbat – cu excepția unui nebun, şi nici măcar eu nu-mi doresc aşa ceva – mi-ar putea oferi un asemenea lucru? Dar pentru asta există fantasmele, nu? Pentru ceea ce nu primeşti în viață.

Sunt la magazinul ăsta de păr, un salon de lux, gen Elizabeth Arden sau Revlon. Un poponar cu idei destul de vulgare în privința eleganței l-a decorat cu candelabre şi fântâni, bazine aurite şi scaune ergonomice Barcalounger de un roz țipător, în care stai pe jumătate culcată, în timp ce ți se usucă părul şi ți se face manichiura sau un tratament facial. Toate scaunele sunt aşezate într-un şir lung, la o distanță discretă unele de altele, fiind separate de ghivece cu plante, care ne dau nouă, clientelor, senzația de intimitate.

Tocmai am făcut un tratament facial, aşa că am o mască pe față şi tampoane răcoritoare pe ochi. Nu văd nimic. Oricum nu aş putea observa ce se întâmplă, pentru că o draperie de mătase albă coboară din tavan până în dreptul taliei şi de acolo în jos, până la podea. Nimeni nu mă poate vedea de la talie în jos. Nici eu. Nu văd ce e de cealaltă parte a perdelei. Şi totuşi ştiu. Acolo, se află un tânăr, de fapt mai mulți tineri bine clădiți, gen stripperi, pe jumătate goi. Poartă un fel de cârpă care le maschează bărbăția, şi trupurile lor lucesc de sudoare în timp ce lucrează. Se ocupă de noi, doamnele. Au venit aici pentru a ne servi pe noi. Dar spre deosebire de eleganța spațiului în care ne relaxăm noi – bucurându-ne de candelabre, fântâni şi intimitate – aceşti bărbați lucrează precum sclavii, unul lângă altul, fără lumini plăcute şi muzică frumoasă, doar urmăriți de şuierul biciului din mâna şefului lor, care se plimbă de la un capăt la altul, asigurându-se că nici unul nu se lasă pe tânjală – ca să zicem aşa.

Tipul care se ocupă de mine are tenul măsliniu şi o frumusețe dură, impersonală. Nici el nu mă poate vedea pe mine; pentru el sunt doar o altă pizdă. Din câte ştiu eu, ar putea fi poponar... ceea ce nu-mi reduce şi nici nu-mi sporeşte plăcerea. Important este că el trebuie să-şi facă datoria. Este un serviciu pe care acest salon elegant îl oferă,

pe lângă cel de masaj. Se ghemuieşte între picioarele mele şi cu o măiestrie rar întâlnită îmi face cunilingus. Primele clipe mă înnebunesc: stau acolo întinsă, cu picioarele desfăcute într-un V larg, aşteptându-l şi nu-l pot vedea când se apropie. Brusc, mă linge cu vârful limbii, trezindu-mi senzații violente!

Şi iată cum stau eu tolănită de cealaltă parte a perdelei şi mi se dau limbi. Expresia de extaz de pe chipul meu se ascunde sub mască. Susurul fântânilor şi muzica de relaxare mă învăluie. Capul lui se mişcă ritmic, cu măiestrie, dar mecanic, excitându-mă şi aţâţându-mă întruna. De regulă el nu câştigă nimic pentru sine din munca prestată – în afară de salariu. Scula mică i se leagănă, cât un deget, între picioare, în timp ce stă pe vine şi mă linge fără tragere de inimă. Dar, deodată, în cazul meu, lucrurile se schimbă. Eu sunt specială. Viaţa pe care a trezit-o în pizda mea i se transmite şi lui, îi transmite sexualitatea incredibilă ce mă caracterizează... poate vibraţia din pizda mea e de vină. Tu ai simţit vreodată vibraţia aceea specifică? În cazul meu, parcă ar fi tobe când începe... când încep.

Dar să revenim la mizanscena mea. Brusc, şeful cel rău cu biciul îşi dă seama că tipul care se ocupă de mine a încetinit ritmul. Asta înseamnă că îmi acordă prea mult din timpul lui preţios, că e prins de ceea ce face, oferindu-i clientei mai mult decât i se cere. Îl loveşte cu biciul, dar băiatul meu nici nu se clinteşte. Geme şi se lipeşte de pizda mea, de parcă nu i-ar mai păsa de ziua de mâine, îşi freacă scula, enormă acum, şi se pregăteşte să ejaculeze, în timp ce mă aduce aproape de orgasm. Şeful îl loveşte cumplit de tare cu biciul, dar el nu mai e conştient de nimic în afară de mine... ne apropiem de punctul culminant amândoi odată şi mă rog ca omul cel rău cu biciul să nu-l smulgă de lângă mine tocmai acum când ne găsim pe punctul de a trăi cel

mai glorios orgasm din viață. Îl apucă de umăr – inima aproape că mi se opreşte în piept – pentru că nu înțelege ce se întâmplă. Nu l-a mai văzut niciodată pe unul din aceşti băieți superbi comportându-se aşa, fiind excitați de o clientă, de pizda unei cliente! Apoi, exact în punctul culminant, şeful cu biciul, uluit, îşi pierde răceala profesională, contaminat de excitarea noastră. Ca atunci când directorul cinic al teatrului o aude cântând pe mica Judy Garland la audiție „*Over the Rainbow*" şi realizează că s-a născut o stea.

— Nu am mai văzut niciodată întâmplându-se aşa ceva! strigă tipul cu biciul. Păi, acest bărbat e atât de orbit de plăcere, încât refuză să fie plătit! (Nu ştiu cum a reuşit să comunice asta cu gura plină.)

Dar asta l-a dat gata: bărbatul cu biciul e atât de copleşit, încât îşi scoate pula şi şi-o freacă înnebunit ca să ne ajungă din urmă. Când noi doi ajungem la orgasm, ejaculează şi el... şi, Isuse, ce zi petrecem în vechiul magazin de păr! [Interviu înregistrat]

Pamela

Mă aflu pe o plajă pustie, întinsă pe spate şi dorm. Sunt îmbrăcată numai cu un costum de baie, partea de jos fiind prinsă în laterale doar cu o mică fundă, iar partea de sus tot cu o fundă, chiar între sânii mei enormi, care deja se revarsă peste minuscula bucată de material ce îi acoperă. Respir profund şi regulat, schimbându-mi poziția uşor în timp ce dorm. Umbra unui bărbat cade peste mine; mă priveşte cercetător. E foarte bronzat şi are pe el numai un slip. După o vreme, se excită. Îngenunchează lângă mine, foarte încet, ca să nu mă trezească şi, cu grijă, îmi desface funda de pe una din coapse, după care se apleacă pentru a

mi-o desface pe cealaltă. Îmi trage în jos slipul, ca să mă poată vedea.

Pentru o clipă, rămâne nemişcat, admirând priveliştea. Eu murmur ceva în somn, după care îmi schimb uşor poziția, depărtându-mi un pic coapsele, astfel încât să-mi expun păsărica. Erecția lui devine enormă; îşi scoate slipul şi apoi îngenunchează deasupra mea, cu câte un genunchi de-o parte şi de alta a coapselor. Cu toate că nici măcar nu-mi deschid ochii, îi apuc penisul cu mâna şi îl mângâi uşor, după care îl bag, spre surprinderea lui, direct în pizdă. Apoi mi-o trage tare de tot şi eu mă legăn în ritmul lui. Dar nu mă uit nici o clipă la el, doar murmur ca şi cum aş dormi şi m-aş bucura de un vis frumos. [Interviu înregistrat]

Marie

Marie are aspectul frumos şi îngrijit al femeilor care trăiesc în suburbii, unde ea şi soțul ei s-au mutat după naşterea celui de-al doilea copil. Mi-a spus că era virgină când s-a măritat cu Phil şi că a fost tentată o dată sau de două ori să continue unul din flirturile inocente începute la club sau la petrecerea vreunui vecin, dar nu a îndrăznit niciodată să ducă lucrurile mai departe de teama consecințelor.

Nu cred că l-aş putea privi pe Phil în ochi dacă l-aş înşela cu un alt bărbat în realitate. Mi-ar plăcea să am acest curaj, pentru că am făcut atât de puțin sex şi mă simt neştiutoare, lipsită de experiență... plictisitoare. Dar nu îndrăznesc. Le invidiez pe fetele mai tinere care s-au

bucurat de libertate sexuală. Chiar mă simt vinovată pentru că am această fantasmă erotică, dar nu mă pot împiedica să mă gândesc la ea de fiecare dată când ne-o tragem. Aşa mă excit mai tare şi încerc să-mi spun că merit... măcar fantasma, dacă nu realitatea. Cine ştie? Dacă s-ar întâmpla cu adevărat, aşa cum se petrece în mintea mea, cred că nu aş refuza. Chiar mă gândesc la asta când mă aflu la petrecerea cuiva. Stau acolo cu paharul de gin şi apă tonică şi-mi doresc ca bărbatul cu care vorbesc să ghicească ce-mi trece prin cap.

În imaginaţia mea, mă duc la o petrecere în aer liber, ca una din cele care se ţin aici de două, trei ori pe săptămână în timpul verii. Practic, îmi imaginez tot decorul: pajiştile care coboară la vale, copacii înalţi, şirurile de tufe, totul foarte frumos întreţinut. Chiar aud cum grădinarul tunde delicat tufişurile undeva în noapte... nu că grădinarii ar lucra noaptea, dar în fantasma mea aşa se întâmplă. Este noapte, pentru că toţi bărbaţii poartă papion. Eu am îmbrăcat o rochie scurtă, singura rochie cu adevărat scurtă pe care mi-am cumpărat-o vreodată (concesia mea faţă de moda mini). Şi mai important e faptul că nu port dres şi nici chiloţi, ceea ce nu-mi stă în fire deloc. Rochia mea are o culoare albastră frumoasă – aşa cum este cea adevărată – şi toţi chelnerii poartă sacouri scurte roşii. E normal să ai fantasme color? Eu am.

Am umblat fără ţintă şi am ajuns într-un colţ destul de îndepărtat al grădinii. Nu e ceva neobişnuit, pentru că mie îmi plac florile şi de fiecare dată cercetez fiecare nouă grădină pe care o văd. Deodată, întâlnesc un bărbat, un alt musafir, şi începem să discutăm despre flori şi alte lucruri. Nu-l cunosc. Nu l-am mai văzut niciodată. Probabil că e soţul cuiva; majoritatea bărbaţilor de la aceste petreceri sunt de regulă căsătoriţi. De fapt, ştiu în fantasma mea că

aparţine altcuiva..., ceea ce face lucrurile şi mai uşoare, şi mai excitante.

Se apleacă să culeagă o floare pentru mine. Dar nu se ridică; adică nu revine la poziţia iniţială. Se bagă sub rochia mea. Rămân pe loc, fără să protestez, ţinând doar paharul în mână şi zâmbind vag spre ceilalţi musafiri aflaţi la distanţă, care mă văd doar de la talie în sus, pentru că stau în spatele unui gard viu destul de înalt. Cred că este cimişir sau lisă. În orice caz, este foarte des şi rezistent, ceea ce contează pentru că mă folosesc de el în nebunia care urmează. Vedeţi, acest bărbat a descoperit că nu port chiloţi, ceea ce-l surprinde într-atât (nici unei femei din zona noastră nu i-ar trece prin cap să umble fără lenjerie), încât nu mai pierde nici o clipă. Îşi lipeşte gura de mine şi îşi înfige limba înlăuntrul meu. Aproape că mă prăbuşesc peste gardul viu, aşa de tare mi se înmoaie genunchii. Poate că a existat un moment, atunci când s-a băgat iniţial sub rochia mea, când aş fi plecat de aici, dar gura lui mă copleşeşte şi acum mă rog ca el să nu se oprească.

Îmi plec ochii şi bag de seamă că şi-a desfăcut fermoarul şi că îşi freacă penisul. Are o erecţie nemaipomenită. Mă uit fix la pula lui, care creşte o dată cu excitarea mea. Gura lui îmi provoacă senzaţii unice, parcă e vrăjită, e moale şi lacomă, iar pe mâna bărbatului se zăresc venele ieşite în relief. Mai-mai că-mi vine să leşin, dar mă sprijin în gura lui, care mă susţine şi simt că dacă mi-aş lua ochii de la mâna lui, de la penisul lui, aş fi pierdută. Brusc, exact când sunt pe punctul de a atinge orgasmul – când ştiu că urmează să juisez – observ în vârful pulii sale mai multe picături, care încep să picure iute, una după alta, iar eu îmi fac griji că va termina înaintea mea şi că se va opri.

Şi-atunci, culmea culmilor, ceilalţi oameni încep să ne strige şi chiar aud vocea lui Phil care mă cheamă să vin la masă. Nu ştiu ce ar fi mai rău în acest moment... să ne

găsească sau bărbatul să se oprească înainte să termin. Pentru o clipă, atârn acolo în spațiu, complet dependentă de acest necunoscut; nu aş putea să mă mişc dacă Phil ar veni spre mine şi exact asta se pregăteşte să facă. Dar, mulțumită Domnului, totul se întâmplă în acelaşi timp; când Phil e pe punctul de a-mi observa expresia de pe față, toți ceilalți oaspeți de la petrecere se întorc simultan să o urmeze pe gazda noastră în sala de mese. Picăturile necunoscutului se transformă în cel mai incredibil jet de spermă, iar eu juisez. Probabil că aproape l-am înecat pe bietul om. [Interviu]

Camera numărul doi: Publicul

Ne petrecem mare parte din viețile noastre nenorocite încercând să fim singure, să atenuăm zgomotele partidelor de futai cu pereți izolați fonic, cu jaluzele ermetice şi cu uşi încuiate. Gonim la kilometri distanță cu iubiții noştri ca să „scăpăm de toți" şi, dacă dorința sexuală ne copleşeşte la o petrecere aglomerată sau într-un restaurant, primul impuls este să fugim de acolo şi să rămânem singuri înainte de Actul Întâi.

Astfel stau lucrurile şi, fără a emite vreo judecată morală, probabil că e mai bine aşa.

Dar fantasma se îndreaptă în direcția opusă: adesea există şi alte persoane prezente. Nu mă refer la fantasme erotice legate de orgii. Eu mă refer la acele situații imaginare când ceilalți nu se implică în jocul nostru. De fapt, prezența lor nu trebuie să sugereze în nici un fel posibilitatea unei orgii. Cea care visează cu ochii deschişi se va strădui să ne demonstreze că ceilalți nu se uită de fapt la ea şi la ce face cu cei şase ospătari. Publicul există pur şi simplu. Dar ce rol are? Să aprobe tacit tot ce se întâmplă. („E în regulă să faci sex.") Să mărească suspansul: în orice clipă şi-ar putea

întoarce privirile spre protagoniști: „Doamne, ia priviți, Harry și Isobel și-o trag, iar soțul ei e în camera de alături!” (Altă variantă ar fi ca surpriza publicului să fie provocată de faptul că Harry și Isobel nu fac sex în poziția acceptată a misionarului sau că în decor apare un al doilea bărbat sau un câine, în fine, orice alt element deosebit de excitant pentru cea care-și imaginează și, prin urmare, „incendiar” când este descoperit de public.) Posibilitatea de a fi văzută, urmărită, descoperită poate fi mai excitantă decât prezența propriu-zisă a unui public. Oricine și-a tras-o vreodată în lumina caldă a soarelui pe o plajă pustie (în aparență) sau la câțiva metri depărtare de alții trebuie să admită surplusul de excitare pe care îl aduce iminența unui public, martor al unui futai deja reușit..., în caz contrar, este o mincinoasă.

Dar nu orice public din fantasmele erotice este alcătuit din privitori pasivi, care nu intervin în desfășurarea acțiunii. Unele femei creative acordă publicului lor imaginar un rol activ, similar cu al celui real – aplaudă. Se entuziasmează, iar ea, norocoasa, devine nu doar o Sarah Bernhardt a sexului, ci și un Fellini al fantasmei, controlând atât prestația ei, cât și pe cea a publicului, a criticilor ei, plasându-le una împotriva celeilalte, astfel încât publicul din fantasmă să-i stimuleze veleitățile actoricești care, la rândul lor, vor spori calitatea sexului real. Complicat? Citiți fantasma Carolinei de mai jos, amintindu-vă de știrile din ziare cu privire la ce s-a întâmplat cu o parte din distribuția piesei „Oh, Calcutta!”. Unii actori au devenit atât de dependenți de entuziasmul insuflat de publicul lor, încât nu mai puteau să facă sex acasă fără audiență.

Caroline

Am cunoscut-o pe Caroline, o tânără actriță, în Londra, la o petrecere, prin intermediul unor prieteni comuni.

Imediat mi s-a părut că-i lipseşte egoismul narcisist pe care l-am considerat dintotdeauna ca fiind blestemul/binecuvântarea necesară pentru a obține succesul în actorie. Prin urmare, nu m-a mirat că nu auzisem niciodată de ea, deşi mi-a spus că juca, în prezent, într-o piesă de succes din West End.

Am vorbit mai ales despre Italia şi mi-a povestit pe scurt despre satul unde ea şi iubitul ei au petrecut şase luni „testând ideea de căsnicie". S-au decis să nu o pună în aplicare. A fost entuziasmată să afle de anii petrecuți de mine la Roma şi de ideile mele în privința căsătoriei.

Câteva zile mai târziu, am văzut numele lui Caroline pe un afiş de pe bulevardul Shaffesbury şi am decis pe loc să cumpăr bilete la acea piesă, pentru seara respectivă. Rolul ei presupunea să stea toată seara pe scenă, aproape goală. Cortina s-a lăsat peste o scenă agitată, tumultuoasă, în care i se cerea să facă (doar vag simulat?) sex în fața publicului. Spectatorilor le-a plăcut şi ei la fel. Eram curioasă să ştiu de ce o fată vorbea cu atâta reticență despre propria persoană, dar altminteri se purta fără inhibiții, fiind în stare să joace un asemenea rol.

După aceea ne-am dus în culise şi o parte dintre noi am mers să cinăm împreună. Aici s-a amintit întâmplător, în timpul conversației, şi subiectul acestei cărți. Caroline mi-a spus că ar vrea să contribuie şi ea. Nu este o fantasmă tipică, mi-a mărturisit, dar era posibil ca mie să mi se pară interesantă.

De când a trebuit să interpretez această scenă de sex din piesa pe care ai văzut-o – acum se joacă de şase luni – am

simțit nevoia prezenței unui public atunci când fac dragoste acasă sau oriunde în afara scenei. Cred că rolul meu de femeie excitată, în fiecare noapte, în fața atât de multor oameni m-a afectat cu adevărat. La început, am încercat să mă conving că era doar un simplu rol... în teatru eşti nevoit să simulezi multe emoții, dar mai e şi „metoda" aia specifică meseriei prin care înveți cum să intri în pielea personajului... Una peste alta, inițial am depus eforturi să păstrez o mică distanță între eul meu personal şi eu, actrița, care face dragoste în fața unui public numeros.

Nu am reuşit însă: după ce m-am obişnuit din ce în ce mai mult cu rolul, m-am simțit mai în largul meu şi am descoperit că, în loc să mă tem de momentul în care trebuia să încep, îl aşteptam cu nerăbdare. Sfârcurile mi se întăreau. Era un sentiment surprinzător de seducător, unul care îmi făcea plăcere. Am început să port bluze din ce în ce mai mulate, mai subțiri, mai transparente, astfel încât publicul să îmi vadă excitarea, să ghicească excitarea care-mi cuprindea trupul. Aveam nevoie de un public ațâțat... între noi s-a stabilit o formă de complicitate, o conspirație erotică subtilă care mi-a dezvoltat abilitatea sau, mai degrabă, dorința de a juca rolul.

Tăcerea, tensiunea din teatru în timpul scenei se transmit în întreaga sală – de la mine la ei, de la ei la mine – şi, la sfârşitul piesei, când spectatorii bat din palme şi strigă bis iar şi iar, simt că nu aplaudă doar actrița, ci şi pe mine, Caroline, femeia. Actoria tinde adesea să te separe de tine însăți şi nu mai ştii cine eşti. Dar în acest rol, aplauzele publicului – aprobarea lui – cumva reunesc actrița din mine cu ființa reală. Acum, când fac dragoste în intimitatea casei mele, uneori mă gândesc: „O, ce rost are... totul e atât de plictisitor şi deloc incitant". Şi mă mai încearcă şi un sentiment de nelinişte. Este ca şi cum nu aş avea siguranța că o fac bine, înțelegi, indiferent de ce spune bărbatul.

Înainte de a juca în această piesă, nu simțeam nevoia să fantasmez. Sau cel puțin aşa ți-aş fi spus cu şase luni în urmă. Îmi dau seama acum că, undeva adânc în mintea mea a existat mereu cineva care mă privea când făceam dragoste: eu. Această separare, între ființa care participă la acțiune, care face de fapt dragoste, şi sinele care priveşte este vindecată de publicul ce-şi asumă rolul privitorului şi mă aplaudă pentru eforturile mele. Nu vă pot explica senzația de satisfacție pe care mi-o stârneşte.

Îmi amintesc prima seară când am jucat scena de sex în fața publicului. Pe tot parcursul repetițiilor private reuşisem să-mi păstrez cumpătul şi profesionalismul. În ziua premierei eram însă foarte nervoasă şi speriată, poate pentru că mă temeam nu că mă vor considera îndeajuns de bună sau nu-mi vor da aprobarea, excitându-se şi ei... că vor crede doar că scena e ciudată, iar eu foarte prost distribuită în rol. Dar când au aplaudat...

Acum am nevoie de public, fără el nu există încântare. Aşa că, şi atunci când sunt cu bărbatul de care sunt îndrăgostită, chipul lui capătă înfățişarea actorului cu care joc în piesă. Ciudat e că nici măcar nu-mi place de actorul respectiv. Poate asta face totul şi mai excitant pentru mine. Nu ştiu. Nu m-am lămurit. Dar cred că datorită publicului din sală care îl aplaudă pentru că face dragoste cu mine îi răspund atât de afectuos. Şi pe măsură ce excitarea mea creşte, aplauzele devin din ce în ce mai puternice... [Interviu înregistrat]

Elspeth

Aşa cum sunt sigură că se întâmplă în cazul celor mai multe femei, am avut şi eu obişnuitele fantasme exhibiționiste. Îmi place în special gândul de a fi privită de cineva care nu realizează că ştiu că mă priveşte. Sau îmi

imaginez că fac dragoste cu un bărbat, poate un prieten apropiat al familiei şi soţul meu vine şi se uită la noi, aşa cum am aranjat dinainte cu soţul meu, fără ca celălalt să ştie. M-ar incita foarte mult şi să intru în casă şi să-l prind pe soţul meu cu o altă femeie, dar evident după ce am aranjat în prealabil cu el întreaga scenetă. N-am de gând să pun nimic în practică; folosesc astfel de imagini doar ca să mă excit. [Scrisoare]

Mary Jo

În prima fantasmă erotică de care îmi pot aminti, îmi imaginam că mă dezbrăcăm în timp ce un băiat, de care îmi plăcea, mă privea. Aceasta a devenit una dintre cele mai uzuale fantasme încă din adolescenţă.

Melanie

Am douăzeci şi cinci de ani, sunt măritată de patru ani şi am o căsnicie fericită. Cele mai timpurii amintiri legate de senzaţii sexuale sunt de când aveam aproximativ trei ani. Îmi amintesc că mă dezbrăcăm după ce părinţii mei mă culcau. Îmi plăcea să fiu goală. Apoi mă îmbrăcam la loc. Asta e tot ce-mi amintesc: senzaţii excitante provocate de propriul meu trup gol.

Fantasmele din timpul masturbării sunt legate, în general, de foştii mei iubiţi. Nu am făcut niciodată sex cu nici unul din ei, dar când mă masturbez, îmi imaginez cum ar fi. Adesea în închipuirile mele, soţul meu mă priveşte. Nu face nimic, e doar prezent acolo.

Fantasmele care apar atunci când fac dragoste cu soţul meu sunt destul de diferite. În principiu, gândurile mele se concentrează asupra a ceea ce facem, deşi, uneori, mintea mea rătăceşte pe o plajă liniştită şi pustie sau pe un câmp

gol, acoperit cu iarbă verde, unde stau întinsă. Adesea îmi imaginez că ne aflăm doar noi doi, goi, pe o plajă pustie. Ideea de nuditate în aer liber mă excită.

Nu vreau să-i mărturisesc soțului meu fantasmele mele şi nici n-am de gând să-i povestesc cât de tare mă excită ideea să fim numai noi doi în pielea goală, dar nu în dormitor. Cred că dacă aş rosti cu voce tare asemenea gânduri, ele şi-ar pierde eficacitatea. [Scrisoare]

Celeste

Celeste este o blondă drăguță, cu obrajii roşii, cu chipul strălucitor, în vârstă de treizeci şi ceva de ani. Era secretară la un cabinet de avocatură când l-a cunoscut pe Charlie şi ar fi vrut să muncească în continuare, dar a renunțat fără ezitare când Charlie i-a cerut să demisioneze, imediat după ce s-au căsătorit. Căsnicia lor durează de doisprezece ani. În prezent, locuiesc într-o casă din suburbii, foarte confortabilă şi au doi copii. Celeste lucrează pentru „*The League of Women Voters*”[9] şi este ofițer la PTA[10]-ul local.

Descrie viața lor sexuală ca fiind „foarte satisfăcătoare”.

Încă ne mai place să facem dragoste în momente neobişnuite, ca atunci când deja am întârziat la o petrecere sau când inițiem o partidă neprevăzută pe covorul din

[9] Liga femeilor care votează. (*N.t.*)

[10] PTA – Parent Teacher Association (Asociația Părinților şi Profesorilor). (*N.t.*)

sufragerie, pe masa din bucătărie etc... timp pe care îl putem fura când copiii sunt plecați la o întâlnire de-a cercetaşilor sau la vreun joc de fotbal. Aş afirma că facem sex aproape în fiecare noapte, chiar şi când Charlie este atât de obosit, încât ejaculează imediat şi adoarme fără să mai apuce să mai iasă din mine.

Dar ceva diferit s-a întâmplat în seara precedentă când Charlie a ajuns acasă mai devreme şi am crezut că putem profita de puțin timp înainte de a se întoarce copiii. Brusc, am fost întrerupți – ne aflam în sufragerie – de sosirea neaşteptată a vecinului nostru de vizavi. Abia am apucat să-mi trag fusta în jos, înainte ca Charlie să-şi dea drumul înăuntru. Tipul a stat doar cinci sau zece minute, dar cât a fost acolo, am simțit că se întâmplă ceva. Agitația lui devenea tot mai evidentă... şi apoi i-am observat umflătura din pantaloni exact atunci când mi s-a adresat.

Mai târziu mi-am dat seama că, în graba mea, uitasem să-mi pun dresul pe mine; pe tot parcursul discuției noastre, fusta scurtă mi se ridicase şi fusesem complet expusă privirii sale. Timp de câteva minute am rămas îngrozită şi teribil de jenată. Apoi şocul a dispărut şi m-a cuprins o senzație ciudată de excitare, care încă mă mai încearcă atunci când mă gândesc la asta, deşi consider că vecinul nostru este la fel de sexy ca un biscuit dietetic.

De-abia aşteptam să ajungem în pat în seara aceea. Am avut parte de una dintre cele mai pătimaşe partide din viața noastră. N-am izbutit să adorm, până când nu i-am spus lui Charlie ce mă excitase aşa tare. M-am aşteptat să se înfurie, aşa cum credeam că m-aş înfuria şi eu pe el. Dar ideea că un alt bărbat se uitase la comoara de care el tocmai se bucurase l-a excitat pe Charlie atât de mult, încât şi-a stins țigara şi s-a urcat din nou peste mine. Nu a aşteptat să i se scoale cum se întâmplă de obicei când o facem şi a doua oară. Nu m-a penetrat decât câteva secunde şi a ejaculat

exploziv. Era ca şi cum viaţa noastră sexuală căpătase o dimensiune complet nouă. Acum, când suntem în pat împreună, aceasta a devenit aproape o necesitate pentru noi.

În loc ca Charlie să-mi şoptească la ureche vorbe dulci (un lucru care de fapt nu-l excita; erau mai mult sau mai puţin cuvinte de rutină pentru el, dar ştia că mă aţâţau pe mine), îi descriu experienţe imaginare. De exemplu, că mă aflu pe una din mesele acelea speciale din cabinetul medicilor ginecologi, care-ţi depărtează picioarele ca să se uite în adâncul tău. Dar masa se află în mijlocul unei scene, în Madison Square Garden, şi stă pe o platformă care se roteşte. Mii de bărbaţi au plătit cincizeci sau o sută de dolari pe bilet şi se vând binocluri ca să poţi vedea mai bine. Îi spun lui Charlie că masa se roteşte uşor, eu stau sub lumina puternică şi bărbaţii încep să se înghesuie în faţă, sar de pe scaune, mii şi mii de bărbaţi într-un cerc în jurul meu, toţi înnebuniţi de excitare, dornici să mă vadă mai bine, să mi-o tragă, să intre adânc înăuntrul acelor labii umede, roşii, a căror imagine e atât de clară.

Şi tot timpul cât stau întinsă pe masă, abia dacă mă mişc. Din când în când îmi desfac labiile cu vârful degetelor pentru ca ei să-mi poată vedea sucurile dinăuntru, ce sclipesc. Bărbaţii încep să aibă erecţii şi unii chiar şi-au descheiat fermoarul. Pe sub pleoapele întredeschise, zăresc sute, mii de penisuri gata-gata să intre în mine.

Dar tot timpul ştiu că Charlie mă aşteaptă într-o cabină de schimb de lângă scenă unde are un pat cald şi unde, într-un minut sau două, angajaţii în uniformă vor duce masa cu rotile şi vor încuia uşa în urma lor după ce ies. Charlie e acolo, gol, în picioare, cu o erecţie imensă, atât de mare încât prin pielea întinsă i se văd venele roşiatice. Ciudat e că nici nu-mi vorbeşte şi nici nu-mi zâmbeşte. Are aceeaşi expresie lipsită de emoţie, fixă, imobilă pe care am

avut-o şi eu când mă găseam afară pe platformă înconjurată de bărbaţii care urlau. Charlie nici măcar nu aşteaptă să-mi revin din nebunie, să mă eliberez de legături, ci doar mă trage spre el fără un cuvânt, şi uneori în acest moment îmi imaginez că mă aflu pe o masă de operaţie, ca acelea de care te leagă la încheieturi ca să nu cazi. Penisul erect îmi atinge labiile când mă lipeşte de el. Nu zâmbeşte, nu scoate nici un cuvânt, nu-şi arată plăcerea sau excitarea, dar simt cum mi se întăresc muşchii stomacului, de parcă aş anticipa un atac sexual... dar, de fapt, muşchii mei interiori se contractă pentru a anunţa acel moment intens şi tăcut dinainte de orgasm, când stomacul şi muşchii vaginali se strâng ca şi cum ai avea crampe. În acea clipă, în loc de o lovitură, simt cum mă penetrează şi mă trage în ţeapă pe trupul lui. Într-un târziu, mă eliberez din suporturile în care-mi sunt prinse picioarele şi-l înconjor cu ele în timp ce muşchii mei contractaţi se relaxează... iar şi iar. Mă copleşeşte extazul care atinge culmi nebănuite, intensificat şi din cauza încordării aproape dureroase de mai devreme. Mă eliberez de tensiune şi uneori închei această fantasmă plângând. De plăcere şi de bucurie, înţelegeţi?

Auzim mereu de bărbaţi care fac exhibiţionism în trenuri, pe plaje pustii sau prin alte părţi. Mă întreb dacă femeile nu au şi ele aceeaşi dorinţă exhibiţionistă ascunsă ca a mea. [Interviu]

Camera numărul trei: Viol sau: „Ce mai aştepţi, sileşte-mă!”

Violul reprezintă pentru fantasma erotică a unei femei ceea ce înseamnă primul ei Martini din viaţa reală: o scapă de responsabilitate şi de vinovăţie. Lăsându-se pradă mâinilor atacatorului său imaginar – transformându-l în

atacator – îl determină să facă ce vrea ea, deşi, în aparenţă, se supune forţat voinţei lui. Câştigă în ambele moduri, fiind tot timpul nevinovată, la mila unei fiinţe mai puternice decât ea. Durerea pe care o suferă, rănile şi umilinţa sunt preţul necesar pe care îl plăteşte pentru a obţine plăcerea lipsită de vină, pe care nu o poate primi sau găsi în realitate.

Merită să vă specific din nou convingerea mea că fantasma erotică nu trebuie să aibă neapărat ceva în comun cu realitatea, în privinţa împlinirii suprimate a dorinţei. Femeile precum Julietta (care urmează), a căror viaţă imaginară se concentrează asupra temei violului, insistă în mod invariabil că nu au nici o dorinţă reală de a fi violate şi ar fugi mâncând pământul de oricine ar ridica fie şi un deget asupra lor. Şi le cred pe cuvânt. Mesajul nu stă în scenariu – vechea poveste cu violul – ci în emoţiile pe care povestea le eliberează.

Julietta

«Cred că pot iubi mai mulţi bărbaţi în acelaşi timp. Aceasta nu e o teorie. Întotdeauna mi se întâmplă aşa. De aceea nu vreau să mă căsătoresc şi de aceea prefer să am aventuri cu bărbaţi care sunt deja căsătoriţi. Nu-şi permit să-mi ceară monogamie.» Aşa e Julietta.

Având asemenea păreri puternice, nu m-am mirat când mi-a spus în timpul conversaţiei noastre că ea crede cu convingere în emanciparea femeilor.

— Dar mama mea s-ar speria dacă ar auzi asta, spune Julietta. Am crescut într-o mică fermă, dar am plecat imediat ce am fost suficient de mare ca să pot călători singură. Mama a rămas la fermă. Asta e diferenţa dintre femeile din generaţia ei şi mine.

Ar putea suna straniu venind din partea mea, dar, cu toate că îmi place să fac sex cu un bărbat pe care îl simpatizez, mă simt şi mai bine când am senzaţia că mă culc cu el împotriva voinţei mele. Că sunt silită de copleşitoarea forţă fizică a bărbatului. Ceva în genul ăsta. Medicii îi spun fantasma violului, dar eu nu vreau să merg mai departe de atât. Mă mulţumesc cu imaginaţia. Nu ies singură în nopţile întunecate şi, dacă m-ar ameninţa vreun mascul în călduri, chiar şi cu o armă, aş urla cât m-ar ţine plămânii. Vorbele astea nu par să fie genul meu, dar s-ar putea spune că persoana care sunt astăzi se războieşte la sânge cu fata în care mama mea a încercat să mă transforme. Aşadar, indiferent de cât a rămas în mine din fata pe care o prefera mama mea, această fată vrea să creadă că nu e de fapt vina ei, că e forţată să participe la acest act sexual. Că eu sunt micuţa Julie cea cuminte.

Aşa că atunci când mă aflu în pat cu cineva, nu mă deranjează dacă vrea să aprindem becurile sau vrea sex la lumina zilei. Îmi place cum arată un bărbat... de sus şi până jos. Dar când ajung la un anumit punct, când devin cu adevărat excitată, închid ochii, îmi îngrop faţa în pernă sau îmi acopăr privirea cu braţul. Astfel, deşi simt totul, pot să mă afund în întuneric, să fiu doar cu gândurile mele. De fapt, din acoperitul ochilor s-a născut o fantasmă care îmi place foarte mult. Îmi imaginez că am fost adusă într-un depozit, sau ceva în genul ăsta, împotriva voinţei mele. Sunt dezbrăcată complet şi singurul lucru pe care mi se permite să-l port e o mască neagră de mătase. Persoana puternică şi necunoscută care m-a adus aici nu vrea ca bărbaţii – da, sunt mereu mai mulţi bărbaţi în această fantasmă – pentru

care m-a răpit să ştie cine sunt. În acest mod, deşi m-a silit să vin, cumva ştie şi să mă protejeze. Habar n-am cine este şi nu face niciodată sex cu mine. Stă retras, dar în apropiere, bucurându-se de sentimentul de putere pe care îl are, nu numai asupra mea, dar şi asupra bărbaților. Toți masculii sunt atât de înnebuniți după mine, încât nu se mai pot stăpâni. Dar el mă poate lua de acolo oricând doreşte. Bărbații din fantasma mea au o statură atletică şi impunătoare. Se dezbracă şi se aşază la rând ca să mi-o tragă. Îşi analizează unul altuia prestațiile, discută despre diverse tehnici şi despre ce vor face atunci când le va veni rândul.

Între timp, ori de câte ori tipul cu care sunt în realitate încearcă o poziție sau o idee diferită, îmi închipui că e de fapt următorul bărbat care aşteaptă. Aşa că e mereu excitant, pentru că am senzația că dispun de un număr nesfârşit de bărbați care mi-o trag... dar ei nu ştiu niciodată cine sunt eu. Chiar dacă m-aş întâlni cu unul dintre ei pe stradă în ziua următoare sau aş lua masa cu el, el nu m-ar recunoaşte.

Numai la asta mă gândesc, cum stau goală pe acel pat aspru, purtând doar o mască neagră pe față şi asistată de cinci, şase bărbați dezbrăcați care abia aşteaptă să mă fută. Această imagine mă face să ajung la orgasm de fiecare dată. [Interviu înregistrat]

Gail

Am treizeci de ani, am doi copii şi sunt măritată de nouă ani şi jumătate.

Am o fantasmă sexuală frecventă în care eu sunt victima unui viol comis de unul sau mai mulți bărbați. Aceste fantasme nu apar când fac sex cu soțul meu, ci când sunt singură şi am timp liber. Ştiu că sună ciudat sau chiar

nebunesc, dar uneori simt că parcă aş vrea să pun în practică fantasma, să se întâmple cu adevărat! Nu ştiu ce anume mă determină să am astfel de gânduri.

La vârsta de şaptesprezece ani, am fost aproape violată de un băiat care era iubitul celei mai bune prietene ale mele. Fapta nu s-a consumat până la capăt... din cauza plânsetelor mele. Totul s-a petrecut în maşina lui, în timp ce mă conducea acasă de la o petrecere, după ce se certase cu iubita lui. Ea plecase mai devreme, iar el a rămas şi a băut serios, ca noi toţi de altfel. S-a oferit să mă ducă acasă după ce iubitul meu, care acum e soţul meu, m-a sunat de la muncă şi mi-a spus că trebuia să muncească până târziu şi nu poate veni să mă ia.

Îmi amintesc că m-am întrebat ce naiba văzuse prietena mea la el, având în vedere că era doar un bătăuş necioplit, dur şi vorbea foarte urât. Fusese întotdeauna amabil cu mine, dar pe ea o trata ca pe un gunoi. Şi totuşi prietena mea îl iubea şi accepta orice abuz din partea lui. Rămăsese şi gravidă cu el şi apoi pierduse sarcina în luna a patra.

În orice caz, în drum spre casă, a oprit într-un loc pustiu din vecinătate. Imediat am intuit ce urma să se întâmple şi mă încercau sentimente confuze legate de asta. Gândul unui viol mă excita, dar mă şi speria îngrozitor!

Imediat m-a tras spre el şi a vrut să mă sărute, dar eu am refuzat automat. Voiam însă foarte mult să mă sărute, doar ca să aflu dacă şarmul lui animalic, ca să zicem aşa, este motivul pentru care se îndrăgostise prietena mea de el.

Mi-a spus să mă relaxez, că nu mă va răni şi să nu-mi fie teamă. Apoi m-a întrebat ce-mi plăcea la iubitul meu şi dacă mă satisfăcuse vreodată sexual. Mi-am apărat prietenul, desigur, explicând că era politicos, blând şi amabil, spre deosebire de el. A râs şi mi-a spus s-o las baltă „cu chestiile astea siropoase”, ca să-l citez, mi-a cerut să mă relaxez şi să-l las să-mi arate cum ar trebui să fie. I-am dat voie să mă

sărute şi să mă ţină în braţe, dar când a început să mă pipăie am intrat în panică şi am început să mă zbat ca să-l opresc. S-a înfuriat şi m-a asigurat că n-are de gând să se oprească. Ne-am luptat ore în şir ori cel puţin mie aşa mi s-a părut. Eram epuizată fizic şi deja speriată de moarte. El tot repeta că nu avea să mă lase însărcinată, dacă de asta mă temeam şi să las lucrurile să se întâmple de la sine şi să mă simt bine. Dar eu nu şi nu şi apoi, tocmai când părea că nimic nu putea sau nu avea să-l oprească, am început să plâng necontrolat. Asta l-a emoţionat, pentru că în cele din urmă s-a oprit, mi-a dat drumul şi s-a apucat să-mi aranjeze hainele etc. A spus că o să mă ducă acasă, dar să nu îndrăznesc să-i creez probleme şi să bat toba despre ce s-a întâmplat. Am promis că o să-mi ţin gura.

Am ajuns acasă şi când am coborât din maşină, m-a luat brusc de mână şi mi-a mărturisit că-i pare rău, m-a rugat să-l iert şi a început să plângă cu adevărat. M-am simţit foarte ciudat atunci, chiar mi se făcuse milă de el. L-am rugat să dăm uitării totul, că n-am nimic şi că nu eram supărată. A plecat după ce m-a sărutat pe frunte. Şi asta a fost tot. De atunci, ne-am purtat mereu ca şi cum nu se petrecuse nimic între noi, am rămas prieteni, nu la cataramă, dar totuşi buni amici, deoarece el s-a căsătorit până la urmă cu prietena mea, cea care-l adora atât.

Dar a rămas un animal şi asta o ştie toată lumea. O bate, este alcoolic şi în continuare vorbeşte urât.

Ce vreau să zic este că, uneori, deşi ştiu că greşesc şi pare o nebunie, am fantasme în care îmi imaginez că încearcă să mă violeze – în maşina lui, la mine acasă, la el acasă sau chiar în benzinăria lui. Aceste gânduri mă excită foarte mult.

Îmi închipui de asemenea că el şi doi dintre prietenii lui duri mă atacă. Uneori însă nu el mă violează, ci oricine se întâmplă să-mi apară atunci în minte.

Nu ştiu de ce am astfel de fantasme erotice. Alteori îmi imaginez scene de viol şi chiar mă cutremur şi mi se face greaţă la gândul respectiv. Câteodată mă bucur de fantasmele mele, dar alteori îmi provoacă silă.

Sper că am contribuit şi eu la munca dumneavoastră în vreun fel. Mărturisirile pe care vi le-am făcut m-au ajutat să mă eliberez de povara experienţei mele, care mă chinuie de atâţia ani. [Scrisoare]

Dinah

Bună ziua. Tocmai am citit despre lucrarea dumneavoastră şi am vrut să-mi aduc şi eu contribuţia. Am douăzeci şi doi de ani, sunt albă, de origine latină şi studentă la universitate. Şi, desigur, femeie. Mai exact bisexuală. De fapt, nu mă încadrez în nici o categorie anume. Am fost şi lesbiană. M-am gândit că aţi dori să aflaţi câte ceva despre mine. Dar să revenim la subiectul fantasmelor erotice. Vă pot oferi câteva exemple interesante. Nu fantasmez doar când mă masturbez, ci şi când fac dragoste. (Atunci mă simt puţin vinovată, dar e prea amuzant ca să renunţ.)

Fantasma numărul 1: Intru într-o mică farmacie dintr-un orăşel din sud. Sunt străină de aceste locuri. M-am îmbrăcat sexy, ca o femeie uşoară. În farmacie au intrat mai mulţi localnici şi cu toţii se uită pofticioşi la mine. Mă duc la casă şi cer un tub de cremă contraceptivă. Farmacistul îmi dă unul. Îl iau şi dau să plec, dar bărbaţii închid uşa şi îmi spun că ar trebui să „încerc crema". Mă violează. Storc crema din tub în vagin şi anus. Mă obligă să stau în patru labe şi să mă ia pe la spate. La un moment dat, trebuie să mă urc pe un bărbat şi să mă înfig în penisul său în timp ce un altul mă penetrează în anus, iar un altul îmi dă muie.

Fantasma numărul 2: Gonesc pe autostrada din New Jersey. Doi polițiști mă opresc. Le spun că „sunt dispusă să fac orice ca să nu primesc amendă”. Mă obligă să mă duc pe bancheta din spate şi să-mi desfac larg picioarele (unul din ei stă pe locul din față, celălalt pe bancheta din spate). În timp ce unul din ei conduce, celălalt mi-o trage. După o vreme cei doi schimbă locurile. Şi apoi se întâlnesc cu un prieten şi el intră de asemenea în joc.

Fantasma numărul 3: Sunt într-o închisoare pentru femei. Am încercat să evadez, să conduc o demonstrație sau să fac ceva ilegal. Gardiana este o negresă masivă. În timp ce alte două gardiene mă țin, ea îmi ridică fusta, îmi lasă chiloții în jos şi mă bate la fund cu o riglă. Apoi scoate un penis artificial şi mă penetrează cu el fără milă. Când mă excit, ea râde. Apoi le spune gardienelor să mă țină culcată pe biroul ei. Se uită la pizda mea şi spune:

— Mmm... ce păsărică drăguță, după care îmi linge pizda şi o suge până ajung la orgasm.

Fantasma numărul 4: Mă aflu la o reuniune. Sunt singura femeie prezentă. Nu am de ales: mă aplec peste un scaun şi toți bărbații stau la rând să mi-o tragă. Mă port foarte nonşalant.

Şi aş mai putea continua... [Scrisoare]

Sadie

Am avut întotdeauna fantasme în timpul sexului şi când mă masturbam. Sunt violată de un bărbat sau de un grup de bărbați, în timp ce mulți alții se uită la cei care „abuzează de mine”. Atacatorii mei sunt întotdeauna foarte frumoşi – bruneți, musculoşi, bine dotați – şi brutali, pentru că iau ceea ce-şi doresc şi nu le pasă de ceea ce vreau eu... sau de ceea ce pretind că vreau. (De fapt, scopul nostru este comun.)

Soțul meu este foarte curios în legătură cu fantasmele mele şi, ocazional, i le mai povestesc. El le socoteşte însă imature şi copilăreşti. Nu ştie ce pierde, după părerea mea.

În alte fantasme e vorba de un proces de inițiere într-un club al băieților care implică legarea mâinilor şi picioarelor mele de pat. Toți membrii fraternității se distrează cu mine, în timp ce inițiații privesc. Apoi cei noi profită de mine. Există întotdeauna un anumit „ofițer" din cadrul organizației al cărui singur scop este de a excita fata aleasă, astfel încât ea să nu se poată împotrivi plăcerii – deşi protestează. Sau îmi imaginez că sunt o chelneriță „în fundul gol"; de fiecare dată când mă aplec să servesc un client, cineva mă atacă din spate. Deoarece unica mea sursă de venit este acest serviciu, nu am de ales. Chiar dacă mă las pe vine ca „iepuraşii Playboy" (ca să nu trebuiască să mă aplec), sunt atacată de clientul din fața mea, care pur şi simplu mă trage în poala lui înfigându-mă în penisul lui erect şi dezgolit.

Ştiu că se spune că femeile nu se excită la stimuli vizuali; cred că nu e adevărat. Reprezintă o altă zonă neexplorată, de care femeile nu vorbesc şi de care se simt ruşinate. Pornografia hard mă excită. Dacă văd, de exemplu, imaginea unui negru cu o femeie albă, sunt imediat gata de sex.

Apropo, am douăzeci şi patru de ani, sunt licențiată, mi-am luat şi masteratul, sunt albă, catolică, măritată de şase ani şi fără copii. [Scrisoare]

Camera numărul patru: Durerea şi masochismul sau: „Au, nu te opri!"

Femeile apar mereu legate în fantasmele erotice. Folosesc cuvinte care implică ideea de „forțare" de bunăvoie, aproape involuntar: „M-a obligat să fac asta...", „Atunci am fost

nevoită să...” – când îşi descriu fantasmele, chiar când acestea nu au nimic de-a face cu violul sau cu durerea. Ni se arată că persoana care îşi imaginează, chiar şi în fantasmă, nu are control asupra a ceea ce se întâmplă cu ea – doar dacă, desigur, controlul nu reprezintă ţelul ei principal, ca într-una dintre fantasmele Barbarei (a se vedea mai jos).

Dar chiar şi când este implicată forţa, există o distincţie între un viol sau o scenă de durere de dragul durerii. Sper că cine conduce departamentul masochismului din Casa fantasmelor – mascatul cu mâna grea – cunoaşte subtilităţile specializării sale. Trebuie să fie camere separate; prima, pentru cele care îşi imaginează violuri; cea de-a doua pentru masochiste. Altfel, strigătele de durere ale celor din urmă le vor deranja sau le va distrage atenţia celor violate, pe care le interesează mai mult să fie forţate decât să simtă durerea. Pentru ele, orice durere reprezintă doar preţul plătit pentru împlinirea dorinţelor lor, un mijloc pentru atingerea scopului. Pentru alte femei, cum ar fi Sylvia (a se vedea mai jos), suferinţa are o importanţă capitală. Dusă la extrem, ca în fantasma Amandei, dorinţa de a suferi devine cu adevărat tulburătoare şi arată până la ce limită – deşi imaginară – e dispusă să meargă o femeie pentru a simţi în sfârşit ceva.

Barbara

Nu am ajuns încă la chestiunea delicată a persoanelor care vor să-şi transforme fantasmele în realitate, dar, dacă tot ne aflăm în această cameră, cred că se poate spune fără exagerare că fantasma Barbarei de a fi bătută la fund cu palma sau cu bâtul este tipică pentru femeile care mi-au scris şi care îşi doresc să experimenteze aşa ceva în

realitate. Ştiu că sună contradictoriu, având în vedere că multe dintre ele susțin că detestă durerea fizică.

Dar aşa cum spune şi Barbara, cred că explicația constă în faptul că ea simte că poate face o înțelegere cu cel care o loveşte cu privire la câte lovituri va primi şi ce intensitate vor avea acestea – iar dacă experiența sexuală s-ar dovedi mai dureroasă decât ceea ce se doreşte, jocul poate fi întrerupt cu un singur cuvânt.

Nu sunt lesbiană şi îmi încep scrisoarea cu acest comentariu pentru că m-ați putea considera aşa când veți auzi fantasmele mele. În închipuirile mele, un loc important îl are pedeapsa cu bățul şi, pentru că tot am adus vorba, iată ce se petrece: cunosc o femeie care arată normal la prima vedere, dar care, după câteva minute petrecute la ea acasă, când m-am dus prima dată acolo, îmi arată clar că vrea să mă biciuiască înainte de a trece la distracțiile ei obişnuite în materie de sex. Mă înțeleg cu ea ca singurul instrument folosit să fie o nuia, ca la şcoală – nu un băț gros, ci o nuia cu un diametru de cel mult doi centimetri. Nu-mi pot explica de ce, dar întotdeauna mi-a plăcut să-mi imaginez că sunt o fată rea, cam de şaptesprezece ani, trimisă la directoare pentru a fi pedepsită, şi port un hanorac sport şi o pereche de pantaloni până sub genunchi, demodați. Din acest moment, îmi place să mi se spună să mă aplec, după ce mi se ține o prelegere. Apoi, directoarea mă bate la fund cu bățul, peste pantaloni. Prin urmare, i-am spus prietenei mele lesbiene cât de departe poate să împingă lucrurile şi am căzut de acord asupra datei şi scenei. Desigur, am constatat că bătaia nu a fost nici pe jumătate la

fel de incitantă ca fantasma şi, deşi nu doream să mă masturbez împreună cu ea, mi s-a părut uşor să o fac după pedeapsă.

După aceea am cunoscut un bărbat – mult mai tânăr decât mine, apropo – căruia îi place să se implice în jocuri care presupun bătaie şi, în plus, îmi permite să-l lovesc cu nuiaua peste fund. Când fundurile ni se înroşesc şi încep să ne doară, dar nu aşa de tare ca în cazul unei bătăi adevărate, trecem la sex. Toate fantasmele mele implică diverse metode de bătaie la fund, atât pentru mine, cât şi pentru partener. De exemplu, mi-ar plăcea să fiu legată de mâini şi de picioare şi apoi lovită de douăsprezece ori cu nuiaua, dar dacă s-ar întâmpla aşa ceva, probabil că aş leşina de durere. Într-o altă fantasmă de-a mea sunt legată de un leagăn lat, prins de tavan. Când leagănul se mişcă înapoi, fundul meu devine ținta perfectă pentru persoana care mă loveşte. O altă idee ar fi să mă lege cineva de o bancă, îmbrăcată doar în colanți şi sutien. Banca are nişte mânere în față de care mă prind cu mâinile. Când apăs pe ele, un penis de cauciuc iese din celălalt capăt şi ajunge exact între picioarele mele. Îmi imaginez că sunt bătută aşa la fund şi mă bucur de plăcerea de a fi masturbată cu penisul de cauciuc simultan cu aplicarea loviturilor.

Alteori în închipuirea mea apare un bărbat care se urcă peste mine. Nu purtăm haine şi el se lasă în jos uşor până când penisul său enorm şi întărit îmi ajunge între sâni. Aş vrea să-l privesc cum îl mişcă înainte şi înapoi, iar când mai are puțin şi ejaculează, el se apleacă şi mi-l bagă în locul potrivit.

Trebuie să vă mărturisesc că de fiecare dată când fac sex cu un bărbat, îmi spun în sinea mea că port pantaloni sport lungi, că mă aplec în biroul dirigintei şi sunt bătută sănătos la fund. Cred că există două posibile cauze ale fantasmelor mele. Prima a survenit în jurul vârstei de şase sau şapte ani.

Aveam o soră mai mare, de aproape paisprezece ani şi, probabil din cauza mai multor fapte rele, mama mea vitregă a amenințat-o cu bătaia. Apoi i-a cerut să-şi dea jos uniforma, în fața mea, iar mama mea vitregă a împins-o peste fotoliu. Sora mea, Jean, purta obişnuiții colanți de şcoală, mult mai lungi decât cei de astăzi, desigur, şi stătea cu fundul şi cu picioarele în aer, iar materialul i se mula perfect pe fese.

Mama vitregă a început atunci să o lovească pe sora mea cu nuiaua şi nu cred că a bătut-o prea tare. Dar a fost suficient de dureros ca Jean să urle la fiecare lovitură primită. Al doilea incident s-a întâmplat când aveam cincisprezece ani şi mai aflasem şi eu câte ceva despre sex. Un băiat din vecini, în vârstă de şaptesprezece ani, obişnuia să mă ajute cu temele. Când venea la mine ne țineam în brațe şi ne sărutam. Într-o seară, mi-a spus că mă descurcam atât de prost la matematică, încât meritam o bătaie bună. După aceea m-a împins cu fața în poala lui. La început m-am prefăcut că mă opun şi am chicotit, dar m-am trezit cu sarafanul ridicat deasupra taliei; ştiam că-mi poate vedea colanții din talie până mai jos. În plus, ştiam şi că acest lucru îi provocase o erecție zdravănă, pentru că i-o simțeam. Aşa că m-a bătut la fund, tare, dar mie mi-a plăcut. După aceea, aproape în fiecare seară când ne întâlneam, mă bătea mai întâi la fund, apoi mă aşeza pe fotoliu, se urca deasupra mea şi ne masturbam amândoi. Mai târziu, l-am întrebat cum era la el la şcoală când băieții răi primeau bătaie cu nuiaua. Era o întrebare cu subînțeles şi el mi-a oferit un răspuns pe măsură. Mi-a promis că-mi va face o demonstrație şi când m-a anunțat că urma „seara cea mare”, înainte de a pleca la el, mi-am pus nişte colanți albi minunați, lungi, terminați cu dantelă roz, elegantă. Părinții lui nu erau acasă, aşa că nu am pierdut timpul şi am trecut la demonstrația pedepsei. Mi-a arătat cum să mă

aplec peste marginea canapelei cu braţele întinse în faţă şi, în această poziţie, am simţit cum ciorapii mi se mulează pe picioare şi pe coapse. Mă dezbrăcasem de uniforma scurtă de şcoală şi ne sărutasem şi ne îmbrăţişasem, aşa că el avea deja o erecţie imensă. Apoi, pentru prima dată, am fost lovită cu nuiaua peste colanţi. Mi-a dat patru lovituri minunate care m-au făcut să strâng ochii şi să strig. Când a terminat, am luat nuiaua şi i-am spus că îi venise rândul să fie pedepsit. Am constatat că mă încântă teribil să-i văd pantalonii întinşi peste fese atunci când se apleacă şi i-am dat o bătaie zdravănă, bucurându-mă de senzaţia nuielei în mâna mea.

Într-o altă fantasmă îmi place să fiu secretara directoarei unei şcoli de fete cu vârste între cincisprezece şi nouăsprezece ani. Una din sarcinile mele, fiind o fată mare şi puternică, este să le aplic pedeapsa fetelor care au fost certate de directoare. Două sau trei seri pe săptămână, îmi imaginez că vreo şase fete aşteaptă la rând să-şi primească pedeapsa în faţa biroului meu şi, una câte una, intră când le poruncesc eu, îşi scot uniformele şi apoi le comand să se aplece peste scăunelul de biciuire unde primesc numărul de lovituri impuse de directoare. Apoi schimb fantasma şi îmi închipui că sunt una din fetele din clasele mari, în vârstă de aproximativ optsprezece ani, care a fost prinsă fumând şi pedepsită să primească douăsprezece lovituri de nuia. Stăm afară în faţa uşii biroului secretarei şi ascultăm sunetele loviturilor dinăuntru. Apoi vine rândul meu. Intru, îmi scot uniforma şi rămân acolo extrem de tensionată. Secretara îmi face semn spre scaun, spunându-mi:

— Apleacă-te, fetiţo.

Iar eu mă aplec, pregătită pentru bătaia cu nuiaua. În timp ce-mi imaginez că sunt lovită la fund, mă masturbez.

Am citit multe poveşti despre pedepsele la care erau supuse femeile pe vremuri şi multe dintre acestea le folosesc

în fantasmele mele. Există o povestire minunată despre un bărbat bogat de pe la 1880, care a angajat o guvernantă pentru familia lui mare, alcătuită din opt fiice şi şase fii. Adesea copiii erau pedepsiți cu bătaia şi stăpânul era prezent la aplicarea acestor pedepse de către guvernantă. Băieții trebuiau să-şi dea jos pantalonii înainte de a fi loviți, întinşi pe o bancă, iar fetele trebuiau să-şi dea jos rochițele, astfel încât primeau loviturile peste pantalonaşii lor lungi cu danteluțe. Îmi imaginez că iau locul guvernantei, mai întâi pentru că mi-ar plăcea să aplic pedepsele şi apoi pentru că îmi închipui că, după bătaie, aş putea să mă duc în pat cu stăpânul casei, care e văduv.

Într-o altă carte cu poveşti despre timpurile de început din vestul mijlociu există una despre fetele găsite vinovate de tribunal şi pedepsite în public. Erau duse în fața judecătorilor pe una din străzile principale şi li se legau brațele deasupra capetelor, pe butucul de biciuire, astfel încât, aşa cum stăteau doar în lenjeria intimă şi aplecate, să nu se poată mişca. Numărul de lovituri depindea de faptele lor, dar după ce se dădea sentința, fata rămânea acolo pentru ca orice trecător să o poată biciui. Vinovata era eliberată după trei ore.

Evident că ori de câte ori avea loc o biciuire în public a unei tinere drăguțe, practic întreaga populație se prezenta şi, după ce se termina totul, cei mai mulți bărbați aveau erecții şi erau pregătiți să-şi ducă femeile înapoi în dormitoare. De asemenea, în Evul Mediu, şi chiar şi mai târziu, au existat preoți care le aplicau tinerelor ce veneau la confesiune câte o pedeapsă corporală. Fata era obligată să se dezbrace şi să se întindă pe masa preotului, care o lovea la fund mai întâi, pentru ca mai apoi să întrețină raporturi sexuale cu ea. Multe dintre fetele care-şi simpatizau preotul se duceau şi mințeau la confesiune, ştiind ce se va întâmpla acolo. [Scrisoare]

Edith

Cu mai mulți ani în urmă, părinții mei au devenit membri ai unui anumit cult religios, iar eu am început să primesc educație religioasă pentru a deveni membră. La început m-am bucurat foarte mult, până ce o prietenă mi-a spus ceva despre bărbatul care se ocupa de educația mea.

Ştiu că veți considera că am fost o proastă, pentru că la douăzeci şi trei de ani nu mi s-a părut nimic greşit în tot ce s-a întâmplat, dar eu chiar am crezut sincer că făcea parte din instruirea mea, deşi mi se părea totuşi că mă atinge cam mult. La sfârşit, obişnuia să mă dezbrace complet, dar vreau să vă spun că nu mi-a făcut nimic altceva decât să mă pipăie şi să-mi provoace durere, mai ales în zona sânilor.

Dezgustător e că, deşi conştientizam greşelile, nu am întreprins nimic ca să-l împiedic. Chiar îmi doream ca el să se comporte aşa, cu toate că uneori mă durea foarte tare. După aceea m-a copleşit ruşinea şi, în cele din urmă, le-am povestit părinților ce se întâmplase. S-au arătat dezgustați, dar m-au rugat să nu depun plângere ca să nu le afectez poziția din ordinul religios.

Acesta a fost şi motivul pentru care am plecat de acasă. Supărarea mea de atunci s-a dovedit a fi de fapt un lucru bun. Soțul meu, care e preot metodist, este cel mai blând şi mai înțelegător om. Nu am nici un motiv să mă plâng, doar că atunci când soțul meu se poartă prea grijuliu, gândurile mele se îndreaptă spre acel bărbat şi atingerile lui dureroase. Ştiu că e groaznic, dar aşa se întâmplă de fiecare dată. [Scrisoare]

Rose Ann

Soțul meu a încercat să mă convingă să-i relatez fantasmele mele erotice, dar până acum i-am spus că nu mă

gândesc la aşa ceva. E ca şi cum ar şti că există cineva sau ceva, în afară de el, care mă excită... poate din cauza gemetelor şi zgomotelor pe care le scot atunci când facem dragoste. Nu sunt doar strigăte de plăcere, ci şi urlete de durere, durere pe care o simt în fantasmele mele. De fapt, nu ştiu unde să trag linia între cele două.

Fantasmele mele se produc de fiecare dată când încep să mă excit şi să simt plăcere reală. Ele nu-mi diminuează plăcerea, ci, dimpotrivă, o sporesc. Sunt sigură că e foarte greu pentru cineva să mă înţeleagă şi cum aş putea să-i spun soţului meu, pe care îl iubesc, că visez cum trupul meu suferă o sumedenie de grozăvii, când el e atât de blând cu mine?

Aceste fantasme sau vise încep de obicei cu imaginea trupului meu care este tras în direcţii opuse, de-o parte şi de alta, de câte un bărbat brutal. Mă despică pur şi simplu pentru ca un penis imens – la capătul căruia nu e nimeni şi nimic – să înceapă să mă pătrundă, să intre cu forţa, sfâşiindu-mi vaginul, croindu-şi drum tot mai adânc. Bărbaţii îmi sucesc mâinile fără milă în timp ce trag de ele şi îmi aud oasele pârâind. Pielea din jurul vaginului se sfâşie şi ea zgomotos. Urlu atât în viaţa reală, cât şi în fantasma. Dar îmi place la nebunie, deşi inteligenţa şi logica mea îmi spun că sunt de-a dreptul sinistră, că acesta nu e un mod normal de a mă bucura de sex. Şi chiar îmi place sexul. Detest ce mi se întâmplă în fantasme, dar acestea sunt inextricabil legate de plăcerea mea reală. [Scrisoare]

Amanda

Am citit scrisoarea dumneavoastră interesantă şi m-am gândit că aş vrea să vă scriu despre propriile mele experienţe, care sper să fie utile în realizarea acestei cărţi. Am treizeci şi şase de ani, sunt căsătorită, am doi copii şi

adesea am fantasme sexuale, chiar şi în timpul zilei. Reuşesc astfel să mă detaşez de viaţa mea plictisitoare.

Nu-mi amintesc când am început pentru prima dată să fantasmez, dar când eram foarte mică, obişnuiam să stau întinsă în pat şi să visez că sunt o prinţesă răpită care aşteaptă să fie torturată. Asemenea gânduri mă excitau. Mai târziu, când am devenit mai sofisticată şi imaginaţia mi s-a dezvoltat, îmi închipuiam că sunt schingiuită pe roata de tortură, trasă în ţeapă, biciuită, arsă cu fierul roşu şi orice altceva v-ar trece prin cap. Mă masturbam viguros şi juisam violent. Încă mă mai masturbez pentru că soţul meu, deşi e cel mai blând om, e şi cel mai prost amant.

În copilărie, tânjeam să fiu supusă celor mai cumplite forme de abuz şi eram în stare să plăsmuiesc de la mici incidente până la fantasme uriaşe despre tot felul de atrocităţi. Spre sfârşitul şcolii, am făcut controlul medical obişnuit şi, ca să fiu sinceră, doctorul de-abia s-a uitat la mine, deşi speram şi mă temeam că va socoti necesar să mă supună vreunei forme cumplite de mutilare fizică chirurgicală. Ani de zile după aceea, în visele mele, îmi imaginam cum eram pregătită de infirmieri şi apoi mă supuneam voluntar celei mai atroce vivisecţii, refuzând dispreţuitor anestezia şi iertându-i curajoasă pe cei care mă torturau, lăsându-mă în chinurile lente ale morţii (în numele ştiinţei, desigur).

Veţi crede poate că sunt masochistă, dar nu-i adevărat, pentru că în realitate nu suport durerea. Părinţii mei nu m-au pedepsit niciodată şi, odată, după ce am furat nişte bani, am fost ameninţată cu lovituri de curea, fapt care m-a făcut să urlu. Se poate spune că am fost răsfăţată în toate modurile posibile şi la fel se întâmplă şi în prezent.

Cu vreo doi ani în urmă, o prietenă mi-a descris, destul de detaliat, propunerile vulgare pe care i le-a făcut un bărbat care îi făcuse găuri în urechi. În ciuda

avertismentului ei, m-am dus la el în speranța că mi le va face şi mie, dar, când am ajuns la uşă, mi-am pierdut curajul şi aş fi fugit dacă el nu ar fi venit de pe aleea din spatele meu.

Cred că relatarea prietenei mele a fost foarte exagerată, pentru că, atunci când m-am apropiat de scopul adevărat al vizitei mele, mai-mai că a făcut infarct când am insistat să-mi dau jos rochia şi chiloții. În cele din urmă, şi nu la sugestia lui, am rămas în pantofi, dres şi desuuri şi m-am supus câtorva pipăieli anemice înainte de a pleca acasă cu urechile găurite strâmb şi dureros.

În ciuda incidentului ridicol, în visele mele mă prezint cu o serenitate regală în fața unui public numeros care asistă la găurirea rituală, cu ace încinse, a sfârcurilor mele în care mi se inserează apoi nişte inele uriaşe. De curând, am dezvoltat o nouă fantasmă, astfel încât, atunci când fac o simplă baie, sunt pregătită pentru un ritual elaborat de circumcizie, viol ceremonial şi sacrificiu final (prin eviscerare) în numele unui zeu fantastic. Aceasta este cea mai recentă şi mai lungă fantasmă care mă distrage de la orice, de fiecare dată când mă concentrez asupra ei.

Sper că tot ce am scris vă interesează şi vă asigur că fiecare cuvânt e adevărat. [Scrisoare]

Camera numărul cinci: Dominarea sau: „Ce umilință! Mulțumesc.”

Aş plasa această cameră lângă cea a Violului şi Masochismului. Nu pentru comoditatea clientelor – o femeie nu-şi trădează preferatele şi nu se mută prea mult dintr-o cameră în altă – ci pentru economia administrării: costumele şi elementele de decor pot fi folosite în toate cele trei camere. Cam la atât se rezumă elementele comune; forța

poate fi aplicată în toate camerele simultan – dar în grade diferite şi în direcţii diferite, iar emoţia precisă care e stimulată şi eliberată variază semnificativ. Sau „delicios”, aşa cum ar spune clientele.

Indiferent de motivele ce dau naştere unor fantasme erotice bazate pe dominare, femeile respective tânjesc să se simtă umilite. Le place să fie înjosite şi reduse prin orice mijloace la o stare de umilire abjectă. Cum ajung acolo nu contează: Poppy (a se vedea mai jos) nici măcar nu se oboseşte să spună cum e „silită” să îndeplinească sarcinile umilitoare; Nathalie e bătută ca să se supună, dar bătaia reprezintă un simbol atât de copilăros al dominării, încât nu e nevoie ca Nathalie să ne spună că nu bătaia o excită de fapt. Stadiul la care o reduce acest act umilitor contează. Şi cu cât mocirla e mai adâncă şi mai detaliată, cu atât mai bine. Heather nu tânjeşte doar să fie dată jos de pe piedestalul imaculat pe care a aşezat-o iubitul ei, vrea să fie trântită în cur, în cea mai josnică şi mai sexuală poziţie; Nathalie nu se mulţumeşte doar să fie redusă la un obiect, acel lucru absolut interzis de femeile mândre şi emancipate – vrea să fie doar un obiect exclusiv sexual.

Pe măsură ce femeile capătă tot mai multă libertate sexuală şi renunţă la rolul lor istoric de sex secundar (şi „tăcut”), prevăd în mod ironic că vor crea din ce în ce mai mult fantasme erotice legate de dominare. Dar mişcarea va merge în două direcţii diferite. Mai întâi, noua realitate de a fi egale bărbatului le face, inconştient, nervoase în legătură cu identitatea lor ca femei şi prin urmare le stârneşte mai vechea dorinţă de a juca un rol tradiţional, sigur şi „cunoscut” faţă de bărbatul dominator; în al doilea rând însă vor dori să exploreze şi vor discuta între ele despre noua eră de emancipare, plasându-se în poziţia dominatoare a brutei sexuale. Fie ca brută, fie ca victimă, în fantasmă cel

puțin, femeile se găsesc pe punctul de a răzbuna secolele de supunere.

În final, dacă vă atrage sado-masochismul, chiar nu mai contează dacă țineți biciul în mână sau sunteți lovite cu nuiaua; schimbarea rolurilor poate fi un joc minunat şi, atâta timp cât cineva iese umilit din toată povestea şi vă place asta, este minunat.

Nathalie

Câtă dreptate aveți când spuneți că tindem să credem că fantasmele noastre sunt prea „ciudate" pentru a le admite existența sau pentru a le descrie. Nu am auzit niciodată vreo femeie menționând acest subiect, deşi sunt sigură că fantasmăm cu toatele. Am reuşit în sfârşit să-i povestesc iubitului meu actual cele două fantasme erotice ale mele, cu mare teamă şi ajutată de efectul mai multor pahare de Martini. Senzația de uşurare care a urmat m-a făcut să mă simt suficient de liberă ca să abordez acest subiect şi cu prietenele mele mai apropiate, care sunt de acord că avem toate nişte idei foarte ciudate, dar care nu se jenează să mi le împărtăşească!

Nu ştiu dacă vreți să aflați câte ceva despre mine sau nu – presupun că da. Am douăzeci şi nouă de ani, am o viață sexuală fericită şi sunt necăsătorită. Mă consider emancipată din punct de vedere sexual. Am avut peste douăzeci de aventuri relativ serioase de când am scăpat de virginitate, cu şapte ani în urmă. Ador sexul şi sunt dispusă să încerc orice pentru a spori plăcerea partenerului meu. Mă masturbez regulat şi ajung la orgasm în doar câteva minute, mai ales dacă am fantasme, deşi nu am nevoie neapărat de ele ca să juisez. Dintotdeauna mi-a plăcut sexul, de la prima atingere până la ultimul sărut, cu toate că abia acum trei ani un bărbat a reuşit să-mi provoace orgasm.

Îmi place să fiu agresivă sexual uneori şi alteori doresc să fiu dominată. Mă gândesc des la sex şi mă excită uşor lectura unor texte erotice.

În ceea ce priveşte fantasmele mele, nici una dintre ele nu s-a împlinit până acum. Gândul că iubitul meu le cunoaşte acum şi planifică următoarea noastră întâlnire pe baza lor mă scoate din minți.

Prima mea fantasma este că sunt bătută la fund: de fiecare dată eu provoc bătaia, nu e niciodată nejustificată. Răutatea mea feminină înnăscută îl determină pe iubitul meu să spună foarte calm:

— În regulă, de ajuns!

Eu răspund:

— Nu-mi da tu mie ordine.

El continuă:

— Meriți o bătaie bună la funduleț.

— Aş vrea să te văd cum încerci, îi răspund, tachinându-l.

În acel moment, el mă prinde, îmi ține ferm ambele mâini la spate, îmi trage chiloții în jos, mă întoarce pe genunchi şi îmi prinde picioarele care se zbat între ale lui. Mi-e ruşine şi sunt speriată. De obicei mă bate cu palma, lovindu-mă cu putere probabil de douăsprezece ori. Uneori îmi imaginez că foloseşte o perie sau o riglă. Însă de regulă palma. Plâng în hohote şi plină de furie. Furia se transformă într-o senzație de umilire care devine la rândul său supunere. În final, mă duce cu de-a sila pe pat şi mă penetrează, nu violent, dar fără preludiu. Uneori îmi place să mă gândesc că mânia nu dispare atâta timp cât mă bate. Mă trânteşte pe pat, se cațără deasupra mea şi-mi înfige penisul aflat în erecție în gură, poruncindu-mi să i-l sug. Refuz şi îl muşc. Mă loveşte şi mai tare de data asta, aşa că sunt nerăbdătoare să fac orice îmi cere el. Nu mi-am imaginat niciodată că aş fi brutalizată; nu cred că mi-ar

place să fiu biciuită (deşi există fragmente din „*The Pearl*”[11] şi „*The Story of O*”[12] care mă stârnesc extrem de tare). În mod normal detest durerea, cu excepția momentului când mă apropii de orgasm, când îmi place să fiu muşcată de partea interioară a coapselor suficient de tare ca să mă învinețesc. Dar fantasma cu bătaia durează de ani de zile. Gândul de a fi lovită la fund obişnuia să-mi trezească senzații erotice încă de la vârsta de şase sau şapte ani, deşi nu le recunoşteam ca atare şi, desigur, pe atunci nu ştiam nimic de actul sexual sau de felație. Dacă are vreo importanță, nu am fost niciodată bătută la fund de nici unul din părinții mei, din câte îmi amintesc.

Cea de-a doua fantasmă a mea se desfăşoară după cum urmează. În timp ce strig, zgârii cu unghiile şi mă zbat, sunt legată sau prinsă cu nişte curele de pat pe spate. Stau răstignită, iar brațele şi picioarele mele mă jenează din cauza poziției. El mi-a băgat o pernă sub coapse şi, desigur, sunt goală. Datorită pernei, vulva mea este ridicată şi expusă. Nu mă pot mişca decât câțiva centimetri în sus sau în jos sau dintr-o parte în alta. Sunt foarte speriată. Implor şi plâng. El nu e deloc furios; îmi răspunde de fiecare dată ca şi cum aş fi un obiect, cu detaşare maximă. Este complet îmbrăcat şi se mişcă în jurul meu, verificând legăturile ca să se asigure că le-a prins bine.

Eu: Te rog, dă-mi drumul.

El: Nu încă.

Eu: Dacă-mi dai drumul, ți-o sug până la ultima picătură.

---

[11] „*The Pearl*” – „*Perla*”, roman de John Steinbeck. (*N.t.*)

[12] „*The Story of O*” – „*Povestea lui O*”, roman de Pauline Réage, Editura Trei, 2007. (*N.t.*)

El: O să faci oricum asta, iubito, peste un minut sau două.

Eu: Dacă nu-mi dai drumul, ticălosule, jur că n-o să ți-o mai sug niciodată.

El: Ba da, o vei face, iubire.

Eu: Dar nu vreau să mă ții aşa!

El: Nu contează ce vrei tu acum, iubire.

Eu: (Diverse obscenități combinate cu suspine şi zbateri pentru a mă elibera de frânghii)

El: Ajunge! (Tot timpul e foarte calm şi rece.)

Eu: Mă dor picioarele, mă ard brațele şi simt cum mi se rupe pizda în două. Te rog!

El: Puțină durere îți face bine.

Eu: (Alte obscenități)

El: Iubire, opreşte-te.

Eu: (Şi mai multe obscenități)

El se întinde şi mă ciupeşte foarte tare pe interiorul coapselor.

El: Taci din gură, iubito, te rog.

Eu: Bine. (Plâng şi mai tare, de durere şi de furie).

El pleacă apoi din cameră pentru mai multe ore, ori cel puțin aşa mi se pare mie din cauza durerii din brațe şi picioare. Când se întoarce, e gol şi are o erecție enormă care mă face să gem la gândul suferinței care mă aşteaptă. Nu mă atinge. Îngenunchează lângă pat şi se uită la zona mea pubiană, dezgolită şi vulnerabilă. Încremenesc pentru că nu mai am nici un control. Nu mă pot feri, nu-mi pot apropia picioarele şi nu mă pot răsuci. Pizda îmi este expusă şi deschisă în fața ochilor săi şi gurii şi/sau penisului. Mă aflu la mila lui. Repet întruna: „Ce ai de gând să-mi faci?", dar el nu scoate nici un cuvânt. Apoi fantasma poate continua în mai multe moduri. Uneori mă sărută peste tot, până când eu îl implor să mă penetreze. Alteori mă pătrunde fără preludiu şi mă posedă ca şi cum aş fi o oarecare. Câteodată

şi-o bagă în gura mea, de sus, ceea ce detest din cauza faptului că el deține controlul şi poate să intre foarte adânc, aproape sufocându-mă. (În realitate, îmi place să fac felație, dar numai când stau eu deasupra, ca să controlez penetrarea.) Indiferent de conținutul fantasmei, la final el îmi dă drumul, mă îmbrățişează, îmi masează muşchii dureroşi, iar eu plâng uşurată şi-i mulțumesc – nu pentru că mi-a dat drumul, ci pentru că m-a legat!

Mai am altă fantasmă care mi se pare extrem de fascinantă, deşi ambele mă excită. Tocmai am adăugat-o la listă, dar nu e la fel de puternică precum cealaltă. Iată cum se petrece totul: Reuşesc să-l leg de pat, răstignit, exact cum fusesem eu. Fac asta printr-un joc „inocent”, de genul:

— Iubitule, arată-mi cum să leg nodul ăsta. A, m-am prins. Lasă-mă să încerc... ş.a.m.d. Când îşi dă seama că a fost păcălit, reacția lui e una de furie şi teamă, aşa cum mi s-a întâmplat şi mie în cea de-a doua fantasmă a mea. Practic, am inversat rolurile – el e inocent şi speriat, în timp ce eu sunt calmă şi controlată. Nu plânge, desigur, dar se simte mai vulnerabil, mai expus şi mai neputincios decât mine, pentru că nu-şi poate proteja deloc organele genitale. De obicei, în această fantasma, încep să-l sărut delicat, pe tot corpul, coborând spre penisul lui şi apoi în interiorul coapselor sale, atâtându-l. Evit să-i ating pula sau coaiele şi continui să-l ling şi să-l mângâi etc., până când mă imploră să-i pipăi organele genitale. Dar eu trag de timp până când îl văd cu adevărat înnebunit şi chiar şi-atunci de-abia îl ating – continui să-l necăjesc, să-l atâț etc., până când nu mai poate suporta. Apoi îl sug până când ejaculează în gura sau în vaginul meu. Uneori, în timpul acestei faze de atâțare nongenitale, când pare să se relaxeze şi mi se abandonează, îl sperii din nou, ciupindu-l dureros de pielea din interiorul coapselor. De obicei însă sunt blândă şi iubitoare. Nu-i amenințniciodată organele genitale şi nici nu-l rănesc. Doar

dacă mă roagă, îl muşc, pentru că ştiu că-i place în realitate.

P.S. Câteva gânduri pe care le am cu privire la fantasmele erotice: se pare că, pe măsură ce devin tot mai emancipată (acum chiar mă preocupă emanciparea femeilor), inventez şi mai multe fantasme legate de pedeapsa cu bătaia şi legarea de mâini şi de picioare. Având în vedere că sunt complet emancipată în privinţa situaţiei mele profesionale, a vieţii sociale etc., probabil că încerc să-mi emancipez şi viaţa sexuală. Am avut dintotdeauna primele două fantasme, dar niciodată atât de intens ca în prezent de când am devenit membră a organizaţiei „Emanciparea femeilor" sau, mai degrabă, de când am îmbrăţişat principiile din spatele mişcării. Sunt sigură că există şi alte femei ca mine, care după ce au învins dominarea masculină, tânjesc să revină la ea în pat.

Şi încă ceva – cu cât mă gândesc mai mult la asta, cu atât consider că o relaţie ideală bărbat-femeie este cea în care ambii parteneri se simt liberi să-şi mărturisească fantasmele şi amândoi ţin suficient de mult unul la altul ca să-şi dea silinţa să transforme aceste fantasme în realitate. Ar fi minunat, de exemplu, dacă fantasma mea s-ar combina cu a lui, adică dacă lui i-ar plăcea să fie bătut la fund sau legat. Deocamdată nu se pune problema, dar mă iubeşte suficient ca să fie dispus să încerce aceste lucruri. Acum intenţionez să descopăr fantasma lui şi, dacă e posibil, să încerc să i-o îndeplinesc. Repet, ar fi prea mare probabilitatea (dar poate că nu) ca el să aibă fantasme erotice în care să-şi imagineze că e legat. Dar dacă ar dori să-mi vopsească trupul, să mă biciuie sau mă pună să port vreun costum, îmi voi da silinţa să-l satisfac. De ce ar fi greşit să punem în practică aceste dorinţe profunde? De ce ne e atât de teamă să le împărtăşim?

Sper că experiențele mele vă sunt de folos. Mă excită şi numai să scriu despre ele! Noroc cu proiectul dumneavoastră. [Scrisoare]

Poppy

Sunt o americancă albă, catolică, în vârstă de treizeci şi doi de ani şi am trei băieți. Am fost măritată de două ori. Cu cel de-al doilea soț m-am măritat acum unsprezece ani.

Am avut dintotdeauna o fantasmă erotică la care mă gândeam când făceam sex şi care mă ajuta să am orgasm. Pe parcursul anilor, fantasma s-a schimbat, deoarece ne-am mutat dintr-un oraş în altul, prin urmare am întâlnit mereu oameni noi şi m-am găsit în situații noi.

În fantasma mea apare bărbatul cu care am avut, de curând, o aventură ce a durat şapte luni. Este căsătorit şi e mai tânăr decât mine cu unsprezece ani. Are doi frați mai tineri care merg la colegiu. Îmi imaginez că familia lui, el, cei doi frați, soția lui şi tatăl său mă dezbracă şi mă silesc să-i slujesc, făcând orice îmi cer ei. Mi se porunceşte să sug penisurile tuturor bărbaților de față cu ceilalți şi, dacă bărbatul crede că nu m-am descurcat cum trebuie, mă bate la fund. Primesc multe asemenea pedepse fizice. După ce le fac tuturor felație – inclusiv cunilingus soției – sunt legată de pat cu picioarele depărtate, iar ei se folosesc de mine, uneori cu duritate, adică unul dintre bărbați îşi poziționează anusul în fața gurii mele şi-mi cere să-i bag limba înăuntru. Soția lui îmi dă limbi, de regulă, iar eu mă excit foarte tare văzând-o în timp ce toată lumea din jur ne priveşte. Mi se cere să rostesc des cuvinte precum „futut” şi trebuie să-mi descriu senzațiile de excitare în fața lor. De obicei în acest moment ajung la orgasm.

Uneori, mi se permite să aleg pe cineva pe care să-l umilesc şi întotdeauna îl aleg pe tată, pe care nu l-am

plăcut. Îl silesc să-mi ofere o partidă de cunilingus ce ține ore în şir şi, la sfârşit, îl biciuiesc pentru jalnica lui prestație. [Scrisoare]

Heather

Scriu ca răspuns la cererea dumneavoastră de a primi fantasme erotice din partea femeilor.

Fantasmez ori de câte ori îmi e greu să ajung la orgasm (iubitul meu trebuie de fiecare dată să mă masturbeze după ce ejaculează). Eu pretind că sunt umilită într-un fel sau altul. Sau că sunt prezentată goală de un bărbat, cum ar fi un stăpân de sclavi, pentru distracția prietenilor săi. Dumnezeu ştie de ce, dar dacă mă gândesc suficient de mult la asta, ajung la orgasm.

Nu cred că iubitul meu ar fi gelos dacă i-aş spune despre aceste fantasme, ci doar furios. Cred că nu ar putea să înțeleagă şi ar fi oarecum dezamăgit de mine şi dezgustat. Vedeți, suntem amândoi absolvenți de facultate; el a fost dintotdeauna mândru de inteligența mea. Nu suportă fetele care nu pot discuta diverse subiecte, pe care să le înțeleagă mai mult sau mai puțin. Îi place să se gândească la noi ca la nişte ființe raționale, sensibile. Sunt rezervată, destul de înaltă, mă îmbrac modern, dar sofisticat – lui nu-i plac fetele cu haine lăbărțate, lipsite de feminitate. Mă domină în ceea ce priveşte lucrurile obişnuite – nu am niciodată un cuvânt de zis când vine vorba de ora sau locul unde luăm masa, de filmul pe care-l vedem etc. Dar el nu mă domină sexual, cel puțin nu aşa cum vreau eu.

Vrea ca eu să-i masez spatele sau să-l scarpin până mă plictisesc de moarte; se aşteaptă să-l mângâi şi să-l sărut mult timp fără ca el să-mi facă mie ceva. Dar nu i-ar trece niciodată prin minte să mă sileasc să fac dragoste cu el, să mă lovească sau ceva în genul acesta.

De fapt, este foarte bun la pat. M-am culcat cu alți opt bărbați, aşa că am cu ce să-l compar. Uneori ajung pe culmile extazului, dar alteori mă simt foarte frustrată şi neliniştită. Atunci am aceste fantasme ciudate de dominare-umilire. Le am chiar şi în timp ce mă masturbez. (Nu am de fapt fantasme în timpul masturbării, e suficient doar să mă gândesc la amenințarea în sine.)

Din ceea ce v-am relatat despre relația noastră, cred că vă întrebați de ce nu îi spun despre dorința mea de a fi dominată. În fond, e dispus să asculte tot ce vreau eu să-i spun despre mine sau dorințele mele fără a fi şocat (deşi nu-mi mărturiseşte niciodată nimic din ceea ce gândeşte). Ei, bine, motivul este experiența pe care a avut-o când a stat un an cu chirie. Proprietara lui era o nimfomană. Se culca cu orice bărbat pe care punea mâna şi l-a sedus. Era tânăr şi lipsit de experiență şi recunoaşte că ea l-a învățat tot ce ştie. Ea obişnuia să se furişeze în camera lui noaptea şi să facă dragoste cu el. Soțul ei ştia, dar, pentru că nu o putea satisface, se resemnase şi o lăsa să găsească satisfacția sexuală în altă parte.

Iubitului meu îi plăcea să i-o tragă, dar se simțea murdar şi dezgustat după aceea. Îmi mărturiseşte mereu cât de mult îi place sexul nostru „pur". Mă iubeşte şi spune că după ce facem dragoste este fericit. Declarația lui mi-a creat un complex de inferioritate. Femeia aia părea mult mai sexy. Desigur, ea avea mult mai multă experiență decât mine. Însă, de fiecare dată când îi sugerez să ne îmbogățim activitatea sexuală şi să includem şi felația, el refuză pe motiv că mie nu mi-ar plăcea cu siguranță. Recunoaşte însă că felațiile ei îl încântau nespus. Refuză să creadă că eu mi-aş dori aşa ceva. Am făcut-o cu alți bărbați şi mi-a plăcut, dar el nu vrea să mă lase. Uneori îmi dă voie să i-o sug, dar când ejaculează se retrage.

Aşa că, vedeți, cumva m-a urcat pe un piedestal. Mă vede pură, curată şi întreagă (deşi ştie de ceilalți bărbați) şi nu vrea ca această imagine să fie distrusă.

Prima mea fantasmă sexuală am avut-o curând după ce mi-am început pubertatea. Aveam în jur de unsprezece, doisprezece ani. Noaptea, stăteam întinsă pe pat şi îmi imaginam că merg prin pădure. Un bărbat ciudat mă urmărea şi când începeam să fug, mă prindea şi mă bătea. În fiecare seară îmi imaginam diverse variante ale acestei teme – dominația bărbatului care mă răpea şi mă silea să fac diverse lucruri împotriva voinței mele. Partea legată de sex era destul de neclară. Pe atunci, nu aveam idei limpezi despre acest subiect. Dacă fantasmam înainte să merg la culcare, puteam să am şi vise erotice. Mai târziu, fantasma s-a schimbat şi am început să-mi imaginez că sunt dusă în Orient şi vândută ca sclavă. Exista un număr infinit de variante ale poveştii, deoarece eram cumpărată şi vândută de mai mulți bărbați pe rând. Ocazional, încă mai am asemenea fantasme. Ele intră în categoria „expunerii ca produs", mai degrabă în sensul de umilire decât în cel de laudă.

Fantasmele mele cu sclavia par absurde, dar există una de care nu mă voi sătura niciodată, până când nu se va întâmpla ceva radical care să ducă, la încheierea ei. Am avut o relație cu un băiat, cu patru ani în urmă. Eram încă virgină şi lipsită de experiență. A flirtat cu mine, m-a făcut să mă îndrăgostesc nebuneşte de el şi apoi m-a părăsit brusc. Principalul motiv pentru care m-am îndrăgostit de el a fost latura crudă din ființa lui – nu vicioasă, dar suficientă pentru a-mi satisface dorințele. Mă apuca de mâini, mă lipea de un zid sau de pat şi mă silea să-l sărut. Mă zbăteam, dar el câştiga întotdeauna, fiind foarte puternic. Ne plăceau aceste contacte fizice, dar nu am mers niciodată mai departe şi eram încă virgină când m-a părăsit.

Ciudat e că încă ne mai vedem şi suntem întotdeauna foarte conştienți de prezența celuilalt. Când ne-am întâlnit la o petrecere cu câteva luni în urmă, am flirtat unul cu altul şi mi-a făcut nişte lucruri pe care ceilalți oameni nu le-au observat. Aproape mi-a strivit mâna când mi-a ținut-o într-a lui şi mi-a muşcat buzele când ne-am sărutat aşa de tare, încât mai-mai să țip de durere. Şi-a dat seama şi i-a plăcut în mod evident. Apoi am purtat o discuție serioasă şi ne-am decis să nu ne prostim şi să fim prieteni sinceri (nu am menționat plăcerea pe care o obțineam amândoi din durere în felul nostru diferit... nu am făcut-o niciodată şi nimeni altcineva nu ştie). De atunci el s-a purtat foarte amabil cu mine... când eram supărată din cauza iubitului meu, m-a consolat şi m-a lăsat să stau cu el. Am dormit împreună, dar tristețea m-a împiedicat să mă bucur de aceste momente. M-a mângâiat, dar din grijă pentru mine, nu din dorință, aşa că nu s-a concretizat nimic. Mă tratează normal, de obicei, mai ales de față cu prietenii lui... Dar când rămânem singuri, apar urme ale vechiului tratament. El ştie – îmi dau seama după felul în care mă priveşte – de nevoia mea de a fi dominată şi îi place să mă tachineze, uneori intrând în joc, dar alteori refuzând să o facă.

Însă visez constant la ce s-ar întâmpla dacă am fi complet singuri undeva, departe de toți prietenii noştri şi am putea să ne comportăm firesc şi să nu mai pretindem că suntem „respectabili”.

Nu pot să mi-l scot din minte. Au trecut patru ani şi totuşi, când intră în cameră, încă mă mai încordez. Nu mă pot niciodată relaxa când e de față. A cunoscut multe fete, care au venit şi s-au dus. Toate au fost rănite de el şi eu sunt singura care mai ține legătura cu el. Are ambiții puternice, vrea să călătorească în străinătate şi să aibă succes în carieră şi nu are timp pentru o iubită stabilă, cu atât mai puțin pentru o soție de care să se simtă legat. A

existat dintotdeauna o conexiune între noi şi îmi doresc să ne întâlnim peste cinci ani, când va avea o carieră realizată, pentru că din punctul meu de vedere e singura persoană care ar putea să-mi împlinească toate dorinţele.

În situaţia de faţă, o să mă mărit cu iubitul meu. Va fi un tată şi un soţ bun, dar mă tem că s-ar putea să-mi petrec restul vieţii tânjind după altceva.

Ei bine, sper că veţi găsi ceva util în această scrisoare lungă şi confuză. Pentru mine a fost oricum o uşurare să vorbesc despre asta. [Scrisoare]

Ingrid

La câteva zile după nunta mea, am citit despre o tânără care în luna de miere a fost dusă în fiecare zi la un cabinet de tatuaj de către soţul ei şi, în timpul celor două săptămâni în care au stat acolo, ea a trebuit să accepte orice şi-a dorit soţul ei, aşa că s-a lăsat tatuată pe fiecare parte a corpului.

Nu ştiu dacă e adevărat sau nu, dar m-am gândit mult la asta şi chiar l-am întrebat pe soţul meu dacă ar vrea ca eu să mă tatuez. El a zis că sunt perversă şi că s-a căsătorit cu o nebună, aşa că nu am mai îndrăznit niciodată să mai menţionez asta.

De atunci, de fiecare dată când fac sex cu soţul meu, mă gândesc doar că sunt tatuată şi îmi imaginez că trebuie să mă dezbrac şi să mă las tatuată fără ca cineva să mă întrebe dacă vreau sau nu. Mă gândesc cum ar fi trupul meu cu imagini şi cuvinte vulgare şi mă excit, iar soţul meu crede că datorită lui, ceea ce nu e deloc adevărat.

Pe vremuri obişnuiam să colecţionez fotografii cu oameni tatuaţi şi cu tatuaje pe care le consideram că ar arăta excelent pe mine, dar apoi le-am aruncat pentru că m-am speriat că el s-ar putea să le găsească. Aş vrea foarte mult să-mi fac tatuaje, dar, desigur, nu este posibil. Însă e de

ajuns să mă gândesc la asta ca să mă excit. De obicei, se întâmplă când fac sex cu soțul meu; şi mai e ceva: dacă mă excit prea mult, încep să mă agit şi dacă soțul meu iese din mine se înfurie. Aşa că trebuie să fiu puțin atentă.

Nu am spus niciodată nimănui altcineva despre asta şi ştiu că veți crede că spun prostii, dar chiar aşa se întâmplă. [Scrisoare]

Camera numărul şase: Sexualitatea terorii sau: „Ajutor! Mi-am pierdut controlul, slavă Domnului!”

S-ar putea să mă complic prea tare diferențiind emoțiile din spatele fantasmei, când s-ar putea ca acestea să nu existe, şi construind două camere separate în Casa fantasmelor, când de fapt ar putea exista doar una. Ar fi mai uşor – şi cu siguranță mai evident – să o trimit pe Johanna (a se vedea mai jos) în Camera violului, în loc să creez un spațiu complet separat numai pentru a-i satisface dorințele sexuale uşor diferite, deşi nu mai puțin reale.

Dar nici această Casă şi nici activitatea mea nu au nici un precedent, prin urmare aleg să specific o zonă complet diferită a fantasmei erotice care este ocupată de teamă. Nu doar teamă obişnuită, ci genul de teroare desăvârşită care poate fi ciudat de sexuală când duce la pierderea controlului. Este singurul mod prin care pot explica această calitate aparte a fantasmelor care urmează. Nu trebuie să fii psihiatru pentru a înțelege că, pentru unele femei care nu ajung niciodată la orgasm, e posibil ca această stare de lucruri să aibă mai mult de-a face cu teama lor de a se abandona, cu teama de neputință, cu lipsa de control provocată de orgasm... trebuie să fii pur şi simplu femeie. Şi, pentru unele – mai ales pentru cele extrem de independente,

cu un grad mare de autocontrol precum Johanna şi Anne (a se vedea mai jos), care sunt stăpâne pe viața lor – pierderea controlului probabil că e îngrozitoare, iar trăirea orgasmului, imposibilă fără teroare.

Nu trebuie să fi fost „speriate de moarte” ca să ştiți ce înseamnă. Adăugați la senzația inimii care stă să spargă pieptul, gura căscată, sentimentul de neputință, moliciunea corpului din momentul orgasmului şi sunteți pe cale să înțelegeți sexualitatea fricii la aceste femei.

Johanna

Când soțul meu şi cu mine locuiam lângă oraşul Mexic, am cunoscut un alt cuplu care locuia cam la doi kilometri mai jos pe şosea, pe nume Charles şi Johanna. Într-o zi, în timp ce eu şi Johanna ne aflam singure la ea acasă, ea a deschis un sertar; înăuntru se găsea o armă.

— Charles mi-o lasă când sunt singură, mi-a spus Johanna. Am fost violată odată, înainte de a mă mărita. Charles se asigură întotdeauna că o am când trebuie să plece. De curând, când m-am întâlnit cu Johanna şi am întrebat-o dacă nu ar vrea să contribuie şi ea la această carte, am obținut mai multe detalii cu privire la cazul ei.

Se poate spune că viața mea sexuală interioară încă se mai învârte în jurul violului de care ți-am povestit. Cred că nu trece nici măcar o zi fără să mi-l amintesc. Mă aflam într-o căsuță mititică, în care locuiam înainte de a-l întâlni pe Charles. A venit un bărbat. Nu era mexican; nu ştiu ce era. A pretins că voia să-mi vândă ceva, dar ştiam că e ceva

putred la mijloc. M-a întrebat dacă eram singură, dar într-un fel care nu mi-a stârnit suspiciuni. Totuşi, o parte din mine se temea. Pentru că aproape că am ştiut ce urma să facă. A scos un cuțit cu aceeaşi relaxare cu care mi-a vorbit. L-a aşezat pe masă, lângă mâna lui. Apoi mi-a spus ce intenții are. Mi-a zis că nu era un pervers şi că, dacă îl ascultam, nu avea să-mi facă rău. M-a asigurat chiar că-mi va plăcea. Cât timp mi-a vorbit, am observat că începe să aibă o erecție. Nu puteam să-l privesc în ochi. Mă uitam în jos. Probabil că el credea că eu mă uitam în pământ, dar eu nu-mi puteam lua ochii de la umflătura imensă din pantalonii săi. Îmi amintesc cum mă gândeam ce umflătură crudă şi puternică are.

Mi-a cerut să mă dezbrac. M-am supus cu un ochi la nasturi şi cu celălalt la cuțitul care se găsea atât de aproape de mâna sa. Apoi, când am rămas în pielea goală, mi-a spus să-i desfac fermoarul de la pantaloni. Am făcut-o.

— Scoate-o afară, a spus el, şi sărut-o.

Nu m-am împotrivit. Nu ştiam ce făceam. Totul părea atât de natural, de parcă m-aş fi grăbit de bunăvoie să-l ajut. Am făcut tot ce mi-a spus. Apoi mi-a cerut să mă întind pe spate, pe masa de lucru, cu picioarele pe podea. A luat cuțitul şi s-a aşezat între picioarele mele.

— Depărtează-le mai mult, mi-a zis el şi, când am făcut-o, s-a apropiat şi mai mult de mine şi, deodată, ridicând cuțitul deasupra capului, i-a înfipt vârful în masă, exact între coapsele mele. Apoi a îngenuncheat în fața mea, cu brațele de ambele părți ale trupului meu, cu o mână încă pe cuțitul înfipt în masă şi a început să mă lingă. Am încercat să mă gândesc la cât de îngrozită eram, cât de mult îl uram. Dar simțeam că mă excit din ce în ce mai tare. Am închis ochii şi am început să mă mişc dintr-o parte în alta, ca şi cum aş fi vrut să mă îndepărtez de limba lui, dar şi pentru ca limba sa să-mi atingă diferite părți. La un moment dat

am deschis ochii. Nu am văzut decât claia lui de păr negru şi mâna care ţinea cuţitul aproape lipit de mine. Apoi am închis din nou ochii şi, deodată, nu am putut să mă mai abţin şi i-am tras capul mai aproape de mine, pentru ca limba lui să intre cât mai adânc. Am avut orgasm după orgasm.

După aceea i-am văzut faţa. Zâmbea. Se urcase pe mine.

— Bag-o înăuntru, mi-a zis el, iar eu eram deja nerăbdătoare să fac ce-mi cere. În timp ce cu o mână îmi ţineam labiile desfăcute, cu cealaltă i-am ghidat penisul erect direct în mine. Îmi amintesc că n-avea o pulă foarte groasă, dar foarte lungă şi subţire. Voiam să o simt complet în mine. După câteva mişcări, am simţit că ejaculează şi am juisat şi eu. Uitasem cât de mult îl uram. Mă gândeam doar la scula lui lungă şi subţire, băgată adânc în mine şi am avut orgasm din nou. Apoi bărbatul a plecat. Aşa cum promisese.

Înainte de a ne căsători i-am povestit soţului meu ce se întâmplase, dar nu i-am mărturisit niciodată ce simţisem. La momentul violului, aveam o relaţie cu un mexican şi a mai existat încă un bărbat înainte de a-l cunoaşte pe Charles. Nici unul nu m-a excitat aşa de tare ca acel bărbat care m-a violat. Şi nici Charles. Când sunt în pat cu Charles nu funcţionează deloc să-mi spun că-l iubesc şi că urăsc ce mi-a făcut străinul acela. Distruge orice sentiment erotic pe care îl am. Alteori, Charles mă excită suficient şi nu trebuie să mă gândesc la necunoscutul respectiv.

Dar, uneori, când nu am chef de sex şi ştiu că Charles are... sau când se întâmplă acel lucru ciudat şi te cuprinde o stare cu adevărat erotică pentru ca mai apoi aceasta să dispară ca din senin... atunci mă gândesc în mod deliberat la cel care m-a violat. Închid ochii şi-mi imaginez că mă aflu din nou pe masă, cu picioarele atârnându-mi de la genunchi în jos peste margine şi că el se urcă pe mine. Îmi amintesc

cât de mult l-am urât şi, nu ştiu, teama, frenezia experienţei şi felul în care am reacţionat. De fiecare dată când îmi imaginez asta, tot aşa reacţionez. De fiecare dată. [Interviu înregistrat]

Anne

Anne este văduvă şi mai în vârstă decât majoritatea femeilor care au contribuit la această carte şi, prin urmare, limbajul ei este mai puţin libertin decât al celorlalte. Dar aceasta nu înseamnă că viaţa ei a fost mai puţin aventuroasă.

Anne este o veche prietenă a soţului meu care l-a cunoscut foarte bine şi pe soţul ei, John, înainte de moartea subită, accidentală, a acestuia. Ea lucrează în lumea filmului şi-şi petrece mult timp în preajma oamenilor din cinematografie. A mai fost măritată o dată şi a fost implicată într-un proces de divorţ de la Hollywood, care a apărut în toate ziarele de la începutul anilor ’50.

— Dar după ce l-am cunoscut pe John, el a rămas singurul bărbat din viaţa mea pentru totdeauna, mi-a mărturisit ea. Vorbe romantice dacă ar fi fost rostite de o adolescentă. Dar venind de la o femeie cu experienţa şi sinceritatea lui Anne, erau cu adevărat impresionante. În orice caz, e o femeie atât de vie, caldă, atrăgătoare, încât îmi e greu să înţeleg de ce nu s-a măritat din nou. Nu am nici o îndoială că a fost cerută în căsătorie şi nu înţeleg cum o femeie atât de activă pe plan sexual poate trăi singură.

M-am gândit întotdeauna la Anne ca fiind cea mai inteligentă, mai bună, mai deschisă femeie pe care o cunosc... indiferent de generaţie. Este amuzantă şi niciodată nu te bate la cap cu necazurile ei, deşi are tot felul de probleme. Relatările ei vii cu privire la propriile sale explorări sexuale de acum douăzeci sau treizeci de ani sunt

comparabile cu oricare din cele pe care le-am văzut în ultima decadă de schimbări globale. Dacă eu socoteam că eram singură (adică nu ca celelalte fete) în explorările mele din anii 1960, cât de „diferită” trebuie să se fi simțit Anne în anii ’30.

E grozav să fii prima fată din cartier care fumează marijuana, care are un iubit etc., dar, în ciuda plăcerilor provocate de asemenea aventuri, aceste lucruri pot stârni, foarte devreme, o nevoie aparent contradictorie de autocontrol. Alpiniştii trebuie să fie mai atenți decât cei care merg pe teren plan. Cel puțin, aşa îmi explic de ce am ajuns atât de târziu să apreciez sexul. Anne, sunt sigură, are propria ei părere.

Când mă gândesc acum la asta, îmi e greu să descriu ce se întâmplă în mintea mea în timpul unei partide de sex. Nu cred că pot... sunt în întuneric, dar nu în cel nocturn; este bezna spațiului infinit. Acest lucru este probabil incorect din punct de vedere ştiințific, pentru că presupun că astronauții, cosmonauții, orice ar fi ei, găsesc lumină. Întunericul meu este unul mitologic... acel „întuneric al spațiului cosmic”..., dar nu înseamnă moartea. Înseamnă a fi undeva departe, departe, în spațiul infinit. Sunt cumva în trupul meu, dar şi în afara sa. În fiecare secundă risc să cad prin întunericul infinit, inimaginabil, precum Lucifer... asta e cea de-a doua trimitere la „*Paradisul pierdut*”[13]; mă întreb ce înseamnă oare. Experiența mea s-ar putea explica şi ea ca o cădere dintr-o rachetă spațială, într-un întuneric

[13] „*Paradise Lost*” – Poem epic de John Milton. (*N.t.*)

absolut. Este înspăimântător şi incitant. Cred că aşa îi socotesc eu pe bărbaţi. Dacă nu sunt un pic înspăimântători... dacă nu au un aspect malefic, nu-i găsesc atrăgători. Iată... aşa se explică asociaţiile cu Lucifer. Se pare că el era cel mai frumos înger dintre toţi.

Nu ştiu de ce am această fantasma... cu siguranţă nu am ales-o în mod deliberat... pentru că mi-e teamă de înălţime, cum se spune la asta?... Nu mă pot uita afară, pe geamul dintr-un avion şi nici chiar de la fereastra unui birou aflat sus, în Rockefeller Center. Nu mă pot apropia de marginea terasei din apartamentul cuiva... sunt îngrozită că vreau să sar. Şi lucrurile astea au apărut abia când am început să am relaţii sexuale cu adevărat satisfăcătoare. Cred că nu am înţeles niciodată acea minunată pierdere a controlului, acea scufundare în neant, acel abandon complet provocat de orgasm. Înainte, în copilărie, nu-mi era frică de înălţime, nu resimţeam impulsul înspăimântător de a sări. Cred că aşa se explică. Teama de înălţime pe care atât de multe femei o au este un fel de dorinţă de a se scufunda în orgasm. Cred că aceasta este conexiunea... ce părere aveţi? [Interviu înregistrat]

Camera numărul şapte: Incitarea lucrului interzis sau: „Nu, nu trebuie!... Stai, lasă-mă să te ajut!”

La intensitate maximă, sentimentul de vinovăţie conţine un element de descoperire, posibilitatea de a fi surprins... de cineva. S-ar putea spune, prin urmare, că fantasmele în cazul cărora vinovăţia este emoţia motivantă ţin de Camera publicului (chiar cred că şi eu am una), unde fluxul dorinţei este stârnit de prezenţa concretă sau iminentă a altor persoane. Dar vinovăţia este o emoţie prea copleşitoare şi

prea puternică pentru a rămâne doar o anexă a unei alte idei. Poate induce, singură, o asemenea vitalitate fantasmei sexuale, încât îi acord o cameră a sa.

Adesea, propriile mele fantasme sunt stimulate de riscul de a face ceva interzis. Prin natura mea, ca multe alte femei, mă încadrez în „genul credincios" şi, pentru acest tip de femei, alţi bărbaţi în afară de soţii noştri sau iubiţii actuali devin subiect tabu. (Acesta este un limbaj simplist pentru a mă defini atât pe mine, cât şi ideea de fidelitate, dar eu aleg să fiu mai degrabă clară decât complet analitică.) Pentru noi, fantasmele care ne implică alături de un bărbat atrăgător din punct de vedere sexual, într-o situaţie compromiţătoare, ne furnizează acel impuls sexual fără vinovăţie reală; de fapt, vinovăţia, obstacolul din realitate, a fost transformată de fantasma nevinovată într-o stare de excitare. Câştigăm în ambele moduri.

Unii oameni jefuiesc bănci pentru a trăi fiorul de a scăpa nepedepsiţi. Sau, ca să reformulăm, pentru senzaţia excitantă de a fi, eventual, prinşi. În orice thriller încărcat de suspans, ceasul ticăie sumbru... e numai o chestiune de timp. Ideea de timp care se scurge nemilos sporeşte excitarea în actul vinovat. Mai ales atunci când e vorba de sex. Fie aventură ilicită în realitate (singura care le poate satisface pe unele femei), fie sex interzis în fantasmă, în cazul ambelor e numai o chestiune de minute până când timpul se va scurge, până când fluierul se va auzi, paşii se vor apropia, uşa dormitorului se va deschide şi vinovaţii vor fi prinşi. În cazul fantasmei, timpul este de partea vinovăţiei (sexului) şi sporeşte excitarea, ameninţând să se scurgă dintr-o clipă într-alta. E suficient să vă gândiţi la emoţia intensă a unei poveşti de dragoste pe un vas, a unei iubiri de o vară, a unei partide de sex într-un alt oraş. Pentru a

aprecia cu adevărat emoția vinovăției, adăugați iubirea „furată” din „*Cântec de septembrie*”[14].

Emma

Mă ascund de ceilalți. Ne jucăm de-a v-ați ascunselea, iar eu trebuie să mă pitesc. Sus la etaj, am găsit o cameră goală, doar cu un pat în ea. Repede, în întuneric, mă furişez sub pat şi aştept ca ceilalți să mă găsească; vocile lor sunt acum foarte îndepărtate. Nu aud decât paşii unei persoane, care se apropie din ce în ce mai mult. Vine direct spre mine, ca şi cum ar şti unde mă aflu, ca şi cum i-aş fi lăsat o urmă, un miros. Ca şi cum am fi plănuit împreună ca eu să mă ascund aici. Îmi țin răsuflarea, inima îmi bate să-mi spargă pieptul pentru că ştiu cine e: singura persoană din grup care vreau să mă găsească înaintea celorlalți. Trebuie să fie el. Vreau să fie el.

Vine direct spre această cameră, tăcut şi grăbit pentru ca ceilalți să nu-l audă şi se bagă sub pat lângă mine, în întuneric. Stăm întinşi acolo, ținându-ne răsuflarea şi începem să ne atingem cu mâinile. Mâini care nu m-au mai atins niciodată mă pipăie peste tot. Mâini care aparțin unui trup căruia îi dau şi un chip. O față care mi s-a părut mereu excitantă, dar care nu a fost niciodată a mea, ca s-o sărut. Nici nu îndrăznesc să respir în timp ce ascult vocile celorlalți, apropiindu-se şi îndepărtându-se. În explorarea lor se duc tot mai departe. Ne mişcăm amândoi încet. Pielea îmi arde şi mă excit teribil. Îl ajut să-mi ridice pulovărul şi îi împing gura spre sânul meu. Îl ajut să-mi desfacă fermoarul de la pantaloni şi apoi, cu cea mai incredibilă îndrăzneală,

---

[14] „*September Song*” – cântec american celebru interpretat de-a lungul timpului de o serie de artişti apreciaţi: Frank Sinatra, Ezio Pinza, James Brown etc. (*N.t.*)

îmi ridic fesele în sus şi îi împing capul în jos. Mă sărută cu lăcomie. Mâinile mele, din ce în ce mai curajoase în întuneric, îl mângâie peste tot, îi descoperă penisul erect şi tare ca piatra. Tot timpul pare că ne mişcăm cu încetinitorul pe podeaua goală, ţinându-ne respiraţia. Mişcările trupurilor noastre sunt acompaniate de sunetul vocilor de la etajul de dedesubt. Îşi strigă unul altuia:

— I-aţi găsit?

Apoi mă strigă pe mine:

— Emma! Unde eşti, Emma?

Cu fiecare pas se apropie de noi. Cu cât se aud mai tare vocile care se apropie, cu atât trupurile noastre devin mai grăbite. Râd şi se strigă unul pe altul, sugerând locuri unde m-aş fi putut ascunde; îşi dau seama acum că suntem singurii care lipsim. Apoi vocile se estompează şi mă rog: „Doamne, nu-i lăsa să ne descopere!” După care aud vocea iubitului meu, Larry, şi în ea există o notă de suspiciune, iar teama şi neliniştea pe care le simt mă înfierbântă şi mai mult, mă determină să fac lucrurile cele mai incredibile cu acest bărbat pe care de-abia îl cunosc. Aş accepta să-mi facă orice, chiar şi să-mi provoace durere şi să-mi rostească la ureche cuvinte pe care nu mi le-a spus nici un bărbat.

— Vreau mai mult! îi şoptesc. Mai mult! îi cer şi sunt complet udă înainte ca el să mă penetreze. Suntem precum doi complotişti în întuneric, respirând zgomotos, astfel încât pare incredibil că nu ne pot auzi.

Acum, când ceilalţi ştiu că suntem împreună, se precipită să ne găsească:

— Ce puneţi la cale voi doi? Unde sunteţi? ne strigă ei, râzând şi tachinându-ne.

Graba lor devine a noastră, cum stăm ascunşi, amândoi uzi leoarcă de sudoare, pe jumătate dezbrăcaţi..., cum o să explicăm asta celorlalţi? Dar acum e prea târziu să ne gândim la aşa ceva. Se aud paşi pe scară; cineva a

descoperit uşiţa care duce la pod. Se apropie o singură persoană. Mai avem nevoie de un pic de timp, doar de câteva secunde. Auzim cum cel care ne caută se împiedică prin întuneric şi, în timp ce penisul bărbatului mă penetrează tot mai adânc, îmi sfâşii buza inferioară cu dinţii, iar ritmul futaiului nostru o ia înaintea paşilor de afară, din întuneric, din ce în ce mai apropiaţi. Noi doi ne apropiem de ceva ce nu mai putem evita. Acum, când ştiu că nu mai depinde de voinţa mea, ştiu şi că persoana care se apropie e Larry. Le strigă celor de jos că i se pare că ne-a găsit. În timp ce vocile şi paşii se apropie, şi noi ne apropiem de punctul culminant, până ce eu ajung la orgasm. [Redactat la solicitarea autoarei]

Donna

Am treizeci de ani şi sunt măritată de doisprezece ani.

Cred că fantasma mea preferată e aceea în care excit pe cineva până în punctul în care respectivul nu se poate împiedica să nu se masturbeze. Nu sunt genul de persoană care poate excita un străin în mod deliberat şi fără jenă. Sunt foarte timidă şi oarecum chiar înapoiată pe plan sexual. Însă există şi accidente şi chiar am excitat oameni în trecut şi îmi place ideea. Cândva îmi voi face curaj să excit şi pe altcineva în afară de soţul meu.

În timpul partidelor de sex cu soţul meu, îmi imaginez uneori că facem sex în timp ce alţi bărbaţi şi alte femei ne pot vedea şi sunt atât de excitaţi de spectacol, încât încep să se masturbeze. Mă gândesc şi la alţi bărbaţi care mi-au făcut avansuri şi mi-i imaginez masturbându-se sau devenind atât de excitaţi în timp ce mă privesc, încât îşi pierd controlul şi chiar îşi freacă penisurile în văzul tuturor.

M-am dezvoltat pe plan sexual foarte încet şi am început să mă masturbez pe la sfârşitul adolescenţei, şi atunci o

făceam în mare secret de teamă să nu fi prinsă fantasmând. Deoarece ieşeam în oraş cu băieţi şi adesea veneam acasă excitată, în timp ce mă masturbam aveam fantasme despre ce s-ar fi putut întâmpla. După căsătorie, teama de a nu fi prinsă a revenit. Însă, odată ce am căpătat mai multă experienţă şi soţul meu a devenit un amant mai bun, în fantasmele mele îmi închipuiam cum penisul i se scoală într-o situaţie foarte jenantă, compromiţătoare... şi apoi cum ejaculează.

Nu ştiu cum ar reacţiona soţul meu dacă i-aş relata aceste fantasme. Este un om foarte liberal, dar dacă ar fi pus la încercare, poate că nu ar reacţiona pozitiv.

El mi-a povestit fantasmele lui şi, deşi unele mă excită, altele mă dezgustă. [Scrisoare]

Camera numărul opt: Camera transformării sau: „Viaţa poate fi minunată.”

Femeile răspund atât de direct la promisiunea unei frumuseţi mai mari, încât chiar şi fabricile au descoperit că oglinzi mai bune la toaleta femeilor înseamnă o mai mare productivitate a angajatelor. Cu siguranţă că o Casă a fantasmelor – unde cel mai frumos act din toate se bazează pe promisiunea unei frumuseţi mai mari – are nevoie de o cameră unde totul poate fi transformat: femeia simplă în cea frumoasă, femeia frumoasă în cea mai frumoasă, o viaţă ştearsă într-una strălucitoare..., într-o asemenea cameră chiar şi sexul ar putea fi făcut să pară mai frumos pentru cei care se tem de propria lor urâţenie.

Ni se spune că unele dintre cele mai frumoase femei din lume au dubii în intimitatea lor cu privire la atractivitatea lor şi la strălucirea esenţială a vieţii lor; vânzările de reviste

se bazează pe asta. Prin urmare, indiferent de cât de frumoasă este în realitate, sau de fantasma sa sexuală preferată, fiecare femeie care intră în Casa fantasmelor doreşte un moment petrecut în Camera transformării, în care să i se sporească încrederea de sine înainte de a merge mai departe. Iluzia frumuseții, chiar şi iluziile din fantasmă sporesc plăcerea sexuală, accentuând încrederea femeilor în propriile farmece. Unele femei, precum Betty şi Monica (a se vedea mai jos), nu-şi doresc mai mult de atât. Nu doresc nimic altceva în afară de Camera transformării. Fără completa transformare a sinelui lor şi a viziunii lor înguste, aproape sordide, cu privire la sex, nu ar putea exista deloc sex, imaginat sau real. Fantasma le eliberează din ghearele disprețului de sine şi nevrozei, permițându-le să trăiască.

Monica

Monica are optsprezece ani, e mică de înălțime, neîngrijită şi are în jur de şapte kilograme peste greutatea normală. A trăit dintotdeauna în umbra surorii ei mai mari, care era frumoasa familiei, spune ea.

— Sora mea primea întotdeauna hainele drăguțe dar, după o vreme, nu mi-a mai păsat de asta.

Monica şi-a idealizat tatăl şi când visa cu ochii deschişi se vedea rareori alături de un star de film; bărbatul din fantasmă era cel mai adesea tatăl ei.

— Nu mă gândeam la el ca şi cum ar fi fost iubitul meu, spune ea. Eram tată şi fiică. Dar mă aşezam în pat sau stăteam ore în şir la şcoală şi îmi imaginam că el şi cu mine ne pregăteam să plecăm pentru a lua cina într-un loc fabulos sau să dansăm. Uneori îmi închipuiam că ne pregăteam să facem ceva incitant cum ar fi să ne ducem într-un loc secret unde puteai juca ilegal la ruletă.

Practic, o adolescentă romantică tipică, un pic neîngrijită, al cărei tată juca rolul principal masculin, idealizat în imaginația ei tânără, şi cu o soră drăguță pe care o invidia.

Părinții Monicăi aparțineau unei secte religioase care credea cu fermitate că sexul era o tentație căreia trebuia să i te opui şi nu se făcea aproape nici o aluzie la acest subiect în casă.

— Dar într-un fel aceasta mă făcea să-i admir şi mai mult pe mama şi pe tata, spune ea. Ştiam că erau foarte diferiți de alți oameni, mai puri şi mai curați; chiar şi atunci când ideile religioase ale părinților mei m-au lăsat complet nepregătită pentru începutul menstruației mele, nu i-am învinovățit complet pe ei. Poate că am dat vina puțin pe mama pentru că nu m-a avertizat, dar nu pe tata. Era un lucru scârbos, murdar. De ce ar fi trebuit ca el să-mi vorbească de aşa ceva?

De fapt, l-am admirat şi mai mult pe tata după aceea. Adică pentru tăcerea păstrată în privința acestui subiect. Ştiam chiar şi atunci că bărbații erau mai interesați de sex decât femeile. Dar iată-l pe tatăl meu, această figură strălucitoare, minunată care – în visele mele cu ochii deschişi părea mai real pentru mine decât în realitate – era preocupat numai de lucrurile frumoase ale vieții, de exemplu, să mă ducă la teatru. De ce să-mi vorbească despre lucruri urâte cum ar fi menstruația mea? Vedeți cum îl puneam pe un piedestal?

Apoi, într-o zi, am intrat în dormitorul părinților mei. Erau plecați, iar eu pur şi simplu nu am putut să rezist tentației de a deschide dulapul tatălui meu ca să văd ce e înăuntru. Nu ştiu la ce mă aşteptam. Presupun că la vreun simbol glorios al acelei lumi vagi, secrete în care trăiau bărbații. Ceea ce am găsit acolo, sub cămăşi, a fost un pachet cu chestiile alea scârboase din cauciuc – şi astăzi

detest să le pronunț numele – şi un exemplar din cartea lui Henry Miller, „*Tropicul cancerului*”. Nu auzisem niciodată de Henry Miller. Am deschis repede cartea şi am început să o citesc. Sau poate auzisem de Henry Miller. Poate din cauză că această carte era ascunsă sub cămăşile tatei. Dar ştiam că făceam ceva rău.

Experiența, mi-a mărturisit Monica, nu a dezgustat-o sau înfuriat-o şi nici n-a excitat-o pe cât a speriat-o, mai degrabă. Cartea nega toate ideile pure şi nobile pe care şi le formase despre tatăl ei, iar descrierea actelor sexuale din carte a făcut-o să-şi dea imediat seama că asemenea lucruri se petreceau şi între mama şi tatăl ei.

— Mi se părea că nu mai aveam pentru ce să trăiesc, a spus Monica. Tatăl meu nu se gândea în secret să trăiască împreună cu mine într-o lume în care ne duceam la operă sau conduceam amândoi o fermă în Vest; el se gândea la toate lucrurile din cartea aceea. Nu-mi mai rămăsese nimic altceva în afară de această lume înspăimântătoare plină de orori pe care o descria Henry Miller. Eram doar un copil prost şi am încercat să mă sinucid în noaptea aceea. Am înghițit o cutie întreagă de aspirină şi toate celelalte medicamente pe care le-am găsit în casă. Din fericire, sau din nefericire, nu exista nimic letal în casă. Doar mi s-a făcut rău şi am vomitat toată noaptea. Dar chiar şi în ziua de azi mă mai gândesc la sinucidere.

Am început să am astfel de idei prima dată când am făcut sex. Nu mă mai gândisem niciodată la asta şi, deodată, mi-a venit acest gând. Am cunoscut un băiat drăguț la un bal şi am rămas foarte surprinsă când m-a

băgat în seamă. Băieții ca el n-aveau de obicei ochi pentru mine. Dar ne-am urcat în maşina lui şi imediat am realizat ce voia de fapt de la mine. De regulă, evitam să ajung în astfel de situații, dar apoi m-am gândit brusc: „Ei, bine, mai devreme sau mai târziu trebuie să vezi cum e. Toată lumea ştie, în afară de tine. De ce nu cu el? Mă simțeam atrasă de el şi poate speram, în van, că, dacă aş fi acceptat, l-aş fi revăzut.

Şi, ca să fiu sinceră, a fost foarte excitant. Ne-am culcat pe bancheta din spate a maşinii lui, unde era comod şi întuneric. Singuri, doar noi doi. Probabil că era prima dată când stăteam singură atât de mult cu un băiat într-o maşină, iar acesta nu se afla la volan. Întotdeauna am considerat că locurile goale sunt sexy. În special încăperile goale. Cred că acesta a fost şi motivul pentru care am intrat în dormitorul gol al părinților mei atunci. O cameră goală are întotdeauna ceva special. Nu ştii niciodată ce se găseşte înăuntru.

În fine, băiatul s-a dovedit a fi un amant expert. Sau poate citise multe cărți şi ştia toate trucurile. Nu prea reuşeam să mă concentrez asupra lucrurilor pe care mi le făcea, pentru că nu mă puteam gândi decât la clipa când se va urca deasupra mea şi îmi va depărta picioarele ca să o înfigă în mine. Ştiam că o să mă doară. Dar ideea că avea să introducă chestia aceea în mine mă excita suficient. Voiam să strig la el să lase baltă tehnicile sexuale şi să se grăbească. Îmi amintesc că l-am ajutat să-mi dea jos chiloții şi, când aceştia mi-au rămas prinşi de gleznă – imaginați-vă că stăteam într-o poziție destul de ciudată! – practic i-am rupt singură, atât de grăbită eram.

După toate astea, a intrat în mine fără pic de durere. Îmi amintesc că m-am uitat în jos doar o secundă, fiind surprinsă că organul lui nu-i creştea dintre picioare ca la mine, ci din față. Dar apoi când m-a penetrat, nu am simțit

aproape nimic. Nici o durere. Nimic. M-am simțit doar moartă pe dinăuntru, iar toată excitarea dispăruse. Zăceam pur şi simplu în timp ce el se agita ridicol. Şi atunci, din senin mi-a venit în minte gândul ăsta. Deodată nu mai eram eu. Trupul căruia i-o trăgea nu era trupul meu gras şi ciudat, ci al surorii mele. Aşa că totul a devenit o imagine în mintea mea. Îl vedeam pe el aşa cum era, foarte arătos. Dar trupul în care o băga nu era al meu. Era al frumoasei mele surori. O parte din mine se bucura că era al ei. O uram şi m-am înfuriat şi am fost fericită să mi-o imaginez în poziția asta umilitoare, cu un străin care i-o trăgea pe bancheta din spate a unei maşini. Dar cealaltă jumătate a mea voia să fie ca ea, voia să-l simtă pe bărbatul din ea. Dacă era sora mea, era în regulă. Şi o dată cu această imagine din mintea mea, toată excitarea mi-a revenit. Îl simțeam pe băiat, simțeam cum mă mişcăm în ritm cu el, dar tot timpul nu eram eu, totul li se întâmpla acestor persoane frumoase din mintea mea.

De atunci, fata e alta. Dacă sunt eu, mă simt mereu rece şi lipsită de viață şi puțin dezgustată atât de mine, cât şi de băiat. Dar de îndată ce plăsmuiesc această imagine în mine, simt o excitare sălbatică. [Interviu]

Betty

În timpul ultimei faze a actului sexual încep să am fantasme. Pretind că m-am transformat într-o femeie foarte frumoasă şi elegantă (în viața reală sunt conştientă că sunt destul de banală) şi că soțul meu şi cu mine suntem în pat într-un loc foarte luxos, de obicei într-un hotel, departe de casa unde locuim. Văd sticla de vin într-un suport de argint, aşteptându-ne să terminăm. Mă gândesc la oamenii care trec pe hol chiar pe lângă camera noastră şi habar nu au ce facem noi la câțiva metri distanță de ei. Ce ne-ar mai invidia

dacă ar şti! În primul rând îmi place ideea că nu suntem la noi acasă, ci într-o cameră de hotel, pentru că hotelurile sunt doar adăposturi temporare şi orice se poate întâmpla. Când eram mică, îmi imaginam întotdeauna că numai cele mai frumoase femei stăteau în minunatele hoteluri imense pe care le vedeam în filme. În oraşul în care am crescut nu exista nici un hotel mare, aşa că le vedeam doar în filme şi, desigur, odată ce erau filme, toate femeile erau minunate.

Înainte de etapa mai sus menţionată sunt eu însămi, dar când încep să simt că devin o altă femeie, de obicei îl încalec pe soţul meu şi mă ocup serios de scula lui magnifică. Aceasta face, de asemenea, parte din ceea ce eu consider „etapa finală" şi, în timp ce mă aflu acolo deasupra lui, mişcându-mă în sus şi în jos, închid ochii şi parcă o văd pe cealaltă femeie frumoasă care sunt eu din alt loc, din afara mea. O văd atât de clar, încât vreau să strig ca să o încurajez... îi place atât de mult.

— Haide, haide, abandonează-te.

Vreau să-i spun:

— Bucură-te de asta, o meriţi.

Ciudat e că cealaltă femeie nu sunt eu. De fapt, nu e întotdeauna aceeaşi femeie. [Scrisoare]

Phyllis

Salut. Am douăzeci şi şase de ani, provin din clasa mijlocie şi am făcut trei ani şi jumătate de colegiu înainte de a mă lăsa de şcoală şi de a rătăci prin lume. Sunt măritată cu acte de aproape patru ani. În prezent lucrez pe post de chelneriţă. Susţin dreptul la decizie atât pentru femei, cât şi pentru bărbaţi în toate domeniile, inclusiv cel sexual.

În general, aş spune că fantasmele mele sunt destul de libere, dar acţiunile mele, deşi poate mai extreme decât ale

multor oameni, sunt totuşi conservatoare dacă le comparăm cu posibilităţile sexualităţii umane.

Aş împărţi fantasmele mele în cele pe care le-am avut înainte de a lua LSD[15] şi cele ulterioare. Primele includeau sexul cu oricine, de la tipii pe care-i cunoşteam (scene destul de romantice) până la bărbaţii în vârstă dezgustători sau „libidinoşi". În altă fantasmă o făceam cu o fată: ne pupam, ne frecam ţâţele, ne urcam una peste cealaltă. Sau visam despre cum o făceam cu o fată de trei ani, un preot sau o imagine erotică în care urcam scările înăuntrul unui elefant (foarte erotică). Altădată îmi închipuiam că sunt violată de doisprezece negri (deşi în realitate nu am nici o prejudecată conştientă împotriva negrilor). Şi, desigur, mai existau şi fantasmele generale perverse despre cum o făceam cu tatăl meu, un unchi sau un verişor.

Uneori îmi imaginez că sunt un fotomodel dintr-o revistă porno... îmi scot ţâţele la înaintare, mă joc cu sfârcurile, fac botic, îmi rotesc lent pelvisul, ţinând ochii întredeschişi. Mă gândeam la asta când eram cu băieţi pe care îi plăceam, dar şi cu tipi care nu mă atrăgeau. De fapt, uneori, dacă mi-o trag cu un individ care mă umple de dezgust, furie sau resentimente, îmi spun: „În regulă, vrei să te fuţi, ticălos scârbos şi împuţit. O să te fut eu atunci. O să te fut atât de tare că o să mori din cauza asta." Alteori, îmi imaginez că bărbatul împreună cu care sunt e cu alt bărbat sau sunt multe alte persoane care se uită la noi, sau tipul cu care sunt se uită cum eu o fac cu o altă fată. O dată mi-am imaginat că stăteam întinsă pe jos şi că alte zece persoane (bărbaţi şi femei) îmi mângâiau diverse părţi ale corpului.

Uneori, dacă îmi place de un tip frumos, dar detest tehnica lui, am o fantasmă „mistică": viziuni legate de

---

[15] LSD – acid lisergic dietilamid; cel mai cunoscut şi mai răspândit drog psihedelic. (*N.t.*)

vitralii, Isus pe cruce, fecioara Maria, cântec de orgă... dar de patru ani nu am mai avut fantasma asta.

E important pentru mine felul în care vorbeşte bărbatul despre ceea ce facem: îmi place să aud cuvântul „futut” şi chiar şi „să-mi bag pula” (să-mi bag „pizda” ar fi absurd, nu? „Actul sexual” mi se pare prea ştiinţific şi detaşat, iar „a face dragoste” e prea liberal şi a devenit oarecum un clişeu ofensator, deşi dacă iubesc cu adevărat pe cineva, „a face dragoste” nu e ofensator atâta timp cât amândoi înţeleg că chestia asta implică şi futut..., atunci chiar te simţi ca şi cum ai face dragoste). Dar îmi place să mă excit gândindu-mă sau spunându-mi lucruri precum futut, pizdă, pulă, sculă, ţâţe, a suge, a ţi-o trage... mă simt bine şi perversă atâta timp cât e natural şi nu sună ca şi cum ne-am da prea mult silinţa, folosind cuvintele astea.

Când mă afund adânc într-o fantasmă, în futut, îmi place să i-o sug bărbatului – deşi mâna şi gura mea obosesc uneori şi detest senzaţia aia de sufocare – şi când sunt cu adevărat excitată, îmi place ca el să-şi dea drumul în gura mea, în păr, pe ţâţe, pe fund etc. Când se întâmplă aşa, îmi imaginez că îmi face acelaşi lucru: îmi linge sfârcurile, îşi trece limba în jos de-a lungul stomacului meu până la păsărică, îmi linge clitorisul şi apoi o ia înapoi. Înţelegeţi? În fantasmele mele pot schimba complet totul şi e minunat.

Cât despre fantasmele mele lesbiene, fetele care mă excită cel mai mult nu sunt de obicei prietene, ci în general necunoscute. Nu sunt neapărat „drăguţe”; de obicei sunt slabe, feminine, dar nu „îngeraşi”; mai degrabă băieţoase; uneori misterioase sau cu aspect de ţigănci. Uneori şi femeile cu înfăţişare de „paraşută” mă excită. (Mă fascinează să mă uit la tipurile idioate de femei super-feminine sau la tipele sexy şi elegante..., dar nu le pot include în fantasmele mele. Femeile casnice sau reci şi perfect îngrijite nu prea mă excită.) Mi-am imaginat întotdeauna că o fac cu genul ăsta

de femei. În liceu, obişnuiam să mă plimb prin cameră singură, cu un pulovăr foarte mulat pe mine, după ce umplusem sutienul maică-mii cu şervețele de hârtie (deşi eram foarte modestă în public). Am avut trei experienţe sexuale cu femei. De obicei trebuie să-mi imaginez că sunt bărbaţi sau să-mi amintesc de o întâmplare când am pipăit o tipă sonată într-o maşină (eram înnebunită după ţâţele ei.); mă gândesc la ele când sunt cu o fată... la ţâţele alea. Ultima dată am fost cu o lesbiană adevărată, de care îmi era puţin milă. Am încercat să-mi imaginez că eu eram bărbatul, dar nu a funcţionat.

Să trecem la fantasmele şi la partidele mele de sex după ce am început să iau LSD. Ar trebui să menţionez că am fost virgină până la douăzeci şi unu de ani. Eram convinsă că „pipăitul" sau sexul o să mă transforme într-o târfă. Voiam foarte mult să fiu respectată. Mi se părea că toţi băieţii aveau un standard dublu: voiau ca eu să cedez, dar, dacă aş fi făcut-o, m-ar fi socotit o târfă. În cele din urmă, la şaptesprezece ani, un tip m-a obligat să-l pipăi – mi-a rupt bluza şi s-a jucat cu ţâţele mele – şi am făcut-o – i-am frecat pula, dar am fost complet dezgustată şi plină de ură. Apoi, la douăzeci şi unu de ani, m-am întâlnit cu tipul ăsta pe care-l iubeam (nu soţul meu), am luat împreună LSD şi ne-am tras-o. A fost o experienţă complet diferită de tot ceea ce trăisem înainte: nu m-am simţit deloc „murdară". Nu mă gândeam de fapt la organele sexuale; m-am pierdut în ceva plin de pace, foarte tangibil, tridimensional, colorat, pe care nu pot să-l descriu. Pentru prima dată, am avut sentimentul puternic că el era un om pe care îl iubeam – era ca un fel de fantasmă pentru că totul se întâmpla în mintea mea. Gândurile ce-mi treceau prin cap, şi nu senzaţiile fizice au făcut totul să pară atât de frumos şi m-am simţit bine şi deloc paranoică. Pentru prima dată voiam să fac dragoste cu tot ce există în univers (ceva care nu mă caracteriza deloc).

După această primă călătorie, de fiecare dată când mi-o trăgeam, îmi aminteam imaginile din timpul acelei prime experienţe, gândurile de iubire şi aşa am început să am orgasm. Apoi am avut o experienţă proastă cu LSD şi, pentru următoarele şase luni, nu prea am reuşit să mai juisez.

După aceea, am încercat să am din nou vechile mele gânduri perverse: mă gândeam la tipul care mi-a înfipt o dată un furtun în pizdă şi o sticlă cu vin (pe care l-a turnat în mine). Nu pentru că mi-ar fi plăcut lucrurile astea, dar dacă mă gândeam la ele, mă simţeam apoi eliberată, adică mă puteam abandona, puteam încerca lucruri noi, puteam iubi practic un necunoscut ca pe o fiinţă umană, ca pe un bărbat de care nu-mi plăcea cu adevărat. Nu mă gândeam la el, dar faptul că făceam lucrurile astea ciudate îmi dădea o stare de bine şi de relaxare. Eram împăcată cu mine şi cu ceilalţi. O dată am avut o fantasmă în care făceam autostopul, eram luată cu maşina de un bătrân pervers şi violată; m-am gândit că dacă făceam dragoste cu el şi îl iubeam, nu avea cum să mai fie un viol; era o idee excitantă şi m-am gândit din nou la ea când eram cu alţi bărbaţi; mă făcea să-mi placă şi mai mult cum mi-o trăgeau.

Cred că această carte a ta e o idee bună, pentru că fantasmele şi experienţele sexuale reale ale femeilor sunt rareori discutate deschis. Acestea apar de obicei numai în opere de ficţiune scrise de bărbaţi. Mulţumesc. [Scrisoare]

Camera numărul nouă: Camera maicii Terra

Literele din cuvintele de deasupra uşii acestei camere ar trebui să fie împletite din spice de grâu sau brodate manual pe o pânză bleu, într-atât sunt de primitoare şi generoase. Imaginile riturilor fertilităţii, chiar şi fantasma unei societăţi

matriarhale în care bărbații primesc hrană pentru a satisface apetiturile sexuale ale femeilor (precum în fantasma Marinei de mai jos) sunt suficient de apropiate de mitologie şi de „natură” pentru a fi la fel de acceptabile ca, de exemplu, poveştile fraților Grimm – care, în ciuda fricii psihanalitice generate de conținutul lor, reuşesc totuşi să-i adoarmă pe copii.

Multe femei trăiesc de fapt fantasma maicii Terra zi de zi, fără a trezi neliniştea nimănui. Dintre toate fantasmele erotice ale femeilor, cel care depind de ideea femeii ca simbol al fertilității sunt probabil cele mai puțin amenințătoare atât pentru bărbați, cât şi pentru femei. Alte femei – diferite de cele care fantasmează – chiar răsuflă uşurate fără a simți gelozie față de o asemenea Ceres[16] atât de generoasă, încât poate fi socotită practic asexuată. Aşa se explică, presupun, numărul mare de femei care se roagă ca fiicele lor (dacă ar nimeri într-o astfel de casă) să se ducă direct în această cameră.

Dar în ciuda conotațiilor legate de ciclul matern al vieții, imaginea fertilității este la fel de puternică pentru unele femei ca şi imaginea cititorului de Playboy obişnuit care priveşte o fată posedată de un câine-lup.

Vivian

Vivian lucrează part-time ca secretară pentru un prieten de-al meu care conduce de acasă o companie de producție teatrală. Ea lucrează pentru el seara şi are o slujbă full-time în timpul zilei. Strânge bani ca să urmeze şcoala medicală, „dar când voi începe, vreau să am suficienți bani economisiți ca să mă pot concentra doar asupra medicinii”, spune ea, „şi

[16] Ceres – zeiță romană a recoltei şi a grâului (*N.t.*)

să nu trebuiască să mă chinui să fac rost de bani". Părinții ei au murit într-un accident de maşină, iar ea locuieşte împreună cu o mătuşă celibatară. Are douăzeci şi unu de ani, e frumuşică, dar fără să epateze, şi are o personalitate puternică.

Am avut această fantasmă prima dată când am făcut sex. Jimmy a fost primul meu bărbat. A rămas singurul, dar indiferent cu cine mă voi culca ulterior, cred că voi avea întotdeauna gândurile pe care le am acum cu Jimmy. Par să-mi apară automat în minte de fiecare când îmi desfac picioarele.

În fine, în acea primă noapte, nu cred că am dormit prea mult. Fumasem nişte marijuana, aşa că nu-mi amintesc exact de câte ori am făcut-o. Nu m-a durut deloc şi aproape că nu am sângerat. Probabil a doua sau a treia oară în acea noapte m-a aşezat în această poziție; cred că este poziția care mi-a inspirat în primul rând o asemenea idee, şi anume că eram însămânțată. Adică, nu poți avea ideea că eşti însămânțată dacă n-ai pizda ridicată în aer, spre cer, nu-i aşa? Pentru că aşa stăteam eu: întinsă pe spate, cu toată greutatea pe umeri, cu picioarele în sus, pe umerii lui. El se afla deasupra mea – îmi amintesc că m-am uitat la el şi l-am văzut, masiv, cum intra în mine, afundându-se tot mai adânc. Nu era o imagine înspăimântătoare, dimpotrivă, mă simțeam foarte largă şi primitoare, foarte deschisă şi cuprinzătoare, aşteptând ca el să mă umple atunci când mi-o înfigea. Aşteptam ca el să-şi planteze sămânța ca şi cum aş fi fost o groapă mare, caldă, fertilă, săpată în pământ numai pentru el, numai cu acest scop: pentru a fi

însămânțată. Devenisem una cu groapa din pământ. De fapt, nu eram nimic altceva decât o gaură, iar el era un mare Plantator-Fermier-Recoltator internațional care răscolea țărâna, adică pe mine, şi trecea de la o gaură la alta cu fiecare penetrare. Iar eu mă găseam în toate găurile, mă transformasem în pământ. Eram iar şi iar însămânțată. Era atât de excitant... şi, ei, bine, atât de normal, de firesc. Stând acolo întinsă pe spate cu picioarele în aer, cu tălpile spre tavan, aceasta părea, în fine, cea mai naturală poziție din lume. Şi a fi posedată, a fi însămânțată de o maşină de însămânțat pământul, de acest enorm Recoltator internațional care putea plonja mai adânc decât orice altceva, putea să mă umple şi să mă însămânțeze, pregătită să mă coc... asta era, cred eu: nu mă excita doar ideea de a fi însămânțată, dar şi faptul că, o dată cu fiecare penetrare voi rămâne întreagă, completă. Înțelegeți? Nu maşina era excitantă, ci inexorabila sa dimensiune. Şi partea legată de însămânțare. Şi imaginea ființei mele transformate în pământ. Doamne, nu ştiu..., dar ador sentimentul acesta. [Interviu înregistrat]

Marina

Marina aparține mai degrabă mediului ei social nomad, decât vreunei țări anume. Acum locuieşte în Boston. Anul trecut locuia în Paris. Iubitul ei actual este un bancher italian: fostul ei iubit era un lord englez. Singurul lucru pe care îl au în comun este că fiecare are aproape de trei ori vârsta ei. Ea are douăzeci de ani. Mama ei este franțuzoaică, tatăl elvețian şi are un cont gras în bancă. În ciuda nenumăraților kilometri pe care i-a străbătut toată viața ei, rămâne incredibil de naivă. Vorbeşte vreo şase limbi străine şi lucrează pentru o agenție de publicitate.

M-am masturbat sistematic de la o vârstă foarte fragedă, de pe la trei ani, cred, atât de mult şi atât de des, încât părinţii mei au consultat un doctor în legătură cu asta. Obişnuiam să mă gândesc la o prietenă sau tovarăşă de joacă preferată sau la o vecină frumoasă a noastră pe care o adoram la acea vreme. Pe la nouă sau zece ani, am început să fiu conştientă de prezenţa bărbaţilor şi să mă gândesc la ei în timp ce mă masturbam. Aveam o idee vagă despre ce însemna sexul, dar totul se rezuma la sărutul franţuzesc. O prietenă, care avea şi ea tot zece ani, m-a ajutat să scap de ignoranţă – copiii se maturizează foarte repede în zona Mediteranei. Tatăl ei lucra ca ginecolog, aşa că era, evident, la curent. Îmi amintesc că mâncam struguri lângă un pârâiaş de pe proprietatea părinţilor mei de la ţară, într-o zi înăbuşitoare de vară, şi discutam constant, obsesiv despre băieţi, băieţi, băieţi, dragoste, dragoste, dragoste, sărutat, giugiulit, mângâiat... Apoi m-a întrebat dacă ştiam ce se întâmpla cu adevărat între bărbaţi şi femei şi mi-a explicat cu detalii concrete. Imediat m-am gândit: „Dar asta trebuie să fie ca masturbarea, numai că în loc de cearşafuri rulate, unealta mea preferată, era vorba de piele umedă.” Perspectiva părea foarte incitantă şi am început să reflectez la nenumăratele posibilităţi.

— Şi dacă vrei să ştii cu adevărat cum e, a continuat ea, trebuie să umpli un ceainic cu apă caldă, dar nu fierbinte, să-ţi desfaci larg picioarele şi să torni încet apa. Nu aveam timp de pierdut. Ne-am grăbit amândouă în casă, am şterpelit cel mai bun ceainic de argint rusesc, ne-am încuiat în baie, ne-am aşezat la fiecare capăt al căzii cu picioarele larg desfăcute şi am turnat, cu schimbul, conţinutul

ceainicului peste clitorisurile noastre, în timp ce ne mângâiam trupurile cu un entuziasm contagios, instinctiv. Mă consideram pe rând maica Terra udată de o ploaie a fertilității, într-un minunat ritual din Egipt sau Creta, o împărătească autocrată care testa toți bărbații tineri din regatul ei la începutul primăverii, pentru a se înnoi. (Toți erau frumoşi, pentru că-i exterminasem pe cei urâți.) Nu vă pot spune la ce se gândea prietena mea, deoarece eram prea adâncită în reveria mea. [Redactat la solicitarea autoarei]

Camera numărul zece: Incestul

Fiecare din restul camerelor din Casa fantasmelor depinde de prezența sau întruparea unui personaj sau a unor personaje imaginare specifice pentru ca respectiva clientă să se bucure complet de fantasmele ei. Încep cu Camera incestului pentru că, în ciuda dezinteresului doctorului Freud față de echivalentul feminin al lui Oedip, în cazul femeilor prima imagine erotică a taților, fraților etc. e adesea cea mai puternică şi mai durabilă. A fost interesant, după părerea mea, că, deşi Freud a acceptat la început ca fapte reale relatările pacientelor sale isterice despre violuri comise de tați, tați vitregi sau frați mai mari (şi şi-a făcut griji ca nu cumva imperiul austro-ungar să fi fost fondat pe istoria secretă a incesturilor comise asupra fiicelor), a ajuns ulterior să considere asemenea relatări ca fiind fantasmele femeilor crescute sub dictatura paternă de la o vârstă fragedă, când imaginea bărbatului din casă era atât de puternică, încât constituia un rival inconştient aproape de neînvins pentru orice bărbat care apărea mai târziu.

Nu sunt calificată să discut despre semnificația psihologică a incestului şi nici nu mă pot exprima pro şi contra, chiar şi ca fantasmă. Dar cred – în ciuda relativei lipse de dovezi sau interes din literatură – că femeile pot

avea preocupări incestuoase la fel de puternice ca şi bărbaţii. Nu toate dimineţile de duminică petrecute în pat cu mama şi cu tata trebuie să se încheie la fel de traumatizant ca în cazul Bellei, de mai jos, dar nu mă pot împiedica să nu mă întreb câte seminţe ale unor asemenea fantasme ulterioare nu sunt sădite prin această distracţie în familie; adulţii poate că îşi satisfac o imagine adultă, nevinovată, şi pot avea idei foarte clare şi controlate în legătură cu ce se întâmplă când toată familia e în patul matrimonial, dar copiii?

Bella

Sunt o asistentă în vârstă de treizeci şi unu de ani şi lucrez la un spital din Londra. Am un fiu în vârstă de aproape paisprezece ani. Eram însărcinată când m-am măritat. Soţul meu e doctor.

Fantasma mea e atât de şocantă pentru mine, încât a devenit un secret de o viaţă şi numai pentru că a intervenit o schimbare m-am decis să o aştern pe hârtie ca să mă eliberez de povara ei. Fantasmele se învârt în jurul ideii de incest, cu aproape toate formele lui, iar pe parcursul anilor am căutat fiecare fărâmă de informaţie pe care o puteam găsi despre „incest” şi cunosc toate miturile greceşti în care se petrece aşa ceva. Pentru ca un bărbat să fie sexy pentru mine, mi-l imaginez ca fiind un membru al familiei mele.

Mă împrietenesc mai uşor dacă se întâmplă ca ei să fie interesaţi de subiectul care mă preocupă pe mine, iar o legătură pe care am avut-o cu mai mulţi ani în urmă a fost relativ inspirată de incest. S-a întâmplat într-un spital din Midlands. Aveam în grijă un tânăr drăguţ, ofiţer de supraveghere, care fusese implicat într-un accident rutier. Printre cazurile lui se găsea şi cel al unui tată care ieşise din închisoare după ce fusese arestat pentru că o lăsase

însărcinată pe fiica lui. Legea nu le permitea să locuiască în aceeaşi casă, deşi reîncepuseră relaţiile sexuale. Ofiţerul de supraveghere era mulţumit atâta timp cât fata continua să ia anticoncepţionale. Stăteam nopţile de vorbă cu el şi subiectul nostru principal era cel preferat de mine. Într-o noapte, când eram amândoi excitaţi, mi-a cerut o ploscă. Am pus în jurul patului paravanele şi i-am băgat plosca sub cearşaf i-am luat penisul, care era deosebit de mare, şi l-am ţinut în mână timp de câteva clipe. Penisul i s-a sculat aşa de tare, încât nu mai intra în ploscă. Am început să i-l frec uşor şi, când am simţit că se contractă, l-am sărutat. A ejaculat imediat şi am reuşit să-i dirijez o mare parte din sperma ce ţâşnea înspre ploscă. Buzele noastre s-au despărţit. A spus:

— Îţi mulţumesc, soră.

Eu i-am răspuns:

— Oh, frate. Astfel s-a stabilit şi legătura noastră sexuală. Când a început să se simtă mai bine, am făcut sex cu el de multe ori şi de fiecare dată ne numeam frate şi soră.

Dar fantasmele mele principale au fost întotdeauna despre tatăl meu. Eram singură la părinţi şi primeam multă afecţiune de la amândoi, mai ales de la tata. De la vârsta de opt ani el a devenit iubitul meu imaginar în timp ce mă masturbam.

Tata se ducea la muncă devreme, lucra şase zile pe săptămână şi, când eram mică şi mă duceam în patul părinţilor, numai duminica, îi găseam pe amândoi la un loc. În acea duminică dimineaţă specială, ştiu că aveam cam opt ani, pentru că ziarele anunţau bombardarea unui hotel din Ierusalim şi asta s-a întâmplat în vara anului 1946. Mă urcasem de puţin timp în patul părinţilor când mama s-a decis să se scoale şi să se ducă la o fermă din apropiere ca să ia nişte lapte proaspăt. Rămasă singură în pat cu tata, ne-am bătut în joacă. Îmi amintesc că îmi plăcea cum tata

mă atingea cu mâinile şi mă lua în braţe în timp ce încerca să mă cumințească şi apoi s-a hotărât, presupun, să mă lase să câştig. S-a întins pe spate, nasturii de la pijama i se desfăcuseră, cămaşa mea de noapte era ridicată până în talie şi când m-am cocoțat şi m-am aşezat peste el, zona mea genitală dezgolită a atins penisul foarte mare al tatei şi, acum ştiu, în erecție. Era ca şi cum aş fi stat peste o coadă de măturâ. La început am rămas culcată pe burta lui tata. Eu mi-am legănat fesele înainte şi înapoi în timp ce tata stătea nemişcat. În acel moment am învățat să mă masturbez. În cele din urmă, tata s-a întins după o batistă şi m-a dat jos de pe el. S-a ridicat şi s-a dus la baie ca să se îmbrace. Am rămas întinsă în pat şi am continuat să mă ating delicat cu degetele. Apoi am început să fac asta tot timpul în pat sau când eram singură în casă, gândindu-mă mereu la lucrul acela tare pe care îl avea tata şi cât de plăcut ar fi fost să-l mai simt între picioarele mele. Dar asta nu avea să se mai întâmple. În fiecare duminică dimineața când mă duceam la părinții mei în pat, tata se sculase deja. Când am început să aflu mai multe despre sex de la ceilalți copii de la şcoală, am început să am fantasme mai aventuroase, până când au ajuns să urmeze un tipar bine stabilit în jurul vârstei de treisprezece ani.

Pe atunci mă jucam cu o fată puțin mai mare decât mine. Vorbea mult despre sex şi într-o zi mi-a mărturisit marele ei secret, şi anume că făcea sex cu unul dintre frații ei, care era şi însurat. Mi-a spus ce însemna cuvântul „incest” şi mi-a explicat ce este felația. Mi-a zis cât de mult îi plăcea să-i facă asta fratelui ei şi cum el uneori îi lingea părțile ei intime.

Obsedată de aceste noi informații, am ieşit la plimbare într-o duminică după-amiaza cu tata. După ce ne-am afundat în pădure, s-a hotărât să urineze pe tulpina unui copac. S-a întors spre mine înainte să-şi bage penisul la loc

în pantaloni, iar eu m-am uitat pentru câteva secunde, cu iubire, la monstrul minunat al tatălui meu. De atunci, a rămas principalul aspect erotic al fantasmelor mele când mă masturbam.

Tot ce trebuie să fac este să-mi imaginez că mă plimb printr-o pădure tăcută şi aproape îl simt pe tata undeva, acolo şi ştiu că dacă pot să-mi ţin suficient de mult respiraţia, ne vom întâlni. Modul în care ne întâlnim este întotdeauna acelaşi. O iau la stânga sau la dreapta pe o potecă sau ocolesc un copac şi, iată-l, cu spatele la mine, urinând pe tulpina unui copac. Apoi se întoarce spre mine, cu penisul încă scos şi ţinut în mână ca să dirijeze şuvoiul de urină. Şi astăzi mi se pare atât de excitant, încât îmi vine greu să transcriu experienţa pe hârtie şi mă trezesc gândindu-mă la tata chiar şi în viaţa reală.

Vă rog să vă ocupaţi şi de subiectul incestului. Există vreun tratament? Există acelaşi risc de a suferi o pedeapsă legală chiar şi în această epocă libertină? Ştiu că nu mai pot să ascund prea mult timp ceea ce simt. Sunt sigură că, dacă aş experimenta asta în realitate, ruşinea m-ar ucide, dar alteori ceea ce mă sperie şi mai mult este ideea că obsesia mea pentru el va spori şi mai tare. [Scrisoare]

Dominique

Mă aflu în apartamentul meu. Nu sunt chiar o prostituată, ci mai degrabă o persoană cu experienţă în arta sexului. Sună soneria şi la uşă apare un bărbat cu fiul său. Bărbatul a fost iubitul meu, iar eu i-am oferit ceea ce nici o altă femeie n-a reuşit: plăcerea erotică maximă. (Eu sunt o fiinţă care se dăruieşte, adică aşa mă socotesc atât în viaţa reală, cât şi în fantasme; de aceea spun că nu sunt o prostituată în această fantasmă: nu primesc bani pentru serviciile mele.) Aşadar, bărbatul intră şi spune:

— Acesta e fiul meu în vârstă de paisprezece ani; vreau ca el să fie la fel de talentat pe cât cred eu că sunt şi vreau ca tu să-l înveți tot ce ştii.

Prin urmare, fiul său şi cu mine îi dăm drumul, iar tatăl lui priveşte în timp ce eu îl dezbrac pe băiat, îl mângâi, îl inițiez. Dar nu băiatul e cel care mă excită în această fantasma, nu ideea de a poseda un băiat, ci ideea de a fi privită de tatăl lui. Nu ştiu dacă este voyeurism sau faptul că tatăl e acolo, că mi l-a adus pe fiul său, constituie un fel de aprobare sexuală. Ori faptul că se uită la fiul său, se uită la mine şi fiul său. O parte din excitare se datorează faptului că mi l-a adus chiar pe băiatul lui. Că din toate femeile din lume m-a ales pe mine ca să-l inițiez. Sau poate adevărata excitare e incestul. Pentru că îmi place de asemenea să am fantasme legate de orgii sexuale. Nu cu familia mea, ci cu familii întregi, cu mame, cu tați, fiice şi fii. Toți vin în apartamentul meu. Da, şi soțul meu e acolo, dar nu are chip. Fiecare face sex cu ceilalți: mamele îmi arată ce le-au făcut fiicelor lor şi fiilor lor; iar tații fiicelor... toată lumea! Şi e o scenă foarte veselă, foarte veselă, foarte senzuală. Familiile care şi-o trag împreună rămân împreună... Cred că acesta e mesajul. [Interviu înregistrat]

Lola

Eram însărcinată când m-am măritat la şaptesprezece ani. Dar deoarece începusem să mă fut de la paisprezece ani, adunasem suficientă experiență în cei trei ani de una singură... experiență datorată celor doi frați ai mei. Unul era cu un an mai mare decât mine, iar celălalt cu un an mai mic. Într-o zi, m-au găsit prostindu-mă – absolut nevinovat – cu nişte băieți de la şcoală. M-au şantajat şi m-au amenințat; au spus că, dacă nu o făceam până la capăt cu băieții aceia – şi nu-i lăsam pe ei să se uite – aveau să mă

pârască părinților noştri. Ceea ce făcusem era mult mai nevinovat față de ceea ce-mi cereau ei, aşa că nu ştiu de ce am cedat la amenințările lor. Cred că pur şi simplu voiam să fiu futută. Îmi amintesc că frații mei stăteau pe margine şi le dădeau instrucțiuni celorlalți băieți despre cum „să mi-o tragă" (cu toții eram virgini atunci) şi îmi amintesc şi în ziua de azi combinația de teamă şi excitare pe care prezența lor o adăuga la ce se întâmpla. Deşi nici unul dintre frații mei nu m-a penetrat personal, ei o fac în fantasmele mele de fiecare dată.

După acel episod de şantaj, obişnuiam să stau trează noaptea, singură în patul de acasă şi-mi imaginam că frații mei se furişau în camera mea. Aveam senzația că aud paşi. Adesea îmi imaginam că amândoi veneau după mine. Se urcau în patul meu, unul în dreapta şi unul în stânga mea. Îmi amintesc o noapte anume, după ce împlinisem paisprezece ani. Stăteam întinsă acolo şi mă gândeam la scula fratelui meu mai mare – o văzusem, desigur – şi îmi imaginam cum mă penetra şi creştea în mine. Brusc, nu m-am mai putut controla şi eram sigură că sunetele pe care le scoteam – gemeam foarte tare – aveau să-i trezească pe părinții mei. Dar mi-am pus mâna peste gură – imaginându-mi că aceasta aparținea fratelui meu mai mic şi masturbându-mă cu cealaltă – care în închipuirea mea aparținea fratelui meu mai mare. Aproape că mi-am pierdut cunoştința. Cu cât mă gândeam mai mult la cât de greşit era actul pe care mi-l imaginam, cu atât devenea mai excitant.

Şi astăzi când mi-o trag – şi am cincizeci şi unu de ani – îmi imaginez că unul din frații mei stă în picioare – aşa cum s-a întâmplat atunci când m-au silit să fac sex – în timp ce pretind că celălalt mi-o trage. Cel care stă în picioare şi-a scos pula la vedere, iar eu mă joc cu el (în timp ce celălalt e înăuntrul meu) până când ejaculează pe fața mea. Apoi

inversează poziţiile şi continuăm până când suntem complet satisfăcuţi.

Uneori le includ şi pe soţiile fraţilor mei în fantasmele mele, transformând totul într-o scenă de familie extinsă şi îmi imaginez plăcerea pe care soţul meu le-ar putea-o produce acestor femei în timp ce eu o fac cu soţii lor, cu scumpii mei fraţi. Dar de obicei sunt doar eu şi băieţii. V-am şocat? Nu ar trebui; aceste lucruri se întâmplă mai des în realitate decât v-aţi putea imagina. Ştiu. Şi nu doar în familiile sărace, ca a mea. Fraţi cu surori... ei, bine, se întâmplă şi în familiile cele mai nobile. [Conversaţie]

Camera numărul unsprezece: Grădina zoologică

Căţeluşi drăguţi şi prietenoşi există peste tot. Chiar dacă nu aveţi unul, vecinii au. Şi Rover este un gentleman perfect: nu va fi niciodată şocat de ceva ce i-aţi cere să facă, nu vă va pune niciodată într-o situaţie ruşinoasă şi nu va vorbi niciodată, absolut niciodată. Este atunci de mirare că, dintre toate animalele, câinii apar cel mai frecvent în fantasmele sexuale ale femeilor, iar când îl ai prin casă pe Rover cel credincios, fantasmele legate de câini sunt cel mai des puse în practică?

Câinii conferă fantasmei o calitate foarte importantă, de inocenţă: nu e niciodată vina voastră şi nici a câinelui, de fapt; căţeii au nişte boturi atât de mari şi de curioase şi, înainte de a putea reacţiona, limbile lor mari şi ude se reped afară şi ling orice lucru care miroase „în felul acela special”. Simplu spus, aşa se întâmplă şi totul de acolo începe – cu fetiţe ale căror zone intime n-au fost atinse niciodată de nimeni, nici măcar de ele însele. Jucăuşul familiei apare amuşinând şi apasă pe butonul soneriei. Soneria sună şi

prima plăcere sexuală din viață e provocată de Rover. Nu contează dacă fetița îl lasă să continue (şi pariez că mai multe decât v-ați imagina o fac); amintirea acelei prime limbi provocatoare de plăcere poate rămâne în mintea unei femei pentru toată viața. Mai târziu, dacă are noroc, când descoperă alături de un bărbat iubitor sau prin masturbare întregul potențial al clitorisului său, câinele, cu talentul lui natural de care îşi aminteşte (dacă l-a lăsat să continue) sau pe care l-a inclus în fantasme (dacă nu l-a lăsat), poate rămâne o variație sexuală excitantă, secondată de aspectul tabu pe care numai complicitatea tăcută a unui animal îl poate naşte.

Cât priveşte celelalte animale de casă populare, pisicile, ei, bine, cercetarea mea indică faptul că nu reuşesc să se încadreze în fantasmele sexuale cu animale. Poate pentru că nu adulmecă, limbile lor sunt prea mici sau nu au acel organ foarte masculin care să atârne (o, atât de vizibil) între picioare – o imagine impresionantă, mai ales când este în erecție, roşu, ieşit din teaca sa, atât de evocator şi excitant pentru femei, în realitate şi în fantasme. După cum spune şi Libby:

— Iubitul meu mi-a sugerat să-mi frec clitorisul cu ulei de ficat de cod şi să o punem pe pisica noastră să-l lingă. Ideea aceasta nu mă excită. Poate un câine, dar nu o pisică.

Dar evident că măgarii şi taurii, cu sculele lor ieşite în evidență, sunt o altă poveste.

În cazul animalelor de fermă nu se pune problema limbilor sau a stimulării clitoridiene nici în fantasmă, nici în realitate. Nu cred, de asemenea, că prea multe femei au fost futute în realitate de un taur sau de un măgar – deşi se presupune că nu e ceva complet necunoscut în cadrul orgiilor. În cazul armăsarilor de la fermă, imaginari sau nu, e vorba mai mult decât de orice altceva de excitarea vizibilă provocată de penis, de incredibila sa dimensiune. Imaginați-

vă ceva atât de mare – la care aţi reacţionat fascinate, cel puţin prima dată când l-aţi văzut, chiar dacă aproape imediat v-aţi uitat în altă parte jenate – imaginaţi-vă cum ar fi să vă penetreze aşa ceva! Cum poate o femeie să se uite la o pulă atât de mare şi să nu-şi imagineze cum ar fi să o penetreze? E ca şi cum te-ai uita la o maşină de curse şi ai ignora emoţia vitezei. Nu cred că e propriu-zis dorinţa de a face sex cu aceste animale, ci doar o încercare de a-ţi imagina cum ar fi ca un penis atât de viril să te umple pe dinăuntru. În fantasmă şi în realitate, femeile menţionează adesea ideea de a fi „umplute"; poate aşa ne exprimăm noi dorinţa sexuală de mai mult. Dar pentru că toată lumea ştie că mărimea sculei nu contează cu adevărat decât atunci când un bărbat nu e deloc dotat, cred că aceasta exprimă doar dorinţa femeii de sex mai bun, complet, a cărui esenţă o exprimă printr-o metaforă vizuală, folosindu-se de mărimea penisului. Creatorii de reclame au constatat că publicul răspunde pozitiv când îşi numesc produsul „cafeaua cafelelor" şi „ciocolata ciocolatelor". Ar trebui să ne surprindă atunci că femeile îşi doresc o partidă de sex supererotic?

Jo

Am adesea o fantasmă când sunt singură, când am timp liber sau chiar când fac dragoste cu soţul meu.

Sunt singură în casă. Soţul meu a plecat la muncă. Încep să fac curăţenie la parter, duc vasele murdare din sufragerie în bucătărie. Îmi dau jos cămaşa de noapte şi halatul, şi stau dezbrăcată. În timp ce fac curăţenie, câinele din vecini mă urmăreşte peste tot. Vine mereu la noi în vizită. Nu-l bag în seamă, dar nasul lui umed şi răsuflarea caldă ajung între picioarele mele de fiecare dată când fac o pauză. Din când în când, îmi depărtez pentru o clipă

picioarele şi el îşi scoate limba şi mă linge, în vreme ce-mi continui treburile ca şi cum animalul nu ar fi acolo. Mă agit în continuare, ignorându-l şi pe el, şi pe mine. Încet, ca şi cum nu aş observa nimic, îl las să profite tot mai mult: două limbi, trei, patru, nasul lui afundându-se în zonele mele intime în timp ce îl las să mă lingă mai mult. Brusc se satură de acest joc şi nu mă mai urmăreşte, tocmai când eu termin de făcut curat în camerele de jos, cu excepția bucătăriei. De fiecare dată, las bucătăria ultima.

Îl chem repede când mă duc în bucătărie şi după ce intră înăuntru, închid uşa ca el să nu poată ieşi. Acum mă grăbesc. Nu vreau ca el să-şi piardă interesul. Scot un bol şi o cutie cu praf pentru aluat de prăjitură cu ciocolată Betty Crocker, preferata soțului meu. Amestec repede aluatul şi pun jumătate din amestec într-o cutie metalică ca să pot prepara o prăjitură într-un singur strat pentru cină. Cealaltă jumătate o întind peste sâni şi, când mă aplec să pun aluatul la copt în cuptor, îi permit câinelui să mă lingă pe țâțe. Adun aluatul cu degetul şi continui să-l întind peste sfârcuri pentru ca el să zăbovească în această zonă. Mă linge până când începe să mă doară. Mă duc la frigider, scot untul necesar cremei de ornat şi, din dulap, zahărul şi o sticluță de Bovril. Mă aşez pe scaun ca să amestec zahărul cu untul, lângă masă, cu bolul în poală. Îmi ung pizda cu Bovril şi, în timp ce amestec zahărul cu untul, câinele se aşază între picioarele mele şi mă linge. Strâng în brațe bolul, amestecând crema care devine de ce în ce mai untoasă. Stau ghemuită pe scaun, cu picioarele larg desfăcute şi bolul ascunde ce se petrece dedesubt. Mirosul cald şi dulce de prăjitură care se coace umple bucătăria. Prin geamul de la cuptor, văd cum aluatul creşte uşor. Degetele mi se afundă iar şi iar în borcanul cu Bovril cu care îmi ung păsărica, astfel încât câinele să lingă din ce în ce mai apăsat, dintr-o parte în alta, ca şi cum ar curăța un os.

Aroma dulce de prăjitură mi se urcă la cap, în timp ce-mi imaginez cum scula roşie şi lucioasă a câinelui iese şi intră în teaca sa protectoare. Prăjitura creşte şi pare să umple cuptorul, să împingă uşa acestuia şi să se reverse în cameră, înghiţindu-ne în căldura sa dulce. Mă rog ca el să nu se oprească şi ca prăjitura să nu explodeze, împrăştiindu-se peste tot în bucătăria mea frumoasă şi curată înainte ca soţul meu să ajungă acasă, înainte să fiu eu gata, înainte să termin, înainte ca şi câinele să termine... [Redactat la solicitarea autoarei]

Rosie

Prima senzaţie erotică pe care mi-o amintesc am trăit-o într-o zi când mă jucam cu câinele meu şi am vrut, brusc, ca el să-mi lingă păsărica. Dar imediat ce m-am gândit la asta, am gonit câinele şi m-am simţit foarte vinovată. Acum, după mulţi ani, îmi imaginez uneori că fac sex cu un câine sau că îl las să mă lingă. Dar numai în mintea mea – adică ideea mă excită, dar nu aş pune-o niciodată în practică. [Scrisoare]

Dawn

Odată, când aveam în jur de cincisprezece ani, am coborât într-o dimineaţă, jos la parter, în pielea goală, ca să iau micul dejun. Era vară şi părinţii mei plecaseră de acasă. Îmi plăcea să mă plimb goală prin casa mare şi pustie. Câinele, care era la bucătărie, s-a sculat şi a început să latre, după care s-a apropiat de mine şi m-a adulmecat (era un căţelandru, nu prea bine educat şi cam prostănac). Mi-am dat seama deodată că avea o erecţie imensă şi tot încerca să mă călărească. Cred că am fost fascinată şi am continuat să-l mângâi. Jumătate din mine voia să-l lase –

să-l lase să facă ce? La vârsta aceea nu ştiam prea bine ce ar fi făcut – pe când cealaltă jumătate era ruşinată. Dar, Doamne, cât mi-aş fi dorit să-mi închid ochii şi să-l las să-şi vâre nasul unde voia. M-am întrebat mereu cum ar fi fost dacă nu mi-aş fi continuat micul dejun. Mi-am imaginat scena în mii de moduri diferite, inclusiv că sunt penetrată de câine, iar familia ne surprinde în acea poziție... şi în multe altele. [Scrisoare]

Wanda

Fantasma mea începe cu doi bărbați care intră prin efracție la mine în casă, mă obligă să mă îmbrac şi mă duc undeva legată la ochi. Mă trezesc la o fermă mare, unde mi se scoate legătura de la ochi. Intru într-o cameră în care sunt trei cupluri, inclusiv un bărbat şi o femeie care împerechează nişte măgari. Descopăr că fac parte dintr-un grup care practică schimbul de parteneri şi dau petreceri cu schimbul în fiecare lună. Responsabilitatea oricărei gazde e să ofere distracții erotice.

Mă țin în picioare în mijlocul camerei, iar ei simulează un proces. Mă acuză că îmi place să privesc porcării pe gaura cheii şi să mă uit la bărbatul şi femeia care împerechează cei doi măgari. Este o acuzație foarte gravă de care sunt găsită vinovată şi mă condamnă să fiu posedată de măgar şi să devin sclava lor sexuală la această petrecere. Trebuie să fac tot ce mi se cere, altminteri mă vor biciui.

Toți sunt drogați şi consumă alcool. Mă duc la staulul unde se află măgarul; locul e foarte bine iluminat. Mă dezbrac în pielea goală şi mă silesc apoi să-mi trag pe mine ciorapi lungi negri cu portjartier, după care mă duc la o masă joasă, unde mă obligă să mă aşez în patru labe şi să-mi depărtez larg picioarele. Mă prind de masă cu nişte curele, de mâini şi de picioare, astfel încât nu mă pot mişca.

Este evident că au mai fost şi alte fete în locul meu. În strigătele incitate ale celor prezenţi, aduce măgarul în spatele meu. Aranjează un suport de lemn pe deasupra spatelui meu şi ridică picioarele din faţă ale măgarului pe el. Apoi simt cum cineva îmi unge pizda cu cremă până la intrarea în vagin. Probabil că i-au frecat scula măgarului înainte pentru ca aceasta să se întărească, pentru că îi simt membrul dur lipit de fundul meu. Capătul lui gros şi lung se apropie de labiile mele. Le desface şi începe să mă penetreze în timp ce femeia îl ghidează în mine. Strig de durere atunci când forţează pereţii vaginului. Centimetru cu centimetru, pătrunde tot mai adânc şi începe să se mişte dureros înainte şi înapoi, intrând şi ieşind. Membrul măgarului a fost bine uns şi, după câteva penetrări care mă ustură, ritmul devine mai puţin dureros. După ce au băgat în mine aproximativ cincisprezece centimetri din scula măgarului, mă ţin nemişcată, iar animalul îşi înfige membrul imens înainte şi înapoi în pizda mea ca un piston: nu aş fi crezut că e posibil, dar mi-o trage un măgar!

Degete agile îmi pipăie pizda ca să simtă scula măgarului care intră şi iese din mine. Cineva se apucă să-mi frece tare clitorisul, care atârnă de excitare şi plăcerea devine tot mai mare. Alte mâini îmi pipăie sânii, îi strâng şi-i mângâie, şi tocmai când sunt copleşită de excitare şi pe punctul de a atinge orgasmul, măgarul scoate un sunet. Femeia ştie ce se întâmplă şi ţine organul măgarului în pizda mea. Îl simt cum palpită în mine în timp ce începe să mă umple de spermă, iar ea îmi acoperă cu mâna ieşirea din vagin. Pula măgarului vibrează pompând în mine sperma lui fierbinte. Măgarul m-a întrecut, pentru că tocmai eram pe cale să ajung la orgasm când el a ejaculat. Pizda mea e încinsă, iar sucurile lui se scurg din mine. După o vreme, simt cum organul i se înmoaie şi, imediat, femeia îl scoate din mine. După ce-mi eliberează pizda, sperma măgarului ţâşneşte ca

un jet din mine. Mă uit în jos între picioarele desfăcute şi văd cum sucurile se revarsă în cascadă. Cineva ţine un lighean ca să prindă sucul. Pizda mea pare imensă după ce a fost lărgită de membrul măgarului; acum am senzaţia că mă scurg toată prin gaura dintre picioare. Mă ustură foarte tare şi mi-e teamă că lichidul va curge la nesfârşit. Apoi cineva îngenunchează în spatele meu şi începe să-mi lingă de pe pizdă sperma măgarului, înghiţind lacom toate sucurile mele care se revarsă afară acum. [Scrisoare]

Camera numărul doisprezece: Negrii bine dotaţi

Negrul s-a născut parcă special pentru fantasma erotică. Totul în legătură cu el, real şi imaginat, aruncă paie pe foc: e interzis din cauza culorii pielii; penisul lui a fost înzestrat cu proporţii mitice; şi mai circulă şi o veche poveste conform căreia aptitudinile sale sexuale se apropie de magia neagră.

Toţi negrii sunt promiscui... aşa cred albii. Fac mereu sex sau se gândesc la sex. Debordează de sexualitate. Cea mai frecventă întrebare care apare în dormitorul contemporan după „La ce te gândeşti?" este: „Ai făcut-o vreodată cu un negru/cu o negresă?" Majoritatea femeilor (albe) nu au făcut-o, şi din motive evidente. Dar în fantasmele lor interdicţiile dispar şi tot ce au complotat vreodată în realitate împotriva realizării acestui fapt vine să adauge incitare nesfârşită fantasmă.

Primul lucru pe care îl face o femeie în fantasmele cu negri este să îndepărteze orice sentiment de vinovăţie, transformând actul într-un viol. Violul îi permite să se arunce (neputincioasă) cu mai mult elan în actul respectiv, astfel încât fiecare mişcare de penetrare a penisului să fie interpretată ca o zbatere de protest. După aceea,

îndemânarea şi mărimea negrului pot începe să acţioneze. (Nu mă pot împiedica să nu mă întreb cât de dificilă trebuie să fie în realitate această evaluare anticipată pentru negri; este greu să te ridici la înălţimea aşteptărilor, indiferent dacă dorinţa lui pentru femeia albă interzisă e la fel de puternică precum cazurile reale de viol. De fiecare dată când citesc despre o femeie albă care strigă: „Viol!", mă întreb dacă strigătul ei nu e mai mult o acuzaţie determinată de nemulţumire, decât un protest împotriva atacatorului negru.)

În mărime constă adevărata forţă a fantasmei cu negri. Nu este niciodată doar un negru, este un negru mare. Niciodată doar o pulă neagră, ci enormă. Deşi mărimea e totul, nu cred că femeile care au această fantasmă vor cu adevărat să fie posedate de o pulă neagră de mărimea unei bâte de baseball... doar dacă durerea nu este un stimul excitant suplimentar. Ca şi în cazul fantasmelor cu animale bine dotate, cred că ideea de mai multă pulă, de foarte multă pulă reprezintă o expresie a dorinţei de a obţine cât mai mult dintr-o partidă de sex; mărimea exagerată, atacul comis de un lucru mai mare decât însăşi viaţa echivalează cu dorinţa de a cunoaşte ceva mai mare decât viaţa ei. Femeia nu vrea neapărat o pizdă lărgită, ci o extindere a sexualităţii; vrea să fie umplută, da, dar să fie şi împlinită pe plan sexual – să cunoască mai mult, să simtă mai mult, să aibă parte de mai multă noutate şi experienţă în viaţa sexuală, mulţumită falusului mitic dătător de viaţă şi promisiunilor inspirate de un negru senzual.

Cineva a definit puritanii ca fiind persoane chinuite de teama că cineva, undeva se distrează. Când e vorba de sex, credem în secret că şi noi am putea fi nişte puritane inhibate şi că cineva, undeva se distrează de minune. În fantasme, negrul cel „mare" promite să ne ducă în călătoria finală de explorare a sexului, spre momentul orgasmic

absolut pe care-l poate trăi vreodată o ființă umană. Şi apoi, pentru totdeauna, măcar vom putea afirma că am aflat „despre ce e vorba”.

Margie

Margie este un fost fotomodel, acum e măritată şi locuieşte la periferie. Deşi îi place confortul pe care soțul ei şi-l poate permite cu uşurință să i-l ofere, cred că-i lipsesc zilele când trăia singură în oraş. Face lucrurile obişnuite pe care femeile din zonele suburbane le fac pentru a nu înnebuni de plictiseală, dar ultima dată când ne-am întâlnit, mi-a spus:

— Dacă ar trebui să o iau de la capăt... după care a ridicat din umeri.

Am această fantasmă de obicei când sunt în cadă şi mă masturbez fie sub jetul de apă, fie cu duşul. (Nu mă pot împiedica să cred că, în toată zona de periferie, pe la ora patru după-amiaza, noi, toate femeile – cele istețe – stăm întinse în căzile noastre sau pe şezlonguri şi ne masturbăm visând cu ochii deschişi, în timp ce aşteptăm iminenta întoarcere a soților noştri, care vor fi probabil oricum prea obosiți să ne-o tragă în seara respectivă.)

Nu am făcut niciodată dragoste cu un negru. Când eram singură, negrii nu erau la fel de şic ca în prezent, ochii noştri încă nu socoteau această culoare drept un stimulent. Acum, când văd un negru atrăgător, mă uit la el cu acelaşi interes ca la un alb atrăgător. Ba mai mult. Însă ideea fantasmelor cu negri provine mai degrabă din vechiul mit al

înzestrării lor decât din faptul că e la modă să-i consideri nişte armăsari. Pentru că, vedeți, mărimea este foarte importantă în închipuirile mele. Fantasma este foarte simplă: în timp ce stau întinsă în apa caldă, parfumată cu Estée Lauder, iar apa de la robinet mi se scurge peste clitoris, închid ochii şi-mi imaginez că un negru foarte arătos, în genul lui Harry Belafonte, stă deasupra mea şi urinează pe mine, exact peste locul acela. Jetul lui e la fel de cald şi de puternic precum jetul real de apă şi mă ațâță cu el, rotindu-l de sus în jos, tot aşa cum mă excit eu în cadă cu jetul de apă. Stau întinsă acolo, devenind din ce în ce mai excitată şi mă rog ca el să nu se oprească şi să nu rămână fără lichid. Probabil de aceea mi-l imaginez negru, pentru că negrii sunt atât de dotați sau se presupune că sunt dotați, iar eu am nevoie de un fel de Gulliver negru ca să-mi potolească focul. În cele din urmă, îl implor să nu se oprească, ceea ce-i face plăcere, şi exact când eu ajung la orgasm, jetul lui se transformă cumva în spermă caldă şi el ejaculează pe mine.

Înainte de a mă mărita mă vedeam cu un tip chiar nebun, nu negru, dar complet țăcănit. Îmi amintesc că, odată, stăteam întinsă pe plajă, pe burtă şi nu mai era nimeni în jur. S-a ridicat şi m-am trezit că urinează pe spatele meu gol. Am urlat şi m-am ridicat în picioare, dar râdeam – eram înnebunită după el – şi tăvăleala noastră de pe plajă s-a transformat în sex, nu mai e nevoie să o spun. Nu mi-am dorit niciodată ca cineva să urineze pe mine în realitate, înainte de asta sau după aceea, dar ideea unui negru foarte bine dotat care să urineze la nesfârşit peste clitorisul meu... uau, funcționează de fiecare dată. [Conversație]

Raquel

Mă masturbez des când soțul meu e plecat pe mare şi cel mai mult mă gândesc la scena următoare:

Îmi imaginez că fac dragoste cu o negresă frumoasă, cu sânii mari. O dezbrac, o sărut pe tot corpul ei superb şi îi provoc orgasm sărutându-i pizda. Apoi ea îmi oferă mie plăcere. După care, când ne relaxăm amândouă, mă întreabă dacă am făcut vreodată sex cu un câine. Când răspund negativ, îl cheamă la ea pe câinele ei mare, îşi desface picioarele şi-l lasă să-i lingă vulva. Se întinde pe spate şi curând are din nou un orgasm. Apoi aşază câinele între picioarele mele şi când sunt pe punctul de a juisa, îşi bagă mâna între picioarele câinelui şi-i provoacă o erecție. Îmi răsuceşte coapsele peste marginea patului şi ajută câinele să mă penetreze, aducându-mă din nou la orgasm. De obicei, în acest punct al fantasmei ajung la un orgasm adevărat. [Scrisoare]

Lydia

Întotdeauna am considerat sexul cu negri foarte satisfăcător (chiar atunci când nu e), pentru că ei sunt atât de sexy fiind considerați un lucru interzis... vreau să spun... uau, dacă mama ar afla... aşa că raportul sexual cu un negru este o fantasmă plăcută când nu am unul cu care să o fac de-adevăratelea. Mă pricep să imit accente (asta o să sune nebunesc, dar încerc să fiu sinceră), aşa că, uneori, în timp ce îmi petrec după-amiaza masturbându-mă, mă gândesc la vreun negru fantastic pe care îl cunosc (poate Melvin van Peebles sau cineva în genul ăsta), ştii la ce mă refer, inteligent, sexy şi puțin înfricoşător şi vorbesc ca el. Nu sună stupid? Nu-mi pasă... eşti prietena mea, şi, dacă vrei să ştii, în asta constă totul.

Să mă mai gândesc o dată... devin confuză şi nu mai gândesc limpede când reflectez la asta. O să-mi fac o cană cu Sanka şi o să mai trec totul în revistă... cred.

De-abia am terminat de făcut curat... aspiratorul îmi stimulează întotdeauna diverse fantasme.

Vorbeam despre negri. Poți să ai o fantasmă cu adevărat eficientă în legătură cu ei (nu sunt niciodată la fel de buni în realitate), ceea ce reprezintă o parte a vinovăției noastre naționale legate de relațiile dintre albi şi negri: îmi cam place să-mi imaginez un negru care arată divin şi care îmi spune că sunt doar o cățea albă. Mă simt complet idioată afirmând aşa ceva, dar mă excită teribil o asemenea idee, probabil pentru că relațiile sexuale dintre negri şi albi sunt mereu mai excitante din cauza tabuurilor ce le caracterizează. Dialogul este important în sex, iar negrii te pot surprinde uneori cu nişte fraze foarte excitante. [Scrisoare]

Camera numărul treisprezece: Băieții

Deoarece această cameră nu este prea solicitată de clientele din Casa fantasmelor, eu aş pune-o în capătul scărilor care duc la pod. Până acum nu am judecat astfel de fantasme – o femeie are dreptul să aibă gândurile ei şi, în orice caz, nu conținutul fantasmelor erotice contează, ci emoțiile pe care le eliberează – dar simt o anumită îngâmfare din partea femeilor care par să nu manifeste interes sexual pentru băieți mai mici. Ar putea însemna aceasta că femeile, în mod tradițional pasive pe plan sexual, au mai puțină nevoie de confirmarea sexuală pe care bărbații au căutat-o mereu în fetițe? Şi în caz afirmativ, se vor schimba toate acestea când femeile vor deveni într-adevăr egale cu bărbații şi vor împărți, pe lângă oportunitățile de a explora şi de a conduce, şi îndoielile care apar o dată cu orice tip de inițiere, dar mai ales când e vorba de cea sexuală?

Nu ştiu de ce atât de mulţi bărbaţi preferă fete foarte tinere. Aş putea găsi o duzină de motive simple, desigur, dar acesta e un subiect care trebuie să fie dezbătut de un bărbat, nu de mine. În opinia mea, majoritatea femeilor preferă experienţa unui iubit expert, în detrimentul plăcerilor superficiale determinate de seducerea unuia mai tânăr. Pentru o femeie, chiar şi această satisfacţie superficială este redusă de faptul că e aproape jenant să vadă sau să fie o femeie mai în vârstă cu un bărbat în mod evident mai tânăr. Unei femei e posibil să-i placă ocazional să preia iniţiativa în pat, dar din punct de vedere sexual preferă cel puţin un egal.

Mi-am prezentat ideile cu privire la nevoile relative ale bărbaţilor şi femeilor ca fiind nişte speculaţii; dacă acum dogmaticii apelează la vechea scuză că bărbaţii sunt diferiţi, că au nevoie de mai multă confirmare pe plan sexual decât femeile, pentru că au un barometru constant şi, mai ales verificabil, tare sau moale, al virilităţii lor, o să încep să casc. Îi resping ca fiind învechiţi. O femeie se poate simţi la fel de inadecvată pe plan sexual ca un bărbat, sau la fel de încinsă, de nerăbdătoare şi de dornică să încheie o partidă bună de sex. Dar, indiferent de motive, se pare că imaginea dorinţei ei, fantasma ei erotică este rareori un băiat tânăr, adică lipsit de experienţă. Însă, în cazul unor femei, ca cele ale căror fantasme urmează a fi prezentate, m-am înşelat.

Evelyn

Aceasta este prima dată când răspund la un anunţ din ziar, dar am fost intrigată de solicitarea dumneavoastră.

Vă interesează fantasmele erotice. Începusem să cred că „nu eram întreagă la cap” pentru că numai cu ajutorul fantasmelor raportul sexual mă satisfăcea. Soţul meu este foarte răbdător şi dispus să accepte orice variaţie propusă

de mine, dar rareori mă gândesc la el când fac sex. Îmi vin în minte foştii mei iubiți, din care mulți, majoritatea au sub optsprezece ani (eu am douăzeci şi nouă). Îmi imaginez o situație erotică: ce vreau eu în primul rând e să am mai mulți tineri, în jur de şaisprezece ani ca vârstă, aşezați în şir, dezbrăcați, cu penisurile moi, iar eu să merg de-a lungul şirului şi să mă joc cu ele până le aduc în erecție. Apoi, fiecare trebuie să-şi bage degetele în mine când mă aplec în fața lui. După ce fac asta, le sug pe rând sculele până când mai au puțin şi ejaculează. Acest gând mă excită foarte tare. După aceea îi văd pe toți cum se masturbează şi aruncă jetul de spermă cât de departe pot. Cel care aruncă jetul cel mai departe are ocazia să mi-o tragă primul şi apoi în ordine descrescătoare până la ultimul. Nu ajung la orgasm decât atunci când ultimul îmi linge clitorisul şi îl muşcă uşor. Juisez şi-mi împrăştii sucurile pe el. Dacă această fantasmă mi s-ar oferi în realitate, credeți-mă că nu aş spune nu.

Ce am scris în această scrisoare e adevărat şi, deşi a fost greu să o încep, mă bucur că am scris-o. [Scrisoare]

Victoria

Am treizeci şi doi de ani, sunt măritată şi am trei copii. Pot spune că am o căsnicie fericită, deşi fantasmele care apar atunci când mi-o trag cu soțul meu sau când mă masturbez implică în mod invariabil băieței, care fie se masturbează singuri, fie sunt ajutați de mine.

Imaginea din mintea mea e a unui lung şir de băieți, ca la şcoală. Iar eu sunt directoarea şcolii. Le ordon băieților să-şi desfacă fermoarele şi să-şi scoată penisurile. Apoi merg de-a lungul şirului şi mă opresc la fiecare băiat ca să-i frec pula până când ejaculează. Nu ştiu de ce asta îmi produce atât de multă plăcere. Sunt sigură că soțul meu nu m-ar înțelege niciodată; cum ar putea, dacă eu nu pot? [Scrisoare]

Camera numărul paisprezece: Fetişistele

Dacă am plasat camera băieţeilor în pod din cauza lipsei generale de interes, atunci fetişistele ar trebui să stea în liftul defect care nu duce de fapt nicăieri. Prin fetişiste nu mă refer la femei care preferă lenjeria neagră sau chiar bicele ca preambul la partidele de sex. Fantasmele fetişistelor precum Faith (a se vedea mai jos) sunt ceea ce psihologii numesc „scop inhibat", însemnând că fetişul devine un scop în sine.

Deşi scopul acestei cărţi e de a fi o introducere la ideea că fantasmele erotice ale femeilor există şi se poate vorbi despre ele, nu pretind că cercetarea mea poate fi în vreun fel socotită completă. Însă este extinsă, aşa că sunt de părere că anumite concluzii pot fi trase din faptul că fantasma lui Faith este singura fantasmă fetişistă dintre toate cele pe care le-am colectat. Acest lucru este strâns legat de descoperirile psihanalitice standard conform cărora fetişismul apare rar la femei.

Nu ştiu de ce lucrurile stau astfel, cu excepţia ideii despre care am vorbit mai devreme, şi anume că, deoarece femeile au fost în mod tradiţional plasate în rolul pasiv sexual, nu a trebuit niciodată să aibă îndoieli cu privire la abilitatea lor sexuală. Inhibate sau frigide, poate – dar nu există nici un cuvânt în imensul vocabular al limbii engleze care să constituie echivalentul exact al termenului de „impotent" la femei. Pe de altă parte, distorsiunile sexuale ale societăţii forţează adesea bărbaţii să socotească fiecare întâlnire erotică ca pe o competiţie în care sărmanul bărbat trebuie să se întreacă, cel puţin fizic, cu toţi foştii iubiţi ai femeii şi cu cei care vor urma – ca să nu mai spunem nimic de cererile imaginare pe care el crede că ea pretinde ca el să le îndeplinească: poate pentru a evita aceste presiuni, fetişistul suspină uşurat când poate substitui simbolul cu

substanța şi se poate mulțumi cu o pereche drăguță de papuci vechi de casă pufoşi, într-o noapte geroasă de iarnă. Sunt ei atât de diferiți de imaginea favorită a Hollywoodului, în care soldații şi marinarii noştri, nişte „indivizi obişnuiți”, o sărută de noapte bună pe vedeta lor preferată de cinema când numai fotografia ei este prezentă pe peretele de deasupra patului, dar care ar fi paralizați de ruşine dacă acea vedetă şi-ar face apariția în carne şi oase în acel pat?

Faith

Sunt ceea ce se numeşte urologenică. Prin intermediul cărților şi materialelor citite am reuşit să-mi înțeleg mai bine impulsurile sexuale, deşi e destul de dificil pentru mine să explic în cuvinte exact ce simt. Obțin plăcere uitându-mă, gândindu-mă sau auzind despre urinatul incontrolabil. De fiecare dată când mă gândesc la cineva (mai ales la un bărbat) care încearcă să se „mai țină” puțin şi nu reuşeşte să ajungă la baie mă excit foarte tare.

Deşi detest la maxim violența, de obicei mă concentrez asupra „torturii care te aduce în punctul de a urina”, dar pentru că urăsc cruzimea, întotdeauna închei scena cu agresorul căruia i se face milă de victimă exact când începe urinarea. Încerc să nu mă gândesc la lucruri care pot provoca cu adevărat durere, pentru că durerea nu mă excită.

Mă stimulează sexual să văd bărbați, femei, copii sau animale care urinează necontrolat. De fiecare dată când văd un copil care primeşte o bătaie sau o persoană care e bătută sau torturată, primul lucru la care mă gândesc este „dacă nu cumva e pe cale să urineze”. Cred că am rămas cu sentimentul acesta din copilărie. Aveam un tată foarte aspru şi noi, copiii, eram bătuți cu cureaua mult mai mult decât era necesar. Îmi era foarte frică de el şi de fiecare dată când

voia să mă pedepsească, mi se înmuiau picioarele şi mă scăpăm pe mine.

Cred că de aceea mă gândesc la scene de tortură în fantasmele mele. Mi se pare o modalitate sigură de a provoca urinarea. [Scrisoare]

Camera numărul cincisprezece: Alte femei

La fel cum multe adevăruri dificile sunt spuse sub formă de glumă, tot aşa şi femeile devin mai sincere şi dezvăluie mai mult din fiinţa lor în fantasmele lor erotice legate de alte femei decât în relaţiile lor reale una cu cealaltă. Deoarece majoritatea femeilor experimentează blocaje fizice în viaţa obişnuită, nu e de mirare că blândeţea şi căldura naturală pe care o femeie le simte faţă de alta va ieşi probabil la iveală numai în fantasme. (Să luăm, de exemplu, extrem de stilizatul sărut care este permis între femeile care se plac atunci când se întâlnesc, sărutări în mod deliberat ritualizate pentru a transmite afecţiune fără consecinţe fizice; foarte adesea buzele lor vin în contact doar cu aerul.)

Nu cred că majoritatea acestor fantasme erotice legate de alte femei reprezintă o dorinţă adânc îngropată sau că ele ar trebui neapărat puse în practică, tot aşa cum nu cred că reveriile leneşe ale unui newyorkez despre iarbă verde, izvoare şi copaci chiar „înseamnă" că doreşte în secret să devină ţăran. Dar simbolurile erotice din fantasmele femeilor despre alte femei reprezintă atât de clar o proiecţie a sentimentelor faţă de propria persoană, precum şi a ceea ce vor atât de la bărbaţi, cât şi de la femei, încât am fost tentată să dedic acestei camere un întreg capitol. Am transformat-o însă în ultima cameră din acest capitol pentru că, dacă aş pune fantasmele legate de alte femei într-un capitol separat, el ar fi primit în mod inevitabil numele de „Capitolul lesbianismului" şi astfel elementul de senzaţional excesiv ar fi împiedicat orice speranţă de a avea o

perspectivă clară asupra acestui subiect. În studiul meu, fantasmele femeilor despre alte femei sunt revelate ca fantasme oarecare – nici mai mult, nici mai puțin.

Dacă femeile reprezintă un mister pentru bărbați, ele devin şi mai misterioase atât pentru ele însele, cât şi pentru celelalte. Sunt convinsă că orice înțelegere sexuală mai apropiată între bărbați şi femei trebuie să înceapă prin acceptarea dorințelor precise pe care femeile le exprimă în gândurile lor erotice una despre alta. Aceste gânduri legate de alte femei nu sunt în mod necesar, după părerea mea, gânduri lesbiene şi nici toate femeile care vizitează această cameră nu sunt lesbiene. Totodată, nici n-ar trebui să le considerăm nişte „lesbiene latente" şi de aceea multe dintre ele trag resemnate concluzia: „presupun că asta înseamnă că îmi doresc în secret să fac sex cu o altă femeie". Tonul defetist constituie o punere sub acuzare a efectelor simpliste ale psihiatriei de farmacie universală asupra epocii noastre. Poate că are această dorință, poate că nu, poate este lesbiană sau bisexuală; şi poate că nu. Dar în final, nu-mi pasă; nu asta e ideea.

Ceea ce mă interesează este că, dacă deschiderea emoțională pe care femeile o manifestă una față de cealaltă în fantasmele lor ar putea fi extinsă în realitate, sunt sigură, rezultatul ar fi nu o creştere a lesbianismului, ci contrariul; o heterosexualitate mai largă, mai bogată. Şi da, atunci vom avea parte şi de mai multă căldură adevărată şi afecțiune sinceră între femei. Cine ştie? Cu timpul, femeile pot ajunge la o nouă definiție în privința contactului fizic „normal" cu o altă femeie.

Ceea ce se repetă cu regularitate în numeroase dintre fantasmele numite de femei „de tip lesbian" este că ele caută la alte femei ceea ce nu obțin de la iubiții lor în realitate. Nu relația lesbiană reală e cea urmărită. (Nu pentru a o înlocui pe cea heterosexuală în orice caz; aşa cum a spus una

dintre ele: „nu m-aş obosi să-mi găsesc o iubită sau o lesbiană.") În cazul unor asemenea fantasme, specifice sunt blândeţea şi excitarea completă şi eficientă a zonelor lor feminine esenţiale, sânii şi clitorisul. Când realitatea este nesatisfăcătoare, cine ştie mai multe despre blândeţe, sâni şi clitoris decât femeile însele? Şi ce zonă mai sigură să satisfaci această nevoie decât în fantasmă?

Este cel mai natural lucru din lume ca, din acelaşi motiv ca şi bărbaţii, femeile să apeleze la femei pentru a obţine blândeţe. Motivul pentru care, în general, trebuie să apeleze la fantasmă este viaţa. Femeile, care oferă cu generozitate blândeţe, beneficiază de ea cel mai puţin. Să luăm de exemplu marele ghid al sexului pentru bărbaţii adevăraţi: „Playboy". Unde în acele pagini seducătoare sunt bărbaţii educaţi cu privire la valorile blândeţii faţă de femei şi asiguraţi că a dărui aşa ceva unei femei, în locul unei scule permanent în erecţie, nu îi demasculinizează? Ar însemna să negăm heterosexualitatea lui Hugh Hefner!

Sânul femeii, simbolul blândeţii, este prezent pentru ca bărbaţii să plângă pe el, să sugă din el, să se sprijine pe viaţă. Dar cum rămâne cu femeile? Cu toţii începem cu sânul, dar fetiţele curând sunt îndepărtate de sânul matern şi transformate în „surorile mai mici" şi trimise într-o lume lipsită de afecţiune, îmbrăcate în rochii asemănătoare, mamă şi fiică. Tata nu e de prea mare ajutor; nu numai că nu are sâni, dar chiar şi poala lui caldă şi braţele care îmbrăţişează mult prea curând nu mai sunt la dispoziţia fetiţelor. Nu e de mirare că fetiţele precum Bee, ale cărei fantasme sunt prezentate mai jos, fac pasiuni copilăreşti pentru fetele mai mari şi pentru profesoare. Şi apoi, când un tânăr devine modul acceptabil de satisfacere a acestor nevoi sexuale, la cine pot apela ele pentru blândeţe? Majoritatea tinerilor sunt prea preocupaţi să-şi satisfacă propriile nevoi sexuale, să-şi arate bărbăţia în detrimentul blândeţii, care

nu e neapărat cea mai bună prietenă a virilității. Prin urmare, o tânără poate să ajungă în mod logic să aibă fantasme despre o altă femeie (de obicei cu sânii mari), care s-o țină în brațe, care poate o lasă să-i sugă sânii şi poate chiar o stimulează sexual, dar de fiecare dată, aşa cum spune Tania (a se vedea mai jos): „cu o blândețe specială”.

Bisexualitatea este la modă în zilele noastre. Cel mai bun lucru în legătură cu ea este că nu trebuie să o practici, trebuie doar să ți-o imaginezi; presiunea nu este determinată de faptul că eşti sau nu bisexuală, ci de disprețul arătat cuiva care este aşa. Ideea populară este că în noi toți există puțină bisexualitate. Nu ştiu dacă aşa stau lucrurile, dar nu m-ar surprinde. Şi, deşi nu aş numi un bărbat sau o femeie mincinos/mincinoasă pentru că spune că nu a avut niciodată un gând homosexual, mă întreb cum au reuşit să-şi ducă viața în ultimii ani legați la ochi şi cu urechile astupate.

Un ultim comentariu cu privire la bisexualitate, în fantasme şi în realitate. Unele femei, precum Alix, introduc un bărbat în fantasmele lor cu privire la alte femei; bisexualitatea face fantasma mai acceptabilă. Din acelaşi motiv, ca în cazul Celiei, cealaltă femeie este uneori anonimă. Sau femeia care visează subliniază că este complet pasivă. Sau pur şi simplu se uită la alte femei şi nu se implică. Însă am descoperit că femeile acceptă cu uşurință această „cealaltă latură” a sexualității lor, în fantasme sau în realitate, şi sunt remarcabil de candide în descrierea imaginilor erotice în care apar alte femei.

În schimb, spre deosebire de sinceritatea pe care au manifestat-o femeile care au discutat cu mine despre gândurile lor sexuale cu privire la alte femei şi despre acceptarea sentimentelor lor, bărbații au reacționat exact invers cu privire la propriile lor gânduri homosexuale. Femeile spun că descrierile lor cu privire la fantasmele

erotice cu alte femei îi pot chiar face să zâmbească afectuos pe iubiții lor; homoerotismul dintre femei pare să fie acceptabil pentru bărbați şi chiar este un stimulent sexual. Dar orice sugestie că bărbatul poate avea aceleaşi sentimente legate de alți bărbați este tratată ca o insultă sau o amenințare. Una e ca femeile să aibă asemenea gânduri şi cu totul altceva e ca un bărbat să le aibă (e urât, murdar).

Christine

Am avut de multe ori această fantasma, şi când sunt cu un bărbat, şi când sunt singură şi mă masturbez. Cred că prima dată s-a întâmplat când mă aflam într-o saună; după aceea, de-abia aşteptam să ajung acasă la Ted, atât de încinsă şi de înfometată după el eram. Nu i-am spus niciodată despre această fantasmă. Nu pentru că mi-ar fi ruşine; nu simt nici o dorință reală pentru o altă femeie şi probabil că aş lua-o la fugă dacă una m-ar aborda „în modul ăsta". Nu, nu-i spun pur şi simplu, pentru că atunci când facem dragoste şi mă gândesc la ea, simt o plăcere imensă... şi nu aş vrea să risc să pierd această plăcere prin mărturisirea secretului. Iată în ce constă fantasma mea:

Sauna e goală. Nu ştiu acest lucru când intru, înfăşurată în prosopul pe care îl oferă SPA-ul. Aburul e atât de des, încât de-abia reuşesc să ajung la una din bănci, unde mă aşez cu picioarele îndoite şi cu mâinile în jurul genunchilor. În timp ce corpul meu începe să transpire şi ochii mi se obişnuiesc cu aburul, îmi dau seama că nu mai e nimeni acolo. Încep să mă mângâi, să mă ating delicat cu degetul înăuntru, căutând siropul cald care se produce instantaneu când eu sau altcineva atinge locul magic. Dar nu am nevoie de umezeala din interiorul corpului meu, pentru că sudoarea şi aburul mi se scurg pe picioare şi pe părul pubian şi toată zona aceea este complet udă. Nu aud uşa

deschizându-se. Ochii mei sunt închişi, mintea cuprinsă de excitarea crescută şi realizez că a mai venit cineva când aud un zgomot. Ridic repede privirea şi văd alt trup pe banca de alături. Isuse, o fi văzut ce făceam? Sunt prea speriată ca să mă mişc şi mă prefac că moţăi, închizând din nou ochii. Stau întinsă pe toată lungimea băncii şi trag prosopul atât de sus, încât aproape îmi acoperă faţa. Am adormit sau mă prefac că am adormit. Apoi mă trezesc cu o mână pe coapsă, care urcă încet în sus. Trag aer în piept, cu faţa ascunsă sub prosop. Părul de pe picioare mi se electrizează de excitare şi parţial de teamă... ar trebui să o iau la fugă? Dar prosopul mă protejează, mă ascunde şi rămân pasivă. Nu mă preocupă riscul că cineva ar putea intra şi ne-ar putea surprinde; se va asigura ea să nu fim văzute. Mâinile ei acum sunt pe ambele mele coapse, masându-le uşor, cu degetele ridicându-se tot mai sus, şi mai sus, până când îmi depărtează delicat picioarele. Aştept să-i simt gura, iar ea mă lasă să aştept secunde în şir. Buzele mele de sub prosop imploră în tăcere – te rog, te rog, nu te opri, sărută-mă, sărut-o! Degetele ei mi-au desfăcut labiile, expunând clitorisul la căldura umedă şi acesta pare să crească, să se extindă spre ea, să se întindă spre gura ei... şi apoi, deodată, delicat, blând, buzele ei sunt pe corpul meu, limba ei caldă e lipită de mine şi se mişcă. Parte din mintea mea nu se poate împiedica să se întrebe ce se va întâmpla dacă suntem descoperite, dar nu am de ales. Sunt a ei. Nu pot renunţa la degetele acestea, la gura aceasta. Sudoarea se scurge pe faţa mea, aburul se roteşte în jurul meu şi nu-i mai simt decât mâinile şi gura. În rest nu ştiu cum arată. Simt acum cum siropul se scurge din mine, iar ea îl bea, saliva ei, sudoarea ei, sudoarea mea se amestecă toate în pizda mea. Buzele ei sunt atât de pline, iar limba ei e atât de caldă şi mă linge lent, de la fund până la clitoris, după care se opreşte asupra lui, zăboveşte puţin şi-apoi limba ei se

deplasează în cercuri strânse în jurul său, îl atâță, dar revine mereu la el şi când limba ei se întoarce, la fel o fac şi buzele, care mă sărută iar şi iar. Căldura e atât de intensă, precum şi excitarea mea, încât mă tem că o să leşin, că o să încep să țip. Muşc tare de prosop şi-mi ridic fesele brusc, astfel încât toată limba ei e în pizda mea când ajung la orgasm. [Redactat la solicitarea autoarei cărții]

Dolly

Nu am avut niciodată o experiență homosexuală, dar am multe fantasme de tip lesbian. În timp ce fac dragoste cu iubitul meu, am adesea fantasme legate de cea mai bună prietenă a mea. Nu suntem lesbiene, dar suntem extrem de apropiate (ea are douăzeci şi şase de ani, eu am nouăsprezece). Ca să revin la fantasmele mele, acestea încep când iubitul meu se apucă să mă sărute. Îmi imaginez că este ea. Ea mă sărută profund şi pasional. Apoi se urcă deasupra mea şi începe să-mi sărute sânii şi să mi-i muşte uşor. Apoi eu îi sărut sfârcurile şi încep să i le sug, stând în brațele ei. Ea îmi spune cât de mult mă iubeşte şi cât de mult vrea ca şi eu să o iubesc la fel de tare. Îi spun că o iubesc. Apoi mă sărută din nou. Treptat îmi linge sânii peste tot, după care, tot lent, ajutată de mine, îmi depărtează picioarele. Îmi linge partea internă a coapselor şi apoi ajunge la clitorisul meu. Ştie că aceasta e zona mea extrem de sensibilă şi o linge cu multă grijă. Limba ei e foarte moale. Apoi îmi desface picioarele şi se aşază cu fesele între picioarele mele. Acum clitorisul meu şi al ei sunt umflate, iar ea se freacă delicat cu clitorisul de al meu până când ajungem amândouă la orgasm. În timp ce-mi imaginez asta, iubitul meu face dragoste cu mine, iar eu am orgasme multiple.

Alteori îmi imaginez că iubitul meu face sex cu mine în timp ce eu stau în brațele ei, iar ea îmi sărută sânii. Amândoi se ocupă de mine, aşa că ajung curând la orgasm.

După cum vedeți, fantasmele de tip lesbian au un rol important în viața mea sexuală. Deşi nu am avut niciodată înclinații lesbiene, poate în adâncul meu sunt bisexuală. Cine ştie? Este singura explicație pe care am găsit-o.

Dar nu toate fantasmele mele sunt de tip lesbian. Mă masturbez destul de frecvent şi, când o fac, am fantasme erotice. Îmi imaginez un bărbat foarte atrăgător cu un trup superb. Stă cam la şase metri distanță de mine şi are un penis imens în erecție. Eu sunt legată de pat şi îl implor să facă dragoste cu mine, dar el refuză. Nu pot să ajung la el pentru că am mâinile şi picioarele legate de pat. Se apropie treptat până când ajunge chiar lângă mine. Apoi se urcă în pat, deasupra capului meu, cu câte un picior de o parte şi de alta, şi se lasă încet pe vine până când pot să-i ating scula cu vârful limbii. Dar nu mă lasă să i-o iau în gură. Tot pe vine, se dă încet înapoi şi-şi freacă penisul de sânii mei imenşi, iar sfârcurile mele continuă să se înalțe, întărite şi mândre. Apoi îşi freacă penisul de partea interioară a coapselor mele şi în cele din urmă de clitoris. În fine, facem sex. Între timp ajung la orgasm.

Altă fantasmă preferată a mea constă în a-mi imagina că sunt punctul central într-o scenă de sex în grup. În timp ce bărbații fac sex pe rând cu mine, femeile mă sărută şi se joacă cu sânii mei. Toți îmi spun cât de mult mă iubesc, iar eu radiez de iubire pentru ei. [Scrisoare]

Bee

Nu am acum fantasme de tip lesbian, dar într-o vreme, când eram adolescentă, am avut asemenea fantasme. Aveam o profesoară tânără, drăguță, pentru care cred că făcusem o

pasiune. Era foarte drăguță şi amabilă cu mine şi aveam discuții lungi după ore. Când a aflat de la mine că părinții mei credeau că sexul era ceva rău şi că nu-mi spuseseră nimic despre „realitățile vieții”, mi-a dat un mic manual care oferea informații de bază. Mi-a răspuns de asemenea la câteva din întrebările mele despre ce am aflat din manual. Nu găsisem nici un detaliu despre sex, dar cel puțin aflasem de unde veneau copiii. În orice caz, după cum am spus, făcusem o pasiune pentru această profesoară şi uneori aveam fantasme legate de ea. Visam că ne dezbrăcăm una pe alta, iar ea mă ținea în brațe. Apoi o sărutam pe sâni şi-i sugeam sfârcurile, ca şi cum aş fi fost un bebeluş. Îmi imaginam că făceam baie sau duş împreună şi că o spălam şi o ştergeam cu prosopul pe tot corpul. Când s-a măritat, pasiunea mea pentru ea a dispărut şi aceste vise au încetat. [Scrisoare]

Venice

Am avut din când în când o fantasmă de tip lesbian, dar numai despre cum o prietenă îmi pipăia sânii; doar atât. [Conversație]

Lilly

Nu cred că fantasmele mele de tip lesbian au legătură cu „împlinirea unei dorințe suprimate”. Adesea m-am întrebat cum ar fi să fiu stimulată de o femeie, să am preludiu cu o femeie, ea să-mi sărute sânii şi să-mi sugă sfârcurile şi de asemenea să se joace cu clitorisul meu. Nu aş vrea ca ea să-mi sugă sau să-mi sărute clitorisul, ci doar să se joace cu el – şi nu delicat. [Conversație]

Rita

Probabil că sunt foarte egoistă, dar cred că i-ar fi foarte greu cuiva să mă convingă să fac sex de grup sau să schimb partenerii. Nu suport gândul ca logodnicul meu să facă dragoste cu altcineva. Însă mi-am imaginat că privesc o altă femeie făcându-i o felație, după care mă implic și eu. Dar chiar și în acest caz, în final, el tot face dragoste cu mine. [Scrisoare]

Mary Beth

Am o viață sexuală foarte plină și satisfăcătoare cu soțul meu. Uneori însă, am fantasme de tip lesbian, dar mi-e greu să le descriu. Mă gândesc la prietenele mele cele mai bune (foste prietene) și la cum ar fi să fiu în pat cu ele, să ne atingem și să ne mângâiem. Până în acest punct ajung fantasmele mele, deși mi-ar plăcea să cunosc o lesbiană și să trăiesc o experiență sexuală cu ea. [Scrisoare]

Viv

M-am gândit cum ar fi să experimentez, să găsesc o femeie cu care să fac dragoste, să văd dacă am cu adevărat asemenea sentimente sau nu. Fantasmele mele sunt destul de confuze. Uneori mă gândesc cum o femeie mai în vârstă și atrăgătoare (cu aspect feminin, nu masculinizat) mă seduce. Alteori mă gândesc la o fată de vârsta mea și în acest caz nici una din noi nu are rolul seducătoarei. Presupun că aici se poate vorbi de explorare reciprocă. I-am spus prietenului meu despre asta (pot să discut deschis și sincer cu el despre orice). Mi-a răspuns că i se pare natural, dar când l-am întrebat dacă a vrut vreodată să se culce cu un alt bărbat, a spus că nu, că relațiile lesbiene par mai acceptabile decât cele homosexuale. [Scrisoare]

Lee

În fantasmele mele de tip lesbian, nu pot să identific niciodată partenera. Nu o cunosc şi nu are nici chip, nici personalitate. În visele mele este doar un trup feminin care preia mare parte din inițiativă, în timp ce eu sunt pasivă şi stau doar întinsă acolo iar ea face dragoste cu mine. Îmi imaginez că se joacă cu sânii meu şi îi suge în timp ce se masturbează. Apoi îmi face cunilingus. Nu ne sărutăm, iar eu nu-i ating zonele genitale în aceste fantasme; însă mă joc cu sânii ei. Adesea am aceste fantasme când fac dragoste cu soțul meu, mai ales când el îmi oferă cunilingus. [Scrisoare]

Willa

Odată am avut o fantasmă de tip lesbian pe care aproape că nu mi-o mai amintesc, dar era despre cea mai bună prietenă a mea. Eu eram agresorul. A fost o experiență foarte frumoasă. [Conversație]

Dana

Nu sunt deloc lesbiană – îmi plac prea mult bărbații –, dar când trebuie să mă masturbez, îmi imaginez o fată cu sânii mari şi sfârcuri proeminente care stă deasupra capului meu, astfel încât mă uit fix în păsărica ei. Îi masez fesele cu mâinile şi, în tot acest timp, ea suge pula unui tip. Se umezeşte şi sucurile i se scurg pe fața mea. O altă fată îmi desface picioarele şi îmi lipeşte o sticlă rece de pizdă în timp ce-mi înfige delicat un deget în anus. Când fata care stă deasupra mea îl face să ejaculeze pe bărbat, se lasă mai jos, iar eu îmi înfig limba în păsărica ei şi o ling, iar ea se zvârcoleşte în extaz. Apoi, bărbatul îmi ridică fesele şi-şi înfige scula tare ca piatra în anusul meu, iar cealaltă fată

mişcă sticla în păsărica mea din ce în ce mai repede, înainte şi înapoi, iar eu îmi înfig un deget în pizda ei şi mă joc cu clitorisul ei până când din ea se scurge superbul ei suc vaginal. [Scrisoare]

Cara

Am ocazional fantasme legate de două dintre prietenele mele, care au trupuri foarte feminine. Nu mă refer la feminin în sensul Raquel Welch. Tipul acesta de trup nu mă atrage. Sunt mai degrabă femei plinuțe, cu linii moi. Îmi imaginez că eu sunt bărbatul care face dragoste cu una din aceste femei. Sânii sunt foarte importanți pentru excitare. Ar trebui să adaug că nu am avut nici o experiență reală cu femei, sunt măritată şi prefer să fac sex cu bărbați. [Scrisoare]

Celia

Am nouăsprezece ani, sunt secretară şi urmează să mă mărit anul acesta. Logodnicul meu şi cu mine nu avem contact sexual. Suntem împreună doar de trei ani. Apelăm însă frecvent la sexul oral şi aşteptăm cu entuziasm o viață sexuală extrem de fericită şi de variată.

În cazul sexului, adesea mă gândesc la altcineva (nimeni cunoscut), mai ales dacă mi-e greu să ajung la orgasm. Mi se pare deosebit de excitant să mă gândesc la o altă femeie şi, în general, lucrul acesta „are efectul scontat”. De regulă, inventez situații deosebite – cluburi de striptease (mă uit sau sunt pe scenă); sunt sclavă (!); orice scenă în care sunt forțată să mă dezbrac şi să fac dragoste cu cineva. Uneori îmi imaginez că există doar o altă femeie, alteori că mai sunt cu două femei şi un bărbat.

Mă excită nuditatea feminină sau fotografiile cu nuduri (întotdeauna citesc literatură erotică înainte de a mă masturba, pentru a-mi da idei!) şi automat apar în

fantasmele mele. Femeile din fantasme nu fac parte dintre prietenele mele; îmi imaginez doar un trup feminin fără chip. Nu cred că îmi închipui că o ating la propriu. Îmi place doar gândul trupului ei gol. Prefer să-mi imaginez că ea mă atinge pe mine.

Când eram mică, aveam în jur de opt ani, îmi amintesc că de fiecare dată o sileam pe cea mai bună prietenă a mea să jucăm jocuri în care noi ne prefăceam că ne dezbrăcăm şi „omul cel rău" ne silea să mergem aşa pe stradă, sau inevitabilele situaţii de la şcoală când ne sileam unele pe altele să facem diverse lucruri. Îmi amintesc când aveam în jur de zece ani şi voiam să fiu stripteuză... şi e posibil să fi avut vreun fel de contact intim cu prietena mea, nu-mi mai amintesc. Aveam gânduri legate de sex... de exemplu, voiam ca altă fată să mă şteargă cu prosopul după ce făceam duş sau să fiu silită în diverse moduri să mă dezbrac.

Aş fi interesată să ştiu cât de multe femei (ce procent) sunt bisexuale, spre deosebire de bărbaţi. Îmi imaginez că eu sunt, dar cred că interesul meu aparent faţă de femei, care se deduce din această scrisoare, este doar obiectiv şi o formă de stimulare suplimentară.

I-am povestit logodnicului despre fantasmele mele de tip lesbian, iar el nu este nici gelos, nici furios. Le discutăm regulat. El nu are fantasme erotice, dar înţelege de ce eu le am. I se pare natural, de fapt, să am fantasme. Avem o compatibilitate sexuală foarte bună şi ne înţelegem pe plan sexual, şi mi-aş dori ca fiecare cuplu de pe lume să simtă la fel ca noi. [Scrisoare]

Theresa

Deşi fotografiile cu bărbaţi homosexuali m-au excitat dintotdeauna, gândul la lesbianism mi s-a părut mereu respingător. Însă, în ultima vreme, am constatat că mi-am

schimbat complet punctul de vedere după ce am citit o parte din literatura emancipată din ultima vreme. Am fost şi probabil sunt în continuare foarte naivă. Nu am condamnat niciodată homosexualitatea; pur şi simplu nu m-a preocupat. Apoi, anul acesta, am dezvoltat o atracție față de o altă femeie. Până acum am stat doar de vorbă, dar simt că de la aceste discuții vom progresa spre altceva. Soțul meu este un bărbat foarte puternic şi brutal. Blândețea ei mi se pare foarte revigorantă şi am impresia că relația mea cu ea ar fi foarte satisfăcătoare. Până acum ea face parte doar din fantasmele mele. Dar gândul de a o atinge sau de a o ține în brațe mă excită. Nu sexul, doar apropierea şi blândețea.

Probabil că am fost un copil ciudat, pentru că prima dată când îmi amintesc că m-am excitat a fost atunci când am citit un manual despre căsătorie tocmai înainte de a mă mărita, la optsprezece ani. M-am măritat cu singurul bărbat cu care am ieşit. Am ajuns la concluzia că sunt o femeie neinteresantă. Soțul meu, nu eu, se gândeşte la diverse lucruri pentru a ne îmbogăți viața sexuală. Adesea îi place să-mi spună cuvinte vulgare. Şi mie îmi place şi nu m-ar deranja să fiu tratată ca o târfa... una scumpă. El preferă brutalitatea aproape până în punctul violului, dar eu detest să fiu tratată cu forța. Mie îmi place să fiu, oh, atât de blândă şi să fiu cucerită cu delicatețe şi grijă. Deşi e violent, se controlează foarte bine şi deseori mă gândesc cât de mult m-ar încânta să-l ațâț aşa de tare, încât să-şi piardă calmul şi să facă doar ceea ce-şi doreşte cu adevărat, în locul violenței deliberate. Este un bărbat care ejaculează cu dificultate.

Obişnuiam să mă consider foarte ciudată, diferită de alte femei. Acum încep să cred că nu sunt atât de rea pe cât am crezut în toți aceşti ani. [Scrisoare]

Tania

Sunt curioasă să ştiu dacă am vreo tendință homosexuală latentă; poate sunt doar bisexuală.

De obicei, în timp ce fac sex, gândurile mele se îndreaptă spre alte femei. Fie îmi imaginez că fac dragoste cu o femeie sau mă uit la prietenul meu cum şi-o trage cu altcineva, fie o combinație a celor două. Am discutat despre asta cu el, iar el a mărturisit că şi lui i se întâmplă ceva similar. Îmi încurajează fantasmele, punându-le în practică pe ale lui. Adesea vorbeşte cu mine ca şi cum m-ar viola, ceea ce stimulează în mintea mea un alt tip de fantasmă. Încep să-mi imaginez că sunt legată, neajutorată şi la mila unui bărbat foarte agresiv. Apoi încep să-mi imaginez că o femeie intră în scenă, îl ignoră pe partenerul meu şi se apucă să facă dragoste cu mine într-un mod la fel de agresiv, dar cu o blândețe specială.

Prima fantasmă de care îmi amintesc este despre un grup de persoane (patru sau şase) într-un pat mare, toți fiind goi şi mângâindu-se unul pe altul. Nu am reuşit să dezvolt această fantasmă mai departe, dar, fiind destul de mică la acea vreme, nu părea necesar. Doar această idee era suficient de excitantă. [Scrisoare]

Michelle

Sunt măritată de cinci ani şi până acum nu am discutat niciodată cu nimeni fantasmele mele erotice.

Nu mă gândesc la nimeni altcineva în afară de bărbatul cu care mă culc, cu excepția cazului în care nu se descurcă şi atunci mă concentrez asupra unui tip cu experiență. Acest lucru îmi produce automat suficientă plăcere ca să ajung la orgasm. Cred că fantasmele devin foarte utile în asemenea situații. Când fac sex, partenerul nu are cum să fie perfect; celălalt (dar nici tu) nu se bucură întotdeauna de o formă fizică de invidiat.

Ideea cea mai frecventă care apare în fantasmele mele este „de a fi exhibiționistă”. Fantasmele mele variază foarte mult, dar această idee este de obicei prezentă. Oameni care privesc, nu în mod necesar spunând sau făcând ceva, ci doar privind... aceasta mă excită cu adevărat.

Interesant e că, deşi nu am simțit niciodată vreo dorință față de altă femeie sau în viața de zi cu zi nici măcar nu m-am uitat la altă femeie în „modul acela” special, adesea am fantasme lesbiene când sunt cu un bărbat. Nu ştiu de unde îmi vin astfel de idei. În fantasmele mele, aceste femei şi cu mine nu ne atingem de fapt niciodată, nu există nici un contact fizic; eu mă gândesc pur şi simplu la ele, la alte femei, de obicei dezbrăcate şi cu sânii mari. Par să încerce să mă seducă prin mişcările lor erotice. Îmi îngădui să mă excit doar privindu-le, dar apoi, când excitația creşte şi am orgasm în realitate, femeile se mulțumesc să zâmbească, se bucură pentru mine şi dispar. Poate într-o zi voi face şi sex cu ele în fantasmele mele, dar nu cred că acesta e scopul lor. Nu i-aş relata niciodată unui bărbat fantasmele mele lesbiene, pentru că nu cred că un bărbat ar înțelege. [Scrisoare]

Sandra

Adesea când soțul meu şi cu mine facem dragoste, mă gândesc la un alt bărbat (sau la doi) şi, uneori, deşi rar, la o altă femeie. Bărbatul la care mă gândesc de obicei a fost dentistul meu (spun a fost pentru că s-a mutat în alt oraş). Nu am făcut niciodată sex cu el, dar mi-ar fi plăcut să o fac. Pentru mine, el seamănă cu soțul meu. Vorbeşte blând, dar nu e genul care să se lase condus de o femeie (şi asta îmi place la un bărbat: să fie Bărbat). În fantasmele mele facem sex în poziții care depăşesc orice închipuire. Chiar ne masturbăm reciproc. Însă, în general, soțul meu îmi domină

gândurile; el este partenerul meu sexual ideal. Chiar miroase sexy.

Când am fantasme despre ceilalți bărbați care mi se par atrăgători, spre momentul orgasmului, mă concentrez doar asupra unuia singur (sau a unei singure femei). Aşa că, vedeți, am şi fantasme de tip lesbian. De obicei, mă gândesc la o femeie care seamănă fizic cu un bărbat, adică este bine clădită, dar totuşi feminină, delicată, iubitoare (uneori maternă), înțelegătoare. Adesea poartă o uniformă militară. Nu este frumoasă, ci atrăgătoare. Este hotărâtă, dar deschisă, amuzantă, îi plac muzica, sportul, hainele şi animalele. Este înstărită, dar nu bogată, econoamă, dar nu zgârcită. De obicei ne masturbăm, ne sărutăm (pe gură), dormim una în brațele celeilalte (de obicei ea mă ține la pieptul său). Mă simt în siguranță cu ea. Ne sugem sânii una alteia (de obicei eu pe ai ei). Uneori o facem în poziția şaizeci şi nouă. Soțul meu ştie că am tendințe lesbiene şi că aş putea fi bisexuală. Însă nu caut o lesbiană sau o parteneră de pat.

Nu ştiu ce arată asta, dar îmi place să mă gândesc la soțul meu şi la un alt bărbat care face sex cu mine. Deşi soțul meu nu-mi încurajează fantasmele, nici nu le descurajează. Când îl întreb dacă l-ar excita să mă vadă făcând sex cu un alt bărbat, spune că probabil că da. Ştie că mi-ar plăcea ca el să fie cu mine dacă m-aş fute cu alt bărbat. Şi mie, şi lui ne place să ne vedem când ne-o tragem. O altă idee care mă excită este să mă uit la doi homosexuali care fac dragoste; de asemenea, mi-aş dori ca femeile să aibă ocazia să urmărească filmele XXX după care se dau în vânt bărbații.

Vă rog să-mi scuzați scrisul neîngrijit; de obicei am o ortografie ordonată, dar am vrut să scriu textul acesta repede, ca să nu schimb nimic. [Scrisoare]

Patty

Tocmai am citit anunțul dumneavoastră şi doresc să vă ajut în cercetarea inițiată. Voi încerca să vă scriu cât mai sincer posibil.

Am douăzeci şi nouă de ani, sunt măritată de unsprezece ani cu un membru al marinei comerciale şi am doi copii. Soțul meu stă pe mare aproape şase luni pe an şi în timpul uneia dintre aceste călătorii, cu aproximativ trei ani în urmă, am trăit prima experiență lesbiană cu ajutorul a două fete tinere. Prima mea experiență cu aceste fete a fost atât de satisfăcătoare şi de excitantă, încât acum retrăiesc scena aproape de fiecare dată când fac dragoste cu soțul meu.

Scena pe care mi-o imaginez este următoarea: soțul meu este pe mare şi copiii sunt plecați la mama pentru weekend, şi ies în oraş cu fetele de la birou să sărbătorim viitoarea nuntă a uneia dintre ele. Le-am invitat pe două dintre fete să petreacă noaptea la mine, deoarece locuiesc în alt oraş şi ar fi trebuit să plece de la petrecere devreme ca să prindă ultimul tren. Ajungem la mine acasă, e târziu şi suntem obosite. Mă trântesc pe un scaun şi spun că aş vrea să am o cameristă care să mă dezbrace şi să mă pregătească de culcare. Fetele se oferă să fie ele cameristele mele şi încep să mă dezbrace. După ce îmi dau jos sutienul şi chiloții, devin foarte excitate de ceea ce descoperă şi îmi mărturisesc amândouă că nu au mai văzut niciodată nişte sâni atât de mari şi de frumoşi ca ai mei. Mă întreabă dacă pot să-i atingă. Le spun că pot face orice vor cu ei şi curând, sfârcurile mele se măresc şi se întăresc sub mângâierile lor. Apoi, fiecare dintre ele ia câte un sân, îl sărută şi-mi sug sfârcurile mari, dar foarte sensibile şi, în acelaşi timp, încep să-mi mângâie stomacul şi coapsele şi în câteva secunde mă zvârcolesc de excitare pe scaun. Când încep să mă mişc, îmi lasă sânii în pace şi una dintre fete se aşază pe brațul

scaunului şi începe să mă sărute foarte blând şi iubitor, iar apoi din ce în ce mai senzual. Foarte repede, limbile noastre se împletesc şi se afundă tot mai adânc. În acest timp, cealaltă fată îngenunchează pe covor între picioarele mele şi îmi mângâie coapsele şi stomacul până când sunt înnebunită de dorință. Mă mişc în toate direcțiile, încercând să-i dirijez degetele spre vaginul meu, dar ea îmi ignoră eforturile. Brusc, aproape înnebunesc când simt cum capul ei ajunge între picioarele mele şi limba ei îmi pătrunde în vagin. Am un orgasm aproape instantaneu şi strig de plăcere cât mă ține gura. În timp ce-mi recapăt răsuflarea, fetele se dezbracă şi fac dragoste pe covor sub privirile mele. Apoi facem duş împreună, după care ne ducem în pat toate trei şi facem dragoste toată noaptea. [Scrisoare]

Multe femei heterosexuale au recunoscut cu reținere fantasmele lor „de tip lesbian" în anii 70 şi cu şi mai multă reținere dorința de a le pune în practică. Astăzi însă, femeile heterosexuale au adesea fantasme despre alte femei şi multe sunt dispuse să le pună în practică. Această schimbare importantă se datorează în mare parte interesului constant al mass-media față de lesbiene şi subiectele legate de lesbiene. Vedem imagini extrem de erotice şi citim poveşti despre femei cu alte femei pe afişe, în reviste şi la televizor. Unele femei apelează la suratele lor în absența bărbaților. Şi, spre deosebire de aceştia, femeile n-au nici o problemă să treacă de la fantasme sau comportamente heterosexuale la fantasme sau comportamente de tip lesbian, după care să

revină la cele inițiale. Fenomenul „LUGS”[17] („Lesbiene până la absolvire”) este larg răspândit în multe campusuri, unde elevele de la colegiu ies cu alte femei şi experimentează relații lesbiene, iar după absolvire se mărită şi au copii. Iată câteva fantasme care reflectă această nouă realitate.

Stella

Am cincizeci şi doi de ani şi am trei copii mari (fete). În ultima vreme sunt atrasă de o femeie tânără, frumoasă (are aproape treizeci de ani). Mă gândesc constant la ea. Nu am avut niciodată o aventură cu nimeni, nici bărbat, nici femeie, dar dacă aş şti că ea este de acord, cred că aş profita de ocazia de a deveni iubita ei. Cam aşa s-a născut şi fantasma mea. Iat-o mai jos.

O invit să meargă cu mine pentru un weekend prelungit la plajă. Este încântată să fie cu mine. O iau cu decapotabila mea şi arată atât de sexy, încât de-abia mă pot stăpâni. Pălăvrăgim diverse nimicuri în drum spre casa mea de pe plajă şi cumva simt că-mi trimite o invitație sexuală. În cele din urmă, ajungem şi ne instalăm în casă. Ieşim în oraş şi luăm o cină minunată la un restaurant special unde este o atmosferă foarte provocatoare. Bem mult vin, după care ne întoarcem la casa de pe plajă. Eu mă trântesc pe canapea şi, spre surprinderea mea, ea se aşază lângă mine, foarte aproape. Îmi spune că trebuie să-mi atragă atenția în legătură cu persoana ei şi că e posibil să nu-mi placă ce voi auzi. Apoi îmi spune că e bisexuală. Îi răspund că nu mă deranjează. Brusc, începem să ne mângâiem. O sărut blând pe gât, după care trec încet spre pieptul ei. Într-un târziu, buzele ni se întâlnesc cu o pasiune de neînchipuit. Îi şoptesc

---

[17] LUGS – inițialele provin de la expresia din limba engleză „Lesbian until Graduation”. (*N.t.*)

la ureche cât de mult o iubesc, iar ea îmi răspunde la fel. O sărut lent pe trupul ei frumos, iar ea geme de încântare. Treptat, dar delicat, îmi strecor mâna printre coapsele ei, sărutând-o până acolo, jos. Limba mea îi găseşte „punctul dragostei" şi îmi trec limba în sus şi în jos peste clitorisul ei. Îmi prinde capul în mâini şi mi-l împinge spre păsărica ei atât de tare, încât de-abia mai pot să respir. Mă retrag şi îi spun blând că trebuie să ne mişcăm încet pentru a atinge orgasmul absolut. După aproximativ o oră de preludiu, nici ea, nici eu nu mai putem suporta. Ea este extrem de umedă şi de încinsă. În cele din urmă, îmi înfig limba cât mai adânc în păsărica ei, iar ea geme de extaz. Ajungem amândouă la orgasm, după care rămânem satisfăcute una în braţele celeilalte toată noaptea. Facem dragoste necondiţionată, pasională tot restul weekendului – un weekend pe care nu-l voi uita niciodată, dar petrecut numai în imaginaţia mea.

Claire

Am douăzeci şi unu de ani, iar logodnicul meu, douăzeci şi cinci. Am învăţat împreună să ne explorăm unul pe altul, precum şi pe noi înşine.

Deşi nu sunt lesbiană şi nu am avut niciodată contact intim cu altă femeie, îmi imaginez frecvent că sunt cu o femeie. Ţin ascuns sub saltea un exemplar din „Playboy" şi îl scot afară când sunt singură. Devin foarte excitată când mă uit la corpul unei femei. Logodnicul meu spune că sunt „preocupată de bisexualitate". El şi cu mine discutăm adesea, în amănunt, cum ar fi să mai fie şi o altă femeie în pat cu noi. Nu cred că am face-o cu adevărat vreodată, însă este extrem de excitant să ai asemenea fantasme.

Am două fantasme favorite care implică o altă femeie. Prima decurge în felul următor:

Sunt singură în timp ce logodnicul meu este la muncă; nu va ajunge acasă decât peste câteva ore. Deodată se aude o bătaie în uşă. Deschid şi descopăr o femeie frumoasă, cu sânii mari. Deşi în fantasmele mele nu îi văd niciodată cu adevărat chipul, ştiu că este superbă şi extrem de senzuală. Ea îmi spune:

— Tu eşti Claire? Steve m-a trimis.

Uluită, îi răspund:

— Da, eu sunt. Te rog, intră!

Ea intră în casă şi închide uşa în urma ei. Sunt nedumerită şi totuşi curioasă să văd ce se va întâmpla. Ea mă roagă să mă aşez pe canapea şi îngenunchează în faţa mea. Începe să se dezbrace lent. După ce-şi dezgoleşte sânii, începe să-mi maseze partea interioară a coapselor. Apoi mă sărută uşor pe coapse şi avansează încet spre partea centrală. Încep să tremur şi ştiu că m-am umezit. Femeia mă dezbracă treptat şi începe să mă lingă. Limba ei este atât de dulce şi moale. Vreau să o implor să nu se oprească, dar nu mă lasă să vorbesc. Îşi îngroapă faţa între picioarele mele. Brusc, simt altceva între picioarele mele în afara limbii ei. A scos un vibrator şi l-a lipit de clitorisul meu care deja pulsa. În acest moment, îmi pierd controlul. Trăiesc un orgasm aşa cum nu am mai avut niciodată. Femeia se ridică, mă sărută blând şi mă lasă acolo să mă gândesc la ceea ce s-a întâmplat. Am adesea această fantasmă în timp ce fac dragoste cu logodnicul meu. Nu pentru că el n-ar fi un iubit minunat, ci pentru că acea mică stimulare suplimentară este un bonus plăcut.

Cea de-a doua dintre fantasmele mele favorite are la bază întrucâtva o experienţă reală. Mă aflam în vizită la un prieten de-al meu pe care nu îl mai văzusem de trei ani. În timpul liceului, el făcuse o pasiune pentru mine, dar eu nu-i împărtăşeam sentimentele. Când m-am dus să-l vizitez, avea o nouă iubită, destul de atrăgătoare. Amândoi au încercat

să mă convingă să mă culc cu ei. Pentru că nu mă atrăgea, am refuzat, dar gândul de a fi cu ea în pat s-a transformat într-o fantasmă minunată.

Mi-am imaginat că dormeam pe canapeaua de la ei de acasă, când m-au trezit din somn mâinile cuiva ce-mi atingeau partea internă a coapselor. Nu m-am uitat să văd cine era. Nu voiam să ştiu şi în acelaşi timp nu voiam să opresc persoana care făcea asta. Mâinile au urcat pe coapse până mi-au depărtat picioarele. Înainte de a-mi da seama, am simțit căldura unei limbi care-mi trecea peste clitoris şi apoi, la fel de rapid, aceasta a pătruns adânc în mine, împreună cu câteva degete. Tremuram de plăcere. Mi-am lăsat capul în jos şi am închis ochii. Îmi imaginam că era iubita prietenului meu, cu care voiam eu de fapt să fiu. Aproape leşinam de plăcere şi de aroma propriilor sucuri interne. Voiam ca ea să mă sărute, să simt pe buzele ei gustul meu. Deodată, mâinile îmi desfăceau bluza şi îmi mângâiau sânii umflați. În acest punct am deschis ochii şi am văzut că era ea! Mi-a spus, ştiind că nu mai făcusem niciodată aşa ceva:

— Vrei să încerci şi tu?

Aproape că am implorat-o să mă lase. Eram încântată la gândul de a atinge sânii altei femei şi de a-i gusta sucurile dulci. Ea mi-a depărtat picioarele şi s-a aşezat între ele cu spatele la mine. Mi-a luat mâinile şi mi le-a pus pe minunații ei sâni mari. O, aveau mărimea perfectă pentru palmele mele. Nu-mi mai venea să le dau drumul! Apoi s-a întors şi şi-a încrucişat picioarele peste ale mele, astfel încât stăteam față în față, amândouă complet goale. Păsăricile noastre erau atât de aproape, încât aproape îi simțeam căldura dintre picioare. S-a uitat la mine şi mi-a zis:

— Este în regulă, poți să o atingi, şi mi-a făcut semn din cap spre pizda ei. Am ezitat, dar am început încet să i-o mângâi. S-a udat foarte tare şi i-am întâlnit privirea. Tocmai

avusese orgasm după simpla atingere a degetelor mele. Era suficient ca să am şi eu un al doilea orgasm. M-a sărutat, a zâmbit, mi-a mulțumit şi a plecat la fel de rapid precum venise. Am rămas întinsă pe spate complet relaxată şi am adormit repede, visând toată noaptea la aventura noastră.

Ştiu că aceste fantasme sunt amândouă lungi, dar asta pentru că sunt extrem de detaliate! Înainte de a citi cărțile dumneavoastră, mă simțeam murdară din cauza fantasmelor mele. Acum ştiu că sunt perfect normale. De fapt, acum pot să mă bucur de fantasmele mele, şi nu să mă urăsc pentru că le am. Logodnicul meu iubeşte proaspăt obținuta mea libertate, pentru că beneficiază direct de ea!

Gwen

Salut, am douăzeci şi doi de ani, sunt la colegiu şi voi obține o diplomă în psihologie specializată pe problemele de sexualitate. Provin dintr-o familie din clasa mijlocie, albă. Părinții mei au avut o căsnicie lipsită de iubire, au rămas împreună mai ales pentru că aşa fuseseră crescuți. Ştiu că sunt foarte cinică cu privire la subiectul căsătoriei. Nu cred că vreau să mă mărit vreodată şi nici nu vreau să am copii. De asta sunt sigură. Nu am răbdarea şi nici dorința de a creşte singură copii.

Cred că mare parte din sexualitatea mea am descoperit-o singură. Părinții mei, sau cel puțin mama mea, erau foarte deschişi când venea vorba de întrebările mele cu privire la diferențele anatomice dintre bărbați şi femei. Tatăl meu nu a reprezentat o influență pozitivă sau negativă, a fost doar tatăl meu. Am crescut într-un cămin creştin şi mi-am petrecut cea mai mare parte din copilărie la biserică. Cred că regulile constante cu privire la sex şi relațiile dintre bărbați şi femei mi-au influențat părerile cu privire la sexualitate. Nu m-am lăsat păcălită de ele. Ştiam că trebuia să fie mai mult decât atât.

Mi-am început viața sexuală târziu, în comparație cu majoritatea prietenelor mele. Mi-am pierdut virginitatea de-abia la nouăsprezece ani, când m-am îmbătat la o petrecere. Nu am devenit activă sexual până la douăzeci şi unu de ani. Atunci am cunoscut un bărbat care era pregătit să se aşeze la casa lui şi să formeze o familie. Deşi aveam o viață sexuală incredibilă cu el, plină de experimente, nu am putut ceda dorinței lui de a avea o familie. Nu eram făcută pentru aşa ceva.

Singura persoană care mi-a influențat puternic sexualitatea a fost cel mai bun prieten al meu. La început, când l-am cunoscut, m-am îndrăgostit de el foarte tare şi puteam să jur că el este „alesul meu", cel cu care eram destinată să mă mărit. Când mi-a mărturisit că este homosexual, cam un an mai târziu, m-a durut, dar devenisem prieteni atât de buni, încât n-a mai contat.

De atunci, am început să-mi explorez serios propria sexualitate. Nu am avut niciodată contact sexual cu o femeie, dar aş vrea să trăiesc cândva această experiență. M-a sărutat o femeie şi experiența nu a fost nici plăcută, nici neplăcută, ci mai ales surprinzătoare. Nu cred că sunt lesbiană. Cred că aş putea fi bisexuală, pentru că mă atrag atât bărbații, cât şi femeile. Nu am spus nimănui asta, nici măcar celui mai bun prieten al meu, care, oricum, ştie totul despre mine.

Am o fantasmă sexuală pe care îmi place să o folosesc atunci când mă masturbez, de mai multe ori pe săptămână, ceea ce e destul de dificil pentru că locuiesc cu alte două persoane într-un apartament cu două dormitoare. (Împart o cameră cu cel mai bun prieten al meu). Iată fantasma mea:

Sunt răpită de un grup de lesbiene, toate înalte şi foarte drăguțe. Majoritatea sunt foarte autoritare şi agresive. Mă dezbracă în pielea goală şi mă prind cu nişte curele de o masă, în mijlocul a ceea ce pare a fi un fel de arenă sau

scenă. Deasupra mea se găseşte o maşinărie mare cu o sondă de formă falică. O brunetă frumoasă se apropie şi-mi spune că vor face o demonstraţie asupra mea şi că, dacă nu cooperez, o să am de suferit.

Curând, scaunele de deasupra arenei sunt ocupate de femeile din „sat". Femeia începe să le explice ce se va întâmpla cu mine. Maşinăria este pornită şi aşezată în poziţia potrivită. Lumina unui reflector este direcţionată spre mine. O altă femeie începe să-mi mângâie sânii şi îmi spune că trebuie să-mi amân cât mai mult orgasmul pentru ca spectacolul să fie reuşit şi dacă nu o fac, voi deveni sclava personală a conducătoarei grupului, care este o femeie cumplită, nemiloasă.

Îmi e greu să mă opun maşinăriei şi curând ajung la orgasm. Şefa lor nu este mulţumită şi ordonă să fiu dusă imediat înapoi la locuinţa sa.

De obicei, în acest moment, ajung deja la orgasm prin masturbare şi nu mai e nevoie să continui. Aceasta nu e singura fantasmă pe care o am. Altele includ bărbaţi sau pe cea mai bună prietenă a mea, dar aceasta pare să fie preferata mea din ultima vreme.

Vă mulţumesc că le oferiţi femeilor din toată lumea senzaţia că sunt normale pentru că au fantasme erotice. Nu-mi pot imagina ce părere aş avea despre mine dacă nu aţi fi dumneavoastră.

Rebecca

Am optsprezece ani şi sunt o tânără excepţional de activă şi foarte dornică de sex. Cantitatea de timp dintr-o zi pe care o petrec gândindu-mă la sex cred că este echivalentă cu cea petrecută de un bărbat.

Înainte de a continua, cred că trebuie să vă spun două lucruri. Mai întâi, sunt heterosexuală. Nu am avut niciodată nici o experienţă lesbiană, dar tânjesc să am una! În al

doilea rând, am fost molestată timp de mai mulți ani în copilărie. În cele din urmă, eu am fost cea care a pus capăt situației, dar simt că mi-a afectat profund viața sexuală. Mulți ani la rând am fost complet pasivă pe plan sexual (mi-am început viața sexuală de la vârsta de paisprezece ani!) şi abia de curând am început din nou să fiu mai deschisă.

Ultimul meu iubit m-a făcut să mă simt în largul meu în ceea ce priveşte sexul. M-a încurajat să vorbesc despre fantasmele mele şi chiar să le pun în practică!

Una din preferatele mele, mai ales în timpul masturbării, are în centru altă femeie. Mă fascinează sânii şi îmi imaginez constant cum ar fi dacă o altă femeie mi-ar face cunilingus. Chiar am încercat la un moment dat să găsesc o femeie cu care să experimentez. Nu voi duce însă niciodată această căutare până la capăt, pentru că nu vreau să pierd intensitatea fantasmei imaginate.

O anumită fantasmă cu femei mă excită foarte tare. Mă aflu la o petrecere, una foarte elegantă, ca acelea la care părinții mei participă adesea. Sunt îmbrăcată cu o rochie foarte simplă, neagră, scurtă, care îmi scoate în evidență sânii foarte mari şi tari. La această petrecere a mai venit o femeie care este probabil soția gazdei. Face tururi prin încăpere, sărută pe toată lumea în chip de salut şi se opreşte să le dea binețe şi părinților mei. Ei mă prezintă, iar ea zâmbeşte, dar văd că aruncă pe furiş o privire spre sânii mei. Sfârcurile mi se întăresc şi mă înroşesc din cauza acestui sentiment ciudat. E răpită iute de lângă noi de un alt invitat.

Când seara se încheie, părinții mei au dispărut, aşa că această femeie frumoasă mă întreabă dacă nu aş vrea să rămân. Descoperim că toate camerele sunt folosite de multe cupluri, aşa că trebuie să mă duc în camera ei. Îmi dă o cămaşă de noapte subțire în care să dorm şi începe să se dezbrace. Sânii ei mari, grei atârnă acum liberi şi nu mă pot

împiedica să nu mă uit la ei. Zâmbeşte, îmi ia mâna şi mi-o lipeşte de sfârcul ei. Îl ciupesc în joacă, iar ea continuă să zâmbească. Dorința creşte în mine. Mă duce în pat şi mă culcă pe spate, după care îmi desface picioarele cu mâinile. Simt cum aerul rece adie peste labiile mele şi cum mă umezesc atunci când gura ei mă atinge. Îmi împing coapsele în față, apăsându-mi sexul pe buzele ei experte. Îmi dă drumul şi-şi duce gura spre a mea, astfel încât îmi simt dulceața în gura ei. Apoi îşi lipeşte bazinul de al meu şi începe să împingă. (Am avut o experiență similară în copilărie, dar din păcate, a rămas doar un experiment.) Îmi provoacă un orgasm şi adorm în brațele ei sugându-i unul dintre sâni.

Camera numărul şaisprezece: Prostituția sau: „Sadie Thompson[18] nu mai locuieşte aici!" Camera aceasta este goală.

Când am început să adun fantasme pentru cartea de față şi am discutat despre ea cu psihologi, scriitori şi alte persoane care credeam că dețin informații despre acest subiect, acestea zâmbeau adesea amuzate şi-mi spuneau că, desigur, una dintre cele mai populare fantasme ale femeilor este să fie prostituate. Şi pe baza a tot ce am citit şi am auzit, şi eu credeam la fel. (De exemplu, cine nu a auzit poanta aceea veche iar şi iar că, la fiecare bal mascat, jumătate dintre femei se îmbracă în dame de companie?)

---

[18] Sadie Thompson, personajul principal din filmul „Domnişoara Sadie Thompson" (1953) interpretat de Rita Hayworth, care întruchipează o femeie jovială şi cu cârlig la bărbați, ce-şi face veacul printre marinari. (*N.t.*)

Dar, dintre sutele de fantasme pe care le-am adunat, nu există nici o fantasmă bine dezvoltată legată de prostituție; subiectul este menționat doar în trecere, *en passant*, de persoane care se grăbesc spre Camerele Anonimatului, Umilirii sau Masochismului. Această temă clasică atât de iubită de femeile victoriene a murit în aparență. Şi dacă am dreptate şi s-a terminat cu Sadie Thompson, în mod ironic, epoca noastră libertină a ucis-o. Contrar a ceea ce zice mama, fata asta a murit din lipsa ruşinii.

Ca să explic ce am spus mai sus, să analizăm diferența dintre vină şi ruşine. Vina se referă la un lucru care te face să te simți prost, fie că mai ştie cineva sau nu, în vreme ce dragostea vinovată rămâne în continuare o fantasmă foarte importantă a epocii noastre. Este o judecată interiorizată. Dar ruşinea se referă la ceva ce alte persoane pot aproba sau nu; cei aflați în vizor pot avea sentimente neutre în legătură cu asta sau e posibil chiar să le placă; ruşinea intervine numai când un observator din afară vă prinde făcând lucrul respectiv. Femeia care trişează la „solitaire”[19], de exemplu, va continua nestingherită să-şi însuşească alte cărți până când cineva o va surprinde în acțiune, fapt care o va irita nespus.

Ruşinea, prin urmare, apare atunci când codul etic personal – sau comportamentul – este resimțit ca fiind contrar celui general acceptat şi aveți cel puțin o nevoie ipocrită de a pretinde că vă supuneți regulilor majorității. Aşadar, putem vedea că motivul pentru care mamelor noastre le plăceau atât de mult fantasmele cu prostituate era sentimentul că „Fetele” sunt mai presus de ruşine; acest lucru dădea celei care visa cu ochii deschişi senzația că nu avea nimic de pierdut, că e liberă chiar dacă trăieşte în

[19] Solitaire – joc de cărți.

cloacă. Dar astăzi, de ce să ne obosim să fim ipocrite? Din toate părțile ni se spune că sexul n-are nimic ruşinos în el.

Adio, Sadie. O să păstrăm o lumânare la fereastra camerei tale pentru cazul în care roata se întoarce şi reprimarea te aduce înapoi.

4. „De unde i-a venit o asemenea idee unei fete drăguțe ca tine?”

Copilăria

Oamenii mă întreabă invariabil dacă fantasmele erotice ale unei femei reflectă mediul din care provine. Nu cumva educația sau clasa ei economică determină natura fantasmelor sale? Oare n-am descoperit eu că materialul meu varia natural şi se încadra într-una din aceste categorii? Da, mi s-a pus această întrebare – mai ales în timpul cercetărilor mele din Anglia –, dar oricum se presupunea automat un răspuns afirmativ: mediul de proveniență intră în calcul.

Dar răspunsul meu este negativ. Femeile bogate nu au neapărat fantasme despre duci mascați, tot aşa cum soția needucată a unui miner nu are fantasme compuse doar din cuvinte vulgare. Nici reciproca nu este adevărată. N-are sens să mai discutăm despre clasa sau mediul social al femeii reale din spatele fantasmei, decât în cazul în care negăm că reprezintă influența principală asupra modului său de a gândi. Nu poți prezice niciodată ce anume va excita o persoană.

Dacă am amesteca toate răspunsurile primite la scrisorile şi anunțurile din diverse publicații din SUA şi Marea Britanie, prin care solicitam contribuții pentru materialul meu, cu toate discuțiile pe această temă pe care

le-am purtat personal în aceleaşi ţări, ar fi imposibil să identificăm autorul cu fantasma... decât poate cu excepţia naţionalităţii.

Prin urmare, nu, doamnă Jones, nu vă aşteptaţi ca prin „naştere” sau datorită căsătoriei sale cu Jack Princeton, Abigail a voastră să se regăsească în relativ acceptabila Cameră a Maicii Terra. În ciuda educaţiei sale înalte la Foxcroft, e la fel de probabil ca ea să se tăvălească prin noroi cu un câine Airedale, ca şi celelalte femei care au fantasme legate de umilirea sexuală. Cel mult va vorbi despre fantasmele sale mai corect gramatical.

Presupun că limbajul şi simbolurile fantasmelor erotice sunt şocante şi poate că i-au speriat pe unii cititori care au luat în mână pentru prima dată această carte. Dar o dată ce s-a căzut de acord că subiectul merită să fie discutat serios, nu există altă cale. Dacă aş încerca să transmit emoţia, semnificaţia şi experienţa fantasmelor erotice prin eufemisme, ar fi ca şi cum i-aş da unui om însetat o bucată de hârtie pe care scrie cuvântul „apă”. Fie lucrul real, fie nimic, nu există cale de mijloc.

Am trăit şi eu câteva momente revelatoare. Nu am parcurs acest material pasiv şi fără emoţie, oricât aş accepta eu ideea de fantasme erotice. Obişnuiam să deschid plicurile – răspunsurile la scrisorile şi anunţurile mele – dimineaţa la cafea şi nu o dată m-am înecat citindu-le. Uau! Nu atât din cauza limbajului sau a situaţiilor..., deşi alcătuiesc un material destul de puternic pentru ora nouă dimineaţa. Cât mai ales din pricina detaliilor extraordinare care m-au uimit şi a înţelegerii intuitive că înfrumuseţarea fantasmei înseamnă să scoţi viaţă din ea. Totodată, m-a impresionat şi creativitatea evocatoare din fantasmele femeilor, ale căror vieţi, aşa cum apar descrise în scrisorile lor, erau altminteri la fel de banale şi de predictibile precum trimiterea copiilor la şcoală dimineaţa.

Fantasmele erotice constituie un element comun tuturor femeilor. E păcat că ele nu pot discuta una cu alta la fel de direct sau să fie la fel de sincere în realitate cum sunt în închipuirile lor. În fantasme, toată lumea vorbeşte aceeaşi limbă pentru că toată lumea vrea acelaşi lucru. Uneori cred că în esență asta e ceea ce bărbații câştigă din momentele petrecute împreună în vestiarele de la club: acolo, în pielea goală, pot vorbi despre orice fără a se preface sau a mânca rahat, strecurându-şi unul altuia puțină identificare sexuală pe care nu o găsesc nicăieri în altă parte. Cine ştie? Prin această carte, e posibil ca femeile să piardă de asemenea o parte din sentimentele lor de izolare sexuală, să-şi identifice reciproc dorințele şi, poate, chiar să descopere un sentiment de camaraderie feminină. Sigur că sunt gânduri „murdare", dar cu toții le avem, bărbați şi femei, şi oare ce le face „murdare"? Poate cel mult caracterul lor secret? Acest caracter secret este un lucru pe care femeile îl împărtăşesc, şi nu apare nicăieri mai evident decât în fantasmele lor. În lipsa oricărui sentiment real de identificare sexuală cu alte femei, ele recurg la explorare solitară în lumile lor imaginare individuale.

După ce au căutat în literatură explicații şi răspunsuri în ceea ce priveşte cele mai profunde dorințe şi reacții erotice ale lor, femeile au descoperit că cea mai mare parte a revelațiilor profunde din literatură a fost scrisă de bărbați pentru bărbați şi când aceiaşi bărbați încearcă să spună cum stă treaba în cazul femeilor, nimeni nu-şi dă seama mai repede decât o femeie cât de mult aceştia se înşală. Chiar şi noile cărți ale femeilor pentru femei discută pe lângă subiect şi nu despre el – ca şi cum vocabularul necesar nu ar exista; între timp, femeile continuă să suspine şi să spună: „Nimeni nu a descris niciodată «lucrul ăsta» cu adevărat". Este, prin urmare, atât de surprinzător faptul că explorând misteriosul „lucru" în fantasme, femeile folosesc termenii şi simbolurile

cele mai puternice, mai brutale, mai „pornografice” pentru a face real, din punct de vedere emoțional, ceva ce nu s-a definit niciodată, dar despre care au certitudinea că e la fel de puternic şi de cutremurător ca orice descriere pornografică pe care au auzit-o sau citit-o vreodată despre „lucrul” masculin? Îndrăzneala imaginației feminine poate fi ascunsă sub frumoasele boruri arcuite ale pălăriilor Adolfo sau printre pliurile costumelor tiroleze Villager, dar imaginile şi cuvintele sunt universale şi nu aparțin nici unei clase sociale – numai, din loc în loc, gramatica folosită şi denumirile de locuri sugerează identitatea autoarelor.

Dar de unde, doamnă drăguță, care stai în apartamentul tău de la etaj, înconjurată de scutece sau în spatele geamurilor fumurii ale Rolls Royce-ului tău, ți-a venit o asemenea idee? Buzele acelea care n-au rostit niciodată un legământ şi cu atât mai puțin n-au mângâiat penisul unui băiat şi acea minte ordonată care „pare” să se concentreze asupra educației copiilor, a slujbei sau a unui nou costum de vară, cum de au scornit asemenea idei? Şi, de obicei, dacă doamna s-ar obosi să răspundă, răspunsul ar fi:

— Vai, dar când eram mică, s-a întâmplat accidental să văd...

Din aceste semințe minuscule – o imagine fugitivă în copilărie – se naşte o fantasmă sexuală completă, înfrumusețată şi modificată poate pe parcursul anilor, dar totul a început cu o imagine fugară a copilului din grădina secretă. Faptul că grădina a crescut – şi până la aceste proporții – arată ce poate face caracterul secret şi prohibitiv; ce potențial de creştere există în „nu e voie”.

De exemplu: o fetiță dă pentru prima dată peste un bărbat adult care urinează după un copac... vede un vârf roşu lucios care iese din teaca acoperită de păr a unui câine... este asaltată provocator de un băiat mai mare în drum spre casă... sau forțată să suporte trauma sexuală a

unei experienţe sadomasochiste la şcoală (citiţi scrisoarea Monei de mai jos şi o să plângeţi)... Ce să facă ea cu această nouă informaţie misterioasă şi adesea tulburătoare? Nimeni nu vrea să ştie, să audă sau să discute cu ea despre lucrul acesta – nu e „suficient de mare", subiectul nu e „frumos", iar ea ştie că mami o să se enerveze dacă „aude" despre asta – măcar atât ştie şi ea. Iată cum fragmentele de informaţie interzise pot deveni şi mai provocatoare. Prin urmare, aceste gânduri se alătură celorlalte fărâme de senzaţii, vise cu ochii deschişi, excitante şi uneori tulburătoare, precum şi celorlalte secrete pe care le-a acumulat – sau reprimat – în timp ce creşte. Când a încetat să se mai joace cu păpuşile, în timpul acelei lungi perioade dinainte de a începe orice contact semnificativ cu băieţii (nu mă refer în mod necesar la sex), a strâns suficiente imagini puternice în mintea ei pentru a-l ului şi pe cel mai excitat scriitor de pornografie exotică, ce poate fi găsită în camera fratelui ei mai mare. Nu e o cunoaştere specifică obţinută prin înţelegere, ci una alcătuită din fragmente incitante pe care le brodează în mod elaborat, de una singură, cu atât mai imaginative din cauza ignoranţei ei (pe care oamenii simpli o numesc adesea „inocenţă"). Lucrurile interzise, ascunse bine în locuri înguste, întunecate, cresc în mod exagerat.

Prin urmare, în timp, această sămânţă minusculă, imaginea fugitivă sau ideea care i-a stârnit instantaneu imaginaţia, creşte şi ia forma unei fantasme erotice, îmbrăcată în imagini şi cu un limbaj mai şocant decât pot oferi cărţile, televiziunea, filmele sau glumele murdare.

Când auzim fantasmă respectivă – la zece sau chiar douăzeci de ani după ce sămânţa s-a înfipt în sol (femeile sunt incredibil de credincioase primei lor fantasme şi adesea revin la ea după ce unele mai noi şi mai puţin puternice şi-au pierdut efectul) – atunci când ea ne-o relatează, de obicei este imposibil să recunoşti sămânţa originală. Dar ea ştie.

Femeile îşi amintesc cu precizie primele momente cu adevărat importante.

Theda

Prima mea fantasmă erotică a luat naştere când mă uitam la posteriorul foarte rotund al unui profesor. Probabil că nu aveam mai mult de şapte, opt ani. El purta o haină foarte scurtă, era gras şi pantalonii i se mulau pe dos, scoţându-i puternic în relief fesele. Îmi amintesc că mi-a produs o senzaţie erotică bine definită chiar la acea vârstă şi chiar am inventat o scuză pentru a mă duce la culcare mai devreme ca să mă pot bucura de intimitate şi ca să pot reflecta la acele rotunjimi îmbietoare. Asta se întâmpla înainte ca eu să încep să mă masturbez, dar dorinţa infantilă de a-i mângâia fesele rotunde până „în faţă" mă chinuia încă de pe atunci.

După ce am învăţat să mă masturbez, principala mea problemă era să obţin intimitatea necesară. Trebuia să dorm cu o soră mai mică pe care o trezea cel mai mic zgomot. Mişcarea mâinii mele trebuia să fie extrem de delicată şi lentă, iar frecatul clitorisului se prelungea excitant de mult. Acest lucru ducea inevitabil şi la fantasme erotice, bazate pe ceea ce auzisem de la alte fete... probabil că nu aveam mai mult de paisprezece ani... care văzuseră penisurile fraţilor lor. O fată mai ales, Monica, a constituit o sursă foarte bună de imaginaţie. Îi lăsa pe băieţi să o pipăie, în timp ce le desfăcea fermoarele de la pantaloni „şi le-o freca". Fraza încă mă mai excită şi au existat nesfârşite ocazii când m-am substituit mental Monicăi. Mama Monicăi a luat pe cineva în chirie şi, după ce am jurat să ţin secretul, Monica mi-a mărturisit că îl văzuse masturbându-se şi mi-a povestit cât de mare era penisul lui. Ideea ejaculării adevărate m-a vrăjit şi a constituit baza a ceva mai puternic decât fantasma: a

devenit o ambiție. Încă mă mai masturbez în timp ce-mi imaginez că urmăresc cu privirea plăcerile solitare ale acestui chiriaş. [Scrisoare]

Lindsay

Fascinația mea pentru bărbați şi ideea mea despre sex au apărut când aveam aproximativ zece ani. Nu mai văzusem niciodată un penis înainte de ziua aceea când eram în pădure, lângă casa noastră şi am văzut un bărbat care urina. Am fost absolut fascinată de penisul lui, dar el m-a prins că mă uit şi s-a ferit de privirea mea. Umblam prin pădure în fiecare clipă liberă pe care o aveam, sperând să mai văd altul. Dacă un bărbat stătea nemişcat din orice motiv, îmi spuneam: „Asta e!" şi alergam până acolo sperând să văd ceva. Petreceam ore în şir încercând să vizualizez cum arăta exact şi îmi imaginam cuvinte pentru a descrie penisul – mândru, dominator, pulsând. Şi puteam continua la nesfârşit. Timp de ani de zile, am stat întinsă în pătuțul meu de fată virgină şi m-am gândit la acea imagine fugitivă a primului meu penis. În toate acele ore petrecute în pădure, sperând să mai am o altă ocazie, e de mirare că nu am fost violată sau ucisă. [Conversație]

Fiona

Când eram mică, jucam jocurile obişnuite „de-a doctorul" şi „de-a mama şi de-a tata", dezgolindu-mi organele genitale şi explorând alături de micii mei prieteni. Acum ştiu că acel tip de senzații stranii, calde, vibrante, pe care le aveam, erau de natură erotică. La acea vreme asociam urinatul cu aceste senzații şi adesea îmi imaginam că stăteam pe WC cu picioarele larg desfăcute, în timp ce

unul din micii mei prieteni urina în toaletă între picioarele mele. [Scrisoare]

Felicia

Cele mai timpurii fantasme de care îmi pot aminti îi implică pe părinții mei sau pe tatăl şi sora mea mai mare (ceea ce mă făcea foarte geloasă). Nu-mi pot aminti însă să fi avut fantasme legate de tatăl meu şi de mine, dar ştiu că simțeam o puternică atracție sexuală față de el.

Aveam de asemenea fantasme legate de părinții mei şi de cățeaua noastră de rasă, un boxer. Cred că ceva-ceva tot au experimentat, pentru că ei aveau o mentalitate foarte deschisă şi uneori închideau cățeaua în dormitor cu ei, mai ales când era în călduri. Aveam şi un câine mascul care încerca să penetreze orice mişca atunci când cățeaua noastră intra în călduri. Părinții noştri nu ştiu, dar una dintre surorile mele, fratele meu şi cu mine obişnuiam să stăm în patru labe şi-l lăsam să se urce pe noi pentru câteva secunde – ne întreceam care rezista mai mult. De atunci mi-am imaginat că duceam actul până la capăt şi că eram futută de un câine. Soțul meu şi cu mine aveam o revistă cu poze ale unei femei care făcea sex cu un câine-lup. Când mă uitam la acele imagini, mă excitam şi îl puneam pe soțul meu să mă ia pe la spate şi să simuleze acțiunile unui câine. [Scrisoare]

Sonia

Când aveam în jur de unsprezece sau doisprezece ani, când mergeam undeva obişnuiam să stau pe bancheta din spate a maşinii şi să-mi încrucişez strâns picioarele. Maşina noastră mergea pe un drum plin de gropi şi, stând nemişcată într-o parte, fiecare ridicătură şi vibrație mă

stimula sexual. Prima dată când am experimentat asta, m-am uitat pe geam şi am văzut pe câmp un cal cu penisul sculat. De fiecare dată după aceea, îmi imaginam că eram penetrată de acel cal. Nu ajungeam la orgasm ca urmare a acestei fantasme, doar mă excitam. Dar acum, când mă masturbez şi mă gândesc cum ar fi să fiu penetrată de un cal, am un orgasm extraordinar.

Phyllis

Când soţul meu mi-o trage, adesea mă gândesc la un fost şef de-al meu care m-a lăsat să văd pentru prima dată un penis în erecţie. Eram virgină pe atunci şi abia împlinisem şaisprezece ani. M-a impresionat atât de mult, încât mi-am amintit mereu de el şi-mi place să vizualizez scena aşa cum s-a întâmplat. El şi-a desfăcut fermoarul de la pantaloni, şi-a scos penisul, iar eu am fost uimită să-l văd sculat, atât de gros şi de ţeapăn. Nu a făcut sex cu mine, dar în fantasmele mele încerc să-mi imaginez cum ar fi fost dacă scula lui imensă m-ar fi penetrat.

Am întotdeauna fantasme când mă masturbez, adică, de obicei, când soţul meu este la muncă. Vizualizez o scenă de la şcoală când am fost bătută cu băţul. M-a durut atât de tare, încât am urinat în pantaloni, ceea ce m-a făcut să mă simt excitată sexual după aceea. În fantasmele mele, o văd pe dirigintă cu băţul şi, când îmi imaginez cum mă loveşte cu putere, ajung în scurt timp la orgasm.

Nu am discutat despre fantasmele mele cu soţul meu, dar amândoi folosim cuvinte vulgare atunci când ne-o tragem, deoarece ni se pare că folosirea unor asemenea cuvinte este adecvată şi ne sporeşte excitarea. Vă rog să mă scuzaţi dacă tendinţa mea de a folosi asemenea cuvinte m-a făcut să le utilizez prea mult în această scrisoare.

Cred că prima mea fantasmă erotică am avut-o în jur de unsprezece ani, când am văzut un bărbat urinând. Nu i-am văzut propriu-zis penisul (şi de aici surpriza mea când am văzut unul pentru prima dată, după cum spuneam), dar am zărit limpede şuvoiul de urină în timp ce el urina pe un copac, când am trecut pe lângă el. Faptul că am văzut o persoană de sex opus stând în picioare ca să urineze în loc să se lase pe vine, cum făceam eu, m-a excitat atât de mult, încât nu am uitat niciodată. Duc fantasma mea mai departe imaginându-mi că el îşi expune în mod deliberat organul şi şi-l freacă până ejaculează. [Scrisoare]

Marlene

Am douăzeci şi patru de ani şi sunt măritată de cinci ani şi jumătate. De obicei am fantasme când soţul meu face dragoste cu mine. Cred că şi el are fantasme. Nu consider că fantasmele noastre au vreo legătură cu o insatisfacţie a vreunuia din noi; l-am socotit dintotdeauna excitant în pat, iar el pare că nu se satură niciodată de mine. Problema e că atunci când eşti măritată, când eşti mereu cu acelaşi bărbat, indiferent cât de extraordinar ar fi în pat, mai reduci din rutină când te gândeşti la alţi bărbaţi. În cazul meu e vorba de un tip care lucra în biroul meu; îl seduceam. Sau făceam sex cu un negru arătos de la televizor, eu fiind şi în acest caz cea care îl seducea. De oricine ar fi vorba – am sedus chiar preoţi în fantasmele mele – îmi place să-mi imaginez că e cineva care nu a făcut sex de mult timp şi e prin urmare ahtiat după sex.

Cel mai important detaliu în fantasmele mele, chiar când mă masturbez, sunt sânii mei. Încă de la vârsta de cinci, şase ani, mă fascinau sânii şi obişnuiam să-mi imaginez cum ar fi să-mi crească şi mie. Mă uitam ore în şir la fotografiile cu staruri de cinema. Dar nu cu sâni goi.

Imaginile mele preferate erau cele în care materialele strâmte se mulau pe ei. Aceştia se conturau şi împingeau materialul ca şi cum ar fi încercat să treacă prin el. Sânii mei, în realitate, sunt frumoşi; nimeni nu s-a plâns vreodată de ei. Dar în fantasmele mele am un trup cu adevărat fantastic; am un piept enorm care constituie arma mea principală de seducție în fantasme. E suficient să-mi închid ochii, să vizualizez această imagine a țâțelor mele mai mari decât ale lui Raquel Welch şi nici un bărbat nu-mi poate rezista. [Scrisoare]

Kay

Eram practic un băieți la vârsta de zece ani şi îmi amintesc că mă îmbrăcam ca un pirat, îmi trăgeam pantalonii foarte sus ca să-mi intre între picioare şi-mi puneam una din vechile curele ale tatei foarte strâns în jurul taliei. Nu înțelegeam de ce procedez aşa, dar ştiam că „era plăcut acolo, jos” şi astfel ajungeam să mă joc des de-a piraţii. Când aveam în jur de unsprezece ani, obişnuiam să mă excit „legându-mă” foarte strâns în jurul organelor genitale şi afundându-mă într-o baie mai mult sau mai puțin rece, complet îmbrăcată. Cam pe la această vârstă şi după aceea am început să visez despre lupte corp la corp într-un puț plin cu noroi lipicios, îmbrăcată într-un costum de scafandru şi complet îngropată în noroi. În timp ce mă gândeam la asta, mă frecam de cusătura dintre cracii pantalonilor mei de pijama. [Conversație]

Trudy

Abia acum când scriu îmi amintesc că sora mea şi cu mine obişnuiam să ne imaginăm că făceam sex cu câinele nostru. El era destul de cooperant. Fantasmele mele despre

câini continuă încă, aşa că atunci când soţul meu mă penetrează pe la spate, mă gândesc la câinii care şi-o trag, ceva ce îmi amintesc că vedeam adesea când aveam trei sau patru ani. [Scrisoare]

Mona

Sper că îmi veţi păstra confidenţialitatea datelor personale, deoarece nu am mai spus niciodată nimănui asta. Din ce am citit, cred că sunt sadică. E posibil să fiu şi masochistă, deoarece adesea îmi imaginez că sunt torturată.

M-am dezvoltat sexual pe la vârsta de doisprezece ani şi deoarece eram foarte sălbatică şi neascultătoare în copilărie, părinţii mei au luat hotărârea de a mă trimite la o şcoală catolică strictă, unde se permitea pedeapsa corporală. Pentru pedepse se folosea întotdeauna o curea. Sora-şefă, sora Rosario, ducea eleva vinovată – care de obicei eram eu – în faţa clasei, îi spunea să se aplece şi să-şi atingă degetele de la picioare cu mâinile, apoi îi ridica uniforma şi o lovea peste fese.

În timpul unei vacanţe am cunoscut un băiat minunat de care m-am îndrăgostit. I-am cerut să-mi promită că nu-mi va scrie cât sunt la şcoală pentru că puteam fi exmatriculată din această cauză. Într-o seară, după ora de sport, sora Rosario a spus că voia să mă vadă la ea în cameră. Mi-a spus că interceptase o scrisoare pe care mi-o scrisese un băiat şi că nu avea altă alternativă decât să mă exmatriculeze. Am implorat-o în genunchi să nu facă una ca asta, iar ea a acceptat cu o singură condiţie: să mă pedepsească aspru şi să nu povestesc nimănui. Am acceptat bucuroasă, dar vă garantez că, dacă s-ar mai întâmpla, aş refuza. Mi-a cerut să mă dezbrac la piele, iar eu m-am supus ruşinată. Aveam aproape treisprezece ani la acea vreme şi eram bine dezvoltată. A trebuit să îngenunchez în

fața ei, iar ea mi-a pus numeroase întrebări care m-au şocat şi m-au făcut să mă simt jenată. De exemplu:

— Ce măsură porți la sutien?

— Te masturbezi?

— Ce culoare are părul dintre picioarele tale?

— Cum se spune la asta?

Voia să ştie exact ce făcusem împreună cu băiatul acela. Apoi m-a obligat să mă aşez de-a latul unui scaun şi m-a biciuit de aproximativ douăzeci de ori cu cureaua peste fese. Apoi a trebuit să mă întind pe spate şi să-mi desfac picioarele. M-a lovit cu cureaua de şase ori între picioare.

După aceea m-a silit să mă duc regulat la ea în cameră şi de fiecare dată mă punea să mă dezbrac şi mă bătea cu cureaua. Mereu mă întreba dacă mă masturbez. Vă povestesc toate astea pentru că după aproximativ două săptămâni am început să trăiesc o senzație evident plăcută în urma bătăii. Atunci am început să mă masturbez. O mai fac încă regulat.

Acum sunt profesoară şi obțin plăcere în urma administrării pedepsei. Băieții pe care îi educ au între zece şi paisprezece ani. Regulat îl duc pe unul din ei la mine în cameră unde îl bat cu biciul şi cu bățul, după ce îi ordon să se dezbrace. Îmi place să-l pedepsesc, dar cel mai mult îmi place când văd că are o erecție. Port haine provocatoare şi mă încântă felul în care se ruşinează atunci când i se scoală.

Nu am pedepsit niciodată o fată, în principiu pentru că nu am avut niciodată ocazia să o fac. Dar îmi imaginez adesea cum ar fi. Îmi închipui că e legată de un pat, îmbrăcată numai în chiloți şi sutien. Apoi îi ordon unuia dintre elevii mei să o dezbrace şi să o tortureze. Torturile pe care mi le imaginez în mod obişnuit sunt smulgerea părului ei pubian fir cu fir, înfigerea unor ace în sânii ei, arderea ei cu ceară fierbinte, biciuirea, lovirea sa cu bățul, în acelaşi

timp obligând-o să recunoască faptul că are gânduri murdare, că se masturbează etc.

Îmi imaginez de asemenea că fac sex cu unul dintre elevii mei. Unele din gândurile şi acţiunile mele sunt foarte diverse şi anormale şi îmi e greu să le aştern pe hârtie. Nu am mai povestit nimănui până acum despre aceste lucruri. Uneori mă simt frustrată şi mi-ar plăcea să ştiu dacă faptele mele sunt foarte neobişnuite. M-aş bucura dacă mi-aţi putea da nişte informaţii despre ce gândesc alte fete. Mi-ar fi mai uşor dacă aş şti că mai există şi alte persoane ca mine.

P.S. Îmi e greu să fac rost de anumite biciuri care nu se găsesc aici în Irlanda, aşa că aş aprecia foarte mult dacă m-aţi putea ajuta. [Scrisoare]

Stella

Fantasma mea erotică se bazează pe un eveniment real care mi s-a întâmplat când aveam în jur de unsprezece ani. Pe drumul spre casă, când mă întorceam de la şcoală, un grup de fete şi de băieţi au început să se ia de mine. La un moment dat, liderul grupului, care era foarte arătos, m-a apucat de braţ şi mi-a spus că va trebui să fac tot ce-mi cerea el. Mi-a zis că din acea zi, de fiecare dată când îmi va cere să-l urmez, va trebui să mă supun, iar el îmi va comunica dorinţele lui. Apoi m-a lăsat să plec. După aceea, de fiecare dată când îl vedeam, inima stătea să-mi sară din piept, însă el nu m-a mai băgat în seamă, nu mi-a ordonat să-l urmez sau să fac unul din lucrurile îngrozitoare la care mă gândeam.

În timpul primilor ani de adolescenţă obişnuiam să visez la lucrurile pe care mi le-ar fi putut cere. Îmi imaginam tot felul de situaţii. De aici îşi trag seva toate fantasmele mele, din ideea că sunt forţată de acest bărbat atrăgător să îndeplinesc tot felul de acte sexuale, lucruri incredibile pe

care nici un bărbat nu mi le-a cerut vreodată, dar care mi-ar provoca foarte multă plăcere – dacă aş fi silită să le pun în practică. Aceasta este fantasma mea, chiar şi atunci când sunt cu iubitul meu.

Am început să mă masturbez de doar opt luni, deşi am douăzeci şi patru de ani. Fantasmele mele sunt diferite în timpul masturbării: fie îmi imaginez că folosesc un penis artificial, pentru că nu am curaj să cumpăr unul, fie că una sau două femei şi cu mine facem sex folosind un dildo.

Destul de ciudat, un alt lucru care mă excită e să văd fundul apetisant al unui bărbat. Nu mă pot abține să-mi imaginez cum ar arăta gol.

Sunete

Acesta e un moment la fel de bun ca oricare altul pentru a face un comentariu suplimentar cu privire la sunetele din timpul sexului şi la efectul lor asupra femeilor. Nu vorbesc despre Frank Sinatra pe fundal; mă refer mai exact la acele cuvinte, sunete şi fraze care vin direct din vintre şi au legătură cu sexul. Cuvinte şi sunete care – dacă faceți într-adevăr sex – sunt mult mai naturale decât politicosul: „Te iubesc, Helen" sau decât tăcerea. Sexul cuminte, cu luminile stinse, inhibă un act care ar trebui să fie cel mai eliberator din viețile noastre. Unele femei, precum June (a se vedea mai jos) nu pot nici măcar să practice sexul în tăcere; Nina (a se vedea de asemenea în cele ce urmează) spune ceea ce zeci de alte participante la studiul meu au menționat în trecere... şi care ar fi zăbovit asupra subiectului mai mult, sunt sigură de asta acum, dacă le-aş fi solicitat direct opinia: „Partidele noastre de sex sunt de fiecare dată îmbogățite de folosirea cuvintelor precum «futut», «pizdă» etc. pe care nu le utilizăm în mod normal... decât în pat." Ambele femei identifică sursa fantasmelor lor în copilărie,

când majoritatea adulților socotesc că aceste sunete „murdare”, „perverse”, „vulgare” ar trebui să fie îngropate, în loc să fie incluse în mod natural în cel mai adult act din toate. Cine a spus că „o doamnă” nu foloseşte cuvinte precum „futut” şi „pizdă” sau că nu se cuvine să le rosteşti când vorbeşti cu „o doamnă”? Poate nu atunci când iei prânzul cu o doamnă, dar ea când se fute, nu ia prânzul.

June

Nu pot să suport sexul în tăcere. Mi se pare nefiresc ca două persoane să şi-o tragă şi tot ce se poate auzi, în cel mai bun caz, să fie o respirație mai greoaie. Prefer oricând un geamăt, un strigăt. Dacă sunt cu un bărbat, şi el nu vrea să spună nimic şi doar respiră, iar eu sunt prea timidă ca să încep să gem puternic, ceea ce m-ar excita cu adevărat, încep să am fantasme. Îmi amintesc ziua în care am auzit prima dată două persoane făcând sex, iar această amintire mă eliberează.

Aveam doar unsprezece ani când s-a întâmplat asta. Locuiam în San Francisco, într-un bloc mare cu o curte centrală. Toate ferestrele de la dormitoare dădeau spre această curte şi uneori, în miez de noapte, în clădirea aceea parcă se petrecea o orgie în masă. Deşi aveam numai unsprezece ani, n-a fost nevoie să-mi spună cineva ce însemnau gemetele acelea. Stăteam întinsă pe pat, vrăjită – atunci am început să mă masturbez, cred – ascultând primul cuplu. În mod invariabil, trezeau alte cupluri şi, ca într-un fel de reacție în lanț, în câteva minute, toată lumea din clădire şi-o trăgea. Ați auzit vreodată alte persoane trăgându-şi-o şi plăcându-le cu adevărat? Este un sunet minunat... nu ca în filme... ci când e adevărat. Este un sunet atât de fericit, de excitant.

Prin urmare, dacă urc în pat cu un individ tăcut şi stau doar întinsă acolo, mută, în timp ce el mi-o trage, îmi

amintesc acele nopți zgomotoase din copilăria mea în San Francisco şi, în doar câteva secunde, gem ca nebuna şi, mai mult ca sigur, tipul cel tăcut îşi dă drumul la glas şi avem o partidă de sex minunată şi gălăgioasă! [Conversație]

Nina

Am treizeci şi trei de ani, sunt lesbiană şi am de cinci ani o „căsnicie" minunată.

Fantasmele mele din timpul sexului reprezintă o reflexie a ceea ce se întâmplă cu adevărat. Adesea ne jucăm de-a mama şi copilul, iar ea îmi suge sfârcurile şi eu îi cânt cântece de leagăn. Alteori ea adoptă rolul masculin, iar eu descriu cu voce tare cum arată „scula" ei şi ce efect are asupra mea în timp ce ne masturbăm una pe alta. Plăcerea noastră sexuală este întotdeauna sporită de folosirea unor cuvinte precum „pizdă", „futut" etc. pe care nu le rostim de obicei... decât în pat. Trebuie să adaug că fantasmele mele o au mereu în centru pe iubita mea şi niciodată alte lesbiene. Dacă m-aş gândi la o altă femeie, nu i-aş spune, pentru că este extrem de geloasă.

Încă de când am descoperit plăcerea masturbării, la vârsta de şapte ani, obişnuiam să-mi imaginez că prietena mea se freca între picioarele mele. Presupun că am fost dintotdeauna lesbiană şi a fost doar o chestiune de timp până când am transformat aceste fantasme timpurii în realitate. Uneori, în timp ce mă masturbam în copilărie, îmi imaginam că pizda mea e linsă de câinele ei (care făcea uneori asta, fapt care mă excita teribil).

Însă acum nu am niciodată fantasme despre animale. Gândurile mele se îndreaptă în totalitate spre iubirea mea față de alte femei. Adesea îmi imaginez un fel de orgie religioasă – lesbiană, dar la care se uită bărbați îmbrăcați în preoți. Mereu sunt multe lumânări aprinse, virgine vestale şi

o anumită doză de sex pe altar cu partenera mea. Există invariabil muzică religioasă şi lumini strălucitoare, ca într-o biserică. (Sunt fiică de vicar şi mă duc la biserică în mod regulat, dar nu mă simt vinovată pentru că sunt lesbiană.)

Toate partidele (frecvente) cu iubita mea sunt excitante şi satisfăcătoare, cu atât mai mult datorită fantasmelor mele şi cuvintelor folosite de noi. Nu voi vorbi niciodată cu nimeni despre fantasmele mele. [Scrisoare]

Meg

Când sunt cu soţul meu, adesea mă gândesc la fostul meu iubit şi la ziua când ne-am aflat pe o plajă retrasă, plină de tufe, iar el m-a ţintuit de nisip cu picioarele după ce deja ajunsesem la orgasm; m-a excitat foarte tare că a gemut şi a gâfâit când a ejaculat. Acesta e alt lucru care-mi lipseşte – sunetele scoase de fostul meu iubit şi vorbele lui – soţul meu nu „vorbeşte murdar" în timpul actului sexual la fel de mult cum obişnuia fostul meu iubit, şi când ajunge la orgasm e foarte tăcut. [Interviu înregistrat]

Holly

Soţul meu ştie cât de mult mă excită anumite cuvinte, cum ar fi să-mi spună cât de mult îi place sexul oral, cât de mult iubeşte sânii mei mari; îmi place ca el să descrie efectiv ceea ce facem în timpul sexului. Doar că atunci îmi place ca el să numească sexul „futut". [Scrisoare]

Evie

Evie are aproape treizeci de ani, e divorţată şi acum trăieşte în Los Angeles cu cele două fiice ale ei. Comentariile ei sincere despre dialogul din timpul raportului intim ar putea constitui o sursă de inspiraţie pentru mulţi parteneri

tăcuți de sex care vor să nu fie uitați. Este dificil să-ți amințeşti mişcările, să reconstruieşti singură ce s-a întâmplat noaptea trecută sau luna trecută în pat, dar câteva cuvinte vulgare fierbinți pot avea un efect de amintire totală, orgasmică. Repetarea în gând a acelor cuvinte poate face ca un bărbat să rămână pentru totdeauna un amant viril în amintirea unei femei. Femeile sunt mari colecționare... de scrisori, de trandafiri, de suveniruri, de cuvinte de dragoste; într-o anumită măsură, femeile se agață de tot, aproape că trăiesc în trecut, pentru că nu suntem niciodată sigure dacă „lucrul ăsta" va mai apărea vreodată.

Cât despre dialog... acesta e un alt subiect şi nu ştiu dacă vă interesează, dar vă pot spune că bărbații care vorbesc cu mine mă fac să mă ud toată (doar o expresie)... Fraze precum: „Poți să o faci"; „Poți să reuşeşti"; „Haide" etc. Nu vă voi plictisi, dar par să aibă un efect foarte important asupra numărului meu de orgasme. Uneori, când sunt în pat cu un bărbat, iar el vorbeşte cu mine... chiar dacă mă întreabă doar cât e ora când face dragoste cu mine... mă scoate din minți. Şi când sunt singură, adesea îmi reamintesc ce mi-au spus anumiți bărbați sau îmi permit luxul de a înflori cuvintele lor şi de a inventa lucruri pe care bărbații mi le-ar putea spune.

Voiați să aflați unele dintre fantasmele prietenelor mele şi le-am rugat pe câteva să mi le relateze, dar nu sunt prea interesante. S-ar părea că vorbesc puțin în pat şi nu au fantasme sau nu vor să mi le mărturisească, ceea ce mi se pare mai probabil. O fată mi-a spus totuşi că un tip

obişnuia să-i trimită fotografii cu penisul lui în erecție, iar ea se masturba uitându-se la ele, atunci când el era plecat în călătorii de afaceri.

Femeile privesc

E prea simplu să spunem că toate fantasmele erotice, ca şi visele, provin dintr-o scânteie estompată, care s-a aprins în copilărie. Psihiatria pop, decisă să reducă şi cele mai complete aspecte ale vieții la explicații extrem de rapide, începe şi se termină cu această presupunere.

Cele de mai sus subliniază ideea că mare parte din imaginile noastre erotice cele mai puternice provin din acea perioadă a vieții când nu ştiam nici măcar despre ce era vorba – care era stimulul. Născute din inocența şi ignoranța copilăriei noastre, fantasmele îşi păstrează puterile misterioase până la vârsta adultă, când putem explora sexualitatea (şi putem trăi chiar saţietatea). Nu-şi pierd niciodată farmecul. Soțiile lui Barbă Albastră aveau la dispoziție toate camerele frumoase din casa lui pentru a bântui prin ele, dar nu se puteau niciodată abține în fața unei singure uşi încuiate.

Dar nu vă pierdeți speranța dacă aveți peste doisprezece ani şi vă gândiți că nu ați avut nici măcar o singură fantasmă. Fantasmele cele mai erotice pe care le cunosc sunt cele care au apărut pentru prima dată în mintea femeilor adulte, la auzul cuvântului potrivit, la vederea feței nepotrivite. Material pentru fantasme erotice se găseşte peste tot şi în orice, dar scânteia care îl transformă într-o fantasmă este înăuntrul, nu în afara femeii. Nu e vorba de a decide: „În regulă, acum o să inventez o fantasmă erotică nemaipomenită” şi apoi începeți să vă concentrați asupra celor doi tineri care vă livrează noul televizor, asupra dogului german al vecinului sau chiar asupra celui mai bun

prieten al soțului vostru. Nu există nici un simbol universal al fantasmelor: ceea ce funcționează în cazul unei femei e posibil să nu aibă nici un efect asupra alteia. Tot aşa cum o femeie poate să prefere bărbații cu înfățişare clasică, înalți, bruneți, în timp ce alteia îi pot plăcea majoretele drăguțe şi blonde. Faceți o femeie să se gândească la un negru şi va începe să saliveze, dar vocea interioară a unei alte femei poate spune: „Şi ce-i cu asta?" O fantasmă erotică nu se poate materializa la comandă ca să vă excite. Totuşi, cred că e posibil ca multe femei să înceapă să aibă fantasme după lectura acestei cărți. Sau mai degrabă să devină conştiente că au avut tot timpul fantasme şi că, toate acele idei bruşte pe care până acum le uitaseră sau le reprimaseră, sunt într-adevăr fantasme.

Mare parte din materialul din această carte provine din stabilirea unor asemenea asociații care oferă unei femei nu o solicitare directă de a avea o fantasmă, ci o idee pentru a o iniția. De exemplu, dacă aş spune pur şi simplu unei femei: „Ai fantasme erotice?", ea ar răspunde de obicei: „Nu ştiu" sau „Ce este aia?" sau „Nu". Dar dacă aş spune: „Am descoperit că majoritatea fantasmelor erotice ale femeilor prezintă un element de anonimat, şi anume că, atunci când se gândesc la sexul cu un alt bărbat sau cu alți bărbați, aceştia nu au chip sau sunt necunoscuți"... în acel moment dialogul se stabileşte între mine şi femeie, între ea şi propriile ei imagini mentale. Are un punct de plecare recognoscibil. Nu ştiu dacă această eliberare a imaginației se produce pentru că menționarea fantasmelor altor femei conduce la un fel de competiție, sau a eliberat-o pe interlocutoarea mea de izolare şi de vinovăție sau, numai pentru că imaginația ei erotică, până acum adormită, pur şi simplu avea nevoie de această asociație ca arc declanşator. Cred că toate cele trei elemente contribuie.

Dar aduc în discuție acum această putere de asociere care determină femeile să-şi dezvăluie fantasmele, pentru că, prin folosirea ei ca metodă de strângere a materialelor, am adunat mai multe informații decât mă aşteptam, mai ales în privința sursei fantasmelor. Iar ceea ce mă interesa în mod special era cât de des aveau acestea o bază vizuală.

Am trimis mai multor publicații o scrisoare în care am descris cercetarea mea şi am solicitat contribuții. Ştiind că femeile reacționau mai bine dacă subiectul era discutat ca unul normal şi nu extraordinar şi cu ajutorul câtorva detalii personale, am descris fantasmele erotice ca pe nişte imagini care ar putea apărea oriunde – în timp ce faci dragoste, în drumul spre serviciu sau când te plimbi, adăugând în paranteză că în lungile mele plimbări, obişnuiam să spionez umflăturile din pantalonii bărbaților. Nu mă uitam doar la partea provocatoare a bărbaților, cea din față – aşa cum bărbații se uită în mod automat la a mea – ci îmi şi imaginam, *en passant*, aranjamentul, forma a ceea ce se afla dedesubt. Am făcut ca totul să sune natural... aşa cum cred eu că stau lucrurile. Indiferent de răspunsurile femeilor trimise ca reacție la acest articol, aproape toate au remarcat plăcerea de a privi umflătura din pantaloni: toate femeile se uită. Poate că nu la toate fermoarele de la pantalonii bărbaților (deşi majoritatea o fac), poate nici măcar la bărbați, dar – au recunoscut ele pe un ton conspirativ şi foarte încântate – important era ce se întâmpla în continuare. Privitul reprezenta numai începutul uimirii, al procesului imaginativ şi, da „acum că am menționat asta" – al fantasmei.

Propriile mele sentimente cu privire la sexualitatea femeilor s-au schimbat de când am început să fac cercetări pentru această carte. M-am aşteptat întotdeauna ca femeile să fie mult mai aventuroase în viața sexuală decât bărbații; că, pentru bărbatul potrivit, o femeie e dispusă să facă orice.

Acum, am ajuns să cred că femeile nu sunt doar partenere pasive supuse, şi că, la un singur cuvânt sau o asociere de cuvinte potrivită, femeile pot fi originale pe plan sexual, pot constitui o sursă de idei sexuale noi, încă nefolosite şi de distracţie. Consider că femeile sunt stimulate sexual de multe lucruri; pur şi simplu nu sunt obişnuite să răspundă direct. Însă dacă li se dă o idee pe care o pot recunoaşte fără a se simți vinovate, dacă sunt convinse să se urnească din loc cu un cuvânt de încurajare, după cum am spus mai devreme, cred că femeile sunt pregătite şi dispuse să scrie un nou capitol într-o carte care a fost socotită încheiată. Gândiți-vă în felul următor: de obicei, e nevoie de două persoane de sex opus pentru a face dragoste, dar mulți ani la rând, una singură s-a făcut auzită. Încă de pe vremea lui Adam, bărbații s-au întors pe partea lor de pat, şi-au aprins o țigară şi au întrebat: „La ce te gândeai?" Iar femeia a răspuns: „La nimic." Sau cele mai curajoase: „La tine." Cum or fi putut bărbații să înghită asemenea gogoşi atâta timp?

De exemplu, bărbații (şi croitorii lor) pot crede că femeile îi privesc admirativ datorită croielii costumelor lor, tot aşa cum ei s-ar uita la o poză dintr-o revistă de modă masculină sau la acelaşi costum pe un umeraş. Şi dacă o fată e întrebată direct, ea răspunde, adesea, ceva de genul: „Tocmai mă gândeam la cât de bine îți stă în gri." Dar, de fapt, poveştile pe care femeile mi le-au spus indică faptul că, atunci când o femeie se uită la un bărbat, vede şi se întreabă multe alte lucruri.

Fay

Când merg pe stradă, mă uit constant la prohabul bărbaților. Încerc să-mi imaginez cum arată penisurile lor. Sunt mai ales excitată când coaiele unui bărbat îi ies în relief prin pantaloni. Adesea sunt tentată să mă apropii de

el, acolo pe stradă, să-i trag fermoarul în jos şi să-i pipăi coaiele. [Scrisoare]

Sukie

Distracția mea favorită constă în privitul bărbaților din față şi din spate. Îmi place să le studiez forma fundurilor şi să mă întreb cum le folosesc atunci când posedă o femeie sau cum ar fi să le penetrez anusurile cu un dildo. [Scrisoare]

Constance

Soțul meu m-a transformat practic şi pe mine într-o spioană de penisuri. Insistă de atâta timp că penisul lui e prea mic (şi-l măsoară mereu în erecție), încât m-a făcut curioasă în legătură cu dimensiunile altor bărbați. Sugestia lui că aş putea avea mai multe orgasme dacă aş face sex cu un bărbat care ar avea un penis mai mare decât al lui mi-a stârnit interesul. Aşa că mă uit după umflăturile din pantalonii bărbaților care îmi arată dacă există ceva destul de mare ascuns înăuntru. [Scrisoare]

Deana

Mintea mea nu se odihneşte în afara dormitorului, deoarece tot timpul mă uit pe ascuns la bărbați, la zonele lor intime. Cu pantalonii atât de mulați din ziua de astăzi, nu e dificil să-ți imaginezi ce se află sub acele umflături promițătoare ale pantalonilor. Cel puțin poți visa la asta şi poți încerca să-ți imaginezi ce gen de amant ar fi, ce mărime are în realitate etc. Adică eu cred că mulți bărbați se aranjează acolo, astfel încât e greu de spus dacă părțile sunt puse una peste alta, generând un vast efect de piramidă,

sau dacă el e autentic aşa. Mă gândesc că e drăguţ că bărbaţii au pătruns în arena competiţiei pentru a atrage atenţia femeilor care se expun de ani de zile aici. În timp ce bărbaţii continuă să se uite la sânii neîncorsetaţi de sutien de sub pulovăr sau la fundurile mari de sub fustele mulate, şi noi, femeile, avem ceva la care să ne uităm. Adesea mă întreb de ce bărbaţii s-au mulţumit atâţia ani în pantalonii aceia mari, demodaţi şi fără formă. Nu vor ei ca noi să ne uităm? [Scrisoare]

Anna

Sunt amuzată să constat că obiceiul dumneavoastră de a „vă uita constant la umflăturile din pantalonii bărbaţilor" e valabil şi în cazul meu. Uneori, e chiar distractiv când realizezi brusc că bărbatul se uită la tine! Desigur, totul depinde de cine este. Cred că pe un bărbat îl excită să creadă că ne interesează cum este el pe sub haine. [Scrisoare]

Vera

Şi eu obişnuiesc să mă uit la umflăturile din pantalonii bărbaţilor. Nu mă pot împiedica să-mi imaginez forma exactă şi mărimea bărbatului „acolo" atunci când mă uit la el şi îl compar de fiecare dată cu logodnicul meu. [Scrisoare]

Una

Eu mă uit la bărbaţi fără să-mi dau seama şi le urmăresc umflăturile din pantaloni când se apropie de mine pe stradă, dar mă gândesc la ce să cumpăr pentru cină, în timp ce mintea mea speculează cu privire la ce şi-a făcut un bărbat pentru a obţine acel aranjament deosebit de

interesant al organelor genitale. Pot obține efectele cele mai remarcabile! De fapt, soțul meu spune că observ pe care parte şi-o ține un bărbat înainte, de a fi dat mâna cu el.

Într-o zi mi s-a întâmplat ceva amuzant în timp ce mă grăbeam spre casă de la muncă, gândindu-mă la Dumnezeu ştie ce, dar urmăream cu privirea şirul de bărbați care trecea pe lângă mine. Cred că nici măcar nu-mi dădeam seama cât de fix mă uitam la pantalonii bine dotați ai unui bărbat până când, exact când am trecut unul pe lângă altul, a întins mâna şi m-a ciupit de sfârc! Uite-aşa, chiar pe Fifth Avenue! Am fost uluită. M-am oprit, m-am întors cu gura căscată, privindu-l cum dispărea... şi apoi am izbucnit în râs. Ce altceva puteam să fac? [Scrisoare]

Lois

Îmi place să văd umflătura de sub blugii strâmți ai unui băiat şi să-mi imaginez ce e dedesubt. Tânjesc să ştiu dacă este sau nu circumcis. Dintotdeauna am preferat băieții necircumcişi. [Scrisoare]

Liz

Şi eu sunt o spioană incurabilă a umflăturii din pantalonii bărbaților şi a fundurilor, imaginându-mi realitatea de sub haine. Am de asemenea o dorință aproape irezistibilă de a-mi trece degetele prin părul unui bărbat când are părul frumos tuns, rezonabil de lung şi arată curat şi moale.

Trupurile goale ale bărbaților mi se par foarte excitante (şi îmi doresc adesea să existe un echivalent al revistelor pentru bărbați şi pentru noi, femeile). [Scrisoare]

Francine

Sigur că mă uit la bărbați. Se şi aşteaptă ca noi să o facem, nu? De ce s-ar chinui altfel să încapă în pantalonii strâmți care se întind atât de bine între picioare... dacă nu ar avea o motivație? Dar acesta e cu siguranță un joc pentru cei tineri. Adică, ce fată se uită la un moş într-o pereche de pantaloni lălâi şi plini de cute, care arată ca o grămadă de cârpe care atârnă din talie? De parcă le-ar fi ruşine, ca femeile care poartă rochii cu un număr mai mare. Te-ai aştepta să prindă din urmă moda, nu? În fond, cu toții vrem să ne facem remarcați, nu? [Scrisoare]

April

Nu mi-am dat seama că mă uitam, până nu ați întrebat. Sigur că mă uit, dar deoarece nu am vorbit cu nimeni despre asta, probabil că, pur şi simplu, nu mi-am dat seama în mod conştient că analizam cu privirea bărbații... acolo jos. Procedez cam ca un agent CIA: dintr-o clipire, datele esențiale ale unui bărbat sunt înregistrate în subconştientul meu şi apoi informația e depozitată undeva acolo. Ce pierdere! Va trebui să încetez să mai fiu atât de secretoasă cu mine însămi în această privință, acum că nu mai suntem în epoca de piatră. [Scrisoare]

Myrna

Sigur că mă uit. Nu se uită toți? Dar sunt foarte grijulie. Vedeți, sufăr de strabism – unul din ochi nu se poate coordona cu celălalt din cauza insuficienței musculare. Aşa că mă concentrez cu ochiul bun asupra a ceva sau a unei persoane la care e în regulă să te uiți, după care îmi las pleoapele pe jumătate peste ochi într-o manieră seducătoare pe care mi-am format-o, apoi ochiul meu necoordonat „se uită”. Îmi place foarte mult să privesc bărbații. Chiar şi când

eram la şcoală, apreciam felul în care îi veneau pantalonii pe corp unui băiat, dacă avea talie joasă, dacă i se mulau pe fese. Mi-a părut dintotdeauna rău pentru băieții care nu aveau fund, tot aşa cum îmi pare rău pentru fetele cu pieptul plat. [Scrisoare]

Laurie

Când văd un tip atrăgător, îmi imaginez cum arată penisul lui. Îl văd în mintea mea când stau acolo de vorbă cu el sau, când mă gândesc la el, îi văd penisul în erecție. Îmi imaginez că pun mâna pe el, îmi imaginez că mă atinge cu el, îi văd fiecare detaliu mărit, datorită erecției. Chiar îi simt căldura în mâna mea sau în mine. [Scrisoare]

Jeanie

Am ajuns să am o fascinație neobişnuită pentru fesele bărbaților. Când văd un bărbat atrăgător de la spate, care poartă pantaloni strâmți, încerc adesea să-mi imaginez cum ar arăta fesele lui dacă nu ar avea pantalonii pe el. Uneori, încerc chiar să-mi imaginez cum ar fi dacă s-ar lăsa în poala mea şi l-aş plesni peste fundul gol. De mai puține ori, dacă văd un bărbat atrăgător din față, care poartă pantaloni strâmți, încerc să ghicesc dacă are un penis mai mare, mai mic sau de aceeaşi dimensiune cu a soțului meu. [Scrisoare]

Imaginile şi lectura

Conform unei teorii populare, femeile nu sunt la fel de excitate sexual de ceea ce văd şi citesc precum bărbații. Se consideră că bărbații au un răspuns instinctiv la vederea unor sâni sau a unui fund; mari segmente ale economiei noastre se bazează pe asta. În timp ce femeile, se spune, nu

simt nimic la vederea unui penis, în afară poate de un amuzament ruşinat sau chiar dezgust. Cu câțiva ani în urmă, umorul esențial al unei piese de succes de pe Broadway („Ştii că nu te aud când curge apa”) depindea de această idee. Pe de altă parte, unii oameni recunosc că penisul în erecție le excită totuşi pe unele femei..., dar chiar şi în acest caz dezbaterea continuă.

Cu siguranță că, dacă am reduce totul la un concurs al celei mai rapide reacții, bărbații le-ar întrece pe femei. Minţile lor au fost mai libere încă din copilărie să răspundă erotic chiar şi la vederea conturului unui sân, la menționarea unui cuvânt, la parfumul unei femei; au fost chiar încurajați să se comporte ca nişte „mici bărbați”. Dar femeile... La şcoala unde mă duceam eu, exista o frunză de smochin de un cenuşiu deschis chiar şi pe copia din bronz a lui David al lui Michelangelo (care se credea că fusese adăugată de bibliotecară, fată bătrână). Ani de zile mai târziu am reuşit să mă uit bine la imaginea clară a unui penis. Şi nici un expert nu are dreptul să spună că imaginea nu m-a stimulat. Chiar dacă nu văzusem încă unul în erecție, imaginația mea de copil a completat grafic ceea ce lipsea, mărind membrul respectiv la dimensiuni erecte, tulburător de excitante (deşi incorecte anatomic). Când am crescut, încă nu existau (şi nu există nici acum) prea mulți stimuli excitanți pentru femei în lumea din jurul nostru; dar să ajungi să spui că o femeie adultă – o femeie care nu doar a văzut, ci a şi provocat multe erecții – are nevoie de penisul deja în erecție, simbolul sexual masculin în totalitate, pentru a simți ceva... e ridicol. Cine, dacă nu o femeie, s-ar simți excitat la vederea unui penis flasc, la gândul provocator legat de ce i-ar putea ea face?

Tocmai pentru că o femeie a fost educată să nu se uite şi a fost lipsită de modalități adevărate de eliberare a tensiunilor, prin existența puținilor stimuli vizuali şi verbali

reali, ea este mai talentată decât oricine în a crea imagini mentale pentru a compensa lucrul real – pe scurt, de aceea este ea atât de capabilă să aibă fantasme.

Desigur, există mai puține lucruri care trebuie compensate în prezent: bărbații nu au purtat niciodată pantaloni mai strâmți, cămășile lor nu au fost niciodată mai lipite de corp, conștiința lor cu privire la sexualitatea lor vizuală nu a fost niciodată mai ascuțită. Ne jucăm cu toții de-a „hainele noi ale împăratului"? Nu mă miră că atât de multe femei spun că uneori sunt tentate (în secret) „să întindă mâna ca s-o atingă". Pentru cine se joacă acest joc până la urmă? Noii stimuli vizuali au adus beneficii imense imaginației și, acum, că ne uităm cu toții bine la lucrul acesta, fantasma poate continua cu dezvoltarea poveștii.

Având în vedere toate aceste lucruri care se întâmplă, mă surprinde că scriitori și psihologi foarte bine informați în privința sexualității, la fel de generoși și de emancipați precum Robert Chartham – a cărui carte „*The Sensuous Couple*"[20] începe cu mențiunea că nici un cuplu nu este senzual decât dacă ambele părți sunt egale, egale pentru a iniția, a conduce sau a urma – susțin că femeile nu se excită la fel de ușor ca bărbații. Dacă ar citi o carte pornografică, mi-a spus Chartham, un bărbat s-ar excita mai mult și mai rapid decât o femeie.

— Un bărbat ar avea o erecție în câteva secunde, mi-a spus el, ca și cum numai barometrul extern al bărbatului trebuie luat în considerare, iar disponibilitatea semnalizată de penis ar fi singura măsură a profunzimii și calității sexuale a unei persoane. Când am replicat ferm că și eu m-aș putea excita foarte ușor doar la vederea paginii printate, s-a uitat la mine amabil, m-a întrerupt și a spus:

---

[20] Cuplul senzual". (*N.t.*)

— Atunci eşti neobişnuită. Femeilor le ia mult mai mult.

Ceea ce face acest argument dificil de discutat în mod rezonabil este că îngropat înăuntru – şi prezentat de obicei drept dovadă a sexualităţii mai rapide a bărbatului – este faptul de netăgăduit că ejaculează mai repede. Dar ce are aceasta de-a face cu cât de repede şi la ce nivel de profunzime se excită fiecare sex? Deşi un bărbat poate atinge punctul culminant mai repede decât o femeie, aceasta poate trăi orgasmele unul după altul într-o succesiune imediată, ca o avalanşă. Este chiar un subiect ridicol. Nu suntem într-o cursă, şi chiar dacă am fi, în aparenţă suntem în această cursă împreună, bărbaţi şi femei, alergând după acelaşi lucru.

Cel mult – mai ales după această carte – pot fi de acord cu doctorul Chartham şi cu alţii care susţin că femeile nu răspund repede, dacă răspund, la citirea sau vederea stimulilor sexuali, însă dacă răspund mai lent decât bărbaţii, acest lucru nu este natural; este modul în care au fost antrenate să răspundă. Femeile răspund uneori imediat, dar răspunsul nu este nici zâmbetul, nici flirtul şi nici erecţia masculină atât de acceptate social. În cazul femeii, de obicei e vorba de retragerea într-o fantasmă secretă, cu sau fără stimulii aleşi în mod deliberat. Iată câteva exemple:

Mary Jane

Ezit puţin să răspund pentru că nu cred că am la fel de multe fantasme erotice ca multe alte femei. O să încerc oricum să vi le relatez pe cele pe care le am.

Mi-e ruşine să recunosc, dar mintea uneori îmi rătăceşte când fac dragoste cu soţul meu. De obicei mă gândesc la alţi bărbaţi pe care îi găsesc excitanţi din punct de vedere sexual. Uneori mă gândesc la Paul Newman, actorul, pentru

că mi se pare că este cel mai atrăgător bărbat pe care l-am văzut vreodată. Închid ochii şi-mi imaginez că mai degrabă el face dragoste cu mine, şi nu soţul meu. Mă simt foarte vinovată pentru asta.

Am visat o dată că făceam dragoste cu socrul meu în timp ce mi-o trăgeam cu soţul meu. Tatăl soţului meu este unul dintre cei mai frumoşi şi mai atrăgători bărbaţi pe care îi cunosc personal şi mi-am dorit adesea ca soţul meu să semene mai mult cu tatăl lui.

De câteva ori, o idee foarte ciudată mi-a venit din senin în minte. În imaginaţia mea mă văd îngenunchind în faţa lui Paul Newman şi sugându-i penisul. Mi-am scos astfel de gânduri din cap foarte repede însă, pentru că nu am făcut niciodată asta cu nici un bărbat, nici măcar cu soţul meu.

Cu puţină vreme înainte de a mă mărita, am început să am fantasme legate de statuile cu nuduri de bărbaţi pe care le văzusem. Unele aveau nişte corpuri atât de frumoase, încât nu mă puteam împiedica să nu mă gândesc că fac dragoste cu ele. Statuia mea preferată era o reprezentare a lui Hermes, zeul grec. În particular, mă fascina penisul său mic, cu un aspect delicat. Am o aversiune faţă de penisuri mari sau cu un aspect vulgar, deşi în realitate nu le-am văzut decât pe cel al soţului meu şi pe cele ale nudurilor din picturi sau ale statuilor. Chiar şi acum, uneori îmi imaginez că fac dragoste cu acea statuie a lui Hermes, deoarece a devenit un ideal de frumuseţe masculină pentru mine (mai ales după ce am descoperit în noaptea nunţii că penisul soţului meu este la fel de mic ca acela al statuii.) [Scrisoare]

Miranda

În timpul sexului mă gândesc ocazional la un alt bărbat şi nu la cel cu care sunt. Nu este niciodată cineva cunoscut. Din punct de vedere fizic, reprezintă imaginea bărbatului

„ideal”. Dacă sunt în realitate cu un tip tânăr, care are un corp frumos şi excitant, e posibil să-l transform în imaginaţia mea într-un bărbat necunoscut pe care tocmai l-am întâlnit pe stradă.

Dacă i-aş spune iubitului meu, ar fi gelos şi ar crede am asemenea fantasme pentru că performanţele lui sexuale nu sunt satisfăcătoare. (Nu e adevărat; mă gândesc la lucruri ca cele de mai sus în funcţie de starea mea de spirit.)

Gândul la doi bărbaţi care fac sex împreună mă excită foarte tare şi mi-ar plăcea foarte mult să văd aşa ceva. (De curând, bărbatul cu care trăiesc de trei ani a fost „pipăit” de un homosexual când eram la o petrecere unde toată lumea băuse mult. A fost îngrozit şi s-a simţit „dezgustat”, ca să-l citez, dar eu am descoperit că m-a excitat foarte mult întâmplarea respectivă.)

Uneori îmi imaginez că un public mă urmăreşte în timp ce fac sex cu şeful meu; alteori băieţilor li se predă o lecţie de anatomie intimă, iar eu sunt modelul. (E chiar ridicol, pentru că am fost model pentru nuduri la şcoala de arte şi mă simţeam doar plictisită.)

Mă excită de asemenea să-mi imaginez că sunt o împărătească care are rezerve nelimitate de bărbaţi pe care îi aliniază pentru a alege unul dintre ei. Îmi închipui că dau banchete unde servitorii sunt bărbaţi în pielea goală şi după aceea le servesc pe invitate cu orice mascul pe care şi-l doresc, performanţa tuturor fiind testată de mine în prealabil. Variaţiile pe această temă îmi plac în mod special, deoarece bărbaţii pot fi îmbrăcaţi sau ornamentaţi erotic în caz de necesitate.

Am multe vise erotice, adesea despre bărbaţi îmbrăcaţi sumar sau în genul zeilor greci, de obicei goi. Uneori noaptea visez că fac sex, dar în visele mele partenerul e întotdeauna cineva familiar, niciodată un străin. Bărbaţii

mei imaginari sunt întotdeauna frumoşi, blonzi şi necunoscuţi.

Într-una dintre fantasmele mele preferate devin invizibilă şi mă găsesc printre mulţimi de bărbaţi dezbrăcaţi, care mă fascinează prin mişcările lor. În realitate şi în fantasmă îmi place doar să mă uit la bărbaţi, la corpurile lor şi am astfel de fantasme, de genul celor pe care vi le-am prezentat, de pe la vârsta de doisprezece ani. [Scrisoare]

Margaret

Am douăzeci şi şase de ani, sunt nemăritată şi locuiesc singură la ţară. Nu am mai scris niciodată la vreo revistă până acum. Eram însă hotărâtă să vă răspund prin această scrisoare.

Cu câţiva ani în urmă, am fost pe punctul de a mă călugări. Am stat la o mănăstire timp de un an şi am început să urăsc mediul, pentru că eram convinsă că un mare număr de novice erau într-adevăr reprimate sexual. Cu siguranţă nu aparţineam acelui mediu şi trebuia să renunţ. Aveam uşoare tendinţe lesbiene înainte de a intra la mănăstire, apoi acestea au crescut. Mă masturbam frecvent înainte de a intra la mănăstire, dar după aceea am făcut-o mult mai des. Trebuia să scap cumva de reprimare. Din fericire, m-am apropiat de o novice mai mare decât mine şi, în secret, ne masturbam împreună destul de des. Atunci am început să am fantasme. Îmi plăcea de o călugăriţă şi, în timp ce mă masturbam, mă gândeam la ea. Îmi imaginam că degetele ei erau cele care îmi mângâiau clitorisul. Mă chinuiam să mi-o imaginez în picioare, lângă pat, goală-puşcă şi îi vedeam cu ochii minţii şi părul din regiunea pubiană. Încercam de asemenea să mă gândesc la ea fiind masturbată de o altă călugăriţă. Această imagine mă aducea rapid la orgasm.

Când am plecat de la mânăstire, m-am dus să predau la o şcoală de fete. Îmi plăcea să fiu de faţă când fetele făceau duş la un loc în fiecare dimineaţă. Gândurile mele se îndreptau mereu către o fată anume al cărei trup era destul de bine dezvoltat. Apoi, în singurătatea propriei mele camere, mă dezbrăcam, mă întindeam pe pat şi mă gândeam la fata pe care o văzusem la duş.

După aceea am cunoscut un bărbat care mi s-a părut atrăgător. I-am întâlnit şi pe trei dintre prietenii lui şi aş putea adăuga că nu avem prejudecăţi şi că, uneori, punem în practică o mică orgie sexuală. Din nou am fantasme în tot acest timp. Nu-l iubesc pe nici unul dintre ei, dar îmi place să fiu futută în timp ce ceilalţi se uită. În timp ce unul mă penetrează, mă gândesc la unul dintre ceilalţi bărbaţi prezenţi. Unul are pielea măslinie, deoarece e italian, şi are penisul mare. Când alt bărbat e în mine, îmi imaginez că e italianul. Rareori am orgasm când mi-o trage cineva. Am orgasm când mă masturbez sau când folosesc un vibrator, singură în apartamentul meu. Însă simulez orgasmul doar pentru a face bărbatul fericit şi adesea folosesc un limbaj obscen. Cumpăr multe cărţi pornografice şi am chiar un album cu poze porno cu femei. Când vreau să mă simt rea, pun albumul pe noptieră, folosesc vibratorul şi vorbesc cu voce tare la reportofon, gândindu-mă la un bărbat sau la o fată după al cărei trup tânjesc. Nu sunt nebună. Sunt foarte normală, dar sexul mă interesează enorm. Nu mă voi mărita niciodată. Aş fi necredincioasă, o ştiu. Îmi place mult prea mult propriul trup şi îmi place ca alţi oameni să se joace cu el! [Scrisoare]

Alexandra

Am şaptesprezece ani şi am avut o singură relaţie intimă cu un bărbat. Odată, am făcut dragoste în maşină, iar

aceasta era parcată în faţa şcolii publice unde învăţasem eu. Îmi amintesc că am râs în secret la gândul ironiei situaţiei. Am încercat să privesc totul cu ochii unui copil. M-a excitat că, acum, făceam ceva ce mi se interzisese în copilărie.

Prima dată m-am masturbat după ce am citit „*Candy*". Încă îmi amintesc pentru că mi-am imaginat că eram fata din cartea aceea şi, atunci, am avut şi orgasm. Nu ştiam că aşa se numeşte senzaţia aceea plăcută, dar am descoperit curând. Într-o vreme, ajungeam la orgasm cel puţin o dată pe zi. Citeam o carte „murdară" şi apoi revedeam rândurile în mintea mea când mă masturbam. După ce am citit un anumit număr de cărţi, am început să-mi încropesc propriile mele povestiri sau fantasme.

Dintre acestea, voi descrie unele situaţii care obişnuiau să mă excite cel mai tare: sunt luată de la un colţ de stradă, când fac autostopul noaptea, şi violată de trei bărbaţi; aceeaşi situaţie, dar fac sex din proprie voinţă cu toţi trei; prostituată cu bună reputaţie; sedusă sub influenţa drogurilor; supusă experimentelor sexuale precum cele din lagărele naziste; sex cu un câine în timp ce un prieten ne priveşte; sex cu fraţii mei; joc erotic cu tatăl meu, cu surorile mele (în fantasmele care implică unul din părinţi, ei nu sunt părinţii mei; în acelaşi mod figurile fraţilor şi surorilor au fost modificate – un aspect care mi se pare interesant, pentru că îl aplic în mod inconştient); sex cu profesorul meu preferat... ş.a.m.d.

Multe dintre fantasmele mele de la început implicau o formă de sadism sau de masochism, dar după ce am experimentat latura emoţională a sexului, aceste fantasme au dispărut rapid. Mi se păreau neplăcute. Acum am la fel de multe fantasme „favorite" dintre care pot alege, dar toate implică emoţii, fie că e vorba de iubire sau de ură. De obicei, blândeţea caracterizează starea de spirit a fantasmelor mele în prezent: sunt acceptată într-un sabat al vrăjitoarelor prin

ritualul lor amoros (am citit undeva despre asta); fac dragoste cu cineva pe care tocmai l-am cunoscut şi cu care m-am potrivit instantaneu; am o aventură cu profesorul meu din liceu, ceea ce sunt sigură că nu ar fi rămas doar o fantasmă dacă l-aş fi încurajat vreun pic. Toate aceste fantasme sunt foarte apropiate de realitate.

Am avut din când în când şi fantasme de tip lesbian. În acestea nu sunt niciodată implicată în acțiune, ci doar privesc. În trecut am avut şi fantasme cu orgii sexuale, dar şi în acest caz am fost tot un privitor pasiv. Dar nu le mai folosesc. Acum mă preocupă emoția. [Scrisoare]

Stephanie

Când m-am gândit prima dată la solicitarea dumneavoastră să vă trimitem în scris fantasme erotice, mi-am spus: „Dar asta nu e valabil şi pentru mine, deoarece, din câte ştiu eu, nu am avut niciodată fantasme erotice.” Dar reflectând mai mult, mi-am dat seama că mă educasem să le uit. Mi-am stors creierii şi am realizat că am avut fantasme, dar nu mi-am dat niciodată seama că aveau asupra mea un efect senzual, până acum.

După ce am citit o carte despre orgiile romanilor, mi-am imaginat că făceam sex cu un măgar, deoarece citisem o relatare a unui asemenea caz. Dar chestia asta m-a dezgustat rapid. O altă fantasmă pe care am avut-o de mai multe ori, de obicei când mi-e teamă să fac sex, de exemplu, după naştere sau în perioadele de stres (raționalizez realitatea?) este următoarea: îmi imaginez că sunt într-o junglă în mijlocul unui trib primitiv. Sunt silită să mă uit la pedepsele aplicate unora din membrii tribului pentru diverse comportamente sexuale greşite. Mă gândesc în amănunt la torturile aplicate. Bărbaților li se taie penisurile sau scrotul sau li se toarnă un lichid roşu fierbinte prin

uretră. Femeilor li se înfig lent în piele vătraie încinse. Deoarece sunt singura persoană civilizată de acolo, sunt îngrozită de aceste evenimente.

Acum că vă relatez această fantasmă, îmi amintesc şi alte fantasme similare. Îmi imaginez că ne aflăm într-un lagăr nazist. Există o femeie crudă care torturează bărbaţii. Îi obligă să se abţină de la urinat până fac pe ei. Are un aparat în care le introduce penisurile. Îi stimulează întruna ca să ejaculeze în mod repetat. Îmi amintesc că am încercat să definitivez această tortură şi nu am putut să mă gândesc la nimic altceva decât că penisurile lor se înmuiau, aşa că trebuia inventată altă tortură succesivă – pe care nu mi-o mai amintesc. Femeile din lagăr erau toate foarte tinere şi erau violate de un profesor nebun. Organele lor sexuale erau insuficient dezvoltate, iar el reuşea de fiecare dată să le omoare. Adopta diverse tehnici, dar îmi amintesc doar de un salon plin de fete, fiecare legată într-o asemenea poziţie, încât el să le poată examina organele sexuale şi să o aleagă pe cea care urma să fie a lui în ziua respectivă. Apropo, majoritatea acestor fantasme conţin lucruri despre care am citit şi foarte puţine din ele sunt invenţii. Mai au loc şi alte evenimente în închipuirea mea, dar tot în acest stil sadic.

I-am povestit soţului meu despre cea cu jungla şi cred că l-am cam şocat, dar mă face să râd când o relatez cu voce tare. Cu siguranţă că nu m-am simţit vinovată în legătură cu asta pentru că, deşi e posibil să fiu o perversă sadică undeva în adâncul meu, asta nu pare să-mi influenţeze viaţa cotidiană; de fapt, sunt o persoană blândă, aşa că pot să râd de asta, simţindu-mă sigură că, de fapt, mi-am disciplinat această latură a fiinţei mele.

După cum am spus, mi-a fost greu să-mi amintesc aceste fantasme, mai ales pentru că le consideram o ameninţare, aşa că mă bucuram de ele doar de două, trei ori, după care le suprimam rapid. Nu pentru că mă simţeam

vinovată în legătură cu ele, ci pentru că mi se pare că reprezintă o lipsă de autodisciplină să faci exces de ceva. [Scrisoare]

Asocieri libere

Femeile sunt excitate de anumite lucruri pe care le văd. Este o frază simplă, dar mi-a luat mult timp să o aştern pe hârtie pentru că este adesea negată. Chiar şi o revistă aşa-zis dezinhibată precum „Cosmopolitan”, când a publicat de curând replica feminină la „Iepuraşul lunii” din Playboy, a confirmat mitul conform căruia femeile consideră vederea trupului masculin urâtă sau înfricoşătoare; modelul masculin era dezbrăcat – dar mâna sa aşezată voit accidental în partea din faţă masca ceea ce s-ar fi presupus că reprezintă chiar punctul esenţial. Această simplă negare a surselor fantasmelor femeilor este aproape la fel de nesfârşită ca şi fantasmele însele, deşi aceste surse sunt atât de evidente, încât simpla lor rostire înseamnă a recunoaşte cât de uşor pot servi drept punct de pornire al fantasmelor.

Femeile au fantasme despre foştii lor iubiţi, despre primul lor orgasm, despre primul lor act sexual „diferit”, de exemplu cu o altă femeie sau în grup. Există fantasme erotice care reprezintă o continuare a unui moment sexual real sau amintit – un sărut furat, atingerea unei mâini, cina din seara precedentă cu prietenul, care va duce la o aventură încă netrăită, dar cu certitudine pasională – scântei sexuale care nu au condus încă la mai mult sau nu vor conduce niciodată, decât în imaginaţie. Mai există şi fantasma complet inventată, izvorâtă din imaginaţia autoarei inspirată de o figură atrăgătoare la o petrecere, eroul unei producţii de ficţiune TV, un star de muzică pop sau de cinema. Dacă această ultimă posibilitate de a avea

fantasme a femeilor nu vi se pare nesfârşită, gândiți-vă numai la milioanele de femei – poate că una dintre ele stă chiar lângă voi acum – ai căror ochi scânteiază, cărora li se umezesc palmele şi li se desfac buzele în surâsuri vagi, pline de nerăbdare la vederea lui Tom Jones sau Paul Newman. Chiar credeți că mințile lor sunt goale sau că nu mai funcționează când merge televizorul?

Mai ascunse sunt acele fantasme care izvorăsc din efortul femeii de a face față unor emoții şi dorințe prea înspăimântătoare sau distructive pentru a fi puse în practică în realitate. În acelaşi mod în care visele au rolul de a ne descărca de povara emoțiilor violente pe care nu am vrea să le experimentăm în realitate, la fel şi fantasma erotică poate da unei femei ocazia de a explora şi astfel de a reduce anxietatea geloziei şi conflictul pe care îl resimte când se simte atrasă de alți bărbați. De aceea am inclus aici fantasma Geldei; dacă fantasma ei, provocată de gelozia față de fosta parteneră a iubitului ei, ia forma unei relații lesbiene cu acea femeie, cel puțin nu îşi dirijează sentimentele distructive de gelozie asupra iubitului ei în timpul zilei.

Susie

Sunt măritată de peste trei ani şi anul trecut am încheiat o aventură de un an cu un coleg, director în administrația publică (G.). Are de două ori vârsta mea. Adesea, când fac dragoste cu soțul meu, îmi imaginez că G. se află deasupra mea din nou (un lucru destul de greu de imaginat, deoarece G. este mai greu, mai înalt şi are un piept mult mai păros decât al soțului meu), pentru că am un orgasm mult mai puternic decât dacă mă gândesc la iubitul meu. Uneori când ajung la orgasm, chiar îi strig numele, deşi în şoaptă. (Din fericire, soțul meu e surd de-o ureche!) Am avut o relație mult mai pasională cu amantul decât cu soțul meu, chiar şi

când eram logodiți. Era suficient ca G. şi cu mine să ne privim în ochi şi el avea o erecție, iar eu mă umezeam instantaneu. Mă ajută chiar şi dacă mă gândesc că lenjeria de pat cu care soțul meu şi cu mine ne învelim e cea cu care mă acopeream eu şi cu G. când soțul meu pleca în alt oraş cu treburi.

De când s-a terminat această aventură, am încercat să reclădesc egoul sfărâmat al soțului meu, spunându-i ce amant bun este. (Mă ajută şi faptul că am orgasm regulat când fac sex cu soțul meu, în vreme ce înainte de aventura mea aveam orgasm doar când stăteam „deasupra".) Uneori trebuie să-l conving pe soțul meu cu câteva minciuni nevinovate. Cred că m-ar părăsi dacă ar şti la ce mă gândesc eu cu adevărat.

Când soțul meu mi-o trage, visez la jocul preferat al lui G.: ca eu să mă îmbrac complet în negru, cu portjartier şi ciorapi negri pe sub o fustă neagră lungă, care se închide cu nasturi în lateral. După ce mă lăsam în poala lui, el mă săruta, apoi se apleca şi mă mângâia pe picior prin crăpătura fustei şi îşi băga mâna pe sub ea până ajungea la elasticul dresului şi la portjartier, fapt care-i tăia răsuflarea. Apoi desfăcea nasturii fustei pornind de jos în sus. În acest moment eram amândoi foarte excitați, iar eu mă urcam peste el, frecându-mi dresul de pantalonii lui. Uneori, în acest stadiu al fantasmei mele, după ce îmi dădeam jos bluza şi-i desfăceam fermoarul de la pantaloni, el făcea sex cu mine în picioare. Îi înconjuram talia cu picioarele, iar el mă ținea de fese, dar de obicei insista să-mi sugă sânul stâng şi apoi ne dezbrăcăm la pielea goală amândoi. După aceea ne admiram unul pe altul în oglinda de la noptieră şi ne ațâțam, iar eu îi admiram organul sexual în erecție şi adesea îi făceam şi o felație, ceea ce îi plăcea foarte mult. (Nici o altă femeie nu se mai purtase aşa cu el... la început i se păruse un lucru murdar!)

Fantasmele mele, după cum vedeți, sunt amestecate cu ceea ce s-a întâmplat în realitate. Dimineața, G. mă lua cu maşina şi se gândea în ce poziții urma să mă posede în seara respectivă, adesea pipăindu-mă şi sărutându-mă atât de mult, încât o dată sau de două ori am sfârşit prin a fi penetrată la 8:15 dimineața pe locul din față al maşinii, în timp ce şefii lui se întrebau ce se întâmplase cu G. cel punctual! Ritualul lui anume era să mă atâțe într-atât, încât îl imploram să mă pătrundă şi să-mi „potolească fierbințeala". Acest lucru era în regulă atât timp cât se putea stăpâni, dar adesea nu reuşea, mai ales în fața oglinzii, şi ne-o trăgeam ca iepurii prin toată camera, pe podea. Într-o noapte, m-a plimbat pe tot covorul din hol în timp ce eram culcată pe spate şi aveam orgasme multiple, şi o jumătate de oră mai târziu am descoperit că aveam vreo cinci julituri pe spate. I-am spus soțului meu că făcusem gimnastică pe podea. În timpul fantasmei, nu mai disting realul de imaginar.

De asemenea, G. şi cu mine obişnuiam să avem o fantasmă comună despre cum ar fi fost să facem dragoste în maşina lui, într-un loc retras, pe un promontoriu cu tufe în jur şi două sute din oamenii lui şi-ar face deodată apariția din spatele tufelor şi ne-ar surprinde. De fapt, cred că mi-ar fi plăcut şi mă gândesc adesea la imaginea acelui grup de bărbați masturbându-se la vederea faptului că şeful lor era bun şi la altceva în afară de serviciu. Mi-ar fi plăcut să mă uit la reacțiile lor când sugeam penisul amantului meu – chestia asta i-ar fi şocat pe mulți dintre ei, deoarece sunt nişte papă lapte, mai ales când m-ar fi văzut aducându-l la punctul culminant şi înghițindu-i sperma sau când l-aş fi făcut pe G. să ejaculeze doar încordându-mi muşchii vaginali (mama m-a învățat trucul ăsta – ha! – însă nu funcționează cu soțul meu; nu e suficient de sensibil).

Soțul meu nu preia niciodată inițiativa în pat şi ejacularea pare pentru el să fie mai mult o uşurare decât o plăcere. (Trebuie să vă menționez că suntem căsătoriți de trei ani şi el are douăzeci şi patru de ani.) Cel mai mult îmi lipseşte talentul amantului meu în pat şi faptul că era stăpân, mai mult sau mai puțin, pe situație. Îmi amintesc mai ales când sunt cu soțul meu cum G., când ajungea la punctul culminant, obişnuia să mormăie şi să geamă de plăcere şi să mă sărute sălbatic, făcându-mă să mă simt o femeie adevărată, complet posedată. Nu m-am mai simțit aşa de multe luni.

Vă mulțumesc că mi-ați oferit ocazia de a mă elibera de o povară care îmi apăsa sufletul de aproape doi ani. Adesea tânjesc să-i relatez soțului meu detaliile adulterului comis de mine – ar creşte în ochii mei dacă el ar fi în stare să se bucure de ceea ce a trăit amantul meu. Dar ştiu că e imposibil. În fond, fantasmele mele sunt inspirate din realitate. [Scrisoare]

Adrienne

Adrienne este una din acele persoane pline de viață, vesele, cu care e uşor să te împrieteneşti. Am cunoscut-o într-o călătorie cu vaporul de la New York la Southampton. Deşi călătoria durează numai cinci zile, faptul că sunt pe o navă le dă ocazia oamenilor să se apropie unii de alții atât de repede, încât pare incredibil atunci când se află pe uscat şi-şi amintesc.

Acesta a fost cazul cu Adrienne şi cu mine. Ne-am cunoscut la petrecerea căpitanului. (Noi două fiind, practic, unicele femei singure de la bord, mai tinere de şaizeci de ani, am fost, desigur, invitate.) Poreclele, foarte repede inventate şi folosite, reprezintă o altă parte a vieții de pe vas, iar la bord se afla un bărbat pe care Adrienne l-a botezat

imediat „Pariorul”. Deja îl cunoscuse când am ajuns eu să mă împrietenesc cu ea şi obişnuiam ca toţi trei să bem ceva împreună înainte de cină. Pariorul era unul din acei bărbaţi cărora le place să vorbească mult despre sex şi care vrea cu o perseverenţă uimitoare să afle mai mult despre fiecare detaliu, oricât de vag menţionat. Într-o seară, după ce a plecat în treburile lui, Adrienne şi cu mine am purtat următoarea discuţie.

Adrienne este o femeie plinuţă, care ştie să socializeze într-un mod aproape profesionist, în vârstă de treizeci şi doi-treizeci şi trei de ani; după cum spuneam, mă îndoiesc că pe uscat am fi făcut mai mult decât să ne prezentăm pe uscat, deoarece nu aveam aproape nimic în comun. Dar ei îi plăcea să vorbească, iar eu o ascultam.

Când m-ai întrebat deunăzi dacă am avut vreodată fantasme erotice, prima mea reacţie a fost să spun nu. Ce pierdusem? Poate Pariorul are o legătură cu faptul că „m-am răzgândit”. Vreau să zic că el îmi aminteşte de un tip pe care l-am cunoscut. Reflectând mai mult asupra subiectului, îmi dau seama că nu doar o dată am visat cu ochii deschişi şi că am o imaginaţie bogată. Doar că nu obişnuiam să numesc aceste idei şi imagini „fantasme”.

Cu mai mulţi ani în urmă, aveam o relaţie cu un bărbat pe nume Ted. Era înalt (ca Pariorul), frumos, adică mie mi se părea foarte atrăgător, însă greu de înţeles. L-am cunoscut la o petrecere în aer liber pe o minunată terasă acoperită cu petunii roz şi albe. Era o seară caldă şi beam

coctailuri *buck fizz*[21] – o băutură care mă face să mă simt de fiecare dată foarte romantică şi sexy. De-abia ne văzusem, dar iată-ne aici, singuri, pe terasă şi i-am spus dintr-o dată că aveam un urs uriaş de pluş în apartamentul meu, iar el a adăugat imediat că aş putea avea acum un alt „*Teddy, gol*"[22] în seara aceea. A rostit aceste cuvinte atât de relaxat şi atât de amuzant, încât mi-am spus: „Ei, bine, de ce nu?"

A fost un amant minunat. Ştii cum unele persoane simt nevoia mereu să audă ceva în mintea lor când fac dragoste? În cazul meu, tot ce trebuie să fac ca să am o stare erotică e să îmi amintesc conversaţia avută în acea primă seară. Iar şi iar, mi-l imaginez ca pe un urs de pluş mare şi pe mine ca pe un borcan cu miere. El a fost un urs foarte înfometat care a lins fiecare picătură de miere, iar eu îmi doream întruna ca borcanul să nu se golească. Numai când mă gândesc la asta... mă excit... Hei! Unde s-a dus Pariorul? [Conversaţie]

Doris

— Această experienţă ar fi trebuit să fie punctul culminant din viaţa unei fete şi pentru mine a fost ca o oră de sport, spune Doris, vorbind despre iniţierea ei sexuală cu Jim, pe atunci logodnicul ei. Reacţiile mele erau de fiecare dată aceleaşi. Preludiile mă înfierbântau, dar apoi de-abia aşteptam ca ceea ce se numeşte „a o face de-adevăratelea" să se termine.

Doris se simţea cumva înşelată şi îi purta pică lui Jim. În final, logodna lor s-a încheiat din această cauză. Dar înainte

---

[21] Buck fizz – coctail realizat din suc de portocale şi şampanie. (*N.t.*)

[22] Joc de cuvinte intraductibil, în limba engleză în original, între „teddy bear" – „urs de pluş" şi „Teddy, bare" – numele personajului, Ted, şi adjectivul „bare" – „gol, dezbrăcat". (*N.t.*)

de a pune punct, Doris i-a mărturisit lui Jim sentimentele ei, iar el i-a sugerat să cumpere „ceva special”.

— Era ca un inel gros de cauciuc, spune Doris, cu diametrul probabil de doi centimetri şi jumătate, dar într-o parte avea o chestie haioasă care stătea în sus. Îmi amintesc că m-am gândit că arăta ca o aripioară de rechin, aşa cum stătea ridicată în aer la mijlocul inelului de cauciuc. Jim şi-a pus inelul peste penisul său în erecţie şi, la fiecare mişcare înainte, mica aripioară de cauciuc se freca de clitoris atât înainte, cât şi înapoi, aşa cum penisul lui Jim nu ar fi putut. Nu mai simţisem niciodată aşa ceva. Nu am avut niciodată în viaţă un asemenea orgasm ca atunci.

La un an după ce logodna lor s-a încheiat, Doris s-a măritat cu altcineva. Soţul ei refuză să-i cumpere „una din chestiile alea mici ridicate în sus” aşa cum avea Jim, dar a învăţat să-i provoace orgasmul cu degetul.

E întuneric – poate pentru că ţin ochii închişi ca să văd mai bine imaginea. Mă gândesc doar la penisul mare al lui Jim care intră şi iese din mine, ca un rechin mare şi roz. Rareori îmi imaginez că bărbatul este soţul meu. De obicei, e vechiul meu iubit sau, uneori, un alt bărbat pe care tocmai l-am cunoscut. Vizualizez totul foarte detaliat, cum penisul mare al bărbatului intră printre firele de păr, printre labii, pătrunde în mine, cu inelul acela cu aripioară care se îndreaptă înspre clitoris ca şi cum ar fi disperat să-l atingă. Mă concentrez asupra acelei mici aripioare de rechin care mă atinge exact în locul potrivit cu fiecare mişcare a penisului. Se freacă şi la intrare, şi la ieşire. Nu i-am mai amintit niciodată soţului meu de asta după ce a refuzat să

cumpere unul. Dar e unul dintre cele mai frumoase daruri de nuntă pe care fostul meu iubit ar fi putut să ni le facă... aşa îmi închipui eu.

Îmi place să-mi imaginez că facem dragoste stând în apa unei mări de la tropice sau într-o piscină cu apă caldă. Şi văd un rechin roz care înoată înspre mine, iar eu îmi desfac picioarele din ce în ce mai larg. Rechinul mă cunoaşte şi îi place senzaţia de căldură dinăuntru. Îi place să se agite pe lângă labii. Uneori, chiar când nu fac sex cu soţul meu, e suficient să mă gândesc la acea aripioară de rechin şi o iau razna. Văd scena în mintea mea. E suficient să mă gândesc la asta. Doar la aripioara roz care se freacă de mine. [Interviu înregistrat]

Lulu

Fantasmele de tip lesbian pe care le am îşi au originea în experienţa sexuală pe care am avut-o eu şi soţul meu cu o altă femeie. A fost singura dată când s-a întâmplat – nu în cazul soţului meu, ci în cazul meu. Trebuie să recunosc că mi-a plăcut. A fost ideea soţului meu şi, deşi m-a rugat pe mine să-i fac avansuri fetei, nu m-a deranjat. De atunci, m-am întrebat uneori cum ar fi să agăţ o fată de una singură undeva şi să o seduc sau cum ar fi să mă seducă o femeie dominatoare, mai ales că până acum experienţa mea a fost ca iniţiatoare a jocului erotic. Când sunt în pat cu soţul meu, revăd iar şi iar această scenă, gândindu-mă cum a fost cu ea, imaginându-mi cum ar fi fost dacă aş fi încercat cu acea primă fată diverse lucruri. Dacă vreau, îmi pot imagina chiar că degetul meu e limba ei, aşa cum mi-o amintesc. Cam multe amintiri dintr-o singură experienţă, nu crezi? [Conversaţie]

Daisy

Am fantasme erotice de când m-am măritat, cu trei ani în urmă. Îmi imaginez că merg pe stradă când, deodată, o maşină nemaipomenită opreşte în scârțâit de roți lângă mine, iar la volan e Robert Redford. Lângă el, desigur, stă Paul Newman. Mă duc la un magazin elegant de îmbrăcăminte, unde pe manechine stau cele mai incredibile haine (ca în vechile filme din anii '40 de la televizor). Îmi cumpără cele mai elegante, mai sexy lucruri posibile. Apoi mă duc la un bal.

Toată lumea e acolo, starurile de cinema şi bărbații şi femeile cele mai divine pe care orice femeie şi-ar dori să le cunoască. Desigur, toți vor să danseze cu mine: Tom Jones, de exemplu, pe care îl refuz, doar ca să văd expresia de surprindere de pe chipul lui. Engelbert... Franco Nero e incredibil de gelos... Însuşi Elvis, cel unic, îmi propune să mă ducă acasă, dar eu îi refuz pe toți şi închei noaptea aceasta fantastică ducându-mă acasă şi făcând pasional dragoste cu Marc Bolan din T. Rex. [Scrisoare]

Kit

Sunt o femeie măritată, cu o căsnicie fericită, în vârstă de treizeci şi cinci de ani şi adesea mă gândesc la alți bărbați şi îmi imaginez cum fac ei dragoste cu mine. Fantasma mea cea mai vie e cu Tom Jones. Deunăzi, în timp ce mergeam cu maşina, am început să visez cu ochii deschişi, iar soțul meu m-a întrebat:

— De ce zâmbeşti?

I-am răspuns:

— Eram în pat cu Tom Jones.

— Şi ce se întâmpla? m-a întrebat el.

— De toate! am spus eu. Şi a fost incredibil!

Am râs amândoi în hohote.

Flossie

Sunt fan James Bond şi adesea îmi imaginez că nişte vânzători banali îmi fac lucruri incredibile înainte de a mă băga în pat. De curând mi-am imaginat asta cu lăptarul, când m-a întrebat câți litri de lapte voiam.

— O, o, şapte, am şoptit eu, visătoare! [Scrisoare]

Josie

În pat, obişnuiam să-mi imaginez că soțul meu este Mick Jagger până într-o noapte când, în culmea plăcerii, am gemut:

— O, Mick! Încă nu l-am convins pe soțul meu că Mick nu e poştaşul, omul de la gaze sau un vânzător de perii! [Scrisoare]

Brett

Mă întreb cum ar fi să fac dragoste cu indiferentul Tony Curtis sau cu Roger Moore cel sexy. Sunt străbunică şi am şaizeci de ani – dimensiunile mele sunt 91-73-96 – ceea ce mă tem că nu e extrem de apetisant. Când îi văd pe iubiții mei imaginari, intru practic în programul de la televizor, alături de ei; apoi programul se termină, iar eu trebuie să mă duc în pat cu soțul meu. [Scrisoare]

Sarah

A fost dintotdeauna o fantasmă de-a mea doar să spun cuiva că am fantasme legate de bărbați foarte tineri. Preferatul meu în acest moment este Richard Benjamin. Mi-e atât de ruşine, deoarece în mai o să împlinesc cincizeci de ani. Recunosc, de asemenea, că am fantasme sexuale de

fiecare dată când văd un bărbat bine îmbrăcat, fără burtică! Nici nu vă pot spune cât de excitant mi se pare un stomac plat. [Scrisoare]

Maud

Mulțumesc Domnului pentru articolul dumneavoastră. Începusem să cred că sunt singura care are anumite fantasme când face sex.

Nu am îndrăznit niciodată să discut despre gândurile mele cu nimeni, pentru a nu fi socotită indecentă. Nici acum nu prea îndrăznesc, să vă scriu.

Prima fantasmă pe care mi-o amintesc a apărut în mintea mea într-o seară, când eu şi soțul meu ne începusem jocul erotic în fața şemineului. Mă aşezasem între picioarele lui şi-i făceam o felație. Dar de astă dată, televizorul era pornit cu sonorul la minim şi deodată mi-am imaginat că o fac cu bărbatul de pe ecranul televizorului, şi nu cu soțul meu. Am simțit o mare plăcere când am încercat să-mi imaginez dacă bărbatul la care mă uitam avea un penis comparabil cu al soțului meu. Acest lucru mi-a sporit dorința de a-l satisface pe drăguțul meu şi, deşi habar nu avea la ce mă gândeam, i-a plăcut cu siguranță entuziasmul meu sporit, pentru că în scurt timp a atins punctul culminant al pasiunii.

Următoarea ocazie când am avut o fantasmă erotică a fost inspirată de prima; din nou cu televizorul pornit, stăteam în genunchi şi mă uitam la o piesă, când el m-a luat pe la spate şi, în timp ce mă poseda, îmi imaginam că nu era el, ci frumosul personaj negativ din piesă. Efectul asupra mea a fost de nedescris şi am avut o asemenea performanță, încât soțul meu, sunt sigură, a bănuit ceva pentru că a oprit televizorul, ceea ce m-a deranjat foarte tare.

Cu alte ocazii, când uneori îmi dă limbi, stau întinsă pe spate şi îmi imaginez că el este o adolescentă (tânjesc să se întâmple aşa ceva). Dar, din nefericire, nu am niciodată ocazia să cunosc vreuna, pentru că nu pot să ies singură. El este mult prea posesiv ca să-mi permită asta. [Scrisoare]

Gelda

Până când l-am cunoscut pe Sam, actualul meu iubit, nu am avut niciodată o fantasmă de genul acesta, adică una în care să fiu eu cu o altă femeie. Am avut diverse alte fantasme, dar nici una astfel. Şi nici nu m-am gândit la o altă femeie în acest mod, în realitate, nu am dorit niciodată o femeie din punct de vedere sexual. Dar de când Sam mi-a povestit despre ea, despre fata cu care fusese înainte, nu mă pot împiedica să gândesc la asta, la ei împreună. Ştiu că i-a schimbat lui Sam viaţa pe plan sexual, l-a făcut un amant mai bun. Ştiu de asemenea că el a rupt-o definitiv cu ea şi că mă iubeşte pe mine; sunt convinsă de asta atât cât îţi poate permite raţiunea. Dar gelozia nu este raţională, nu-i aşa? Iar eu detest gelozia; detest ce le face oamenilor şi nu o să las un astfel de sentiment să distrugă relaţia dintre mine şi Sam. Uneori, cred că, dacă m-aş întâlni vreodată cu fata asta, i-aş scoate ochii, cel puţin aş vrea să o fac. Dar în fantasmele mele este complet diferit. Iată mai mult sau mai puţin cum se desfăşoară lucrurile:

Patul este unul din acelea antice din fier forjat, ca în Italia. Italienii agaţă icoane şi ornamente deasupra lui, care scot sunete ca ale clopoţeilor atunci când te fuţi şi te mişti înainte şi înapoi. Patul e vopsit în roşu şi fiecare din cele patru picioare ale sale are câte o măciulie aurie în vârf. Patul se află în camera fetei din apartamentul său. Vizualizez apartamentul din descrierea lui Sam, împreună cu căţeluşul cu păr lung, cenuşiu şi maroniu. Câinele e în

pat cu noi şi îi linge anusul fetei care este între picioarele mele. Nu văd câinele, dar ştiu că e acolo pentru că fata l-a învăţat să facă aşa. Simt părul lung al fetei pe coapsele mele şi în partea inferioară a abdomenului, în timp ce ea mă sărută lent, îmi desface labiile cu degetele, limba ei ajunge direct în punctul acela delicat, îl atinge uşor, apoi buzele ei pline care zăbovesc lipite de mine, presându-se calde de mine, după care limba ei, lent, foarte lent la început – şi nu doar vârful limbii, ceea ce ar fi prea greu de suportat, ci toată limba ei dulce, caldă, mă linge în timpul săruturilor încete, calde, repetate. Senzaţia aspră a dinţilor ei în timp ce gura ei se lipeşte de mine. Sam este acolo, de cealaltă parte a camerei, privindu-ne, uitându-se la mine. Se sprijină de perete, calm, detaşat, interesat, ştiind cum mă simt. Poartă vechii lui pantaloni sport, cămaşa Banlon roşie, tenişii lui vechi albaştri. Ochii lui nu se dezlipesc de faţa mea, este fascinat, aşteaptă să mi se înroşească obrajii, aşa cum ştie că se va întâmpla, aşa cum eu ştiu că expresia lui detaşată se va schimba. Gura mi se întredeschide şi, când eu încep să respir mai greu, mai repede, şi el o face. Îi văd umflătura din pantaloni cum creşte din ce în ce mai mult şi mâna lui se îndreaptă către acel loc. Ceva din mine nu vrea să o lase pe fată să-mi provoace nici un fel de plăcere, dar ea se pricepe, cunoaşte toate trucurile, ritmul, ritmul potrivit, mai întâi lent, cu toată limba caldă lipită de mine. Gândul la părul ei lung şi mătăsos – gândul că ea e o fată, că ea e Rosie, fosta iubită a lui Sam, mă excită. Mă uit la Sam care-şi desface fermoarul de la pantaloni, încă în picioare, privindu-mi în continuare faţa, dar având acum nevoie de excitarea mea ca să se excite la rândul lui. Îşi scoate membrul şi mâna lui lungă şi subţire începe să-l mângâie, prepuţul alunecând, alunecând încet în sus şi-n jos peste capul roz şi neted. Ritmul lui este lent la început, precum al fetei. Mă uit la organul lui, îl cunosc atât de bine, mă uit la

el, la venele ieşite în relief, precum cele ale mâinii sale, şi mă pregătesc, îmi potrivesc ritmul cu al lui. Mâinile mele se întind spre părul fetei, ce plăcută e atingerea sa moale – Isuse! o altă femeie îmi face asta? – şi îi apăs uşor capul ca să-i potrivesc mişcarea limbii în ritm cu Sam şi cu mine. Nu trebuie să o ghidez, ştie; m-a dorit dintotdeauna. Nu avem nevoie de Sam. Acum Sam are nevoie de noi. Mă relaxez; mă abandonez. Mă apăs peste gura ei pentru ca buzele sale să fie lipite de dinţi şi limba ei alunecă în mine, mă doreşte. Îmi ard obrajii, pizda mea tânjeşte după ea. Privesc cum mâna lui Sam se mişcă din ce în ce mai repede, se apleacă în faţă, de-abia ţinându-şi echilibrul, cu gura deschisă, mâna i se deplasează în sus şi în jos aşa cum m-a învăţat să i-o frec, cu ochii lipiţi de ai mei, implorând, implorându-mă să nu mă opresc. Fata geme, limba ei se mişcă din ce în ce mai repede. Este gata să ajungă la orgasm, dar se controlează, aşteptându-mă pe mine. Sam e pe punctul să strige, eu mai am doar foarte puţin, dar mă stăpânesc, nu vreau să termin, aşteaptă Sam, aşteaptă, nu încă, nu încă! Acum căţeluşul stă pe spate, sub fată, ca să-i poată linge păsărica din care picură lichid, dar ea aşteaptă în continuare, buzele ei care sug mă imploră, limba ei nu se opreşte nici o clipă! [Redactat la solicitarea autoarei]

5. Vinovăţie şi fantasmă sau „De ce frunza de smochin?”

Sentimentul de vinovăţie al femeilor

Femeile se îmbracă pentru bărbaţi sau pentru femei? M-am întrebat întotdeauna de ce această întrebare eternă provocatoare se pune sub forma unei aprobări – ca şi cum esenţa, răspunsul ar fi într-adevăr o chestiune de aprobare

din partea ambelor sexe. Dar întrebarea nu primeşte niciodată un răspuns satisfăcător, pentru că este pusă incorect. Dezaprobarea, teama, motivează marea majoritate a femeilor şi, în cazul dezaprobării, nu contează din partea cui vine.

La fel se întâmplă şi în cazul fantasmelor erotice; întrebarea nu este pentru cine îşi aleg femeile imaginile erotice, ci de teama dezaprobării cui şi le suprimă ele? Iar răspunsul este acelaşi ca şi mai sus. Paralela nu este construită special între ce alege o femeie să poarte şi ce imagini erotice îi trec prin cap.

În punctul culminant al unuia dintre cele mai frumoase filme cu Bette Davis, „*Jezebel*", când Bette apare, la cotilionul tradiţional unde se poată rochii albe, îmbrăcată într-o rochie roşie ca focul, inima cui se opreşte (odată cu muzica) în urma şocului dezaprobării şi nelinştii provocate de îndrăzneala ei? Inima absolut tuturor, atât bărbaţi, cât şi femei. A tuturor, cu excepţia frumosului jucător de jocuri de noroc, George Brent, care realizează brusc că fantasma lui personală referitoare la o femeie este şi cea a lui Bette. Şi a noastră, a publicului, de asemenea. Pentru o clipă, împărtăşim fantasma de a fi cea mai frumoasă şi mai îndrăzneaţă femeie de la bal care, în loc să fie respinsă din cauza îndrăznelii ei, este aleasă, datorită acesteia, de cel mai puternic bărbat, Eroul.

Apoi luminile se aprind; suspinăm şi ne întoarcem acasă la realitate, unde nu ne mai gândim să ne cumpărăm o rochie ca aceea, pentru că apoi ar trebui să ne gândim cum să-i răspundem următorului „George Brent" care-şi face apariţia. Nu pentru că o rochie roşie nu ni se potriveşte; există un echivalent pe piaţă cu efectul acelei rochii, pentru fiecare femeie, tot aşa cum, undeva, există un echivalent al lui George Brent, care ar putea face pentru orice femeie tot ce a făcut George pentru Bette. Dar noi nu ne îmbrăcăm „în

afara convenienţelor” (doar în fantasmele erotice) din acelaşi motiv pentru care nu acţionăm imprevizibil; am genera prea multă nelinişte. Nelinişte în alte femei, în bărbaţii noştri şi în noi înşine.

Ceea ce se întâmplă în schimb este că vinovăţia, pe care o simţim înainte de a face chiar lucrul respectiv – în cele mai nebuneşti fantasme ale noastre – nu ne împiedică doar să îl punem în practică, ci suprimă şi fantasma în sine. Aţi văzut rezultatul: femei care trec pe lângă vitrine cu haine („O, asta nu e stilul meu.”), zâmbind indulgent şi încercând să vă convingă că nici măcar nu au observat hainele, tot aşa cum nu analizează cu adevărat cu privirea „alţi bărbaţi” din punct de vedere sexual. După ce opresc fantasma de parcă ar fi un bec, devin oarbe şi la realitate; este mai puţin periculos aşa. Reprimarea este o modalitate de apărare care avansează mereu, văzând în permanenţă ameninţări de la mare distanţă, în final, chiar şi fantasma însăşi, indiferent cât de imposibilă pare punerea ei în practică, se încarcă atât de mult cu sexualitate, încât marea majoritate a femeilor care nu visează să o „experimenteze” în realitate vor refuza să o experimenteze şi în visele lor conştiente.

Ca să fiu sinceră, femeile au fost foarte puţin pregătite să se gândească la sex (cu excepţia reveriilor aproape inconştiente). Să facă sex, da, dar nu să se gândească la el. De aceea întrebarea arzătoare din pat a bărbaţilor: „Spune-mi la ce te gândeşti”, de obicei nu primeşte nici un răspuns sau dacă primeşte, atunci este unul bulversant: „Nu mă gândeam la nimic”. Minţile conştiente ale femeilor, la fel ca şi corpurile virginelor, nu trec spontan de la cea mai evidentă posibilitate sexuală la următoarea. Este o chestiune de practică, sau de lipsă a ei, precum învăţatul fracţiilor. Când reveria sexuală ocazională se petrece, ea este în general continuă şi de scurtă durată. Ca şi cum ai gândi într-o limbă străină. Nu are nici o legătură cu inteligenţa şi

nici măcar cu „emanciparea”. Deşi devenim interesate şi fără prejudecăți în această epocă în care omul nu mai poate fi şocat de nimic, când totul a fost scris, filmat şi a devenit atât de acceptat pe plan social, încât singura regulă rămasă este „lasă soarele să intre”, femeile pe care le cunosc încă mai rămân mute când se aduce în discuție subiectul fantasmelor erotice.

Când am pus cap la cap această carte, am cunoscut femei care au înțeles imediat ce făceam eu, care ştiau în mod intuitiv atât de bine despre ce era vorba, încât pronunțau cuvintele pe care voiam să le spun, înainte de a le scoate eu pe gură. Mă încurajau, erau entuziaste şi aveau fantasme – doar că, deodată, în timp ce discutau despre acest subiect, nu-şi mai puteau aminti esențialul, propriile lor fantasme.

— Dar e ridicol, mi-a spus o femeie, perplexă. Ştiu că am fantasme erotice, dar pur şi simplu nu mi le pot aminti... Apoi, de obicei, după câteva zile – timp în care se obişnuiau cu ideea sau poate aveau din nou o fantasmă erotică, dar de astădată şi-o aminteau – mi-o relatau triumfătoare.

Mă aştept ca majoritatea femeilor să spună că nu au fantasme erotice. (Femeile care şi-au adus contribuția la această carte, conştiente de fantasmele lor, constituie excepția, nu regula.) Mă aştept chiar ca aceleaşi femei care spun că nu au fantasme erotice să fie cele care vor cel mai mult să discute despre acest subiect, să fie interesate şi nerăbdătoare să reflecteze la ideea respectivă. Dar nu sunt pregătită însă (sau cel puțin nu eram când am început) să ascult bâlbâieli, chicoteli uneori aproape isterice, propoziții pe jumătate rostite, precum şi afirmația aproape universală care încearcă să nege totul, admițând totul: „Trebuie să fie ceva în neregulă cu mine; nu am niciodată fantasme.” A asculta o femeie inteligentă încercând să combine cuvinte între ele pentru a reuşi să descrie ce înseamnă pentru ea

fantasmele erotice e ca şi cum ai vedea un copil normal devenind brusc distrofic în încercarea de a pune o cărămidă mare peste o alta.

Am menționat într-un capitol anterior că, în opinia mea, renunțarea la sex începe prin excluderea, în copilărie, a aventurii şi a explorării, atât fizice, cât şi mentale, fetița trebuind să se limiteze la un număr redus de jocuri permise. Este ca şi cum ar fi o crimă ca un trup de fată tânără să fie lovit şi julit în joacă, ca şi cum nu există o nenorocire mai mare decât contactul fizic cu altcineva. Ideea că faci o crimă dacă îți atingi propriul corp se accentuează în adolescență, astfel încât dacă îl descoperi accidental, terenul pentru sentimentul de vinovăție a fost deja pregătit.

Dacă propriile ei mâini ezită să atingă ceea ce este atât de evident şi de tangibil, ce şanse mai are mintea să exploreze posibilitățile acestui trup? Şi unde să găsească fetița materialul rudimentar de care imaginația ei are nevoie pentru a construi? Ce cărți sau reviste îi oferă mai mult decât jucăriile din copilărie, stimuli sau idei de fantasme erotice referitoare la acest trup care îi este interzis? Când împlineşte doisprezece ani, toate simțurile ei sunt deja prizoniere: fetițele cuminți nu fac „lucrurile astea”; fetițele cuminți nici nu se uită – iată astfel explicația pentru frunza de smochin, în caz că, totuşi, calcă strâmb. Şi aşa cum fetițele cuminți nici măcar nu se gândesc la „lucrurile astea”, chiar şi frunza de smochin devine un mister.

Mai târziu, când misterul se rezolvă şi frunza de smochin este îndepărtată, femeile se uită (cel puțin unele), dar tot nu vorbesc despre asta. Conspirația tăcerii care a început cu mama ei şi care transformă orice femeie în propriul ei temnicer menține femeile mute şi cu mințile la fel de separate de ele ca şi mințile de trupurile lor. Pentru mine, cea mai tristă parte nu e că o femeie se simte vinovată în fantasmele ei pentru ceea ce face (acest sentiment de

vinovăție este de obicei la fel de îngropat în inconştientul ei ca şi fantasma însăşi), ci vina pe care o resimte pentru că are fantasme. Mi se pare foarte trist să te simți vinovată nu pentru ceva ce ai făcut, ci pentru ceva la care doar te-ai gândit.

Christiana

Cred că viața mea sexuală este la fel de normală ca a oricărei alte femei de douăzeci şi opt de ani. Este fericită, există şi nu m-am simțit niciodată frustrată. Ted şi cu mine suntem împreună de doi ani şi probabil ne vom căsători, când şi dacă vom dori... şi dacă nu va trebui să renunț la slujba mea care îmi place foarte mult. Trebuie să călătoresc foarte mult în interes de serviciu şi Ted ştie probabil că mă culc cu câte-un alt bărbat din când în când. Dar gelozia nu constituie una dintre problemele noastre. Nu avem practic nici o problemă sexuală. Rareori ne ducem la culcare fără a face mai întâi dragoste. Este ceva natural. Singurul lucru nefiresc este acest gând recurent pe care îl am şi care probabil poate fi considerat o fantasmă erotică. Dacă aceasta este o fantasmă, este singura pe care am avut-o vreodată şi îmi apare în minte de fiecare dată când fac dragoste. Este singurul lucru anormal în ce mă priveşte. Invariabil, când un bărbat e deasupra mea, în mine, am această dorință, această imagine că mă posedă pe la spate. Nu o face, dar asta e ceea ce vreau – da, să mi-o tragă pe la spate, iar şi iar. La asta visez de fiecare dată. Poate dacă s-ar întâmpla, măcar o dată, nu m-aş mai simți atât de vinovată pentru că mă gândesc la asta. [Scrisoare]

Hope

Veți publica rezultatele acestui studiu? Sper că da. Obişnuiam să mă simt foarte vinovată din cauza gândurilor, a fantasmelor mele erotice şi din cauza a tot ce are legătură cu sexul, inclusiv masturbarea. Dar nu puneam punct nici sexului, nici fantasmelor... într-un fel nu puteam să o fac pentru că totul părea atât de natural. Dar vinovăția părea de asemenea naturală, până când l-am cunoscut pe soțul meu. M-a ajutat foarte mult.

Mai întâi, permiteți-mi să vă spun că sunt măritată de trei ani şi jumătate. Am douăzeci de ani. Şi deşi spun că soțul meu a contribuit mult la reducerea sentimentului meu de vinovăție în legătură cu sexul, trebuie să recunosc că nu i-am povestit niciodată despre fantasmele mele. Nu le-am povestit niciodată nimănui. Doar le aveam, după care mă simțeam groaznic pentru asta. Vă spun acum de ele pentru că, în sinea mea, cred că vinovăția e greşită, şi nu fantasma. Iată care sunt unele dintre gândurile mele.

Plăcerea mea se intensifică dacă-mi imaginez că unul dintre prietenii noştri face dragoste cu mine, în timp ce eu mi-o trag de fapt cu soțul meu. Nu doresc să am o relație cu o altă persoană, dar plăcerea mea creşte când mă gândesc la asta. Oare greşesc atât de tare? Nici nu mă gândesc să-i spun vreodată ceva soțului meu. Suntem foarte deschişi în privința practicilor noastre sexuale, dar nu i-aş răni niciodată egoul masculin, ceea ce e posibil să o fac mărturisindu-i fantasmele mele.

Uneori când soțul meu îmi face cunilingus, îmi imaginez că o femeie pe care am cunoscut-o cu mult timp în urmă, dar cu care nu am avut nici o relație fizică, mă imploră să o las să mi-o lingă. Îmi imaginez că o face de fiecare dată când vreau eu, ceea ce înseamnă adesea. Aceasta îmi măreşte abilitatea de a avea orgasme foarte puternice. Apoi, după orgasm, fantasma mea dispare în neant până data viitoare. Mă gândesc la ea nu pentru că soțul meu nu este un amant

capabil – e nemaipomenit – ci pentru că dacă mă gândesc la ea, sexul e şi mai bun. Numai că, mai târziu mă simt uneori ca şi cum l-aş înşela.

Acum îmi aduc aminte de o fantasmă şi mai veche... aproape uitasem de ea. Când aveam şase sau şapte ani, îmi amintesc că mă masturbam şi îmi imaginam că tatăl meu înfigea mânerul unei şurubelniţe mari în mine şi mă freca. Nu exista nici un alt contact în afară de acesta. E ciudat, pentru că nu ştiam ce însemna penetrarea atunci, iar tatăl meu şi cu mine nu ne-am înţeles niciodată bine. Am avut această fantasmă timp de doi ani.

Cred că veţi descoperi că toţi bărbaţii vor fi deranjaţi de cartea dumneavoastră. Atât de mulţi dintre ei încă sunt de părere că femeile există doar pentru a-i distra pe ei. Unii nu sunt dispuşi să recunoască faptul că femeile (dacă sunt manipulate corect) au dorinţe şi impulsuri sexuale puternice, ca şi ei. Majoritatea bărbaţilor pe care i-am cunoscut înainte de căsătorie nici măcar nu ştiau ce era preludiul. Dacă va deveni mai larg cunoscut faptul că preludiul este de obicei necesar pentru a stimula o femeie, pariez că vor fi mult mai multe femei satisfăcute decât în prezent. Făcusem sex cu aproximativ treizeci de bărbaţi înainte de soţul meu şi nu avusesem niciodată orgasm; totdeauna dădeam numai peste tipi care mi-o trăgeau repede şi apoi mă duceau acasă. Desigur, eu le spuneam că erau nişte amanţi minunaţi, dar nu simţeam decât frustrare.

V-am spus că soţul meu m-a ajutat foarte mult să mă simt mai puţin vinovată în legătură cu sexul, în legătură cu ce facem noi în realitate, adică orice ne produce plăcere. Nu ştiu de ce îmi e atât de greu să-i povestesc fantasmele mele; nu ştiu de ce mă simt atât de vinovată pentru că le am. Nu am întotdeauna fantasme când facem sex. Soţul meu mă satisface îndeajuns. Dar alteori, chiar şi când şi degetele şi

penisul lui sunt în mine şi s-ar putea crede că nu e posibil să mai facă ceva în plus ca să mă stimuleze, tot îmi imaginez că sunt penetrată de mai multe penisuri, că sunt o nimfomană care nu se mai satură de bărbaţi. Mi-ar plăcea să nu mă mai simt atât de prost că am asemenea gânduri. Deja mă simt mai bine acum că le aştern pe hârtie şi aflu că nu sunt singura de pe lume care are astfel de idei. Uneori cred că multor femei le-ar fi ruşine să recunoască faptul că au şi ele impulsuri sexuale.

Nu pretind că ştiu ce îi stimulează pe alţii, dar pariez că dacă mai mulţi oameni ar fi mai deschişi şi s-ar abandona în timpul sexului, atât mental, cât şi fizic, actului în sine, lumea ar fi un loc mai bun. Mă îndoiesc că la fel de mulţi oameni ar fi la fel de agresivi şi de dependenţi de putere ca acum, dacă ar găsi un partener sexual potrivit care să-i accepte aşa cum sunt. Dacă oamenii ar putea să se elibereze de vinovăţia adânc înrădăcinată legată de sex, ar petrece mai mult timp ca să devină amanţi capabili şi nu ar mai avea atâta timp pentru răzbunare şi războaie. Sexul reuşit ne înmoaie pe mine şi pe soţul meu. Cine s-ar gândi să urască, să se lupte şi să comploteze pentru a se răzbuna pe cineva, dacă ar fi satisfăcut sexual... indiferent ce mijloc ar aplica pentru a-şi atinge acest scop fericit? Nu prea mulţi, pariez. Aşa că închei scrisoarea, apărându-mi gândurile „murdare”! Trebuie să credem în ele. [Scrisoare]

Lil

Am fantasme erotice numai când mă masturbez şi cred că mă gândesc la lucruri obişnuite. Îmi imaginez că fac dragoste cu un bărbat care mă sărută pasional pe tot corpul, concentrându-se mai ales asupra pizdei, jucându-se cu labiile mari, iubindu-mă total şi cu îndemânare. Eu stau căzută în extaz, ceea ce mă face să mă simt puţin vinovată

mai târziu pentru că am o asemenea fantasmă egoistă, deoarece nu-mi imaginez niciodată nici măcar că-l ating. [Scrisoare]

Alison

Când aveam paisprezece ani, am avut o relație obişnuită cu o prietenă apropiată (cred că majoritatea fetelor o au). În dormitor la mine, ea pretindea că e patroana unei case de toleranță, iar eu eram virgină. Mă îmbrăca într-un bikini sexy făcut din eşarfe de voal. Apoi apărea clientul, un marinar aspru, interpretat de ea, care mă poseda împotriva voinței mele. Se aşeza peste mine şi se freca cu clitorisul de al meu. Trăiam orgasme foarte intense (mai intense decât cele pe care mi le-a oferit orice bărbat). După ce s-a mutat, nu am mai avut ocazia unei relații similare. Acum, când mă masturbez, de obicei mă gândesc că sunt sedusă de o femeie drăguță. Însă dacă s-ar mai întâmpla vreodată în realitate, ar trebui să fiu sedusă pentru a-mi putea înfrâna ruşinea.

Am vorbit cu iubitul meu despre fantasmele mele de tip lesbian. Ştie că mă simt vinovată din cauza lor. A încercat să afle mai multe despre ele, vorbind cu mine în timpul partidelor de sex, spunându-mi că el este o femeie de fapt ş.a.m.d. Aceasta mă excită într-o oarecare măsură, dar nu sunt sigură dacă el o face pentru mine sau ca urmare a sentimentelor homosexuale proprii, deşi neagă faptul că le-ar avea. Îi place ca eu să stau deasupra lui când facem sex (cu spatele la pieptul lui) ca să-mi pipăie sânii. Din ceea ce spune, cred că-şi doreşte să fie ai lui. Aceasta mă excită şi nu înțeleg de ce nu vrea să recunoască şi cea mai vagă urmă de atracție pentru homosexualitate – aşa cum am făcut eu. Deoarece fantasmele mele nu i se par ruşinoase, de ce i-ar fi ruşine de fantasmele lui homosexuale?

Nu toate fantasmele mele sunt de tip lesbian. Bărbatul cu care trăiesc are un văr arătos; obişnuiam să îmi imaginez că venea acasă şi mă găsea dezbrăcată, iar eu făceam dragoste cu el sau uneori venea împreună cu nişte prieteni şi mă atingeau cu toţii, încercând să mă excite; apoi făceam dragoste cu cel de care-mi plăcea cel mai mult. Am rareori această fantasmă în prezent. Bărbaţii din fantasmele mele actuale mă posedă cu de-a sila de fiecare dată şi sunt mai în vârstă decât mine (de obicei au în jur de treizeci şi cinci de ani). Uneori iubitul meu mă încurajează să mă gândesc că mulţi bărbaţi fac dragoste cu mine; mă pipăie, atingându-mă pe tot corpul foarte repede, ca şi cum ar face-o mai multe mâini. Aceasta mă excită foarte mult atunci, dar apoi mi-e ruşine fără să vreau. Uneori cred că-i plac fantasmele mele, că-l excită când facem dragoste, dar că apoi mă disprețuieşte din cauza lor, că mă acuză pentru că le am.

Sunt o lesbiană ascunsă? Nu ştiu. Poate aş putea fi mai sinceră în legătură cu fantasmele mele dacă şi iubitul meu ar fi la fel. [Scrisoare]

Claire

Încerc din greu să mă eliberez de vinovăţii şi de frustrări pe plan sexual. Mulţumită soţului meu, sper să fiu curând complet liberă – dar trebuie să recunosc că nu îndrăznesc să-i spun despre fantasmele mele. Când ne-am cunoscut, el era gelos pe alţi bărbaţi. (Nu am flirtat niciodată, doar îmi plăcea să mă uit la alţi bărbaţi, tot aşa cum bărbaţilor le place să se uite la o femeie.) Însă acum suntem mai deschişi, iar el e posibil să nu fie deloc gelos pe fantasmele mele. De fapt, ceea ce vreau eu nu e să i le relatez, ci doar să simt că e în regulă să gândesc aceste lucruri, că el crede că e în regulă.

Nu cred că ar vrea să afle că uneori când facem sex mă gândesc la altcineva. De obicei e vorba de un alt bărbat pe care tocmai l-am cunoscut, care era extrem de atrăgător şi cu care mi-ar plăcea să fac dragoste. Îl iubesc pe soţul meu necondiţionat – este cel mai minunat om din lume – dar cred că suntem capabili să-i iubim şi pe alţii pe plan sexual. Nu intenţionez să-i mărturisesc asta, mi-aş dori doar ca el să ştie şi să accepte lucrul respectiv fără ca eu să i-l spun.

Cred însă că ar putea fi pregătit să afle fantasmele mele din timpul masturbării. De obicei, îmi imaginez că cineva se apropie foarte încet de mine pentru a-mi săruta organele genitale. Când îmi imaginez cum se apropie acea persoană, mă excit mai mult şi în timp ce-mi imaginez sărutul ajung la orgasm. Uneori această persoană imaginară este o femeie – ceea ce mă face să mă simt vinovată. Aceste sentimente lesbiene mă îngrijorează şi vreau să fiu sinceră cu soţul meu în această privinţă, dar îmi e teamă. De asemenea, când văd excitarea soţului meu în momentul în care îmi dă limbi, mă întreb uneori dacă m-ar excita la fel de mult să fac asta unei femei. Toate sentimentele mele lesbiene sunt imaginare; probabil că aş fi dezgustată dacă o lesbiană m-ar aborda în realitate.

Alte fantasme erotice ale mele implică o anumită doză de voyeurism sau exhibiţionism. Una dintre ele se referă la cineva – nu e o persoană anume – care intră în cameră şi mă priveşte masturbându-mă, după care mi se alătură. Alteori, în timp ce mă masturbez, când ajung la orgasm, îmi imaginez că sunt linsă de un câine uriaş. În timpul sexului, îmi imaginez chiar că suntem priviţi şi că poate bărbatul e de culoare.

Chiar şi în timpul zilei mintea mea rătăceşte. Dacă sunt foarte atrasă de un bărbat, pot să-mi imaginez întreaga mea aventură cu el, ca şi cum aş scrie o carte sau o piesă despre relaţia respectivă.

Cred că soțul meu e posibil să încurajeze aceste fantasme, mai ales pentru că relația noastră s-a schimbat în bine. I-am mărturisit că în copilărie cele mai vechi gânduri erotice nu se refereau la sex, ci mai mult la nuditate, la oameni dezbrăcați, mulți oameni care umblau goi în jurul unei piscine sau prin parc. Eu, desigur, eram unul dintre nudiști iar goliciunea și vederea ei mă excită.

Suntem căsătoriți numai de trei ani. Într-o vreme, partidele noastre de sex erau destul de plictisitoare. Dar am depășit asta îndrăgostindu-ne mai mult unul de altul și renunțând la multe blocaje sexuale.

Vă mulțumesc că vă preocupă acest subiect. [Scrisoare]

Penelope

Am vrut să contribui la lucrarea dumneavoastră, deși viața mea sexuală probabil că e nesatisfăcătoare și nu va fi de prea mult folos pentru cercetarea dumneavoastră. Dar chiar și faptul acesta vă va spune ceva și vreau să mă simt mai apropiată de alte femei. Spun că viața mea sexuală este nesatisfăcătoare, chiar dacă nu știu ce înseamnă una normală, obișnuită. Sunt sigură că sexul înseamnă mai mult decât am trăit eu.

Suntem căsătoriți de șapte ani și viața noastră sexuală e la fel ca atunci când ne-am căsătorit, doar că facem dragoste mai rar. S-ar crede sau cel puțin s-ar putea spera că, dacă oamenii ar trăi împreună mai mult timp, ar descoperi lucruri noi și interesante unul despre celălalt, care i-ar ajuta să-și ofere mai multă plăcere sexuală. Dar numai când îmi imaginez că cineva îmi dă limbi, ceea ce soțul meu refuză să facă, sexul devine excitant, iar eu m-am simțit mereu prea vinovată ca să discut despre asta cu cineva. [Scrisoare]

Anxietatea masculină

Femeile consumă atât de mult timp şi emoţie pentru a se simţi vinovate, pentru a resimţi o vinovăţie lipsită de sens; ruşine imaginată în izolare şi ignoranţă. Uneori, cred că fiecare femeie trece prin viaţă urmărită în secret de demonul ei personal, care reprezintă marca ei specifică de ruşine; o frenezie care o chinuie, nu din cauza a ceva real, ci complet imaginar. Ruşinea şi autoincriminarea cresc nebuneşte în întuneric. Cel puţin sper ca această carte să ajute femeile care au fantasme erotice să se simtă mai puţin vinovate arătându-le că nu sunt singure... nu sunt singurele fiinţe din lume care au astfel de gânduri ciudate, adesea neintenţionate. Faptul că te gândeşti la ceva „cumplit" nu înseamnă că eşti o persoană cumplită sau că vrei cu adevărat ceva cumplit; şi, în final, nu ar trebui să fii condamnată pentru ceea ce gândeşti. (Nu, Virginia, poliţia gândurilor nu a dispărut o dată cu naziştii; încă mai e cu noi.)

Dar nu toată vinovăţia din jurul subiectului fantasmei feminine este imaginară. Tensiunea şi anxietatea pe care subiectul le generează în bărbaţi sunt foarte reale, iar o femeie nu are cum să nu o perceapă; dacă el simte anxietate, ea e vinovată.

Înţeleg că un bărbat nu vrea să audă de alţi bărbaţi în viaţa femeii lui – mai ales când aude că sunt în mintea ei când face dragoste cu ea. Înţeleg, de asemenea, de ce unele femei simt că vor să le spună bărbaţilor lor totul – dar nu înţeleg de ce o fac. A spune tot nu reprezintă neapărat modul de a depăşi sentimentele de vinovăţie; uneori conduce doar la anxietate. (Deşi nu cred că se poate stabili o regulă fixă în această privinţă; numai tu însăţi, cunoscând bărbatul, poţi decide cât de mult crezi că vrea el să ştie.) Dar

vom discuta mai mult despre împărtăşirea fantasmelor – dacă este o idee bună sau nu – în alt capitol.

Am menţionat mai devreme că am renunţat să discut despre fantasmele lor cu femeile ai căror bărbaţi erau de faţă pentru că, în ciuda interesului iniţial pe care subiectul îl trezea tuturor, o discuţie mai detaliată genera de fiecare dată tensiune în cazul bărbaţilor. Nu e nici un mister de ce anume se simt ei ameninţaţi de acest subiect.

Fantasma unei femei trezeşte în el spectrul rivalului de neînvins, cu abilităţi magice şi proporţii inimaginabile şi, mai presus de toate, un rival asupra căruia nu are nici un control. Unii bărbaţi nu reacţionează prin furie sau panică, ci doar prin negare. Discutam despre acest subiect într-o seară când beam ceva împreună cu un prieten, iar el a spus:

— Trebuie să stai de vorbă cu prietenul meu, Harry. O să fie aici într-o clipă. Harry va fi fascinat de ceea ce faci. Păi, bărbatul ăsta e o adevărată bestie. Nu există nici o experienţă sexuală pe care să n-o fi avut şi numărul de femei cu care s-a culcat ar umple cartea de telefon.

În regulă, mi-am spus eu, o să mă întâlnesc cu un bărbat cu o experienţă atât de vastă, care va fi atât de deschis şi de emancipat, încât, în fine, voi putea să discut despre fantasmele femeilor cu un bărbat fără să-l fac să se simtă nervos. Aşa că am zâmbit cald spre bestia din junglă când a sosit, iar el mi-a întors zâmbetul, până când prietenul meu a început să-i povestească despre studiul meu. Expresia de pe chipul Bestiei s-a schimbat, trecând în poziţia de atac psihologic şi aprinzându-şi o ţigară:

— Nici o femeie cu care mi-am tras-o vreodată, a spus el, nu a avut nevoie de fantasme erotice.

Această carte nu e despre bărbaţi sau despre fantasmele lor, dar vreau să vă prezint scrisoarea unui bărbat care nu numai că îmi scrie ce gândeşte soţia lui, ci scrie chiar şi scrisoarea pentru ea şi chiar semnează în numele ei.

Soțul Tinei

Modesta mea soție m-a rugat să scriu în numele ei. Aşa că vă spun prin aceasta că nu cred că ea are vreo fantasmă anume.

Fantasma ei, în cazul în care poate fi considerată aşa ceva, pe care mi-a mărturisit-o (suntem căsătoriți de treizeci şi cinci de ani) este că de fiecare dată când facem dragoste se simte cuprinsă de iubire. Are dreptul ca oricine altcineva la sentimentele sau dorințele ei secrete, pe care le discutăm deschis. Se simte ofensată să citească despre femei care au fantasme despre alte femei sau despre animale. Nu trebuie să-mi spună asta, pentru că ştiu.

Mi-a spus că ar putea – ca şi mine – să devină excitată la vederea unor animale mari precum caii sau elefanții care fac sex. Am dori foarte mult să vizităm o fermă de cai şi să vedem aşa ceva. Dar sunt sigur că nu la asta se gândeşte când facem sex.

În ce mă priveşte, eu nu am fantasme în timpul sexului. Îmi place să mă gândesc la soția mea ca la o femeie sănătoasă, curată şi unica ei preocupare sau fantasmă este de a purta haine drăguțe şi curate, ceea ce ştie că-mi face plăcere. Nu s-a masturbat niciodată şi, deşi obişnuia să împartă dormitorul cu sora ei, sunt sigur că nu a avut niciodată gânduri lesbiene.

Fantasma ei, repet, este sentimentul de iubire pentru mine pe care îl are atunci când facem sex, iar ea îmi oferă toată plăcerea pe care mi-o poate oferi.

Aş vrea însă să văd că se scrie mai mult despre fantasme, deşi nu cred că femeia obişnuită are dorințele şi fantasmele erotice pe care mulți bărbați se pare că le au.

Vă mulțumesc pentru că mi-ați permis să vă scriu în numele soției mele. [Semnează cu numele ei]

6. Fantasmele erotice acceptate

Unele femei nu se simt deloc vinovate pentru fantasmele lor erotice. Le acceptă, le pun în practică, le împărtăşesc iubiților lor, chiar le trăiesc zi de zi, precum Sophie (a se vedea mai jos). O parte au ajuns singure atât de departe; mai multe din ele au avut nevoie de încurajarea unui iubit generos. Şi foarte puține, cred, sunt doar norocoase; s-au născut fără sentimentul de vinovăție.

După cum ați citit, majoritatea femeilor care şi-au adus contribuția la această carte au făcut aceasta cu un sentiment de anxietate, aproape cu un ton de autoreproş sau chiar de dezgust – deşi multe au încheiat cu o notă de uşurare de genul: „Ei, bine, mulțumesc lui Dumnezeu că în sfârşit i-am spus despre asta cuiva care mă înțelege. Credeam că era ceva în neregulă cu mine pentru că aveam asemenea gânduri...”

Această eliberare de anxietatea de a fi singure cu gândurile lor şi trăirea mai intensă a vieții reale, pe care o poate aduce împărtăşirea gândurilor, a fost uneori un stimulent sexual foarte puternic, şi le-a excitat într-atât pe unele dintre corespondentele mele, că s-au oprit pe la jumătatea scrisorii ca să se masturbeze. Purtate de euforia descărcării fizice, chiar mi-au mărturisit-o – aşadar o eliberare şi mai terapeutică în privința vinovăției. De exemplu:

Vă rog să scuzați textul dezlânat, dar sunt sigură că veți înțelege că nu am putut să scriu această scrisoare fără să mă masturbez, ceea ce fac în acest moment...

Unicele fantasme pe care le mărturisesc cu voce tare sunt cele pe care le inventez ca să-l fac fericit pe soțul meu. Păstrez mereu fantasmele mele erotice adevărate, încuiate în mintea mea. Găsesc că e destul de excitant să vă relatez fantasmele mele şi de câteva ori m-am întrerupt şi mi-am frecat sfârcurile cu degetele în timp ce scriam această scrisoare. (Cu cât făceam mai mult asta, cu atât mă simțeam mai bine în legătură cu aceste lucruri.) De fapt, în timp ce scriu această frază, cu cealaltă mână îmi frec sfârcurile între degetul mare şi arătătorul.

Mă scuzați, m-am lăsat dusă de val, aşa că trebuie să mă duc să mă masturbez pentru a ajunge la orgasm, dacă pot...

Mi-am udat chiloții recitind această scrisoare...

Mi-a fost greu s-o scriu. Amintirile mele au fost atât de excitante, încât a trebuit să mă întrerup de două ori ca să mă masturbez cu un „falocript" făcut de omul meu de serviciu. Acesta este ca un penis artificial şi este folosit de unele femei indigene când bărbații lor sunt plecați, pentru a se satisface singure. Al meu este făcut exact după dimensiunea penisului soțului meu în erecție. Atunci când îl folosesc îmi imaginez că indigenul care l-a făcut ține locul soțului meu. Dar asta nu contează când închid ochii şi nu-l pot vedea. Simt doar unealta minunată care îmi dă exact aceleaşi senzații ca şi soțul meu. Păcat că nu ejaculează şi nu se umezeşte înăuntrul meu... acum. [De la o corespondentă din zona Pacificului]

„Sigur că am fantasme, nu are toată lumea?"

O minoritate lipsită de sentimentul de vinovăție nu pare să aibă absolut nici o ezitare legată de subiect. Sunt la fel de

dispuse să contribuie la studiul meu ca şi cum le-aş invita la o petrecere unde ştiu că se vor distra pentru că îi cunosc deja pe invitaţi. „Fantasme? Sigur că am fantasme, nu are toată lumea?" De fapt, Gloria (a se vedea mai jos) era convinsă că nici o antologie de fantasme erotice nu putea fi completă fără cea pe care ea o foloseşte zilnic în activitatea sa de fotomodel. În cazul femeilor ca ea, nu există nici un perete despărţitor între fantasmă şi realitate; gândul şi fapta nu sunt sinonime, dar nu e necesar ca acestea să fie separate ca şi cum ar exista un conflict între cele două. O femeie care trăieşte atât de aproape de lumea ei imaginară nu-şi scoate rufele murdare din străfundul minţii atunci când vorbeşte cu tine; materialul este la îndemână. Important nu e dacă viaţa ei reală şi cea imaginară coexistă şi nici dacă ea îşi pune în practică fantasmele, ci faptul că fiecare există şi este acceptată. Fantasmele ei fac parte din conştientul ei; nu există nici o ameninţare, nici o anxietate. Aşa este ea.

Pentru femeile precum Hannah, nu există nici secrete, nici ruşine în privinţa fantasmelor erotice: ea păstrează o fotografie a iubitului imaginar la oglindă aşa cum ar face cu cea a unui iubit adevărat şi îi place să alunece în lumea fantasmelor în orice noapte în care se întâmplă să fie singură şi să aibă starea de spirit adecvată. Pentru Sophie, fantasma ei aproape că nu este fantasmă – ci doar un mod dorit de a trăi, iar ea trece fără nici o ezitare la punerea în practică a dorinţei de a trăi cu doi bărbaţi diferiţi, la fel de atrăgători amândoi. După cum spuneam, unele persoane trăiesc atât de aproape de lumea fantasmelor lor, încât practic trăiesc în interiorul acestora.

Nu ştiu cât de semnificativ este faptul că cele patru femei din fantasmele care urmează sunt tinere, dar eu bănuiesc că da. Am inclus aici cea mai tânără corespondentă a mea – în vârstă de cincisprezece ani şi încă virgină – datorită

candorii ei şi acceptării fireşti a propriei persoane. Poate că ea ne oferă o idee despre viitorul fantasmelor erotice.

Gloria

Cred că nici o antologie de fantasme erotice nu ar putea fi completă fără a mea. În opinia mea, e cea mai minunată din câte există.

Trebuie să vă spun că o folosesc în profesia mea, când lucrez ca fotomodel. Să zicem că sunt într-un studio şi stau acolo aşteptând ca fotograful să termine de aranjat luminile şi restul. Arăt plictisită pentru că sunt plictisită. Apoi, când e gata şi începem, mă duc în mod deliberat „la piaţă" – aşa mă gândesc eu la asta şi, în timp ce mă afund din ce în ce mai mult în fantasma mea, chiar dacă mă supun indicaţiilor lui (sunt o adevărată profesionistă), devin din ce în ce mai interesantă de privit. Toţi fotografii cu care am lucrat vreodată au remarcat asta. Nu le spun cum o fac (asta e problema mea), dar am obţinut un mare succes comercial procedând aşa. Desigur că amplific fantasma şi o modific tot timpul, dar, în esenţă, iată în ce constă:

Mă plimb cu lacheii mei printr-o piaţă, o piaţă enormă cu un tavan înalt, arcuit, de sticlă, trec de la un şir de tarabe la altul, uitându-mă la marfa ca să mă decid ce vreau. Marfa prezentată la tarabe este alcătuită din tineri goi, de toate tipurile, dar toţi cu un aspect de bărbaţi puternici. Sunt singura clientă din piaţă şi pe lângă mine se tot agită să mă servească vânzători, negustori ambulanţi sau agenţi de presă care încearcă să-mi vândă vreunul din aceşti masculi. Uneori, dacă am chef, îi ascult în timp ce îmi spun istorisiri fantastice despre abilităţile acestor bărbaţi şi doar acest lucru în sine este excitant; alteori îi ignor şi merg mai departe. La un moment dat atenţia mea este atrasă de un tânăr anume, apoi de alţi doi, trei sau mai mulţi, în funcţie

de cum mă simt. Când am câțiva candidați, lacheii îi adună pe o platformă, în timp ce alții pregătesc ecranul. Acesta este gigantic, umplând o întreagă latură a pieței, de cincizeci de ori mai mare decât un ecran obişnuit de cinema. Toți ceilalți din piață, în afară de oamenii mei, sunt acum îndepărtați temporar şi apoi începe filmul. Filmul mă prezintă pe mine, în culori superbe, dezbrăcată. Camera de filmat e fixată la marginea patului. La începutul filmului îmi țin genunchii lipiți, dar după ce mi-i depărtez şi trupul meu se zvârcoleşte, camera se mişcă şi mă urmăreşte. Capul mi se agită pe pernă, sânii mi se leagănă dintr-o parte într-alta o dată cu mişcarea coapselor, iar camera se apropie – lent – de vulva mea, aceasta devenind din ce în ce mai imensă, iar coapsele mi se desfac complet şi picioarele sunt ridicate în aer. În timp ce aceste imagini apar pe ecran, bărbații privesc, iar eu mă uit la ei. Mă învârt în jurul platformei ca să-l văd pe fiecare din toate unghiurile şi, pe măsură ce erecțiile lor cresc, eu fac alegerea.

Fac semn spre echipă că respectivul este acceptat şi cât timp ei pregătesc camerele pentru următoarea filmare, îl conduc acum pe acest mascul teribil de excitat către un pat imens, care este plasat într-un studio separat prin paravane într-un colț al pieței, pregătit pentru ce urmează. Mă dezbrac de puținele haine pe care le port şi îi cer masculului să se întindă pe spate, iar eu mă urc peste el. Ținându-mi genunchii de o parte şi de alta a stomacului lui, îmi ridic fundul în aer şi rămân chiar deasupra membrului lui, aţâţându-l puțin. Sărmanul gâfâie şi geme, dar trebuie să potrivim camerele pentru a prinde unghiul potrivit: una e aşezată în spatele meu, una deasupra, altele de jur împrejur. Când totul este în regulă şi când, ca urmare a aţâţării mele, erecția lui a crescut şi mai mult, începem. Mai întâi mă las încet în jos peste penisul lui, apoi mă ridic, cobor, urc, acum rotindu-mi coapsele, apoi mai repede şi

mai dur până când ajung să-l călăresc ca un cowboy, iar el îşi încordează fundul şi ne-o tragem sălbatic. În tot acest timp, pe ecranul din piață apar imagini simultane în care se prezintă tot ce facem, tot ce făceam cu o secundă sau două în urmă şi toată lumea din piață a revenit şi cu toții se uită la ecranul uriaş pe care îl vedem şi noi cu coada ochiului, ceea ce ne ajută să atingem un punct culminant cutremurător, iar publicul aplaudă frenetic. Uneori partida de sex durează mult, alteori ajungem rapid la orgasm după care facem sex oral reciproc, pentru a o lua de la capăt. Dar în orice caz, tensiunea creşte, cu variații, în timp ce noi gonim spre un final fantastic de cursă, iar aplauzele cresc concomitent şi, la sfârşit, toată piața strigă chiar mai tare decât mine. [Redactat la solicitarea autoarei]

Hannah

Am făcut cunoştință cu Hannah prin intermediul unei scrisori în care descria ce considera că erau cele mai importante date despre ea: „Am douăzeci şi trei de ani, sunt măritată (despărțită), am o fetiță şi sunt bisexuală – îmi plac atât bărbații, cât şi femeile!”

Când ne-am întâlnit, am aflat restul: este din Wales, ca şi soțul ei; tații lor erau mineri. Dar s-au cunoscut în Londra şi s-au decis să se căsătorească atunci când au descoperit că Hannah era însărcinată. Ea se gândea să avorteze, dar Harry era complet împotrivă.

— Nu a ştiut că eram bisexuală înainte de a ne căsători, spune Hannah. În fond, nici eu nu am ştiut, în afară de faptul că aveam ocazional nişte gânduri perverse. Despre alte fete.

După ce s-au căsătorit, Harry şi Hannah au ajuns într-un grup de tineri londonezi care se duceau în mod regulat la petreceri unde se practica schimbul de parteneri.

(„Schimbul de soții” reprezintă o descriere incorectă a acestor petreceri, deoarece majoritatea participanților, fie că trăiau împreună sau nu, nu erau căsătoriți.)

— La una dintre aceste petreceri am descoperit că sunt bisexuală, spune Hannah. Deşi Harry se excita numai când ajungeam acasă şi-mi cerea să-i povestesc despre ceilalți bărbați, când a deschis odată uşa de la dormitor şi m-a găsit cu altă fată, a explodat. Gândul că mi-o trag cu alți bărbați nu-l făcea niciodată gelos, doar îl excita. Dar ideea de a concura cu o femeie îl scotea din minți.

Ea l-a părăsit şi sunt despărțiți de mai multe luni.

De obicei, am aceste fantasme când sunt singură. Îmi taie elanul chiar şi prezența bebeluşului în cameră cu mine. Am descoperit aceasta când obişnuiam să-mi las copilul la mama, când voiam să plec în weekend. Când mă întorceam acasă, brusc tot apartamentul meu micuț arăta diferit. Doar faptul că eram singură făcea totul foarte sexy. E ciudat, nu-i aşa? În fond, ce poate să vadă sau să ştie un bebeluş în vârstă de doar câteva luni? Încă nu înțelege nimic. Dar aşa se întâmpla. Cel mai bine mă simt când sunt singură în apartamentul meu. Uneori mă gândesc că îmi place atât de mult, încât nu vreau să mai trăiesc niciodată cu un alt bărbat. Cu nimeni.

Atunci când vin acasă seara de la muncă îmi place să trag perdelele ca să mă simt complet singură. Pornesc radioul şi ascult Radio One – postul de muzică pop – şi îmi imaginez că în cealaltă cameră este un bărbat care vorbeşte cu mine în timp ce schimbă discurile. Când găseam în reviste fotografii cu cei mai frumoşi disk jockey, le decupam

şi le puneam la oglindă. Asta mă ajută să-mi imaginez bărbatul din camera de alături.

Apoi încep să mă dezbrac. Chiar îi răspund bărbatului din cealaltă cameră. Îmi pun o pereche de chiloți tanga, portjartier, ciorapi negri, jartiere dantelate, dar nu sutien, o bluză sau un neglijeu dantelat sau transparent, fără fustă şi o perucă blondă. Mai întâi, îmi place să-mi introduc un tampon vaginal. Introducerea unui tampon vaginal este excitantă oricând, dar mai ales când nu am nevoie de el.

Îmi place să mă plimb prin dormitor în timp ce mă îmbrac în acest mod şi mi-l imaginez pe bărbatul din camera de alături. Vorbeşte foarte calm în timp ce pune discurile acelea şi pălăvrăgeşte cu mine prin uşa întredeschisă, ca şi cum nu s-ar gândi la nimic altceva decât la *Beatles*, *Blood*, *Sweat and Tears*, dar tot timpul ştiu că are o fantasmă legată de mine şi de faptul că mă pregătesc aici pentru el. Îmi place că vocea lui sună atât de calmă, de prietenoasă şi de relaxată, deşi ştiu că are o erecție cât casa în pantaloni. Îmi place să-mi imaginez expresia de pe chipul lui – atunci mă uit la fotografii – când se fâțâie prin camera de alături, încercând să se controleze. Îmi place să cred că picături de sudoare i se scurg pe față şi că-şi muşcă buzele – e atât de nerăbdător, înțelegeți, dar ştie că, dacă mă lasă să aflu cât mult se înfierbântă aşteptându-mă, o să-mi placă la nebunie şi o să-l pun să mă aştepte şi mai mult. Mă aplec şi împing tamponul şi mai adânc când mă gândesc la chipul lui asudat.

Îmi place de asemenea să merg într-un anume fel când sunt singură şi îmbrăcată aşa. Când mă duc la cinema şi văd cum le obligă pe fetele alea să meargă în filmele erotice mă pufneşte râsul. Fetele nu merg aşa. Dar mă excită să văd acest mers, chiar şi în filme – presupun că de asta şi o fac. Aşa că atunci când sunt singură, exersez acest mers. Ştiți cum obişnuia să meargă Maurice Chevalier – cu fundul scos

un pic în afară? Exersez mersul ăsta. Îmi imaginez că sunt o adolescentă care merge aşa – mă privesc în oglindă când o fac: atunci îmi place să mă văd într-o bluză vaporoasă, ca şi cum aş fi pe stradă, nu acasă. Mă gândesc că sunt o tânără care trece pe lângă mine, doar ca să mă excite. Şi îmi imaginez că o duc la mine acasă pe această fată. Primul lucru pe care îl fac e să-i dau jos chiloţii tanga. (Pun în practică acest joc în timp ce mă gândesc la el.) Şi descopăr că e proaspăt rasă acolo jos. (Aşa îmi place mie să fie, complet albă.) Mă excită foarte tare şi îmi imaginez că o sărut pe triunghiul ei mic şi alb de piele. Fata din acest vis e mereu mai tânără decât mine şi nu prea ştie ce face. Îi place doar să meargă dând din fund pentru că ştie că-i excită atât pe ceilalţi, cât şi pe ea. Dar nu ştie ce să facă cu această excitare, înţelegeţi, până nu o învăţ eu. Aşadar, păsărica ei albă şi mică arată atât de fragil, atât de vulnerabil. Eu am tenul măsliniu, vedeţi, şi îmi imaginez mâna mea închisă la culoare pe bucăţica aceea albă de piele... mâinile mele întunecate dispărând lent în acea piele albă... dispărând înăuntrul ei ca într-un jeleu alb. Mi se face pielea de găină când mă gândesc la asta.

Soţul meu a lăsat câteva din hainele sale aici când a venit ultima dată şi alt lucru care îmi place e să mă îmbrac cu ele. Îmi place mai ales să mă îmbrac cu lenjeria lui intimă. Şliţul mă fascinează. Atunci îmi place să-mi introduc un alt tampon vaginal prin deschizătură şi încerc să-l aşez astfel încât să atârne... adică să nu fie complet înăuntru, înţelegeţi? La bărbaţi, penisul se află în faţă, dar tamponul atârnă în jos şi nu te poţi aşeza natural. Dar e foarte excitant şi îmi imaginez că sunt Harry îmbrăcat cu aceşti chiloţi cu prohab şi împreună cu mine mai e un bărbat de culoare. Îmi plac contrastele. Bărbatul e foarte negru şi acoperit de sudoare, astfel încât aproape străluceşte. Pielea mea pare şi mai albă prin comparaţie. Îmi place să-mi

imaginez că negrul are o pulă enormă şi aşteaptă în secret ca eu să obosesc să mai merg în modul acesta special. Are o fantasmă a lui, vedeți, că-şi înfige penisul lui imens în fundul meu mic şi alb, dar îl simt, mă duc în spatele lui şi-mi înfig tamponul în el, îl apuc de coaie, astfel încât riscă să-l doară dacă se mişcă. Îi strâng un pic coaiele şi, în cele din urmă, trebuie să cedeze şi iată că scula mea mare şi albă intră în el şi, pe la jumătatea acțiunii, începe să-i placă şi se lasă în patru labe ca să o pot băga mai uşor.

— Mişcă-ți fundul, strig eu la el, iar el începe să-şi rotească fundul ca să o simtă mai bine.

Savurez de fiecare dată aceste mici jocuri pentru că ştiu că am la dispoziție toată seara şi toată noaptea. Nu am orgasm când fantasmez, dar mă excit foarte mult şi ritmul respirației mele se accelerează. Aşa că, de obicei, fac baie şi dau drumul la televizor. Mă simt foarte liniştită apoi. O să vă spun ceva – toată povestea asta legată de orgasm e cam apă de ploaie. Am avut orgasme cu bărbați – şi cu fete. Dar de fiecare dată mă fac să mă simt excitată. Poate extenuată, dar totuşi pregătită să o iau de la capăt. Dar când am fantasme erotice şi fac o baie după ce s-au terminat, pot să mă afund în cel mai liniştit somn posibil. Aşadar, probabil că sunt mai satisfăcătoare decât realitatea. Cel puțin, aşa mi se par uneori. [Interviu înregistrat]

Sophie

Sophie are optsprezece ani, dar deja are o viață sexuală plină şi variată. Când avea şaisprezece ani, părinții ei au aflat de asta, iar ea a plecat de acasă după cearta care a urmat. A luat un autobuz până la Chicago şi acum locuieşte acolo în Near North Side, echivalentul din Chicago, mai mult sau mai puțin, al Greenwich Village din New York. Nu are o slujbă stabilă, dar găseşte diverse lucruri de făcut când prietenii cu care stă ea rămân fără bani. În acest moment

lucrează la unul dintre cele mai la modă saloane – spală clienții pe cap – unde atât tineri, cât şi tinere vin să se tundă şi să se coafeze, unde se ascultă muzică dată la maxim, se serveşte cafea şi clienții care aşteaptă pot chiar să danseze. Îi place slujba ei şi spune că nu are intenția să renunțe la ea pentru moment.

Sophie trăieşte la comun, după cum mărturiseşte. O generație mai matură ar spune că trăieşte cu doi bărbați. Este de asemenea tipic, după părerea mea, pentru generația lui Sophie, că ea este conştientă de fantasmele ei şi nu îi e ruşine să recunoască faptul că are fantasme erotice sau să vorbească despre ele, ci chiar încearcă să le transforme în realitate.

Nu am avut niciodată vreo reținere în privința sexului; acesta era ceva ce oamenii făceau când voiau, aşa că nu mi-a plăcut când familia mea m-a certat atât de rău pentru asta. Le-am spus că ei aveau părerea lor, eu pe a mea şi nu era nevoie să ne certăm. Dar au insistat ca eu să mă supun părerii lor – viață de cuplu în doi, căsătorie – aşa că am plecat de-acasă.

Nu sexul era problema, ci genul de bărbat cu care voiam să fac sex. Care fată vrea să fie singură? Dar toată viața mi-au plăcut două tipuri diferite de bărbați. Primul tip de bărbat era mereu înalt şi brunet şi nu eram niciodată sigură dacă mă plăcea sau nu cu adevărat. Sau dacă-i plăcea oricine de fapt. Un dur care nu accepta rahatul nimănui. Desigur, toate fetele erau înnebunite după un asemenea bărbat. Ceea ce nu-l deranja deloc. Îmi amintesc de unul. Practic, orice fată care nu arăta ca o vrăjitoare şi-o putea

trage cu el o noapte sau două, dar după aceea totul se termina şi dacă ea plângea sau îi spunea că-l iubeşte, pe el îl durea în cot, râdea şi îi întorcea spatele.

Tipul doi, tipul B, este exact opusul. Este mic de înălţime, poate cu părul blond deschis. Dar arătos şi trist, ca şi cum ar suferi de tuberculoză şi ar fi pe moarte. Tipul A, durul, era genul care se lasă de şcoală, dar tipul B era la curent cu cărţile, lectura şi avea tot felul de teorii despre filosofie... despre cum este lumea cu adevărat. Exercită o influenţă asupra ta, înţelegi, ar putea să discute cu tine şi să-ţi explice de ce se întâmplă anumite lucruri. Te face să te simţi liniştită. Dar principala sa calitate, desigur, este că vrei să ai grijă de el.

Aşadar, de când am început să ies cu băieţii, sunt ca ceasul bunicului care ticăie iar limba i se leagănă în aceste două direcţii opuse, gândindu-mă la un tip de bărbat când de fapt eram cu celălalt. Dar nici asta nu pricepeam pe de-a-ntregul. Până când o casă de producţie a organizat un festival Clark Gable şi m-am prins imediat că tipa din film, din „*Pe aripile vântului*", era de asemenea prinsă între tipul A şi tipul B. Clark Gable şi Leslie Howard. Leslie Howard, Isuse, era perfect ca tipul B de bărbat. Aşa că atunci când ai întrebat de fantasme erotice, am ştiut imediat că fantasma mea nu era o poveste pe care o inventasem eu ca să mă simt mai bine în pat cu un tip. Unii dintre băieţii pe care îi cunosc eu îţi tot citesc din cărţi despre lesbiene şi despre opt oameni care fac sex oral în grup. Dar asta e numai în minte, nu mă afectează prea mult. În orice caz, nu mă excită aşa cum îi excită pe bărbaţi. Nu ştiu cum se poate numi povestea mea. Este doar modul în care trăiesc şi cred că asta mă excită atât de mult la partidele din dormitor!

Şi ce partide de sex avem! De exemplu, când sunt în pat cu tipul A, el îi cere lui B să aducă oglinda noastră mare, portabilă, mai aproape ca să ne putem vedea mai bine. Sau

îi spune să ne pregătească nişte ţigări cu marijuana până ce terminăm şi apoi toţi trei aprindem ţigările şi fumăm împreună ca între prieteni. Dar tot timpul cât o fac cu A, ştiu că şi B e în cameră şi se gândeşte la mine, are grijă de mine, ştie că-mi place şi eu mă prind că şi lui îi place.

De multe ori o fac şi cu B, desigur, dar de fiecare dată cu el e diferit. Nu e atât de înnebunit ca A. Îi place când preiau eu conducerea. Uneori, cu el, mi se pare aproape că sunt cu un copilaş în pat. Odată, A s-a enervat pentru ceva ce făcusem eu şi m-a pălmuit atât de tare, că am căzut pe jos. Apoi a luat toţi bişţarii pe care îi aveam în casă şi a şters-o. Dar B a rămas cu mine şi a fost atât de blând, a încercat chiar să-mi explice de ce A s-a purtat aşa, ca să nu-l urăsc prea mult. E atât de meseriaş, încât s-a prins că, în realitate, îmi plăcea de A atât de mult, că mi-aş fi făcut mie rău dacă l-aş fi urât.

Uneori am senzaţia că B îl iubeşte pe A. Poate şi A crede asta. Adesea îl strigă „scumpete”, „îngeraş” sau alt nume de homo. De fapt, cred că motivul pentru care B se excită atât de mult când mi-o trag cu A este pentru că nu ştie pe care din noi ar prefera să-l fută, pe A sau pe mine. Sau pe amândoi. De fapt, am încercat şi asta de câteva ori. E un vis transformat în realitate să-i am pe amândoi în mine în acelaşi timp şi să ne pipăim unii pe alţii, simultan. Dar nu o facem prea des, pentru că după partidele astea, A se înfurie şi dispare o zi sau două şi aflu că i-o trage unei alte fuste pe undeva.

Aşa că, vezi, nu trebuie să inventez poveşti ca să mă excit. Chiar trăiesc o poveste. Nu-mi place cuvântul „fantasmă erotică”. Sună ca o boală mintală şi după aia te trezeşti la balamuc. Aşa că nu aş spune că am fantasme erotice. Sau dacă am, viaţa mea e o fantasmă. [Scrisoare]

Bobbie

Am numai cincisprezece ani, aşa că nu vreau să vă spun cum mă cheamă, ca să mă asigur că părinţii mei nu vor afla nimic. Am văzut chestionarul dumneavoastră într-una din revistele fratelui meu mai mare şi am simţit nevoia să răspund pentru că eu cred că mă gândesc la sex destul de mult timp. Mă pipăi des cu băieţii, dar singurul cu care am încercat să merg până la capăt a ejaculat înainte să mă poată penetra. M-am gândit că ar trebui să ştiţi ca să puteţi înţelege mai bine răspunsurile mele.

Majoritatea băieţilor cu care am fost nu s-ar simţi deranjaţi dacă ar şti că mă gândesc la altcineva când fac sex cu ei. Sunt sigură că fetele sexy care îi excită se regăsesc şi ele în gândurile lor. În plus, un băiat nu are dreptul să se înfurie pentru gândurile mele atâta timp cât îi dau ce vrea.

Mă masturbez aproape în fiecare zi şi de fiecare dată fantasmez. Una din fantasmele mele preferate e să mă gândesc că unul dintre băieţii care îmi place e legat. E neajutorat, iar eu îi dau jos pantalonii şi mă joc cu penisul lui. Când se apropie de momentul ejaculării, mă opresc şi-l privesc cum suferă. Apoi îl silesc să facă ce cred că se cheamă cunilingus înainte de a mă ocupa din nou de penisul lui până ejaculează.

Când mă pipăi cu băieţii, îmi place să le cer cunilingus (de obicei numesc asta „să-mi mănânce prăjitura") şi când mă masturbez îmi place să mă gândesc la băieţi care îmi fac asta.

Uneori, când mă masturbez, mă joc cu sfârcurile şi apoi îmi place să-mi imaginez că mi le suge un băiat.

Deseori, îmi închipui că un băiat mi-o trage şi că degetul meu e penisul lui care intră şi iese din mine. Continui să o fac până ajung la orgasm şi sunt sleită de puteri.

Una dintre cele mai ciudate fantasme pe care le am e că sunt bătută la fund. Îmi imaginez că un tip de care îmi place mult mă prinde, îmi ridică fusta, îmi trage chiloţii în jos şi

mă loveşte peste fese până mă doare. Apoi, când plâng, mă sărută pe tot fundul şi îmi face cunilingus.

Am supt penisurile unor băieți când ne-am pipăit şi din când în când mă gândesc şi la asta când mă masturbez. Uneori îmi sug degetul mare când încerc să-mi imaginez asta.

Cred că lucrul comun care apare în toate fantasmele mele e că băiatul se găseşte sub controlul meu şi pot să-l oblig să facă orice vreau eu ca să mă satisfacă. Mă gândesc că stau pe un scaun mare ca un fel de tron cu fusta ridicată în sus şi fără chiloți pe mine, iar băiatul îngenunchează între picioarele mele şi-mi face cunilingus. Uneori, dacă mă simt cu adevărat rea, îmi imaginez că urinez în gura lui şi el trebuie să înghită. În fantasmele de genul ăsta, mâinile băiatului sunt legate ca să nu mă poată atinge decât cu gura. De obicei e gol şi uneori îmi imaginez că îl biciuiesc când stă în genunchi în fața mea. De obicei adaug câte ceva la fantasmele astea, în funcție de chef.

Am şi alte fantasme, dar astea sunt preferatele mele acum.

Cu vreo doi ani în urmă, o fată mai mare şi cu mine ne-am făcut un pic de cap împreună. Mai ales ne-am masturbat una pe alta, iar eu i-am supt un pic sfârcurile. Ea a fost şi prima care m-a învățat prima dată ce e cunilingusul. Când mă masturbam, mă gândeam la lucrurile pe care le făceam împreună şi mă mai gândesc încă la asta uneori atunci când mă satisfac. Mai ales mă gândesc la cât de tare se excita şi la ce orgasme avea când i-o frecam. Alteori îmi place să-mi imaginez cum ar fi dacă aş face aceleaşi lucruri cu o fată mai mică. De asemenea, îmi place să-mi închipui cum ar fi să am penis ca băieții şi să fac sex cu o fată.

Când văd un băiat care mă excită, îmi place să-l văd în mintea mea gol, cu penisul în erecție. Gândul penisului lui

în erecție îmi rămâne cel mai mult în minte. Dacă un tip ca el se uită la mine, îmi imaginez că şi el mă vede dezbrăcată. Din când în când, am aceleaşi gânduri şi despre o fată. Uneori, la şcoală, când trec pe lângă toaleta băieților, mi-i imaginez cum stau acolo cu penisurile atârnându-le afară din pantaloni. Asta mă face să râd de una singură în loc să mă excite.

Băieții cu care fac sex nu ştiu de fantasmele mele, dar uneori, fără ca ei să-şi dea seama, le cer să facă lucrurile la care m-am gândit înainte. Îmi place să le cer să îngenuncheze în fața mea şi să-mi ofere cunilingus înainte să fac eu ceva pentru ei.

Îmi place să-mi imaginez că o fac până la capăt cu câte un băiat care mă excită tare, în timp ce toate prietenele mele ne privesc. Îmi imaginez că le excită atât de mult spectacolul, încât încep să se masturbeze şi îl imploră pe băiat să facă sex cu ele, dar el rămâne cu mine. Îmi place de asemenea să mă masturbez în timp ce ascult muzică rock. Uneori îmi imaginez că unul dintre cântăreți face sex cu mine în fața unui public numeros.

Îmi plac caii şi uneori îmi imaginez că sunt goală şi călăresc fără şa pe un cal pursânge superb. Mă simt vinovată că m-am gândit la aşa ceva, dar odată am încercat să-mi imaginez cum ar fi să introduc în mine penisul mare al unui cal. A fost mai degrabă o curiozitate perversă.

Am vorbit despre fantasmele mele doar de câteva ori cu fata aceea mai mare de care v-am povestit. Asta ne excita cel mai mult.

Sunt sigură că mai sunt şi alte lucruri despre care aş fi putut să vă povestesc dacă aş fi reuşit să mi le amintesc, dar sper că şi atât vă va fi de folos.

Pace. [Scrisoare]

Paula

Paula este o negresă minunată de origine haitiană pe care am cunoscut-o la Roma. Iubitul ei actual, Tony, este un englez alb. Cred că are douăzeci şi ceva de ani. Am păstrat nemodificat dialogul cu ea pentru a ilustra cum aveau loc de obicei aceste discuţii. Paula, după cum veţi vedea, nu este o mironosiţă pe plan sexual, dar a refuzat iniţial să contribuie la această carte, spunând că nu are nici o fantasmă erotică. Numai după ce i-am dat să citească unele fantasme a exclamat:

— O, asta e o fantasmă erotică! Ceva ce te face să te simţi bine.

E de asemenea interesant şi tipic pentru femei, când încep să vorbească despre fantasmele lor, să descopere că au mult mai multe de spus decât credeau. O dată ce Paula începe să intre în subiect, ea relatează informaţii noi chiar şi pentru ea, ca şi cum ar intra pentru prima în contact verbal cu zone din fiinţa ei, până acum neatinse. Nu vreau să spun prin asta că mi-a ascuns în mod deliberat informaţii la începutul discuţiei noastre – deşi se hotărâse să vorbească despre acest subiect când am iniţiat discuţia – şi era sincer dornică să îmi spună totul, chiar a insistat să folosesc numele ei adevărat – dar cred că profunzimea fantasmelor ei şi implicarea lor în viaţa ei reală au fost conştientizate numai când a discutat despre ele. Cât despre mine, abia când am ajuns la jumătatea discuţiei şi am începu să confund fantasma cu realitatea, am realizat cât de mult se intersectau lumea fantasmei şi lumea reală a Paulei; că ea, de fapt, accepta şi-şi trăia bucuroasă în totalitate fantasmele.

Î: Te-ai mai gândit la fantasmele tale erotice, de la ultima noastră discuție?

R: Aş putea să citesc unele din fantasmele altora ca să văd cum sunt? Poate că gândurile mele nici nu pot fi numite fantasme.

Î: Ți-o amințeşti pe cea pe care ai citit-o, despre fata care îşi imagina că un bărbat îi dădea limbi într-un restaurant?

R: Când fac dragoste, îmi place să mă gândesc că bărbatul face sex cu altă fată, nu cu mine.

Î: Şi tu unde eşti? Apari şi tu în fantasma respectivă?

R: Sunt în mintea mea, adică ştiu că fac sex, dar îmi place să mă gândesc că el face sex cu altcineva.

Î: Cu cineva anume, cu o prietenă...?

R: Nu. Uneori, celelalte fete sunt foste colege de şcoală şi îmi place atât de mult ce se întâmplă, încât ştiu că şi lor le-ar plăcea.

Î: Fac sex cu bărbatul cu care eşti tu în realitate? Asta te excită?

R: E uimitor, ştii? Să te gândeşti când faci dragoste că altcineva e în locul tău, nu tu. Îmi place uneori să am o altă fată cu mine în pat, îmi place să o facem noi două cu prietenul meu, iar el să ne-o bage la amândouă. Devin foarte geloasă, dar mă excită enorm. Gelozia mă excită... ce se întâmplă, doar să privesc este fantastic, să îl privesc cum i-o trage altcuiva.

Î: În imaginația ta sau în realitate?

R: Nu, în imaginația mea. Îmi place enorm. Mă gândesc la asta când fac dragoste. Am o senzație perversă că ştiu ce primeşte ea. Mă excită foarte mult să mă gândesc la tot ce e posibil să se gândească ea despre asta... cum ar fi: o, ce amant bun este... chiar dacă ea nu se bucură de o partidă nemaipomenită, îmi spun: „oh, uau, ce... senzație puternică."

Î: Te vezi în imaginație cum îi priveşti?

R: Oh, da. Când fac dragoste, trebuie să-mi țin ochii deschişi, chiar dacă nu mă uit la nimic anume. Imaginația mea este atât de puternică, încât trebuie să mă uit, trebuie să-mi țin ochii larg deschişi. Dacă am ochii închişi, nu e în regulă.

Î: Majoritatea oamenilor fac sex cu ochii închişi.

R: Nu şi eu. Trebuie să-mi țin ochii deschişi, să fixez cu privirea lucrul acela. E incredibil de real.

Î: Eşti vreodată geloasă în realitate?

R: Devin geloasă dacă mă gândesc că aş sta acolo şi doar m-aş uita... dar nu, nu sunt de fapt geloasă. Pentru că ştiu că eu primesc în realitate ceea ce ea primeşte în mintea mea şi asta îmi produce o plăcere atât de mare, încât mă ajută să scap de gelozie. Sunt geloasă, dar îmi place, pentru că e atât de excitant pentru mine să ştiu că bărbatul meu i-o trage şi că o scoate din minți; e o senzație atât de puternică.

Î: E frumos că ții ochii deschişi. Asta arată cât de mult trăieşti tot ce se întâmplă.

R: Şi chiar văd. Femeia poate fi oricine. Oricine îmi vine în minte. Vine şi apoi dispare. Îmi imaginez că orice femeie... o amică, o prietenă... şi-o trage cu soțul meu.

Î: Şi bărbații? Te gândeşti uneori la Tony cu alți bărbați?

R: Da. Când fac dragoste îmi place să văd un alt bărbat care face dragoste cu el.

Î: Asta îl deranjează pe Tony?

R: Nu îl deranjează deloc. Detest ca un bărbat să spună că nu-i place că eu mă gândesc la aşa ceva. Ştiu că majoritatea bărbaților susțin că nu ar face-o cu alt bărbat. Dar să spună că detestă ideea asta... nu suport ca un bărbat să fie aşa. „Oh”, ar trebui să exclame un bărbat, „ce idee nebunească, asta mă excită la nebunie.” Un bărbat nu ar trebui să te disprețuiască pentru ceea ce gândeşti.

Î: Cred că mulți bărbați se simt amenințați dacă vorbeşti despre posibilitatea ca ei să facă sex cu un alt bărbat; ei

spun: „E una pentru o femeie, dar cu totul altceva pentru un bărbat” să aibă înclinații homosexuale.

R: Ştiu. Dar dacă spui asta cuiva descuiat la minte – că te gândeşti la el cu un alt tip – o să-i placă, nu o să se supere. Ceea ce e drăguț. Îmi place să-i zic unui tip de care sunt foarte atrasă: „Oh, iubitule, mi-ar plăcea la nebunie să te văd cu un alt bărbat.” O spun de fiecare dată dacă avem o partidă de sex foarte reuşită. Chiar dacă nu se întâmplă niciodată ca el să facă sex cu un alt bărbat, tot e drăguț să spui asta şi, dacă se întâmplă...

Î: Faptul că te gândeşti la asta nu înseamnă că vrei să se întâmple sau că trebuie să se întâmple. Doar gândul că s-ar putea întâmpla...

R: Exact. De fiecare dată când facem dragoste, îmi place să mă gândesc că se poate întâmpla orice, indiferent cât de pervers sau de murdar. Mă înnebuneşte ideea că este posibil să faci orice. De exemplu, nu m-ar deranja să fac sex pe un cal. Îmi place să cred că s-ar putea întâmpla... că eu stau în față şi că cineva de care sunt foarte atrasă stă în spatele meu şi poate să mi-o bage în timp ce călărim, să-şi scoată şi să-şi înfigă penisul în mine. E ceva ce mi-ar plăcea foarte mult să încerc. Ştiu că sună ridicol.

Î: Nimic nu sună ridicol.

R: Dar lucrurile astea îmi trec prin minte. Când mă duc pe unul din stadioanele „*Polo Grounds*” ca să mă uit la Tony cum joacă polo, mă gândesc: „Doamne, mi-ar plăcea tare mult să fiu posedată chiar acum, acolo pe calul ăla.”

Î: Bărbați călare: iată o imagine foarte sexy.

R: Într-adevăr. L-am întrebat o dată: „Îți dai vreodată drumul când eşti călare?” Iar el mi-a răspuns: „Aproape da.”

Î: Ai vreodată fantasme despre sex în grup... Mă refer să fie mai multe persoane decât, să zicem, voi trei?

R: Nu neapărat. De obicei mă preocupă fata asta din fantasma mea şi momentul când o să aibă ea orgasm.

Imaginea e mereu în mintea mea când fac dragoste. Nu contează cine e tipul, nu neapărat Tony, dar îmi place să mă gândesc că fata asta simte ce simt eu, primeşte ce primesc eu.

Î: De ce crezi că asta te excită mai mult?

R: Pentru că excitarea e ceva pe care vreau să-l împărtăşesc, pentru că ştiu că unele fete şi-ar dori foarte mult acest tip de excitare şi îmi place să cred că o primesc şi ele în acelaşi timp. Chiar dacă sunt foarte obosită, e suficient să-mi deschid ochii ca să urmăresc ce se întâmplă în mintea mea. E ca şi cum ți-ai privi propriile imagini mentale cu privirea.

Î: Când întâlneşti un bărbat atrăgător, începi să visezi cu ochii deschişi?

R: Oh, da. Consider că e ceva normal, firesc să te întrebi dacă e bun la pat. Chiar dacă nu se întâmplă sau nu are cum să se întâmple, mă gândesc la asta. Mai târziu, poate în aceeaşi noapte, când sunt cu Tony, mă gândesc la tipul acela, mă gândesc că fac sex cu el. Dar e ceva natural. Sunt sigură că bărbații o fac tot timpul, au fantasme despre alte fete când o fac cu iubita lor.

Î: Fetele la care te gândeşti sunt de fiecare dată unele pe care le cunoşti?

R: E mult mai excitant dacă o cunosc pe fata respectivă. Să zicem că nu am văzut-o de câteva zile, apoi când mă gândesc la ea, uau, îmi vine în minte întreaga scenă. Chestia asta poate să dureze zile în şir.

Î: Îți aminteşti partida cu această fată, o partidă reală?

R: Exact.

Î: Presupun că aceste fantasme legate de alte fete apar mai ales când bărbatul îți oferă sex oral.

R: Oh, da. Pentru că atunci pot să deschid ochii şi să-i văd capul, să-mi imaginez orice, să simulez orice. Când îi

văd capul acolo, îi văd şi gura, totul... şi-mi imaginez că face asta cu o altă fată norocoasă, ca mine.

Î: Paula, eşti o fată foarte generoasă.

R: Nu mă gândesc niciodată doar la mine când am fantasme. Îmi place să mă gândesc că multe persoane primesc ceea ce primesc şi eu, îmi place să-mi imaginez o cameră plină de oameni, multă culoare şi voci...

Î: Mulți oameni preferă să facă sex cu luminile stinse, sub cearşaf...

R: Nu e cazul meu. Îmi place să am luminile aprinse, ochii deschişi. Cele mai fantastice fantasme le am atunci când conduc.

Î: Deci de aceea îți place atât de mult să conduci.

R: De fiecare dată când conduc maşina mă simt sexy.

Î: Cred că multe femei se simt la fel. De ce crezi că femeile au această senzație atunci când conduc?

R: Când conduc, uneori pun în scenă un adevărat spectacol. Totul se întâmplă. Majoritatea femeilor când conduc... uită-te la fețele lor data viitoare când le vezi la volan. Par foarte... mândre. Nu par niciodată obosite. Un gen de privire pe care o au atunci când fac dragoste, când se gândesc la sex.

Î: Lui Tony îi place să asculte fantasmele tale? I le povesteşti?

R: Oh, da. Când facem sex, îi place să ştie la ce mă gândesc, mă întreabă şi spune: „Oh, este foarte frumos; continuă, spune-mi mai mult."

Î: Multe persoane par să facă sex în tăcere. Atât de multe femei îmi spun că ar vrea ca iubiții lor să vorbească mai mult cu ele.

R: E minunat când convingi pe cineva să stea de vorbă cu tine. Îmi place asta. Fantastic. Mă înnebuneşte. Când faci sex în tăcere e ca şi cum partida nu ar fi completă, e ca şi cum ai fi singur. Dar când bărbatul e în tine şi spune:

„Oh, iubito, îmi place să ți-o trag aşa” şi-ți descrie ce simte şi apoi eu îi spun ce simt eu şi la ce mă gândesc şi când aude asta, oh, uau, mi-o trage şi mai sălbatic. Oh, da, îmi place să vorbesc când fac sex. Mă încurajează, mă împinge să fac lucruri şi mai sălbatice. Dacă un bărbat nu vorbeşte cu tine când faci sex, nu îndrăzneşti să faci anumite lucruri. Când vorbeşte, e ca şi cum te-ar încuraja. Bărbații îşi consumă o grămadă de timp întrebându-se la ce se gândesc femeile când fac sex cu ei... Cred că asta îi îngrijorează pe unii dintre ei. Dar singurul mod în care sexul se poate îmbunătăți e să le spui, iar lor le place. Şi trebuie să o spui cum trebuie, trebuie să foloseşti cuvinte excitante, să fii vulgară sau mai bine te abții. Pentru că atunci când faci sex, ar trebui să foloseşti cuvinte legate de sex. Trebuie să fii vulgară, cu adevărat vulgară.

Î: Sexul nu înseamnă vagine şi alți termeni medicali, ci pizde şi puli...

R: Nu te duci la doctor, nu? Faci sex. Îmi place să spun: „O, vreau să fiu rea, iubitule. Mă gândesc la lucruri atât de păcătoase...”

Î: Când te gândeşti că el face sex cu un alt bărbat, tu apari în fantasma respectivă? Eşti acolo privindu-i? Faci şi tu sex cu ei?

R: Fantasma mea preferată e cea în care el mi-o trage, în timp ce alt bărbat îl posedă pe el. În acest mod îmi pot imagina şi ce simte el. Şi, de asemenea, e ca şi cum aş simți şi eu ce simte el, ca şi cum scula care-l penetrează intră şi în mine, aşa că primesc şi mai multă presiune de sus. Primesc două puli în loc de una.

Î: Când te gândeşti la alte fete, tu ai rolul activ sau pasiv?

R: Îmi place să fiu eu în rolul activ. Poate pentru că în modul acesta sunt ca un tip care face sex cu o fată. Îmi place să mă pot gândi la ce simte el, pentru că ceea ce îmi

face îmi produce atât de multă plăcere. Aşa că mă gândesc la mine făcând nişte lucruri sălbatice cu fetele astea.

Î: Majoritatea femeilor cu care am vorbit spun că au avut fantasme legate de alte femei. Par să accepte acest lucru, nu se simt vinovate pentru asta.

R: Când văd o fată dezbrăcată, de obicei mă excit. Apoi mă gândesc: „uau".

Î: Adică, ai vrea să o faci cu ea sau să te uiți cum i-o trage cineva?

R: De obicei aş vrea să o văd cu picioarele desfăcute, să văd cum i-o trage un bărbat.

Î: Bărbatul tău?

R: Orice bărbat, de obicei al meu. E excitant. Modul în care majoritatea fetelor reacționează când fac sex mă excită. Pentru că mintea mea este atât de... Îmi imaginez că senzația e atât de puternică, încât aproape că pot să simt în locul lor. Îmi spun: „Doamne, cât de mult le place!"

Î: Şi nici un sentiment de vinovăție?

R: Nici pomeneală. Când fac dragoste nu mi-e ruşine de nimic. Dacă ți-e ruşine, atunci mintea ta nu e liberă să creeze şi nici corpul tău nu e liber. Cred că probabil nu aş face lucrurile pe care le fac în timpul sexului dacă mintea mea nu ar fi cu adevărat liberă să creeze.

Î: Nu cred că femeile au fantasme de fiecare dată când fac sex, dar a nega că se întâmplă chiar şi uneori, a afirma că nu se întâmplă deloc...

R: Trebuie să ai fantasme când vine momentul potrivit. Când fac sex, nu am fantasme despre bărbatul cu care sunt. Doar ştiu că el o face! Vreau să spun că, dacă el nu mi-ar plăcea, nu mi-aş trage-o cu el, dar bărbatul din mintea mea e întotdeauna diferit. Ştiu că el e cel care e înăuntrul meu, dar faptul că fac în acelaşi timp sex în imaginația mea cu un alt bărbat este fantastic.

Î: Spune-mi, care a fost prima: realitatea sau fantasma?

R: Fantasmele au existat dintotdeauna, au fost mereu foarte puternice. Aşa am ştiut că îmi va plăcea sexul. Încă de când aveam... unsprezece sau doisprezece ani.

Î: Asta e într-adevăr vârsta magică. Fantasmele s-au schimbat, să spunem cele în care apăreai împreună cu o altă fată, după ce ai început cu adevărat să faci sex?

R: Nu. Când eram mică, obişnuiam să văd uneori oameni care făceau dragoste şi mă simțeam bine când îi vedeam. Nu mă implicam, eram mult prea mică. Ei bine, acolo unde mi-am petrecut eu copilăria, oamenii uneori deveneau neatenți, uitau să închidă o fereastră sau o uşă şi eu dădeam peste ei.

Î: Fantastic, mi-ar fi plăcut să cresc într-un loc ca ăsta! Când îi spui acum lui Tony despre fantasmele tale, voi doi vă gândiți uneori să le transformați în realitate? Ca de exemplu, un alt bărbat să i-o tragă în timp ce el te posedă pe tine?

R: Da. Orice îi spun, fantasmele mele, sunt toate lucruri care aş vrea foarte mult să se întâmple. De exemplu, să spunem că suntem la o petrecere şi ne simțim foarte bine. Deodată, amândoi începem să ne gândim că asta e noaptea în care o să ne transformăm fantasma în realitate. Eu spun: „Oh, Tony, mi-ar plăcea o partidă cu fătuca aia." El spune în mod automat: „De ce să nu o facem cu toții?" De curând, am avut o americancă la noi şi Tony şi cu mine am venit acasă foarte târziu într-o seară. Nu făcusem nimic cu fata asta până atunci şi Tony nu era atras de ea, dar îi plăcea atât de mult cum o făceam împreună, încât eu am spus: „Haide, dragă, să o facem toți trei." Aşa că am chemat-o pe fata asta să ni se alăture. Lui i-a plăcut la nebunie în noaptea aia. Nu cred că ea mai avusese vreodată o astfel de partidă, dar i-a plăcut foarte mult, nu se mai sătura să vorbească de asta. După aceea voia să o facem în fiecare zi. Dar Tony nu a mai vrut. Nu-i plăcea de fapt de ea, doar că în noaptea aceea era deja excitat şi-l excitaseră foarte mult fantasmele mele.

Î: Şi cu un alt bărbat?

R: Abia de curând. Odată l-am excitat atât de tare vorbind despre asta, încât în seara următoare, am adus un tip care încerca mereu să-l seducă, şi astfel am pus în practică fantasma respectivă. Nu cred că până la urmă i-a plăcut foarte mult lui Tony, nu e genul lui, îi plac prea mult fetele. Dar a spus că-l excitase într-atât, încât s-a gândit să încerce.

Î: Pe tine te excită mai mult bărbaţii?

R: Da. Bărbaţii mai mult decât femeile... dar depinde.

Î: În general, cred că femeile pot să facă faţă ambelor tipuri de relaţii sexuale, fie şi numai în imaginaţie, cu mult mai puţină anxietate decât bărbaţii. Nu par să se simtă ameninţate de fantasmele lor despre alte femei.

R: Nu, nu cred că fetele se simt ameninţate de asta. Fetele... în tipul ăsta de relaţie există un fel de inocenţă şi de frumuseţe. Ele se gândesc la ea ca fiind mai degrabă frumoasă, decât vulgară sau dezgustătoare. Şi dacă ajung în realitate la partea sexuală, se poartă foarte natural în această privinţă.

Î: Încă mai ai fantasme despre Tony cu bărbatul ăla cu care a făcut-o?

R: Oh, da, dar nu vorbesc cu el despre asta pentru că ştiu că el nu vrea să o mai facă. Dar mă gândesc la asta. Revăd în mintea mea partidele recente tot timpul când facem dragoste, chiar dacă el nu a fost prezent în toate. Îmi place să recapitulez amănuntele unei partide chiar când iau parte la o nouă partidă. Totul devine atât de fantastic. Am chiar fantasme când sunt singură în pat. Îmi place să am fantasme erotice. Mă excit din nou.

Î: Ai fost vreodată disprețuită de vreun bărbat pentru fantasmele tale, pentru că i le-ai relatat?

R: Nu. Nu am dat niciodată peste nici un bărbat căruia să nu-i placă o persoană care să fie atât de „rea” ca mine.

Modul în care îmi relatez fantasmele este unul atât de frumos, încât nici un om întreg la minte nu m-ar dispreţui pentru ele.

Î: Când vorbeai de gelozie mai devreme, ai spus că te excită. Ce ai vrut să zici cu asta?

R: De exemplu, dacă e vreo fată în încăpere care cred eu că l-ar tenta pe Tony pentru o partidă de sex, o fată pe care sunt geloasă, încep să mă gândesc că o fac eu cu ea. Mi-ar plăcea să-i spun în ziua următoare: „Mi-am tras-o cu fata aia." Pe el l-ar deranja, dar pe mine m-ar satisface. Chiar dacă după aceea ar face-o cu ea, nu m-ar deranja prea tare pentru că eu am fost prima care am făcut această cucerire. Dar numai din cauza geloziei; dacă nu ar fi fost dorinţa lui de a şi-o trage cu ea, nu m-aş fi gândit la asta.

Î: Tu vrei ca uneori aceste fantasme provocate de gelozie de a face sex cu cealaltă fată să devină realitate?

R: Îmi imaginez ce se întâmplă. Atunci când cunoşti foarte bine o persoană, îţi poţi imagina totul. Aproape că sunt satisfăcută, gândindu-mă la mişcările lor, mă excită şi mă gândesc: „O, uau". Sunt geloasă, dar ştiu că i-ar plăcea să fiu şi eu acolo... şi îmi imaginez că sunt împreună cu ei. Îmi imaginez că el se gândeşte la mine în timp ce o face cu ea şi într-un fel mă aflu acolo. Înţelegi?

Î: Ai fantasme despre femei de culoare la fel de mult ca şi despre cele cu pielea albă?

R: Nu, nu am niciodată fantasme în care apar femei de culoare. Nu-mi vin deloc în minte. Atunci când ai fantasme, întotdeauna te gândeşti exact la opusul tău. Cu excepţia cazului când eram acasă, bineînţeles, pentru că acolo nu erau femei albe.

Î: Oamenii din fantasmele tale se îmbracă ciudat, poartă măşti sau fantasmele tale au loc în spaţii ciudate?

R: Nu, întotdeauna mă gândesc la ei dezbrăcați. Şi întotdeauna în pat. Un pat cunoscut. Şi fantasmele mele sunt de fiecare dată color, niciodată alb-negru.

Î: Unii oameni, dacă vor să facă o nebunie adevărată când şi-o trag, trebuie mai întâi să aibă fantasme despre asta.

R: Uneori, nu de fiecare dată, am neapărat nevoie de fantasmele mele pentru a-mi da drumul, nu pot începe să mă excit fără ele. Poate că pentru unii e suficientă atingerea ca să se excite. Dar chiar mă îndoiesc că majoritatea oamenilor pot să nu se gândească la nimic şi să se excite.

Î: Dacă e vorba de o persoană complet străină, poate atunci te exciți instantaneu.

R: Dar şi dacă e cineva cu care ai făcut-o des, chiar dacă e cel mai tare amant din lume, tot fantasmele cred că ajută... la început, înțelegi, doar ca să încep să mă excit. Uneori mă excit gândindu-mă la nebuniile care probabil îi trec prin cap în timp ce ne-o tragem.

Î: Crezi că bărbații au la fel de multe fantasme ca şi femeile, mai ales în pat?

R: Nu, cred că bărbații adesea se bazează pe femeie să pună lucrurile în mişcare. Dacă o femeie, de exemplu, se poate relaxa, poate fi sinceră cu bărbatul ei şi-i poate spune despre fantasmele ei, aceasta îl va excita cu adevărat. Deunăzi, eram în pat seara şi ştiam că se mai gândea încă la munca lui, că voia să şi-o tragă, dar era preocupat de altceva. A spus chiar: „Sunt prea obosit.” I-am replicat: „Nu eşti obosit.” Şi a fost suficient să se uite la mine ca să ştie ce-mi trecea prin minte, pentru că îi povestisem atât de des fantasmele mele. Şi-a dat seama dintr-o privire că eram prinsă într-o fantasmă şi deodată s-a lăsat şi el dus de val. De aceea femeile ar trebui să le spună partenerilor lor ce le trece prin minte. Asta ar putea să le schimbe viața. [Interviu înregistrat]

Fantasme care ar trebui să devină realitate

Conținutul unei fantasme, tot ce se întâmplă în interiorul acesteia, nu oferă indicii dacă ea ar trebui sau nu să fie pusă în practică. (Desigur, cu excepția ideilor evident periculoase sau nocive din punct de vedere fizic, cum ar fi să joci ruleta rusească în pat etc.) Ceea ce vouă sau mie ni s-ar putea părea dezgustător, chiar îngrozitor, ar putea produce satisfacție sexuală femeii care s-a gândit la asta. În final, ea este singura care ştie dacă o fantasmă ar trebui să rămână unde îi e locul – în mintea ei – sau dacă transformarea ei în realitate ar putea aduce un beneficiu în viața ei. Femeile devin confuze atunci când consideră că acceptarea fantasmelor lor înseamnă şi punerea lor în practică şi, în afara cazului în care procedează astfel, ele sunt doar nişte ipocrite din punct de vedere sexual.

Dar acceptarea fantasmelor voastre poate însemna asta şi atât; nimeni nu spune că faceți lucrurile pe jumătate dacă nu le transformați în realitate. Fantasmele nu au nici un manual de reguli de aplicare.

Trebuie însă să fie clar pentru oricine care a citit această carte cât de multe dintre fantasmele din ea ar trebui să facă parte din viața reală a unei femei. Cât de multe dintre fantasme sunt dorințe sexuale care implică lucruri la care orice femeie are drept din naştere. Iar acest drept merge dincolo de satisfacțiile obişnuite ce decurg din faptul că o femeie este măritată, are un iubit sau chiar că este satisfăcută pe plan sexual. Pentru că, în fond, ce vrea ea este atât de simplu, încât pentru mine e un mister de ce o femeie se teme să întrebe. În concluzie, probabil că femeile pur şi simplu nu vorbesc, nici măcar cu iubiții lor, nu-şi exprimă dorințele, fie din cauza timidității, fie a fricii.

Această fantasmă este tipică, cu excepția faptului că finalul ei surprinzător o face şi mai emoționantă.

Martha

Sunt măritată şi am treizeci şi patru de ani. Aş dori să vă relatez fantasma mea erotică. Aceasta se bazează pe un fapt real pe care îl dezvolt. Cu aproximativ unsprezece ani în urmă, înainte de mă mărita, dar când eram logodită, am ieşit de câteva ori cu un bărbat căsătorit, care era coleg de serviciu cu mine. Aceasta nu a fost „o relație amoroasă". A fost o chestiune strict sexuală.

Deşi făceam sex în mod regulat cu iubitul meu, acest bărbat mă excita foarte mult. Eram norocoşi că aveam o cameră unde să ne ducem şi nu trebuia să o facem pe bancheta din spate a unei maşini. Mai întâi ne dezbrăcăm complet. El avea de fiecare dată o erecție incredibilă. Îmi mângâia, îmi săruta şi îmi sugea sânii. Îmi mângâia fesele şi le plesnea cu palma. Îmi freca clitorisul şi-şi înfigea degetele în mine. Apoi îmi sugea clitorisul şi-şi băga limba în mine. În tot acest timp, nu-i atingeam penisul. El se concentra complet asupra mea, mă făcea să strig de excitare şi vorbea cu mine folosind un limbaj senzual: „Oh, frumoaso, o, tu, pizdulică minunată, cu părul ăsta minunat şi moale în care o să-mi înfig pula, da, direct în pizda ta. O să te fut, o să te fut, o să te fut, o să te fut şi o să-ți ud flocii cu sperma mea şi după aceea o să mi-o sugi, toată."

Apoi îşi introducea degetele în anusul meu şi îmi sugea clitorisul până ajungeam la orgasm. În timp ce încă mai strigam de plăcere, îşi introducea penisul lui imens în mine şi, înconjurat de picioarele mele, mi-o trăgea până aveam cel puțin două orgasme. El nu ajungea încă să ejaculeze şi avea un penis tare ca fierul în erecție. Îmi apăsa buzele cu el până când le desfăceam, îl luam în gură şi i-l sugeam. Era

capabil să-şi întârzie ejacularea cât timp voia. Fără să fi ejaculat încă, îl scotea din gura mea, iar eu i-l mângâiam, petrecându-mi degetele în jurul lui. Brusc, mă apuca sălbatic de picioare, le punea pe umerii lui şi îşi înfigea din nou în mine scula cu forță şi foarte repede. Apoi ejacula, iar eu simțeam sperma lui caldă cum țâşneşte.

Aceasta este fantasma mea. Nu s-a întâmplat niciodată. Am avut o aventură cu un bărbat căsătorit, dar aproape totul în rest este imaginar. [Scrisoare]

Transformarea în realitate a fantasmelor: avantaje şi dezavantaje

Deşi numai femeia însăşi ştie dacă punerea în practică a fantasmei îi va îmbogăți viața, nici chiar faptul că se cunoaşte pe sine însăşi nu constituie o garanție că ce a funcționat în imaginație va funcționa şi în realitate. Este un joc de noroc: unele femei mi-au spus că numai faptul că au discutat despre dorințele lor secrete – ca să nu mai vorbim de punerea lor în practică – a fost nu doar o dezamăgire, dar a şi ruinat eficacitatea fantasmelor pentru totdeauna.

Unele dintre fantasmele sinistre descrise în Camerele Durerii şi Umilinței din Casa fantasmelor sunt suficiente pentru a convinge pe oricine să nu-şi transforme „visele" în realitate. Din fericire, femeile care au aceste înfricoşătoare imagini sexuale spun de obicei că nu-şi doresc deloc în realitate să simtă durere şi se feresc de orice suferință fizică. Fantasmele lor sângeroase par similare coşmarurilor cumplite, dar benefice, pe care le avem noaptea. (Dar dacă fantasmele voastre de coşmar nu sunt terapeutice – dacă vă sperie, dar nu cu senzația de spaimă delicioasă de la un film cu Dracula, ci vă tentează, în schimb, să vă găsiți propriul

monstru în viața reală – aveți probabil nevoie de puțin ajutor profesional.)

Femeile care nu văd nici un conflict în fantasmele lor, care vor să se apropie de ele mai degrabă decât să se îndepărteze, se uită în jurul lor şi văd că totul se schimbă şi totul se încearcă; de la filme, reviste şi afişe, viața însăşi pare plină de fantasme, apropiindu-se de noi în fiecare zi; de ce să nu-şi reunească viața cu fantasma? Iată câteva discuții şi scrisori de la femei care au înregistrat diverse succese mai mici sau mai mari în această încercare.

Sylvia

Sunt măritată de douăzeci de ani, am doi copii şi tocmai am împlinit patruzeci şi doi de ani. Atât soțul meu, jurnalist, cât şi eu avem diplome de colegiu; suntem oameni din clasa mijlocie.

Cu ani în urmă, discutând despre vise şi fantasme cu soțul meu, ne-am mărturisit reciproc că ne gândeam într-adevăr la alte persoane în timp ce făceam sex. Ba mai mult, la fel ca şi multe dintre prietenele mele, mi se pare o uşurare în timpul unei zile agitate să mă masturbez şi visez la producătorul şi scenaristul de televiziune cu părul roşcat care este vecinul nostru.

Dar am avut rezultate dezamăgitoare atunci când mi-am pus în practică fantasmele. Ambele situații s-au întâmplat, practic, de la sine. Prima avea legătură cu o fantasmă vagă de tip lesbian, de fapt, mai degrabă nişte gânduri rătăcite despre cum ar fi... în fond, cine cunoaşte zonele vitale ale unei femei mai bine decât o femeie? Ei bine, cu câțiva ani în urmă, o prietenă apropiată mi-a făcut o vizită-surpriză într-o dimineață devreme. Deoarece nu avusesem timp să termin de îmbrăcat, m-a prins în cămaşa de noapte. Când ne-am aşezat pe canapea ca să bem o cafea, ea s-a apropiat treptat

de mine. Atunci am început să mă gândesc la fantasma mea şi să mă întreb dacă acum urma să fie pusă în practică. Dar înainte de a mă decide dacă voiam măcar aşa ceva, ca un fulger, ea s-a repezit spre mine şi a început să-mi mângâie sânii. Am început să-i reproşez comportamentul, dar ea nu accepta un refuz şi şi-a lăsat treptat capul în poala mea. Mărturisesc că, deşi la început am fost şocată, m-am întrebat dacă ea era la fel de bună la dat limbi ca şi soţul meu (şi câţiva alţi bărbaţi pe care îi cunosc) sau la fel de excitantă ca femeile din unele scene lesbiene atât de des întâlnite în filmele de astăzi. Aţi văzut „Conformista”?

Ei, bine, din păcate nu era. Mi-a provocat orgasm, masturbându-mă cu mâna. O mai văd încă făcând asta cu ochii minţii. Din fericire s-a mutat de aici. Nu aş mai fi suportat să o mai întâlnesc după aceea.

Cealaltă întâmplare are de-a face cu ceea ce sunt sigură că trebuie să fie o fantasmă dominantă la femei: masculul negru şi mărimea şi talentul său faimos. Întâmplarea a avut loc în timpul ultimei campanii prezidenţiale. Soţul meu a fost chemat la Washington să scrie despre nişte audieri la senat. În timpul absenţei sale, am participat la o petrecere care a reunit doi candidaţi la preşedinţie şi un grup de pseudointelectuali (îmi cer scuze). Un tânăr negru, îngrijit, cu o diplomă în ştiinţe politice a petrecut aproape întreaga seară cu mine, discutând despre diverse subiecte, de la vânzări până la sex. S-a oferit să mă conducă acasă cu maşina. Deja fantasma începuse să mi se dezvolte în minte şi mă întrebam cum era el pe plan sexual. Începusem să mă gândesc dacă voiam să aflu sau nu. În timpul drumului, a oprit într-o parcare şi a început să-mi facă avansuri. Desigur că ştiţi ce s-a întâmplat: şi-a scos din pantaloni penisul tare, care pulsa şi mi l-a pus în mână. În sfârşit ţineam în mână lucrul acela pe care mi-l imaginasem atât de des. M-a implorat să-l las să „mi-o lingă”, şi până să-mi

dau seama, îmi lăsasem în jos ciorapii şi chiloţii. Mi-a lins-o ca şi cum ar fi fost leşinat de poftă. Din fericire, copiii erau plecaţi la şcoală, aşa că am considerat că e mai bine să mergem acasă la mine şi să continuăm acolo acţiunea. Nu sunt genul care se poate relaxa făcând sex într-o maşină.

Nu ştiu dacă Charlie era reprezentativ pentru rasa sa, dar s-a dovedit un amant foarte prost. A fost prima şi ultima mea experienţă cu negri. Dar nu o voi uita niciodată. Credeam că va fi şi sfârşitul fantasmei mele cu negri, dar am descoperit că fantasma nu a murit, ci s-a modificat. Probabil că nu o voi mai face a doua oară, dar mi-o voi aminti întotdeauna... într-un fel. Şi altceva: m-a implorat să i-o sug – ceea ce făcusem în imaginaţie –, dar am refuzat evident. Recunosc că pula lui era impresionantă şi la aspect, şi la pipăit, dar dincolo de asta, talentele lui sexuale erau zero. Întâmplător, o prietenă apropiată de-a mea făcuse sex şi cu un negru, şi de asemenea, mi-a mărturisit că abilitatea lor sexuală este doar o poveste. Mă tem că e doar un simbol. Femeile ar fi mai deştepte dacă s-ar limita la fantasmele lor.

Prin urmare, aceasta e povestea mea. Sper că v-a fost utilă. Desigur, noi, muritorii visăm... pentru că asta înseamnă viaţa. [Scrisoare]

Babs

Fantasmele mele sunt atât de personale, iar plăcerea obţinută provine din faptul că sunt personale şi încuiate în imaginaţia mea, încât nici nu aş visa măcar să încerc să le transform în realitate. M-am gândit mult la asta, mai ales după ce am scris această scrisoare. Eram pe punctul să nu o scriu, de teamă să nu-mi diminueze plăcerea; mi-era teamă că punerea lor pe hârtie le va reduce eficienţa. Din fericire, nu a făcut-o, poate pentru că nu vă cunosc. Adică, dacă cineva, chiar şi un prieten apropiat, m-ar ruga să le

spun cu voce tare, astfel încât cuvintele să fie auzite de cineva, nu cred că aş putea. Şi dacă aş putea, cu siguranţă le-ar afecta, mai ales pe cele care implică iubirea. Dar să-mi pun în practică fantasmele? Să le transform în realitate? Nu, clar nu. Viaţa mea reală nu are nimic de-a face cu ele; nu vreau ca aceste lucruri să mi se întâmple cu adevărat, pur şi simplu vreau să-mi imaginez cum ar putea fi. Aşa că în imaginaţia mea vor rămâne. [Scrisoare]

Elizabeth

Am douăzeci şi cinci de ani şi mi-am petrecut mare parte din viaţă în Kansas City. Sunt măritată de aproape cinci ani şi am un fiu de patru ani. Sunt absolventă de colegiu, pasionată de pictură şi muzică şi, după absolvire, am petrecut o scurtă perioadă lucrând ca actriţă de teatru. Slujba mea actuală este de agent de vânzări prin telefon. Succes cu studiul dumneavoastră! Iată fantasma mea:

De obicei, în timpul unei partide mă concentrez asupra ceea ce fac şi asupra persoanei cu care sunt. Uneori îmi imaginez că sunt cu un fost iubit sau un necunoscut, că alt bărbat, în afară de soţul meu, face sex cu mine. Am avut o dată un contact sexual cu un prieten al soţului meu (la insistenţele soţului meu) şi adesea îmi imaginez că el este bărbatul în plus. Această fantasmă are loc când eu şi cu soţul meu facem sex anal. În timp ce-mi stimulez clitorisul sau soţul meu o face în locul meu, îmi imaginez că celălalt bărbat mă penetrează vaginal concomitent cu penetrarea anală a soţului meu.

Uneori mă gândesc la celelalte femei cu care ştiu că a fost soţul meu şi mă întreb dacă le-a făcut aceleaşi lucruri şi lor şi cum au reacţionat ele. Îmi imaginez că sunt el, că fac dragoste cu una din aceste femei. De asemenea, când fac sex oral cu soţul meu, încerc să-mi imaginez cum e să ai un

penis pe care cineva să-l sugă sau să-l gâdile cu limba. Aproape simt cum e suptă sperma când ajung (când el ajunge) să ejaculez. Îmi plac foarte mult fantasmele mele şi am descoperit că mă excită şi mai mult dacă vorbesc despre ele.

Soţul meu mă încurajează să am fantasme erotice şi îmi cere să i le descriu. Devine foarte excitat, de exemplu, dacă îi spun că m-am masturbat în ziua respectivă şi îi povestesc la ce mă gândeam când am făcut-o. Uneori i-am descris unele dintre fantasmele mele în timpul sexului. Orice asemenea verbalizare a lor ne sporeşte excitarea. Alteori m-a rugat să-mi imaginez că el este un fost iubit şi să-i descriu senzaţiile şi reacţiile mele. Şi eu l-am rugat pe soţul meu să pretindă că eu sunt altcineva în timp ce facem dragoste. O dată sau de două ori am pretins că sunt băiat şi i-am cerut soţului meu să-şi imagineze acelaşi lucru în timp ce mă penetrează anal. Dar deşi îl excită să audă relatările fantasmelor mele în timpul actului sexual, ulterior îl deprimă fantasmele mele. Mă bucur că-mi cere să-i descriu fantasmele mele erotice, dar apoi mi-e teamă să nu-l scârbească ulterior; îl dezgustă propria lui persoană pentru că îl excită aşa ceva. Până la urmă, cred că m-am decis să-mi păstrez fantasmele mele plăcute doar pentru mine în viitor. [Scrisoare]

Winnie

În regulă, iată fantasmele mele... (s-ar putea să trebuiască să mă duc să mă masturbez înainte de a termina această scrisoare, deoarece mintea mea o ia razna.)

Adesea m-am gândit că ar fi foarte plăcut (şi acum, că reflectez la asta, şi foarte murdar) dacă cineva ar urina în mine (în funcţie de cine spală cearşafurile). Nu mi s-a întâmplat niciodată aşa ceva în realitate, dar m-am gândit

adesea la asta şi am vorbit despre asta cu bărbaţi care par să creadă că e imposibil. De ce e imposibil, mă întreb eu, oare pentru că nu pot urina şi nu pot avea în acelaşi timp o erecţie? Cred că fantasma mea e destinată să rămână o simplă fantasmă, doar dacă nu cumva voi da peste un vrăjitor al fizicii.

De asemenea, m-am mai gândit la ceva şi nu-mi mai amintesc dacă ţi-am povestit despre asta când ne-am întâlnit: m-am întrebat de curând dacă este neplăcut ca toate fantasmele să devină realitate şi apoi să nu le mai ai. Înţelegi ce vreau să spun? De exemplu... dacă o persoană pune în practică toate lucrurile care i-ar plăcea să le facă, unde va mai găsi alte fantasme ca să le înlocuiască pe acestea? E doar un gând. [Scrisoare de la o prietenă]

Loretta

Cel mai important lucru pe care l-am descoperit în legătură cu fantasmele mele este că sunt mult mai excitante ca fantasme decât ca realitate. Vorbesc din experienţă. Punerea lor în practică a constituit o dezamăgire. Fantasma s-a dovedit, sincer vorbind, mai excitantă decât transformarea ei în realitate. Singurul lucru pe care îl voi mai adăuga despre asta este că fantasma mea era de a fi dominată, de a fi legată. [Scrisoare]

Sheila

La vârsta de douăzeci şi cinci de ani eram divorţată şi cu două fete şi după o vreme am început să am fantasme despre băieţi. Obişnuiam să-mi imaginez că erau în pat cu mine, că mă îmbrăcau şi mă dezbrăcau şi îmi făceau tot felul de lucruri ciudate, cum ar fi să-mi sărute labiile.

Asemenea gânduri mă făceau să mă masturbez şi să port lenjerie de noapte foarte sexy.

Obişnuiam să-mi imaginez că aveam o relaţie cu băiatul care îmi aducea ziarele. Apoi, într-o zi, una dintre fetele mele s-a pierdut şi băiatul cu ziarele a găsit-o în cele din urmă şi, drept urmare, am devenit prieteni. Uneori, când venea la noi în vizită, stătea pe scaunul din faţa mea. Apoi, într-o seară, după ce fusesem cu toţii la film şi fetele se duseseră la culcare, el şi cu mine ne-am aşezat pe canapea. Brusc, am fost cuprinsă de dorinţă şi l-am întrebat dacă ţinea la mine. Am simţit cum şi-a băgat mâna pe sub rochia mea şi, curând, una dintre fantasmele mele s-a împlinit. În plus, am descoperit că penisul lui era mai mare decât îmi imaginasem eu. După doi ani, ne-am căsătorit, deşi sunt cu doisprezece ani mai în vârstă decât el. Suntem foarte fericiţi şi avem trei copii, dintre care unul a fost rezultatul nopţii în care am venit de la cinema.

Fantasmele te ajută să mergi mai departe. Cu siguranţă că mi-au făcut plăcere, dar realitatea e şi mai plăcută. [Scrisoare]

Claudine

Fantasma mea cea mai exotică şi mai eficientă pentru momentele când mă masturbez/fac sex cu cineva a continuat să dureze pe tot parcursul vieţii mele sexuale, de la vârsta de aproximativ şaptesprezece sau optsprezece ani când am introdus masturbarea, mai mult sau mai puţin regulat, în viaţa de zi cu zi, pentru aproximativ doi ani. Rămâne un mister de unde provine această fantasmă, dar mi-a influenţat adesea alegerea iubiţilor şi, în limitele impuse de societate, acelor relaţii în care fantasma devine realitate, în câteva ocazii mi-am „trăit” cu adevărat visul.

Este posibil ca zeița sexului scorpioană/sado-masochistă/de tip Florence Nightingale[23], aşa cum mă imaginez eu cu aceste nobile ocazii, să fie doar un mit uriaş, dar abilitatea mea de a-l face să pară adevărat este foarte reală şi, în acest mod, reuşesc să mă las pradă dulcii sale muzici, de fiecare dată când ea apare, şi să am orgasm.

O dată ce am explicat această aberație, pot acum să trec mai departe şi să vă relatez fantasma mea erotică în deplină cunoştință de cauză.

Îmi plac mafioții. În adolescență, poveştile pe care mi le spuneam când mă masturbam se învârteau în jurul unui gen de şef de bandă mafiotă care angaja fete sau le captura cu ajutorul acoliților pentru propria sa plăcere. Deoarece, de fiecare dată când mă masturbez, stimularea se petrece la nivelul clitorisului, şi atunci credeam că asta era complet anormal, următorul fragment al fantasmei mele este important.

Gorilele mafiotului mă puneau pe o masă şi nu aveam ocazia să mai spun mare lucru. Mă masturbau în acest mod artificial, la nivelul clitorisului, până ajungeam la un grad de excitare care avea drept scop să-l incite pe mafiot când îşi băga capul pe uşă. Întotdeauna avea o erecție uriaşă când observa că mai am puțin şi juisez. Nu mai e nevoie să vă spun că avea o pulă imensă. Era îmbrăcat, dar îmi arăta erecția, pentru că băieții îi spuneau că îmi plac sculele mari. Apoi spunea că voia ca eu să ajung la orgasm pentru că nu dorea să penetreze o pizdă care nu juisase. Asta mi-a oferit scuza de a ajunge la orgasm şi, de obicei, aşa se termina povestea mea, după care adormeam.

În prezent... există variații pe această temă care au apărut pe parcursul anilor. Personajul acesta periculos de

---

[23] Florence Nightingale (1820-1910), precursoarea serviciului sanitar modem.

care toată lumea este îngrozită intră uneori pe uşa camerei, în care eu sunt masturbată de „băieţi” până aproape de punctul culminant şi, când mă vede şi stă de vorbă cu mine, ajunge la concluzia că sunt cea mai tare tipă pe care a văzut-o sau a cunoscut-o şi că am cea mai apetisantă păsărică, aşa că le spune băieţilor să se oprească şi mi-o trage bine de tot. Îi place şi-mi spune că voi fi amanta lui permanentă din fiecare joi, fapt pentru care voi fi generos răsplătită. Băieţii sunt foarte surprinşi de asta, pentru că şeful nu e niciodată cucerit de o fată şi chiar îmi amintesc că sunt cea mai norocoasă fată din lume.

Pe lângă această variaţie, mai există şi alte lucruri care intervin ocazional. Uneori lui îi place suficient de mult de mine ca să evite să mă penetreze pentru că penisul lui e atât de enorm, încât a fost respins de multe, multe femei şi se simte puţin nervos că s-ar putea să rănească o dulceaţă de fată ca mine. Îl liniştesc şi-i spun că ar fi minunat dacă ar vrea să mă penetreze înainte să ajung la orgasm pentru că pot face faţă. (Sunt un fel de campioană la asta.) El de obicei ezită, dar îmi spune că va încerca după ce ajung la orgasm şi voi fi suficient de relaxată şi de umedă ca să-l pot primi, dar poate joia următoare dacă ne convine să o facem pentru prima dată... din nou aceasta îmi oferă scuza de care am nevoie ca să ating orgasmul manual, fără să introduc nu ştiu ce obiecte în vaginul meu.

În fine... gangsterul acesta e prietenul meu şi nu mi-ar face niciodată rău mie, deşi multor altor persoane le face fiindcă e o adevărată maşină de ucis. Dar... sunt o fată drăguţă şi nimeni nu ar vrea să rănească o păpuşică adorabilă ca mine. De regulă, se numeşte „Joe”, dar uneori, în prezent, poartă numele oricărui iubit care lipseşte din viaţa mea şi a cărui amintire încerc să o rechem.

Am avut trei iubiţi mafioţi în viaţa mea reală şi toţi au fost iubiţi excelenţi şi au corespuns foarte bine imaginii mele

despre cum ar trebui să fie un gangster, adică ar putea să fie nişte asasini în lumea de afară, dar mie nu mi-ar face nici un rău. Nu m-am deranjat niciodată să îi relatez nici unuia dintre ei această fantasmă, pentru că şi-au jucat atât de bine cu toţii rolul şi în lipsa scenariului.

În ultima vreme am renunţat la gangsteri şi în viaţa reală, şi în cea imaginară, şi am ajuns la o perioadă în care îmi amintesc de o altă fantasmă care mă înnebuneşte suficient de mult în fazele de stres extrem, pentru a-mi permite să am orgasme singură: îmi imaginez că zece sau doisprezece bărbaţi sunt într-un fel de amfiteatru unde li se predă cum să producă orgasme unei femei. Cu toţii trebuie să-l asculte foarte atent pe bărbatul amabil care susţine lecţia şi care le arată cum să facă pentru ca fetele să-i placă mai mult. Eu am ocazia de a face sex cu unul dintre aceşti învăţăcei (după ce am orgasm) care mă satisface cel mai mult şi a cărui sculă e cea mai tare.

Zău, asta pare cu mult mai prostesc pe hârtie decât în mintea mea, dar cred că aşa sunt fantasmele. Pe lângă cele două fantasme erotice pe care le-am menţionat, am avut dintotdeauna şi fantasma doctor ginecolog-pacient şi, ocazional, apelez la poveştile cu cai sau câini. În principal însă, mă pot lipsi de doctori şi de cai. În general vorbind, nu prea mă interesează să-mi pun fantasmele în practică, deoarece, în majoritatea cazurilor când am încercat, s-a dovedit a fi o experienţă dezamăgitoare; din punct de vedere moral şi social, nu pot să continui să umblu cu mafioţi pentru toată viaţa. [Scrisoare]

Jocelyn

Fantasmele mele au fost întotdeauna despre animale şi atât. Încă din adolescenţă, vederea unor câini care se

împerecheau sau a unui cal pe câmp cu penisul care îi atârna în jos m-a excitat teribil.

Acum sunt divorțată, dar am un iubit şi, de obicei când facem dragoste, îmi imaginez că penisul lui aparține unui câine mare sau unui cal care mă penetrează sau îmi închipui un câine care mă linge ori haite de câini care se împerechează ca nebunii. Aceasta mă excită foarte tare. Nu ştiu de ce se întâmplă aşa sau de ce mă preocupă numai câinii şi caii. Iubitul meu ştie şi îi place să vorbim despre acest lucru, dar nici el nu înțelege. Când facem dragoste, spune:

— Nu ți-ai dori să fiu un câine-lup mare sau ca penisul dintre picioarele mele să aparțină unui armăsar?

Când am fost mai demult în vizită la un prieten, câinele lui lup foarte mare s-a aşezat lângă mine pe canapea. Brusc a început să-i apară vârful roz al penisului, ceea ce m-a excitat aşa de tare, încât a trebuit să plec imediat. Am visat acest câine săptămâni în şir după aceea.

Nu am avut niciodată un câine şi, deşi aş vrea să am, mi-e teamă de ce s-ar întâmpla în acest caz. Sunt sigură că nu aş putea să mă abțin, aşa că prefer să rămân la fantasmele mele, care îmi plac foarte mult, deci nu voi cumpăra niciodată un câine.

O altă fantasmă pe care o am, dar care nu mă excită la fel de mult ca cea cu animale, se referă la o fată de culoare. Iubitul meu vorbeşte cu mine în timp ce-mi dă limbi şi-mi cere să-mi imaginez că e o negresă tânără, suplă care mă linge sau pe care o ling eu, iar sucurile ei cremoase mi se scurg în gură. Deşi nu am avut niciodată o experiență homosexuală, am văzut odată o fotografie într-o revistă, cu două fete, una albă şi una neagră, care se lingeau reciproc. Şi în acest caz, vârful micuț şi roz al clitorisului negresei m-a excitat, şi la asta mă gândesc când am fantasme despre negrese. [Scrisoare]

Împărtăşirea fantasmelor

O fantasmă sexuală împărtăşită unui iubit cu mintea deschisă. Ce aş putea să mai adaug? Ca şi sexul, e mai amuzant în doi.

Lynn

Fantasmele mele din timpul sexului implică de obicei unul sau mai mulţi bărbaţi; orice am face, există invariabil un grup de oameni de faţă care ne privesc. Atât în imaginaţie, cât şi în viaţa reală, sunt o exhibiţionistă. Îmi place ca bărbaţii să se uite la cusătura dintre cracii pantalonilor, a costumului de baie sau a chiloţilor. Soţul meu îmi cunoaşte fantasmele şi le încurajează. Ştie de asemenea că mă masturbez, ceea ce el consideră că-mi sporeşte sexualitatea. În timpul masturbării, fantasmele mele sunt, de obicei, de tip exhibiţionist. Înainte de a mă mărita, aveam ocazional fantasme de tip lesbian, dar nu mai am.

Dacă în viaţa reală stau cu picioarele desfăcute ca să mi se vadă chiloţii, în fantasma mea port doar o rochie mini şi nimic pe dedesubt. Stau cu picioarele larg desfăcute, astfel încât să mi se vadă organele genitale. Soţul meu îmi înţelege nevoile, mă încurajează şi mă ajută în privinţa fantasmelor mele erotice. Astfel, eu îi ofer un sex de mai bună calitate. De exemplu, îmi sărută şi îmi suge vulva pentru mult timp, ca să pot să-mi imaginez alţi bărbaţi fără nici o întrerupere din partea lui. Când sunt pregătită, îl anunţ, iar el se ridică şi-şi introduce penisul în mine. Spune:

— Ţi-a tras-o cineva astăzi?

Iar eu răspund:

— Da, trei bărbaţi mi-au tras-o la birou.

Apoi el mă întreabă dacă mi-am arătat pizda în drum spre birou şi eu îi răspund că am stat în tren cu picioarele desfăcute, ca bărbaţii să poată vedea. E un joc pe care îl jucăm împreună şi ne excită pe amândoi.

Iată care e fantasma mea preferată:

E seară. Ne ducem la o petrecere, iar eu sunt în dormitor şi mă îmbrac. Îmi pun un sutien care-mi lasă sfârcurile dezgolite, apoi o rochie scurtă de tip sarafan şi nimic altceva în afară de pantofi (sunt foarte frumos bronzată). Stau în faţa oglinzii şi-mi ridic braţele în sus, astfel încât rochia se ridică mult deasupra pizdei. Ajungem la petrecere, unde sunt aproximativ şase cupluri prezente, toţi foarte frumoşi, bărbaţii cu pantaloni strâmţi, fetele cu ţâţele şi păsăricile complet acoperite. Mă aşez şi îmi place faptul că ştiu că bărbaţii se uită pe sub rochia mea. Mă ridic şi mă aplec ca să iau ceva de pe jos. Simt nişte mâini pe coapse. Rămân în poziţia în care mă aflu, iar bărbatul continuă până termină. Apoi un alt bărbat mă ia, mă aşază pe canapea şi mă fute. O fac cu toţii pe rând, în diverse poziţii, în timp ce ceilalţi privesc. Dar nici unul dintre celelalte cupluri nu face sex. În cele din urmă, plecăm de la petrecere. Este o seară caldă şi soţul meu merge cu braţul în jurul taliei mele. Din această cauză, rochia mi se ridică suficient ca bărbaţii pe lângă care trecem să-mi vadă pizda. Ajungem la o zonă cu iarbă de lângă drum, iar eu îl trag pe soţul meu după mine pe jos, astfel încât să ajungă pe spate. Îi iau penisul în gură şi apoi îl călăresc şi ne futem în văzul trecătorilor. Dacă mi-o trăgeam cu soţul meu în timp ce aveam această fantasmă, acum am fi ajuns la punctul în care să-i spun ce se întâmpla în imaginaţia mea şi că el era bărbatul care mi-o trăgea, astfel încât să putem ajunge la un final glorios. [Scrisoare]

Jacqueline

Mi-a luat ceva timp să vă scriu, chiar şi după ce m-am consultat cu soţul meu, care a fost de acord atunci când am citit prima dată scrisoarea dumneavoastră. Motivul pentru care eu nu m-am putut hotărî mai devreme este din cauza rezultatelor fantasmelor mele erotice, şi nu din cauza existenţei lor. Dacă vi se va părea surprinzător sau şocant, numai dumneavoastră, bineînţeles, puteţi să spuneţi.

Am patruzeci şi doi de ani, sunt măritată de douăzeci şi cinci şi am patru copii mari. Viaţa noastră sexuală a fost, suntem noi de părere, destul de satisfăcătoare, cu excepţia faptului că eu am crezut pentru multă vreme că ceva lipseşte şi că adesea era mai degrabă o păcăleală.

Cu aproximativ un an în urmă, soţul meu se pare că a ghicit asta – probabil uneori din atitudinea mea faţă de sex şi de asemenea (şi mult mai probabil, cred eu) pentru că a ajuns din ce în ce mai mult la concluzia că nu putea să-mi ofere suficient ca să mă satisfacă. Mă întrebase adesea dacă era suficient ce-mi oferea şi de obicei spuneam că da – în parte pentru că nu voiam să-l fac să se simtă prost şi totodată, privind în urmă, sunt sigură că ştiam că, dacă începeam să mă gândesc la un alt bărbat care îmi oferea mai mult, reacţiile mele vor fi atât de evidente, încât soţul meu va observa şi s-ar putea să se supere foarte tare că făceam sex cu un alt bărbat, fie şi numai în imaginaţia mea. Dar într-o noapte, când el încerca să facă sex cu mine, mi-a spus brusc că nu mai avea rost şi că mă lărgisem prea mult pentru el; că putea să introducă în mine ce avea el fără ca eu să o simt şi că acum eu îmi doream un bărbat cu un penis mai gros.

Am fost şocată de reacţia mea, iar el în mod evident a simţit-o, pentru că apoi a continuat să-mi vorbească de asta şi am avut o partidă minunată de sex. I-am mărturisit că, adesea, îmi imaginasem că alţi bărbaţi stăteau deasupra mea în locul lui şi i-am spus chiar şi la care bărbaţi mă

gândisem. Fantasmele mele l-au excitat foarte tare şi a început să treacă în revistă cunoştinţele noastre, observând reacţiile mele la menţionarea numelui lor. Ştia că aveam o slăbiciune pentru cel puţin doi dintre ei – vărul lui şi fostul soţ al surorii mele – şi amândoi am avut un orgasm fantastic, imaginându-ne că eu mi-o trăgeam cu vărul lui. Mi-a cerut chiar să-l strig folosind numele vărului său.

După ce am avut această experienţă, am pus-o apoi în practică din ce în ce mai des şi, după aproximativ două săptămâni, timp în care ne-o trăsesem mai mult ca niciodată, eram în pat într-o duminică după-amiază, cu aproximativ o săptămână înainte de a pleca în concediu cu vărul lui şi soţia acestuia. În după-amiaza aceasta, soţul meu nu a recurs la nici o precauţie, cum proceda în mod normal; a vrut s-o vâre în mine fără prezervativ şi mi-a spus, după ce a băgat-o înăuntru, de ce: de astă-dată voia ca acest concediu să fie unul „de futai", acum că descoperise ce minunat era, şi că voia să-l lase pe vărul lui să mi-o tragă dacă se ivea ocazia. Ideea lui era că, dacă îşi introducea penisul în mine fără prezervativ, ar fi fost rezonabil de imaginat că, dacă acceptam ce-mi sugerase şi-l lăsam şi pe vărul lui să mă fută şi dacă rămâneam însărcinată, voi putea spune că tatăl copilului era soţul meu. Voia ca eu să accept asta şi, de asemenea, să-l seduc pe vărul lui, ca să pot descoperi ce putea face alt bărbat pentru mine. Aflându-ne la sute de kilometri de casă, a spus el, nimeni nu va afla şi, dacă îmi plăcea, atunci aveam ocazia din plin să mă bucur de asta la maximum şi oricât de des voiam.

Eu mă excitasem, bineînţeles, atât de tare, încât îl strângeam lângă mine cu picioarele şi, pentru prima dată după ani de zile, i-am simţit sperma ţâşnind direct în mine, când i-am promis că voi încerca ce-mi propusese el. În timpul acelei săptămâni dinainte de a pleca în concediu, m-a călărit de mai multe ori în fiecare noapte şi, deoarece

ejacula în mine de fiecare dată, nu putea spune că, dacă rămâneam însărcinată, copilul nu era al lui.

S-a asigurat că m-am ras complet acolo, jos, înainte de a pleca în concediu, iar eu am început să mă simt ca şi soţul meu; eram mult mai pregătită să port fuste şi mai scurte fără chiloţi şi nu mi-a fost greu să fac asta atunci când am ajuns în Italia. Am experimentat, ca să vedem cât de mult îmi puteam expune din corp fără să bată la ochi, deşi ştiam în inima mea că vărul lui nu va avea nevoie de prea multe încurajări. Am descoperit că era uşor pentru mine să arăt ce aveam – neuitând că păsărica mea era complet rasă şi că se vedea – şi imediat am descoperit că vărul lui devenea tot mai interesat de mine şi adopta un comportament mai libertin ca niciodată faţă de mine. Curând ne-am furişat în cameră şi am aflat cum era şi alt bărbat.

Experienţa a fost incredibilă şi mult mai bună şi mai uşoară decât îmi imaginasem. Am descoperit, de asemenea, că există bărbaţi aşa de bine dotaţi, că pot face orice femeie să se simtă virgină chiar şi după ce a avut mai mulţi copii şi mi-ar fi plăcut să stau acolo ore în şir, uitându-mă cum eram penetrată şi futută cu adevărat. Deşi era mult mai dotat decât soţul meu, nu doar asta mi-a produs o mare satisfacţie, ci variaţia şi diversele moduri în care o făcea – mă ţinea ridicată pe perne şi mi-o trăgea adesea şi pe la spate – o poziţie care nu crezusem că-mi place şi pe care nu o aplicasem prea des. Dar cu bărbatul acesta a fost complet diferit.

Aşadar, în timpul acelui concediu, am făcut-o regulat cu ambii bărbaţi şi atât de mult, încât probabil că m-am futut în acele două săptămâni cât în tot anul precedent. Soţul meu s-a bucurat şi el de fiecare clipă şi m-a surprins, deşi el propusese asta, că îi plăcea atât de mult să discute despre asta – să discute despre cum o făcusem cu vărul lui şi despre faptul că o altă sculă care ajunsese între buzele mele

ne condimenta relația, așa că a trebuit să-i promit că ne vom continua experimentul. Fostul soț al surorii mele a fost adus și el în discuție și a trebuit să-i promit că o voi face cu el dacă va arăta că e interesat, după ce ne vom întoarce acasă. De când se despărțise de sora mea, locuise singur iar soțul meu mi-a sugerat să îl invităm să stea cu noi.

După ce ne-am întors din Italia i-am propus să stea cu noi și i-am dat un dormitor prin care trebuia să trecem ca să ajungem la al nostru; soțul meu mi-a zis că, dacă lucrurile funcționau, el se va duce la culcare mai devreme, pentru ca eu să mă bag apoi în pat cu cumnatul meu, în drum spre camera noastră. Soțul meu ar fi putut apoi să mă penetreze imediat după ce fusesem posedată de cumnatul meu.

Și în acest caz lucrurile au ieșit cum credeam noi, dar cu această ocazie am aflat de ce cumnatul meu se despărțise cu adevărat de sora mea. Era suficient de dotat ca să taie elanul oricărei femei, mai ales al uneia care nu avusese copii, așa ca sora mea, și am fost satisfăcută la maxim când el m-a penetrat cu ușoară dificultate și când m-a umplut așa cum nu mai fusesem umplută de ani de zile în care mi se spusese că sunt prea largă. Când m-am băgat în pat după aceea cu soțul meu, a fost evident pentru el ce sculă avusesem înăuntru și, desigur, i-a produs o plăcere și mai mare să-și înfigă propriul membru în mine, la doar un minut sau două după ce în exact același loc intrase o pulă imensă.

Îmi dau seama că această scrisoare e posibil să nu se încadreze în solicitările dvs., deoarece, în mare, reprezintă o relatare a acțiunilor care au urmat după fantasmele erotice și după tot ceea ce s-a întâmplat în imaginația mea, dar sper că veți putea extrage niște informații utile din ea. Vreau să subliniez că în urma acestor lucruri eu și soțul meu nu am avut decât de câștigat. El a devenit un partener de sex

mult mai bun decât înainte şi, sincer vorbind, nici eu nu simt vreo urmă de regret sau de ruşine. [Scrisoare]

Doris

Logodnicul meu scrie această scrisoare în timp ce eu vorbesc. Aceasta ar trebui să vă sugereze cât de deschişi suntem unul cu altul. Am nouăsprezece ani şi urmează să ne căsătorim curând.

Fantasmele mele din timpul actului sexual şi al masturbării sunt întotdeauna despre el; este mereu prezent în ele. Numai în timpul preludiului mă gândesc uneori la un alt bărbat, mai ales la un coleg de serviciu. Îmi imaginez diverse situații în care am fost cu el, dar aceste gânduri dispar când fac sex, probabil pentru că nu am avut niciodată o relație intimă cu el.

Chiar când mă gândesc la o altă femeie, logodnicul meu este prezent în fantasmele mele. De obicei mă priveşte în timp ce fac sex oral cu ea. În realitate, un asemenea eveniment ne-ar furniza şi mie, şi lui foarte multă plăcere. De fapt, orice gând erotic de-al meu pare să-l excite. Nu vorbim prea mult în timpul sexului, dar îmi place să-mi spună la început că o să mă „fută". Cuvinte de genul acesta pot avea un impact deosebit.

Când aveam în jur de unsprezece ani, aveam un vecin arătos, în vârstă de vreo douăzeci de ani, care locuia lângă noi. În unele weekenduri, logodnica lui stătea la el. Seara îl auzeam în dormitor cu ea. Evident că zidul dintre casele noastre nu era suficient de gros. Nu-ți trebuia prea multă imaginație, nici măcar în cazul unui copil de unsprezece ani, ca să-ți dai seama ce făceau. Aveam o fantasmă foarte simplă. Îmi imaginam că el făcea asta cu mine, nu cu iubita lui. Stăteam întinsă acolo, ore în şir, ascultând prin perete şi dorindu-mi să fiu eu în locul ei. Nu adormeam niciodată

până când nu se lăsa liniştea în casa de alături. Îmi amintesc şi în ziua de azi de sunetul pasiunii lor.

Singura fantasmă pe care am reuşit să o pun în practică a fost una care îmi satisfăcea înclinaţiile exhibiţioniste. La încurajarea logodnicului meu, renunţ uneori la chiloţi când port ciorapi negri şi un portjartier negru. Cu fustele mele mini, nu mi-e greu să-mi dezvălui subtil trupul când sunt în locuri publice. Mai târziu îi reproduc totul în amănunt logodnicului meu. Nici nu-mi trece prin cap să-i ascund fantasmele mele; faptul că-l implic în ele sau i le relatez sporeşte senzaţiile pe care le trăiesc. Chiar şi când mă afund în fantasmele mele preferate de tip lesbian, îmi place să mi-l imaginez acolo, uitându-se la mine sau vorbind cu mine în realitate. [Scrisoare]

Bonnie

Abia de curând am devenit conştientă de fantasmele mele. Am mult mai multe fantasme cu negri decât cu albi; mi se pare că au o sexualitate mai puternică. Dar nu e numai o fantasmă; soţul meu e negru. Singurul alt bărbat cu care am făcut-o mai mult de o singură dată era alb şi rareori mă satisfăcea. Deoarece soţul meu mă satisface complet, îmi imaginez că asta are legătură cu preferinţa mea pentru negri din fantasme. Trebuie să adaug că, până noaptea trecută, bărbaţii din fantasmele mele erau tot timpul anonimi.

În fantasma mea de aseară – nu am mai avut niciodată o asemenea fantasmă – persoana în cauză era unul dintre cei trei pastori de la biserica pe care o frecventăm eu şi soţul meu. Soţul meu este student la teologie, iar bărbatul respectiv e consilierul lui spiritual. Din punct de vedere fizic, el nu reprezintă deloc idealul meu de bărbat. Idealul meu de bărbat este înalt şi zvelt (cea mai bună prietenă a mea l-ar

numi „slăbănog”), în timp ce acest pastor e la fel de înalt ca şi mine, poate chiar mai mic de înălțime, şi îndesat. E de vârstă mijlocie, fapt care de asemenea nu mă atrage. Dar noaptea trecută a fost prima dată când iubitul anonim din fantasmele mele erotice a primit o identitate.

Mai am şi o altă fantasmă ciudată. Intru într-un magazin care comercializează numai produse erotice – vibratoare, sâni falşi, aparate de aspirație etc. Dorința mea este să cumpăr o „gură”, deşi nu reuşesc să vizualizez niciodată cum ar fi, ci doar ce senzație ar produce. [Scrisoare]

Jessie

Soțul meu şi cu mine vorbim în timp ce facem sex, mai ales când el mă mângâie. Dar cele mai bune partide le avem când amândoi ne imaginăm că susținem o prezentare care are ca subiect orice aspect legat de sex. De obicei eu mă dezbrac lasciv, în timp ce soțul meu stă întins în pat şi îmi descrie fiecare detaliu al trupului meu. Eu mă aşez în fața oglinzii mari şi trebuie să fac tot ce îmi cere el. Limbajul folosit cu aceste ocazii mă excită foarte tare. Sfârşesc prin a-mi mângâia țâțele şi a mă masturba. Când el se dezbracă, îi depărtez picioarele şi îi iau penisul în gură. Avem o partidă de sex oral, după care ne frecăm unul pe altul cu ulei şi punem în practică diverse poziții. Penetrarea pe la spate în fața oglinzii e cea mai plăcută. Putem observa în acea postură cum ne vede publicul nostru imaginar, iar eu pot să o văd în mine şi să-mi frec clitorisul, ceea ce mă aduce la orgasm. [Scrisoare]

Esther

Am cincizeci de ani, iar soțul meu cincizeci şi patru. Avem doi copii, ambii căsătoriți. Suntem amândoi absolvenți

de colegiu, iar soțul meu are un venit peste medie, ceea ce ne permite să călătorim des. De la vârsta de douăzeci şi opt de ani, am avut împreună o viață sexuală foarte activă şi foarte variată. Soțul meu (o să-l numesc Bill) e de acord cu toate activitățile mele sexuale şi fie participă, fie mă asistă, fie doar se uită. Pot să-i spun orice, pentru că nu este niciodată gelos sau furios din cauza asta, dacă lucrul respectiv îmi sporeşte plăcerea sexuală. Insistă să menționez faptul că am un trup bine făcut şi în formă, având aproximativ aceeaşi greutate şi aceleaşi dimensiuni ca la treizeci de ani. Amândoi credem că sexul reprezintă cea mai bună metodă de întreținere corporală pentru o femeie. Nu am des fantasme erotice în timp ce fac dragoste cu Bill, ci doar ocazional. Noi vorbim mult în pat, ne dăm indicații, descriem cum ne simțim etc.

Am continuu fantasme erotice atunci când mă masturbez, inventez multe imagini în diverse momente, în funcție de ceea ce fac. Imaginea mentală cea mai frecventă e a câinelui meu boxer cu care fac sex (aceasta de fapt se întâmplă cam o dată la două zile). Uneori îmi imaginez că fac sex cu doi bărbați. O fac alternând cele două dildouri între vagin şi gură, prefăcându-mă că sunt penetrată de unul şi că i-o sug celuilalt. Uneori am dus această fantasmă mai departe, ajungând la trei bărbați, prin inserarea unui mic dildo în anus. Fantasme mai puțin elaborate includ persoane precum fratele meu, soțul surorii mele, un unchi şi numeroşi bărbați atrăgători pe care îi cunoaştem.

Când Bill sau boxerul îmi oferă cunilingus, adesea stau întinsă pe spate cu ochii închişi şi-mi imaginez diverse scene de sex oral. Sunt adesea de tip lesbian şi de obicei se referă la o prietenă frumoasă cu care am făcut dragoste de multe ori între cincisprezece şi şaptesprezece ani. Din păcate, ne-am mutat, ceea ce a pus capăt relației noastre. Am făcut sex cu alte fete, dar nici una nu era atât de

fermecătoare şi de abilă precum prima mea prietenă. I-am spus lui Bill că dacă ne vom intersecta vreodată drumurile, mă voi culca cu ea, dacă ea va dori, şi sunt sigură că aşa va fi.

Am început să am fantasme erotice de la o vârstă fragedă; cred că de la opt ani. La acea vreme, unchiul meu, care avea atunci în jur de paisprezece ani, mi-a arătat penisul lui în erecţie şi locul unde ar fi trebuit să intre acesta. Mi-a făcut o demonstraţie cu degetul, ceea ce mi-a plăcut foarte mult şi şi-a frecat capul penisului de găurica mea. Am pus în practică de multe ori acest joc erotic, iar eu am început să mă masturbez în mod regulat. Întotdeauna, când mă masturbam, mă gândeam la degetul lui care mă penetra sau la penisul lui care îmi mângâia labiile şi clitorisul. La vârsta de treisprezece ani, am început să fac sex cu fratele meu, ceea ce a continuat la intervale de timp neregulate, până când am împlinit şaisprezece ani.

Îmi place să-mi imaginez că fac exhibiţionism. Am jucat acest spectacol de atâtea ori în faţa lui Bill, încât m-am obişnuit să am un public, chiar dacă format doar dintr-o singură persoană. În călătoriile noastre am avut de mai multe ori ocazia de a vedea exhibiţionişti sexuali şi, probabil ciudat, întotdeauna mă identific cu fetele şi mă gândesc cum şi în ce măsură pot îmbunătăţi performanţa lor. Sunt sigură că am o latură exhibiţionistă. Îmi place să pozez pentru fotografii; cu cât mai sexy, cu atât mai bine. Am practicat exhibiţionismul, dar nu la modul extrem (cu aprobarea lui Bill). De exemplu, nu am purtat chiloţi mulţi ani, cu excepţia cazurilor când se aşteaptă de la mine să-i dau jos (pe cinstea mea!), la doctor sau la epilat. Le-am oferit multor necunoscuţi ocazia de a arunca o privire spre păsărica mea şi am observat împreună cu Bill reacţiile lor de surprindere şi plăcere. De obicei, aceasta se întâmplă în timpul mersului cu maşina şi aplic ruj de buze pe labii ca să

mă asigur că sunt vizibile pe sub părul castaniu închis. Fiind destul de umede şi umflate, vizibilitatea lor sporeşte. Când călătorim, avem întotdeauna un dildo la îndemână şi, desigur, boxerul. Pe câine l-am lăsat de multe ori să mi-o tragă când mergeam cu maşina, spre surprinderea, sunt sigură, a şoferilor de camion, care probabil se întrebau ce făcea un câine mare cu labele sprijinite pe spătarul scaunului din faţă.

Faptul că discutăm despre fantasmele noastre în mod natural reduce într-o anumită măsură noutatea situaţiei respective. Dar am renunţat la puţine fantasme de-ale noastre. De fapt, am experimentat multe dintre cele mai reuşite, dar chiar şi aşa, rămân stimuli sexuali eficienţi. Cel mai eficient, preferatul nostru şi cel care a rezistat probei practice, este cel referitor la animale. A început cu vreo douăzeci de ani în urmă şi a devenit realitate cu trei ani în urmă. Câinele nostru din prezent e al treilea şi probabil că va fi în regulă pentru cinci sau şase ani. Primii doi au fost câini-lup şi i-am antrenat pe toţi. Până când copiii au plecat la colegiu, actul sexual cu câinele era rezervat pentru ocazii speciale, deşi îi puneam adesea să-mi dea limbi. Îi menţineam fericiţi prin masturbare şi, când Bill era de faţă, ca să nu fim luaţi prin surprindere, le făceam felaţie. Ştiu că sună cumplit, dar este foarte plăcut, mai ales că întotdeauna dezinfectez zona cu un alcool antiseptic şi antiiritant care poate fi găsit în orice farmacie. Acum nu mai sunt necesare precauţiile, dar tot îmi mai place să i-o mai sug din când în când.

Sper că nu v-am ofensat cu cuvintele mele. Vă rog să folosiţi cum doriţi această scrisoare, dacă vă este utilă. [Scrisoare]

Posie

Am patruzeci şi şapte de ani şi sunt măritată cu soţul actual de numai doi ani şi jumătate. Înainte am mai fost măritată timp de douăzeci şi patru de ani; era un bărbat violent şi detestam sexul cu el. Dar noul meu soţ este un amant foarte bun şi blând şi m-a învăţat că sexul este un lucru minunat, de care trebuie să te bucuri. Împreună cu el am descoperit că discutarea fantasmelor noastre le face şi mai excitante când apar din nou.

De fiecare dată în timpul sexului cu soţul meu îmi place să-mi imaginez că o fac cu cineva care nu-mi aparţine. Acest „altcineva" nu este o persoană anume şi nu e întotdeauna un bărbat. Departe de a fi gelos sau furios, soţul meu îmi spune să vorbesc cu el şi să-i explic în detaliu ceea ce-mi trece prin cap şi de aceea viaţa noastră sexuală e fantastică.

Unul dintre elementele preferate ale fantasmei mele erotice este să-mi imaginez că cineva mă priveşte, şi acest sentiment devine atât de real, încât astfel am un orgasm mult mai puternic. Am fantasme de tip lesbian care nu sunt prea grozave, deoarece îmi plac bărbaţii, dar uneori mă întreb cum aş reacţiona dacă aş vedea o altă femeie pipăindu-şi sânii şi pizda, masturbându-se. Nu vreau să fac asta, vreau doar să o privesc.

Adesea ne lăsăm împreună pradă fantasmelor, punând în scenă nişte mici piese cum ar fi că de-abia ne-am cunoscut, iar el nu a mai avut niciodată o femeie. Eu îl seduc şi îl învăţ ce să facă. Sau inversăm rolurile şi el devine instructorul. Ambele situaţii ne produc plăcere. [Scrisoare]

Mara

Am pus în practică una dintre fantasmele mele, cea de a face sex cu un bărbat de culoare. Când îi relatez bărbatului meu asta, el devine foarte excitat. Dacă adaug şi ideea de a

sta goală în public, mă excit atât de mult, încât aproape pot vedea expresiile de pe chipurile privitorilor.

Când discut cu soțul meu despre asemenea lucruri, e mai uşor de explicat ce simte fiecare şi ce gândeşte, dar, desigur, majoritatea oamenilor, mai ales femeile, nu vor să vorbească despre subiecte tabu. Dacă aduci subiectul în discuție, te consideră maniac sexual, când de fapt e cel mai interesant lucru care există şi, vorbind despre asta, poți să afli ce diferențiază oamenii. [Scrisoare]

Joan

Cred că fantasmele mele au început când eram destul de mică, dar întotdeauna mi-am amintit factorul declanşator inițial. Încă mă mai excită să mă gândesc la asta. Aveam în jur de doisprezece ani şi nu ştiam mai nimic despre sex. Într-o zi, eram cu alte două fete într-un parc, cu mai mulți băieți în vârstă de cincisprezece, şaisprezece ani. Aceştia au obligat un băiat mai mic să-şi dezgolească penisul în fața noastră. Întâmplarea ne-a fascinat pe toate trei şi, după cum vă puteți imagina, incidentul a continuat cu o partidă intensă de pipăieli între noi şi băieții mai mari. Poate părea ciudat, dar nu-mi amintesc dacă vreunul din ei m-a penetrat cu adevărat sau nu. Dar pe tot parcursul acelei întâmplări şi până în ziua de azi îmi amintesc că am văzut capul acela roşu cum ieşea din prepuț şi îmi amintesc că m-am întrebat ce era chestia aceea roşie care venea spre mine.

Acest spectacol m-a făcut să am fantasme şi apoi să trec la sex. Am cincizeci şi cinci de ani şi, până de curând, am ținut secrete fantasmele mele exhibiționiste. În imaginația mea, eu îmi expun păsărica proaspăt rasă tinerilor, chiar adolescenților, pentru ca ei să vadă cum arată pizda unei femei adevărate. Întotdeauna m-am întrebat cât de mari erau penisurile altor bărbați, pentru că, după cel de-al

treilea copil, pula soțului meu părea un deget atunci când o băga în mine. Aşa am început să mă uit cu adevărat la bărbați şi să-l îndemn pe soțul meu să-mi spună mai multe despre ei. Nu-mi venea să cred că unii bărbați erau atât de dotați precum îi descria el şi, în fantasmele mele, mi-i imaginam călărindu-mă, scoşi din minți la vederea păsăricii mele rase. Mă gândeam la un bărbat anormal dotat, cu o sculă atât de mare, încât îmi lua mult timp să fiu penetrată de el. În fantasma mea, vedeam cum pizda mea rasă se desface din ce în ce mai mult, în timp ce penisul lui imens mi se înfigea până în stomac. (Mi-am imaginat chiar cum ar fi să o fac cu doi bărbați simultan – după cum ştiu că se poate întâmpla.) Şi în timp ce păsărica mea, complet dezgolită, este în întregime vizibilă, bărbatul din fantasma mea poate şi el vedea mişcările şi reacția pizdei mele. Îl văd cum o împinge în mine, cum mă lărgeşte, cum se înfige şi apoi se retrage complet pentru ca împreună să examinăm capul roşu şi strălucitor, peste care este tras la loc prepuțul, atât cât poate suporta bărbatul fără a-l durea prea mult. Astfel capul devine şi mai mare şi mai umflat înainte de a-l vâri din nou în mine.

În cele din urmă, bineînțeles, când soțul meu a început să vadă reacția pe care relatările lui despre alți bărbați mai dotați mi-o provoca, a început să bănuiască că aveam fantasme erotice. La început nu mi-a plăcut să i le mărturisesc. Nu voiam să spun nimic în timpul sexului; voiam să rămân cu fantasmele mele. Credeam de asemenea că-l voi răni. Dar curând mi-am dat seama că îl excita foarte mult să-i relatez fantasmele mele, mai ales acelea în care îmi expuneam părțile intime în fața altor bărbați. M-a îndemnat să-i povestesc mai mult, iar partidele noastre de sex au devenit brusc mult mai pasionale. A început să mă încurajeze să mă gândesc la alți bărbați. Soțul meu e gelos,

dar îl excită această „semiîncercare” de a-şi expune soția în fața altor bărbați, chiar dacă numai în imaginație.

În cele din urmă însă, s-a ajuns la punctul în care m-a încurajat, practic, să o fac cu alți bărbați. Uneori ne excităm enorm gândindu-ne la adulter, ceea ce ne produce un orgasm fantastic.

Când soțul meu vorbeşte cu mine în timp ce ne-o tragem – acum când ştie că fac asta cu alți bărbați – îmi pune tot felul de întrebări despre celelalte puli pe care le primesc, iar asta îl aduce la o stare de excitație maximă şi, deşi ştie foarte bine că nu mi-o poate trage ca ei, totuşi îi produce plăcere doar faptul că încearcă. Acum chiar mă încurajează să-mi expun zonele intime în realitate altor bărbați; de fapt, adoră să-mi radă pizda. Aceste spectacole exhibiționiste sporesc enorm plăcerea sexului când ne imaginăm împreună cum ar fi dacă aş fi făcut-o într-adevăr cu bărbatul în fața căruia mi-am expus părțile intime în timp ce soțul meu privea – ceea ce, desigur, o poți face, desfăcându-ți doar puțin picioarele, atunci când stai de cealaltă parte a camerei, în fața unui bărbat. Cu alte ocazii, chiar se întâmplă aşa... şi apoi îi povestesc totul bărbatului meu. Acum soțul meu chiar mă asigură că sexul regulat cu alți bărbați – şi împărtăşirea experienței cu el – mă face o parteneră de sex mai bună, mult mai relaxată, mai capabilă să ofer tot ce am mai bun în pat. [Scrisoare]

Soțul Adelei

Am recitit iar şi iar articolul dumneavoastră şi după ce am tras concluzia că munca dumneavoastră de cercetare este serioasă, m-am hotărât, în fine, să vă scriu.

Sunt un bărbat heterosexual, văduv, dar cred că s-ar putea să vi se pară interesant să citiți despre fantasmele

erotice ale dragei mele neveste decedate din păcate cu cinci ani în urmă, care mi se par o eternitate.

Ne-am căsătorit în a doua parte a ultimului război mondial şi când am fost lăsat la vatră aveam douăzeci şi trei de ani, iar ea douăzeci şi unu. Chiar de la început, viaţa noastră de familie a fost minunată, atât pe plan sexual, cât şi pe orice alt plan.

Dar să revin la chestiunea care vă interesează. Fusesem la un film cu Alan Ladd, la cererea ei, pentru că întotdeauna spusese că-i plăcea mult de el. Cât de mult, nu-mi dădusem seama. Filmul abia începuse de zece minute, când ea s-a apucat să mă sărute pasional şi, normal că mi-am vârât mâna în bluza ei, i-am desfăcut sutienul şi am descoperit că sânii ei aveau sfârcurile întărite. Aşa că, bineînţeles, mi-am băgat cealaltă mână pe sub fusta ei, după ce ne-am acoperit genunchii cu haina de ploaie. Ea purta nişte chiloţi de mătase fără elastic – practici pentru mine –, aşa că mi-am furişat mâna pe sub ei şi am descoperit că era udă leoarcă. Deja avusese orgasm şi, imediat ce i-am pipăit clitorisul, a avut un altul. În cele din urmă, mi-am înfipt două degete în ea, fapt care a înnebunit-o. Practic, nu am văzut nimic din film, pentru că ea mi-a scos scula din pantaloni şi m-a masturbat încet.

Când am ajuns acasă, am întrebat-o dacă figura lui Alan Ladd avea de fiecare dată efectul acela asupra ei, iar ea mi-a răspuns că aşa era şi că adesea avea fantasme despre el când făceam dragoste împreună. Dar a spus că nu era acelaşi lucru ca atunci când îl vedea într-un film, pentru că eu nu eram suficient de dur cu ea. De fapt, credea că eram prea blând cu ea, aşa că exact în acel loc şi în acea clipă am trântit-o pe canapea, i-am smuls hainele şi pe ale mele de asemenea, am stins lumina şi i-am cerut să mă strige Alan şi să facă ce voia cu mine sau să-mi spună ce voia ca Alan să-i facă ei. A fost fantastic! Mi-a spus că dorise

dintotdeauna ca el să i-o tragă atunci când era călare şi ea stătea cu faţa la el, cu picioarele de-o parte şi de alta a calului. Aşa că am încercat să imităm poziţia respectivă, eu stând pe canapea, iar ea făcând pe jocheul. Din păcate, acea primă experienţă nu a durat mult, după cum vă puteţi imagina. Acum îmi dau seama cât de complet dezinhibaţi eram atunci, pentru un cuplu atât de tânăr ca cel pe care-l alcătuiam noi, pentru că tot timpul ea striga: „Fute-mă mai tare, Alan – ce pulă mare şi minunată ai!" şi aşa mai departe; nu e de mirare că am ejaculat rapid. Imediat după ce am ejaculat, a îngenuncheat în faţa mea şi a spus: „Întotdeauna am vrut să ţi-o sug, Alan, şi acum o s-o fac." Şi, Isuse, a făcut-o! Ne-am dus în pat, iar ea nu se mai sătura. De fapt, a fost atât de minunat, încât în ziua următoare, m-am dus la un magazin cu articole militare şi am cumpărat un pardesiu militar şi o pălărie de fetru în genul celor purtate de actor. Le-am pus pe mine când am plecat de la birou şi, când am intrat în casă, ea a izbucnit în lacrimi. Se pare că se temuse de reacţia mea după felul în care se purtase cu o seară în urmă şi că voi regreta tot ce făcusem seara trecută. Permiteţi-mi să spun că sunt un bărbat care nu a obiectat niciodată ca soţia mea – ar trebui să spun răposata mea soţie – să aibă fantasme cu Alan Ladd. De fapt, probabil că am văzut mai multe filme cu el decât orice alt bărbat din lume.

Lucrurile însă nu s-au încheiat aici. Când Sean Connery şi-a făcut debutul ca James Bond în ecranizările după cărţile lui Ian Fleming, ea a descoperit că „el o excita", după cum se spune astăzi şi am luat-o din nou de la capăt. Desigur, devenisem mai sofisticaţi o dată cu vârsta şi am fi părut ridicoli giugiulindu-ne la cinema. Dar imediat ce am plecat de la cinema, în timp ce mergeam cu maşina în drum spre casă, ea mi-a desfăcut fermoarul de la pantaloni şi mi-a supt-o chiar aşa în mers, iar eu conduceam cu o mână şi i-o

frecam cu cealaltă. Acest lucru nu se menționează în codul rutier, apropo, dar norocul meu e că maşina avea cutie de viteze automată, prin urmare nu-mi trebuia cea de-a doua mână pentru schimbarea vitezei.

Sper că nu vă deranjează că v-am scris şi cred că s-ar putea să vă surprindă că există unii bărbați care îşi încurajează soțiile să aibă fantasme în timp ce fac dragoste. Acestea cu siguranță că mi-au îmbogățit viața şi tare singuratici mi s-au părut ultimii cinci ani. [Scrisoare]

7. Fantasme erotice scurte

Până aici au ajuns unele femei să-mi povestească despre fantasmele lor erotice... doar un gând fugar sau două din mintea lor.

...îmi imaginez că sunt pe malul mării şi apa mi se scurge pe sub picioare. Amețeala şi senzația de zbor sunt copleşitoare. Sunt absorbită în mare. E incredibil...

...sunt violată de o bandă din Harlem, sedusă de colegul de cameră al iubitului meu, seduc o virgină, sunt filmată de un pasionat de filme porno, sunt descoperită în pat de părinții mei sau de un frate mai mic sau sunt în pat cu alte cupluri (scena asta face minuni!)...

...mi-l imaginez pe iubitul meu ca pe un nebun... sau eu sunt o virgină...

...mă prefac că iubitul meu este băiatul pe care l-am iubit şi cu care am vrut să mă mărit când aveam şaisprezece ani şi de care am fost despărțită...

...faptul că ştiu că iubitul meu îmi controlează viaţa, deoarece doctorul m-a avertizat că nu trebuie să mai rămân însărcinată...

...în fantasmele mele, întotdeauna sunt îmbrăcată. Sunt sigură că are legătură cu violul, altfel de ce aş fi îmbrăcată? Faptul că am hainele pe mine sporeşte urgenţa acţiunii; nu e timp nici de preliminarii, nici de gândit. Dar e cea mai excitantă imagine erotică din mintea mea... îmbrăcată şi violată incredibil de un necunoscut, care apoi dispare în noapte şi mă lasă extrem de satisfăcută şi, da, îmbrăcată.

...am fantasme foarte banale... că alergăm pe câmp, că facem dragoste pe plajă, că stăm de vorbă în şoaptă în pat, că el mă cere în căsătorie...

...am descoperit existenţa sexului printr-o întâlnire întâmplătoare cu nişte porcuşori de Guineea care se împerecheau şi apoi am completat descoperirea cu detaliile sexului la oameni, furnizate de o fată cu trei ani mai mică decât mine, ceea ce a fost foarte jenant. Când am aflat că există acest act, am făcut tot posibilul să încerc să-l vizualizez: îmi băgăm şerveţele în vagin, apoi mă aşezam ca să mă uit ore în şir la televizor, întrebându-mă dacă asta era senzaţia. Imaginându-mi un băiat tuns periuţă care mă privea goală (fără îndoială fusese dezgustat de sânii mei aproape inexistenţi) şi întrebându-mă ce vom face mai departe. Încercând să-mi imaginez penetrarea propriu-zisă – dureroasă? dezgustătoare? fericită? Nu reuşeam să o vizualizez. Când am încercat, mi s-a părut ceva atât de intim, încât puteai să o faci doar cu cineva la care chiar... ţii. Dar dacă ţii cu adevărat la cineva, cum poţi să faci ceva atât de cumplit? Era o dilemă şi aproape că a pus capăt tuturor fantasmelor mele erotice... până când m-am îndrăgostit la şaisprezece ani...

...îmi imaginez că sunt amanta soţului meu în timp ce el face dragoste cu mine. Îmi imaginez că încerc să-l seduc, să-

l fac să uite de nevasta lui pedantă. Sau mă imaginez ca fiind o damă de companie sau o prostituată. După ce soțul meu şi cu mine am fost o dată la un bar cu femei dezbrăcate, mi-am imaginat timp de o săptămână că eram una dintre fetele pe care le văzusem. Ciudat, când facem dragoste la propriu, nu am niciodată fantasme în care el e altcineva. Întotdeauna eu sunt alta...

...obişnuiam să am vise erotice, când am ajuns la pubertate; toate se învârteau în jurul ideii de penetrare. Eram fascinată de cât de minunat părea în visele mele şi mă gândeam că atunci când o să fac sex într-o zi va fi ca şi când aş muri şi aş ajunge în rai. Visul era atât de puternic, încât mă apucam să mă masturbez sălbatic, ceea ce-mi plăcea foarte mult, imaginându-mi că sexul real dintre bărbați şi femei era chiar mai plăcut decât atât. Mai târziu am avut probleme din cauza preoților care spuneau că masturbarea era „un lucru murdar" şi „un păcat mortal". Aşa că, pentru o vreme, nu am mai făcut-o şi, când o făceam totuşi, mă simțeam vinovată. Şi în cele din urmă nu am mai făcut-o...

...îmi imaginez cum trebuie să fie diverşi bărbați în pat. Am o căsnicie fericită, aşa că nu mă culc niciodată cu ei, dar dacă unul dintre prietenii soțului meu mi se pare atrăgător, am fantasme despre noi doi făcând dragoste. În timp ce stăm unul în fața altuia şi bem cocteiluri etc., mi-l imaginez dezbrăcat. Ajung la punctul în care sunt practic excitată fizic de asta...

...tocmai mă despărțisem de iubitul meu şi, în timp ce mă masturbam, îmi imaginam că făceam dragoste cu o femeie, una dintre cele mai bune prietene ale mele, o fată foarte atrăgătoare. În fantasmele mele, fostul meu iubit dădea peste noi două şi era teribil de afectat...

...mă întreb cum ar fi să mă masturbez cu un dildo şi mă excită întotdeauna să văd pozele cu astfel de obiecte din cărțile despre sex. Cărțile despre sex explicite (ştiți, cele cu

poze color cu bărbaţi şi femei în diverse poziţii) mă excită foarte tare. Soţul meu şi cu mine avem două şi din când în când ne uităm la ele. Dacă nu facem dragoste după aceea, sunt nevoită să mă masturbez! Însă nu am niciodată fantasme despre acte sexuale perverse, cum ar fi sexul cu un cal. Asta mă dezgustă...

...am început să am vise erotice cu ochii deschişi pe la vârsta de patru ani. Din orchestra care cânta la serile de dans de sâmbăta, de la clubul bunicului meu, făcea parte un bărbat brunet, misterios. Cânta la contrabas, iar eu îmi imaginam că venea într-o noapte când se crăpa de ziuă şi mă răpea vârându-mă în cutia instrumentului. Şi în ziua de azi mai sunt atrasă de muzicienii bruneţi, mai ales de cei care cântă la contrabas şi mi-am permis iar şi iar să fiu răpită de ei (nu în cutia contrabasului însă), doar ca să descopăr că abilităţile lor sexuale, indiferent cât de deosebite, nu se puteau ridica la nivelul fantasmelor mele de adult...

...nu mă pasionează bărbatul macho, musculos. Orgiile mele sexuale sunt cu bărbaţi intelectuali, aproape timizi, care par că nu ştiu ce au de făcut în pat, dar mi-i imaginez nişte experţi în spatele aparenţelor defavorabile. Ca şi cum aş fi singura care le cunoaşte abilităţile sexuale...

...sunt încătuşată, bătută, silită să fac sex împotriva voinţei mele. Aceasta mă surprinde, pentru că nu i-aş permite niciodată unui bărbat să coboare mâna asupra mea... şi totuşi mă tot gândesc la această scenă...

...mă gândesc doar cât de mult îl iubesc când facem dragoste. Dar din când în când, mă joc de-a pisicuţa şi de-a stăpânul iubitor...

...am avut vise erotice care au condus la orgasme. Fac dragoste cu un negru, un străin misterios, adolescenţi, o dată, ca să fiu complet sinceră, chiar şi cu o femeie, şi am

avut o fantasmă cu un armăsar care arăta ca un bărbat pe care îl cunosc, dar era totuşi un cal...

...când mă masturbez, îmi imaginez că sunt violată de un bărbat care tocmai m-a răpit pentru că nu a putut să reziste în faţa frumuseţii mele fantastice... sau îmi imaginez că fac dragoste cu un fost prieten din liceu care era incredibil de sexy, dar cu care nu m-am culcat niciodată pentru că eram virgină şi prea candidă (soţul meu e cu adevărat singurul bărbat cu care m-am culcat vreodată)...

...cred că e o fantasmă masochistă, deoarece voinţa mea e învinsă de excitarea sexuală. Bărbatul, partenerul meu, nu are nici o identitate, este depersonalizat. Nu se transformă într-o persoană reală, cum ar fi un star de cinema sau primul meu iubit. Nu este sadic, dar nici afectuos – mai degrabă e ca o maşină rece, lipsită de orice sentiment. Uneori atingerea orgasmului îmi este condiţionată... de exemplu, nu pot să scot nici un sunet sau să mă mişc. Uneori sunt doi bărbaţi... sau mai mulţi. Cred că s-ar putea spune că fantasmele mele sunt undeva între viol, victimă şi prostituată, undeva pe la jumătate. Nu-mi imaginez niciodată că sunt bătută sau rănită în vreun fel şi nu fac niciodată nimic singură; se acţionează pur şi simplu asupra mea. Bărbatul este un manipulator impersonal. Nu există nici un cadru definit al acestor fantasme, nici un element de decor sau haine elegante. Fantasmele erotice sunt un lucru nou pentru mine. Nu am avut niciodată aşa ceva când eram mai tânără. Nu am nici acum fantasme decât dacă cunosc bine un bărbat şi sexul a devenit ceva de rutină...

...inventez un tip ultramasculin, aspru, puternic, care în momentele mele de excitare maximă devine foarte blând şi calin când face dragoste cu mine, bărbatul potrivit pentru mine. Mă excită când realizez cât de complet mi se dăruieşte acest bărbat. De obicei, bărbaţii mei sunt foarte indulgenţi...

...sunt regina Elizabeth (întâia) şi mă aflu în secret într-un castel împreună cu Hannibal, Rhett Butler şi Elke Sommer[24]. Toți patru facem tot felul de lucruri perverse. Aceasta este o fantasmă care are mai multe episoade şi întotdeauna continui de unde m-am oprit. În fantasmele mele din copilărie, torturam diverse alte femei; dar acum când am crescut, nu mai am genul ăsta de fantasme...

...sunt prinsă cu picioarele şi brațele larg desfăcute de o ruletă imensă care e agățată pe un perete. Când partenerul meu mă penetrează, ruleta se învârte din ce în ce mai repede...

...sunt atacată de o haită de câini-lup (sexual, mă refer)...

...am fost adusă pe ascuns într-o închisoare pentru bărbați şi sunt trecută de la o celulă la alta. E secția puşcăriaşilor închişi „pe termen lung" (sunt înnebuniți de poftă!)...

...sunt complet pasivă şi am fost supusă unor acte împotriva voinței mele. Nu este un viol propriu-zis, nu mă zbat, îmi place, dar e împotriva voinței mele. Uneori aud o voce, ca printr-un sistem audio de amplificare, care descrie lucrurile la care sunt supusă şi reacțiile mele...

...sunt pe stradă fără chiloți pe mine. Mă apropii de doi bărbați care merg împreună, îmi ridic fusta şi mă ofer să fac orice...

...adesea împrumut unele din cele mai puternice scene din „*Povestea lui O*"[25], cum ar fi cea în care ea stă toată ziua fără chiloți şi este constant la ordinele iubitului ei care pretinde ca ea să facă sex cu alți bărbați în timp ce el priveşte. Şi scenele de biciuire, cum ar fi fragmentul din

---

[24] Elke Sommer – actriță germană.

[25] „P*ovestea lui O*" de Pauline Réage, Editura Trei, 2007.

aceeaşi carte în care ea se află în salonul de înfrumuseţare special şi stă goală pe scaun în timp ce diverse părţi interesante ale corpului ei sunt pregătite pentru sex. Pentru orgii mă bazez mai ales pe „*Viaţa mea secretă*”[26]...

...nu sunt o persoană cu o imaginaţie foarte bogată. Îmi imaginez doar scene care au avut loc în realitate între mine şi iubitul meu şi care mi s-au părut deosebit de interesante...

...fac striptease, dau reprezentaţii pe scenă. Apoi mă duc în mijlocul publicului şi fac sex cu diverşi bărbaţi...

...da, mi-e ruşine să spun că am avut fantasme despre dragoste şi sex încă din şcoală. Dirigintele meu nu a bănuit niciodată nimic, dar adesea eram amanta lui în decorurile cele mai romantice. Uneori mă tem că sunt nimfomană, dar numai în lumea lui Walter Mitty[27]. „Călătoria” mea preferată, în timp ce merg de-a lungul străzii principale, mă duce în mijlocul unui harem al unui om de vază viril. Când mă trezesc, car după mine... o grămadă de cumpărături...

...bărbaţii din viaţa mea au fost cu toţii nişte papă-lapte. Fantasmele mele sunt întotdeauna despre un mascul care ştie cum să pună piciorul în prag. În visul meu, el mă aşază pe genunchi şi mă bate la fund. Apoi facem dragoste.

...visez cu ochii deschişi la un bărbat musculos pe care-l văd pe stradă în fiecare zi chiar în faţa casei noastre. Are o barbă mare neagră şi nişte ochi sclipitori minunaţi. Păi, visatul cu ochii deschişi e pe gratis, nu?

...fantasma mea erotică, este de a merge goală puşcă printr-o poiană traversată de un izvor într-o zi fierbinte. Un

---

[26] „My Secret Life” – Anonymous. (jurnal erotic al unui gentleman din perioada victoriană.)

[27] Walter Mitty – personaj din nuvela „*Viaţa secretă a lui Walter Mitty*”, a autorului James Thurber.

mascul bine făcut şi „înfierbântat” (şi el gol-puşcă) mă apucă şi, fără să spună o vorbă, mă fute sălbatic, pătimaş. (Cred că ar fi de preferat să folosiți doar inițialele numelui meu.)

...iubitul meu imaginar mă duce să vizitez Empire State Building. Ştie că iubesc muzica şi că mă tem de înălțimi. În timp ce urcăm spre vârf, mă ia calm în brațe, mai întâi foarte afectuos, apoi mai posesiv şi, în fine, foarte insistent. Când ajungem în vârf facem dragoste, acompaniați de muzică precum în poveştile Şeherezadei. O aventură sălbatică, pasională, o combinație de sunete şi senzații, toate incredibil de incitante. (Cât de mult mi-a plăcut să scriu rândurile acestea!)

...fantasma mea secretă se referă la sex în aer sau pe mare. Dacă aş câştiga la loterie, aş închiria un avion şi o barcă, doar ca să descopăr care mişcare de legănare e mai bună combinată cu sexul...

...de ce atunci când am o căsnicie fericită, patru copii minunați şi un înger de soț, de ce întotdeauna intru în transă când îl văd pe agentul nostru de livrări cel arătos care vine pe alee luni şi miercuri dimineața? Inima mi se opreşte când deschid uşa. În timp ce aştept ca el să lase jos pungile, stau acolo vrăjită şi mă întreb cum ar fi să fac dragoste cu bărbatul acesta masiv, înalt de un metru optzeci. Aş muri de ruşine dacă el ar şti la ce mă gândesc, deoarece am numai un metru patruzeci şi opt...

...în fantasma mea înot într-o piscină plină cu şampanie, împreună cu doi bărbați arătoşi, unul blond şi unul brunet. Ies din piscină şi mă întind pe masa de masaj, iar ei mă masează blând, dar posesiv, pe tot corpul. Ne băgăm din nou în apă, iar eu fac dragoste, acolo, în şampanie, cu primul şi apoi cu celălalt; sălbatic cu cel brunet şi apoi lent cu cel blond...

...mă duc la doctor şi dau peste un bărbat superb, în genul doctorului Kildare, în locul doctorului meu obişnuit. Mă roagă să mă duc în spatele unui paravan şi să mă dezbrac. Mă execut şi, când ajung la sutien şi chiloţi, vine în spatele paravanului, mă analizează cu privirea şi-mi laudă frumuseţea trupului. La început sunt jenată, dar apoi mă simt flatată. Îmi cere să mă dezbrac complet. Mă supun. Când mă examinează cu stetoscopul, repetă cât de mult mă admiră. Când spune că ar vrea să facă dragoste cu mine, accept bucuroasă. Apoi mă dezbracă şi facem dragoste pe patul din sala de examinare. După aceea mă îmbrac şi plec, ca şi cum făcusem doar un control obişnuit la medic. Soţul meu, desigur, nu ştie nimic despre fantasmele mele mărunte şi avem o căsnicie fericită...

...stau întinsă pe un pat jos, lat, îmbrăcată cu o robă romană antică, lungă, de un roşu aprins, transparentă, care se potriveşte cu părul meu lung şi blond. Lângă mine sunt doi şerpi de casă şi o pisică. Prin preajmă se plimbă opt bărbaţi înalţi, supli, cu părul lung, care poartă togi romane scurte, albe ca laptele. Mă servesc şi discută cu mine despre subiecte erotice. Între timp, alţi opt bărbaţi sexy, care poartă pantaloni de catifea mov sau roşii, cu fundul larg, curele negre şi cămăşi înflorate, cântă şi dansează pe o muzică stereofonică, psihedelică. Pot să-l aleg pe oricare dintre ei, oricând, ca să fac sex cu el. [Nu sunt minoră.]

...ura pentru acele minunate vise perverse cu ochii deschişi! Adesea îmi imaginez ce fel de parteneri sexuali pot fi anumiţi bărbaţi şi mintea mea mică a luat-o razna de curând, când am avut nişte bărbaţi superbi în casă care ne-au instalat noul sistem de încălzire centrală. O fi fost casa noastră rece săptămâna aceea, dar gândurile mele mi-au ţinut de cald...

...când sexul a devenit destul de banal, am început să-mi imaginez într-o noapte că eu eram „Jane”, într-o cabană din

junglă şi făceam sex. Am strigat: „Tarzan!” şi mi-am înfipt mâinile în părul iubitului meu. Fantasma s-a încheiat trist, atunci când câteva dintre şuviţele iubitului meu mi-au rămas în mâini...

...fac sex într-o sticlă imensă de whisky, cu textură vălurită, acoperită de sus până jos în piei de tigru. Iubitul meu este îmbrăcat ca un călău, ochii îi strălucesc prin mască şi, când mă posedă, pieile de tigru se desfac, dezvăluind întreaga mea familie care priveşte scena şocată, îngrozită şi uimită. Vă rog nu scrieţi numele meu, pentru că altfel familia mea chiar că va fi şocată!

...am o singură fantasmă romantică despre bărbaţi, şi anume mi-ar plăcea să merg pe stradă îmbrăcată extrem de sexy cu cei trei copii ai mei, arătând precum top modelele de la televizor. Când trec pe lângă fiecare bărbat, acesta se uită la mine şi mă doreşte, gândindu-se cât de bine mă menţin după ce am făcut trei copii.

...fantasma mea se petrece întotdeauna pe o plajă pustie. Fac o plimbare seara şi mă întâlnesc cu cel pe care-l iubesc. Am avut această fantasmă din adolescenţă. Desigur, acesta se mai schimbă din când în când...

...deşi am peste şaizeci de ani, sunt o romantică incurabilă şi am o căsnicie foarte fericită. Trebuie să recunosc că, adesea, mă uit la un bărbat atrăgător, când mă aflu la vreun eveniment social sau în timp ce aştept autobuzul şi mă întreb ce fel de partener ar fi pentru un weekend şi atât. Bănuiesc că nu toţi bărbaţii cu aspect viril sunt amanţi foarte buni! Este o fantasmă excitantă, şi sunt recunoscătoare pentru faptul că nimeni nu-mi poate citi gândurile, şi mai ales dragul meu soţ...

...sunt înaltă, elegantă şi inteligentă. Iau parte de fiecare dată la un bal mascat unde fac dragoste cu fiecare bărbat pe care-l doresc. Nu-mi dau niciodată masca jos. Bineînţeles,

în realitate sunt scundă, slabă, nu foarte inteligentă şi de vârstă mijlocie. Dar am o căsnicie fericită...

...ca să-mi omor plictiseala zilnică, îmi las mintea să rătăcească prin junglă. Tarzan mă ține prizonieră în casa lui din copac. Este sălbatic, pasional, face dragoste ca un om primitiv, aşa cum este. Dar cât de mult îmi place fiecare moment brutal, intens, atât de diferit de delicatețea civilizată. Am pierdut numărul dăților când Tarzan m-a forțat să mă abandonez plăcerilor sale sexuale animalice, dar numărul continuă să crească.

„Sunt a şaptea soție a lui Henry Tudor,
În fiecare noapte vine la mine în budoar.
Ziua sunt regina Vechii Anglii,
Dar noaptea spectacolul se schimbă.
E iubire, e pasiune şi e dorință.
Iar sâmbăta o orgie e obligatorie.
Ştiu că nu o să mă duc în Turn,
Pentru că prin sexul meu am o putere mare.
Din toate soțiile lui de la unu la şapte
Numai eu îl duc într-al şaptelea cer."

...sunt divorțată şi trăiesc singură, dar nu sunt singură niciodată, chiar dacă nu ies în oraş prea mult. Iubita mea „imaginară" este permanent cu mine, zi şi noapte, şi o socotesc foarte excitantă. Este o femeie cu un aspect „masculin", îmbrăcată în haine bărbăteşti. Este foarte dulce şi mă scoate în oraş în fiecare sâmbătă şi duminică seara. Lucrează la serviciul de ambulanță, ca şofer. În pat este foarte blândă, înțelegătoare şi o amantă minunată – mult mai bună decât un bărbat. Nu aş înlocui-o niciodată cu un bărbat. De fiecare dată când facem sex, este mai excitant ca înainte şi reuşim să facem dragoste des (cam de douăsprezece ori pe noapte – când sunt înfierbântată). Fiecare act e scurt, rapid, dar satisfăcător. Desigur, este doar o fantasmă sau un vis cu ochii deschişi, dar femeia

există; însă nu în viața mea (e al naibii de norocos cel care o are). Am văzut-o doar în trecere. Visez la ea de aproape şase ani...

...centipedul sau crevetele acesta uriaş sau o combinație între cele două specii se târăşte spre mine, cu capul înainte, picioarele mele fiind larg desfăcute ca să-l primească. În timp ce se târăşte, miile lui de picioare păroase se desprind şi cad pe cearşafurile din jurul meu. Mă gâdilă şi mă excită în timp ce se ondulează şi se şerpuieşte dintr-o parte în alta, pătrunzând din ce în ce mai adânc şi se bălăceşte în nectarul meu, pe care îl înghite, căpătând astfel puteri proaspete. Urcă întruna mai departe. Durează ore în şir, pentru că are mii de metri lungime, dar îmi place fiecare centimetru din el.

În dimineața următoare, extenuată, dar fericită, încep ritualul de a aduna cu grijă miile de picioare păroase portocalii din jurul meu pe care le pun apoi într-un coş împletit şi le duc la bucătărie. Acolo, le pun într-o oală albastră de ceramică şi adaug zahăr, coajă de portocală, nucşoară, coji de banană tocate şi un pic de tocătură dacă am (opțional). Las la răcit parțial şi torn materia portocalie în forme de penis (pot fi cumpărate de la cel mai apropiat sex shop), după care le las să se răcească complet şi să se întărească. Ulterior le sug ori de câte ori doresc, dar de obicei le dăruiesc prietenelor, deoarece forma de penis în sine e mult mai satisfăcătoare şi nu vreau să o împart cu nimeni. Ați fi surprinsă cât de multe prietene trec pe la mine ca să le dau sugiucuri.

După cum vă puteți da seama, acestea nu sunt nişte lucruri la care mă gândesc în timp ce fac sex. Nu sunt nici fantasme pe care le am când mă masturbez, ci doar vise cu ochii deschişi pe care le am ziua, după ce fac baie, când stau întinsă timp de o oră, o oră şi ceva, pe jumătate

adormită, pe jumătate trează, aşteptând să vină timpul să mă îmbrac şi să ies în oraş...

...o dată la trei sau patru luni, soţul meu îmi tunde tot părul pubian. Foloseşte mai întâi foarfeca şi apoi un mic aparat de ras electric pentru femei. Îmi place de fiecare dată ca el să fie gol când îndeplineşte această sarcină. Pe tot parcursul operaţiunii îi ţin penisul în mână şi, cu mişcări delicate, mă asigur că îşi menţine erecţia. Când ştiu că aproape a terminat, simt în minte cum creşte dorinţa ca penisul lui să se transforme în ghidonul unei motociclete şi ca zgomotul aparatului de ras să devină mai puternic. Aceasta mă excită atât de mult, încât aproape ajung la orgasm, aşa că apăs şi mai tare ghidonul ca să cresc zgomotul motocicletei, iar soţul meu să nu fie copleşit de strigătele mele de pasiune...

...când facem duş împreună, ne-o tragem din când în când stând faţă în faţă. Îmi place să mă las pe spate şi să mă uit cum îşi introduce doar vârful penisului în mine. Apoi, în timp ce apa şiroieşte între trupurile noastre, îmi imaginez că simt o cantitate enormă din sperma lui cum se scurge din duş pe stomacul şi pe zona mea pubiană. Aceasta îmi accentuează atât de mult senzaţiile, încât simt că pompează litri întregi de spermă în mine şi am de fiecare dată un orgasm prelungit, uneori fără ca trupurile noastre să se mişte. Am această fantasmă doar atunci când capul penisului intră în mine. Trebuie să pot să mă uit în jos şi văd o parte a penisului său între trupurile noastre... dacă e prea adânc intrat şi nu-l pot vedea, nu pot să am această fantasmă...

...fac sex simultan cu doi bărbaţi care mi-o ling în acelaşi timp. Sau când fac sex cu televizorul pornit am fantasma că cei de la televizor mă privesc. Sau mă masturbez în faţa unei mulţimi de oameni şi-i excit pe toţi. Sau îmi imaginez că-mi las mâna peste umflătura din pantalonii unui bărbat într-un

autobuz aglomerat şi îl masturbez. Sau sunt violată de un necunoscut puternic, frumos, cu un limbaj vulgar: „Mi-am băgat pula în pizda ta şi e încinsă.”, „Vreau să te umplu de spermă pe tot corpul, peste ochi, pe fund etc.”, plus „Fute-mă!” din plin.

Cuvânt de încheiere

„*În apărarea lui Nancy Friday*” de Martin Shepard, medic psihiatru, autor al volumelor „*Jocurile jucate de analişti*” şi „*Mintea unui psihiatru*”

I

Adesea când condamnăm, când criticăm, când facem glume pe seama trăsăturilor psihice ale altora sau le denigrăm, refuzăm să acceptăm aceleaşi trăsături în noi înşine: „Nu suport faptul că ea e atât de dependentă” înseamnă adesea: „Mi-e ruşine de propriile mele sentimente de dependență.” „Cred că vulgaritatea lui e cumplită” se poate traduce prin: „Nu o să accept momentele mele de vulgaritate.” În acelaşi mod, „Cred că fantasmele ei sunt produsul unei minți bolnave” înseamnă „Nu aş permite niciodată ca asemenea gânduri să-mi pătrundă în minte – pentru că, dacă aş face-o, aş fi ori bolnavă, ori dezgustătoare.”

Pe de altă parte, satisfacția cea mai profundă apare în momentele când ne acceptăm pe noi înşine în totalitate. În aceste momente, ne respectăm acțiunile, sentimentele, trupurile, gândurile. Incapacitatea de a accepta oricare din aceste aspecte ca fiind ale noastre este sinonimă cu alienarea sinelui.

Una dintre cele mai înalte stări ale conştiinţei care pot fi atinse e cea de observator imparţial. Într-o asemenea stare, eliberat de distorsiunile nevoilor şi judecăţilor de valoare („Dacă un hoţ de buzunare vede un Om Sfânt, îi vede numai buzunarele."[28]), observatorul începe să vadă CEEA CE ESTE, atât în lumea din jurul său, cât şi din adâncul său. Gurdjieff, filosoful mistic rus, a încercat să învețe oamenii să dezvolte „Martorul" ascuns în fiinţa lor. „Martorul" se poate detaşa şi poate observa, în mod imparţial, atât evenimentele interioare, cât şi cele exterioare. Maeştrii zen şi yoghinii încearcă să-i învețe şi pe discipolii lor o asemenea acceptare. Toți aceşti gânditori apreciază faptul că nu noi gândim gândurile, ci mai degrabă gândurile noastre gândesc prin noi. Recunosc că suntem la fel de puțin responsabili pentru gândire, ca şi pentru digestie, respirație, pentru viața însăşi. Puteți purta un anumit grad de responsabilitate pentru ceea ce faceți cu gândurile voastre, dar cu siguranță nu sunteți responsabili pentru că le aveți.

„Fantasmele erotice ale femeilor" este o compilație de date necenzurate cu privire la cele mai tainice gânduri erotice ale femeilor. Acesta e un lucru care nu s-a mai făcut până acum. Ca psihiatru care a ascultat asemenea fantasme şi înainte, consider că ele sunt prezentate într-o manieră onestă. Este de asemenea o carte utilă, deoarece poate ajuta alte femei să-şi recunoască şi să-şi accepte fantasmele erotice şi pe ele însele. Şi totuşi, sunt sigur că mulți oameni din societatea noastră vor ataca această lucrare. Vor face asta prin încercarea de a o ignora, de a o condamna, de a râde de ea, de a-i nega valoarea intelectuală sau de a o psihanaliza. Prin asemenea critici, alienarea lor şi a altora nu vor face decât să sporească.

---

[28] Hari Dass Baba.

Atacurile împotriva „Fantasmelor erotice ale femeilor” vor veni din trei direcții. Acuzația cea mai simplă va fi că femeile cu care doamna Friday a discutat sunt nişte femei chinuite sau anormale şi că ele nu reprezintă femeia obişnuită. Cel de-al doilea şi mai sofisticat atac va fi abordarea intelectuală/psihanalitică, aceasta încercând să demonstreze de ce anumite fantasme nu sunt „sănătoase”. În ultimul rând va fi atacul pus în practică de forțele anti-Eros – cei care socotesc o discuție atât de deschisă precum cea din această lucrare fie pornografie, fie perversitate. Toate aceste linii de atac şi eşecul unor asemenea acuzații sunt teme pe care aş dori să le explorez mai detaliat.

1. FEMEILE CU CARE AUTOAREA A DISCUTAT NU SUNT REPREZENTATIVE[29]

S-ar putea susține că interlocutoarele doamnei Friday nu sunt reprezentative pentru femeia obişnuită; că cele care sunt dispuse să vorbească despre fantasmele lor erotice sunt prin natura lor exhibiționiste sau preocupate de sexualitate; că numai fantasmele cele mai „senzaționale” au ajuns să facă parte din această carte; că studiul lasă deoparte femeile care nu au fantasme şi, prin urmare, oferă o imagine incorectă a reveriilor femeilor.

Există două probleme principale ale acestei acuzații. Prima se referă la imposibilitatea de a obține un sondaj reprezentativ în orice studiu şi despre orice. Chiar există o axiomă în fizică – principiul incertitudinii al lui Heisenberg – care recunoaşte că însuşi actul de măsurare distorsionează

[29] Cele peste patru sute de biografii şi descrieri de femei par destul de „obişnuite”. Nu predomină nici un grup social sau economic. Doamna Friday a obținut nişte mostre echilibrate, cu excepția faptului că subiecții ei recunosc că au fantasme erotice.

modul în care se face observarea. Şi ceea ce este valabil pentru particulele atomice este încă şi mai valabil pentru măsurătorile din domeniul evenimentelor umane.

Freud, de exemplu, a scris cărți despre dezvoltarea psihicului. Dar cazurile prezentate nu se bazau pe „oameni obişnuiți", ci pe pacienții pe care îi trata. Sunt prezentate studii cu privire la problemele maritale – şi totuşi, asemenea studii, prin natura lor, omit mariajele care nu au astfel de probleme. Cu toate acestea, observațiile din asemenea lucrări au o anumită relevanță pentru noi toți. Date fiind culturile heterogene din Marea Britanie şi America – negri/albi, bogați/săraci, educați/needucați, urban/rural, creştini/evrei, tineri/bătrâni – numai un program de calculator uriaş ar putea îndrăzni să înceapă să susțină că „înfățişează exemple reprezentative". Şi chiar şi atunci, se pune problema lipsei obiectivității persoanelor care au programat calculatorul.

Cea de-a doua slăbiciune a acuzației că „femeia obişnuită" nu se va regăsi în această carte este că nu există o asemenea femeie. „Femeia obişnuită" este ceva abstract, o ficțiune statistică, nu o realitate. Are 2, 3 copii, are 11,6 ani de educație, s-a măritat la vârsta de douăzeci şi unu de ani, trei luni şi două zile, are acum treizeci şi doi de ani, face sex de 2,7 ori pe săptămână şi va deceda la vârsta de şaizeci şi şapte de ani.

Prin urmare, acuzațiile că persoanele care au contribuit la cartea lui Nancy Friday nu reprezintă media sunt false. Ar trebui să ne întrebăm în schimb: „Poate o femeie obişnuită să găsească fantasme în această carte, apropiate de ale ei?" Şi în acest caz, cred eu, răspunsul trebuie să fie afirmativ. În rolurile mele de terapeut/soț/ființă socială/iubit, am auzit relatări similare făcute de persoane „obişnuite". Doctorul Seymour Fisher, autorul „Orgasmului feminin", o carte bazată pe un studiu mai ştiințific decât cel al doamnei

Friday, a descoperit aceleaşi teme predominante în fantasmele pe care i le-au relatat respondenţii săi. Ba mai mult de atât, el a descoperit că nu există nici o corelaţie între o anumită fantasmă şi stilul de viaţă, educaţie, sexualitate, boală, sănătate sau orice altă funcţie existenţială a respondenţilor săi.

2. NU E S**ĂNĂ**TOS

În ciuda valorii sale eliberatoare, gândirea psihanalitică este de asemenea utilizată (incorect, după părerea mea) în serviciul limitării şi/sau negării unui erotism sănătos. Sunt sigur că unele critici negative ale acestei cărţi vor veni şi din această direcţie.

Şi totuşi, cum ar putea fi altfel? Deoarece Freud, ca toţi marii reformatori ai gândirii, a predat cel mai bine celorlalţi ceea ce el trebuia să înveţe singur. Esenţa mesajului său a fost că nevoile noastre sexuale sunt motivatorii noştri primari şi că aşa ar trebui să fie. Ne-a învăţat că apetitul sexual şi curiozitatea sunt bune. De fapt, toată munca lui de o viaţă s-a învârtit în jurul propriei curiozităţi sexuale pe care şi-a satisfăcut-o.

Însă atâta timp cât un mesaj continuă să fie predicat, cu siguranţă că predicatorul nu îl stăpâneşte încă. Şi aşa a fost în cazul lui Freud. A dovedit o răbdare remarcabilă (inhibiţie?) în pierderea propriei virginităţi (după ce s-a căsătorit la vârsta de treizeci de ani) şi, din câte au aflat biografii săi, şi-a întrerupt activitatea sexuală aproximativ zece ani mai târziu.

Atitudinea ambivalentă a lui Freud cu privire la propria sexualitate s-a reflectat natural atât în viaţa lui personală, cât şi în teoriile sale şi ale discipolilor săi. A adus un omagiu forţei imense, motivatoare a dorinţei şi totuşi, în aparenţă, şi-a limitat-o pe a sa. A predicat că apetitul sexual (sinele) era natural şi totuşi a contribuit la întărirea barierei (eul)

dintre dorință şi satisfacerea ei. Deoarece s-a opus abandonului de sine în fața impulsurilor plăcerii („punere în act", după cum a numit-o el) şi a preferat, în schimb, să analizeze aceste forțe. De ce să te aştepți la mai mult? Pentru un intelectual vienez cu o mamă seducătoare, jocurile mentale pot fi mai incitante şi mai puțin generatoare de anxietate decât plăcerile iraționale ale trupului.

Povestea nu e diferită în rândul celor care i-au urmat. Puțini analişti trăiesc ceea ce predau. Câți psihiatri sexy şi deschişi ați văzut în ultima vreme? Cât de mulți analişti freudieni ar îndrăzni măcar să îmbrățişeze cald un pacient? Cum poate cineva să susțină că Erosul este bun dacă îi e teamă să fie o ființă erotică?

Însă argumentele analitice (aduse de oameni sofisticați, precum şi de profesionişti) vor fi utilizate pentru a nega şi invalida multe din fantasmele prezentate în această carte. Ni se va spune că este nesănătos să ai fantasme erotice. Sau că acestea reprezintă un înlocuitor al realității; că, dacă există „satisfacție reală", nu e „nevoie" de fantasme.

Şi totuşi termenul de psihanaliză nu înseamnă nimic altceva decât analiza materialului psihologic, aşa cum se prezintă el în vorbă sau faptă. Putem psihanaliza la fel de bine aceste remarci analitice critice.

Ar trebui să punem întrebarea: Cine sunt aceşti arbitri care stabilesc ceea ce constituie o „satisfacție reală" sau „una sănătoasă"? Plăcerile analistului sunt singurele „sănătoase"? Dacă el nu are fantasme şi voi aveți, aceasta înseamnă că el e sănătos şi voi bolnave? Aş prefera să spun pur şi simplu că sunteți diferiți. „Satisfacția reală" pentru o persoană nu reprezintă neapărat „satisfacția reală" a altei persoane. E nevoie de aroganță şi îngâmfare extremă pentru a determina care ar trebui să fie „plăcerea adevărată" sau „plăcerea corectă" pentru ceilalți.

Cum poate cineva să susțină că fantasma e un înlocuitor al realității? O fantasmă nu e la fel de reală ca orice altceva? Este la fel de reală ca şi gândurile şi cuvintele pe care le foloseşte cel care critică fantasmele erotice. Şi dacă el vă spune că datorită satisfacțiilor sale „reale" sau „sănătoase" el nu are nevoie de fantasme erotice, cine să determine dacă inhibițiile sale îl împiedică să adauge plăcerea fantasmei la plăcerile sale actuale sau dacă plăcerile voastre „inferioare" vă determină să aveți fantasme erotice?

Aceasta e o întrebare la care nu pot să răspundă oamenii şi care rămâne, în mod necesar, fără răspuns. Motivul pentru care am pus întrebarea a fost pentru a sublinia arbitrarul şi lipsa de obiectivitate a criticilor mai intelectuali.

Remarcile analitice mai tradiționale cu siguranță că se învârtesc în jurul temei supunerii care este prezentă în foarte multe din fantasmele redate în această carte. Ni se va spune că acestea sunt exemple de „masochism" – termen care ne duce cu gândul la boli psihice sau perversiune. Cum să răspundem la această acuzație? Femeia care îşi imaginează că e dominată, legată sau forțată să se supună dă semne de tulburare mintală? „Înseamnă cu adevărat" (orice ar presupune asta) că ea doreşte durere şi plăcere? Sau că are nevoie de durere ca să simtă plăcere?

Într-un articol din publicația „Medical Aspects of Human Sexuality"[30], doctorul Andrew Barclay, un psiholog din California, raportează o temă similară fantasmelor erotice aşa-zis masochiste în rândul femeilor de genul „sunt exploatată în timpul sexului". Dar Barclay are o interpretare mai puțin tipică a acestui fenomen. El sugerează că asemenea fantasme servesc scopului de a asigura femeia că este mai degrabă pasivă decât agresivă pe plan sexual –

[30] „Aspecte medicale ale sexualității umane". (*N.t.*)

conformându-se prin aceasta stereotipului nostru sexual cultural.

Aş putea sugera o altă interpretare a temei supunerii. Multe femei, în copilărie, au fost puternic condiționate să refuze sexul. Au fost învățate că actul este exploatant, pervers, indecent. Pentru ele, abandonarea din proprie voință unui asemenea contact fizic pasional nu este acceptabilă. Dar dacă altcineva, prin forță, îşi asumă responsabilitatea totală a sexului, obligându-le să îl practice, pot să se relaxeze şi să se bucure de el.

Nici interpretarea „non-patologică" a acestui element de supunere a lui Barclay, nici a mea nu sunt mai corecte decât interpretarea tradițională psihanalitică, orientată patologic. Dar eu susțin că sunt la fel de plauzibile. În plus, este important să nu uităm că psihanaliştii, prin vocația lor, sunt antrenați să caute peste tot patologicul. Pentru a-l parafraza pe Hari Dass Baba: „Dacă un psihanalist s-ar întâlni cu un Om Sfânt, el ar vedea numai complexul lui Oedip la acesta."

Acelaşi raționament se aplică şi celeilalte fețe a monedei în cazul supunerii – cea a dominatorului. O fantasmă legată de dominare înseamnă că autoarea fantasmei are ceva cu bărbații? Că vrea să-i umilească, supună, controleze sau tortureze? Este un semn de ostilitate nesoluționată?

Nu ar putea fi la fel de logică o încercare de a proba mental stereotipurile masculine culturale exagerate? Sau o declarație a propriei ei dorințe sexuale pasionale („Sunt atât de excitată, încât trebuie să-l capturez şi să-l țin cu de-a sila pe masculul meu speriat, ezitant."), sau un mod de a-şi afirma responsabilitatea pentru inițierea actului sexual („Eu l-am obligat")?

Un critic al cărții, orientat spre analiză, ar avea o zi plină în încercarea de a „dovedi" anormalitatea în cazul lui Stephanie (capitolul patru, „Imaginile şi lectura"), cu

preocupările ei pentru pedepse sexuale tribale, torturi naziste şi mutilări de organe sexuale. Şi această anormalitate poate că există. Dar, dacă acest critic acceptă realitatea fantasmei lui Stephanie, poate el omite sau nega realitatea declarației sale că „deşi e posibil ca în adâncul meu să fiu o sadică perversă, aceasta nu pare să transpară în viața mea cotidiană; de fapt, sunt o persoană blândă, aşa că pot să vad de asta, simțindu-mă sigură că, de fapt, mi-am disciplinat această latură a ființei mele”?

Prin urmare, ne confruntăm iar cu aceste întrebări fără răspuns. Este o femeie blândă, care are fantasme sadice, tulburată mintal? Oare nu e o dovadă a înțelepciunii naturii care îi permite să controleze şi să elimine sentimentele negative în vise şi fantasme, în loc să facă aceasta în relațiile ei cu alte persoane? Ar fi mai „sănătoasă” dacă ar fi mai rea în realitate şi ar avea fantasme mai puțin violente?

Susțin că se face un mare deserviciu oamenilor prin criticile analitice aduse acestor fantasme erotice. Interzicând anumite fantasme, negarea de sine este reiterată. (Fantasmele voastre sunt la fel de mult o parte din voi ca orice altă latură a voastră.) Acesta este direct opusul scopului terapeutic. Ce e în neregulă cu gândurile care îmbogățesc viața sexuală a omului? Adevărata masochistă este cea care evită să aibă „gânduri masochiste” după ce descoperă, accidental sau intenționat, că asemenea gânduri o excită.

Există factori suplimentari care trebuie luați în calcul în evaluarea criticilor orientate analitic aduse acestor fantasme. Unul se referă la faptul că teoria psihanalitică a fost, în principal, formulată de bărbați. Freud, Sullivan, Adler, Jung, Reich... au devenit arbitrii şi interpreții a ceea ce ar trebui să fie un răspuns sexual „normal” în cazul unei femei. Şi totuşi, nefiind femeie, cum ar putea ei să cunoască la nivel celular despre ce vorbesc? Este foarte probabil ca

aceşti bărbaţi să aprecieze la fel de puţin ce ar îndrăzni să gândească o femeie „normală” ca şi iubitul şi fostul editor pe care i-a menţionat Nancy Friday în capitolul ei introductiv.

O altă dificultate în interpretarea analitică a acestor fantasme este că actul analizei în sine – de etichetare („sadică, masochistă, castratoare, oedipiană, autodistructivă, exhibiţionistă”) – creează o conştiinţă de sine opusă misticii sexuale. Unul dintre efectele sexului este transcendenţa de sine care poate fi obţinută prin pierderea „sinelui” printr-un act de cuprindere. Să fii conştient de propria persoană (conştiinţa de sine) şi să transcenzi sinele este imposibil. Păcat de impasul în care se află atât de mulţi oameni care caută libertatea sexuală, atunci când sunt examinaţi de psihanaliştii lor, atât de suspicioşi cu privire la impulsurile erotice ale pacienţilor lor.

Singurul proces de „etichetare” care m-a impresionat în ultimii ani a venit de la o femeie pe care am cunoscut-o şi care abia de curând a început să se bucure de viaţa ei. Dureros de conştientă de sine în timpul primilor treizeci şi opt de ani, s-a trezit într-o zi hotărâtă să nu se mai critice singură. A decis în schimb să eticheteze tot ce face ca fiind „bun”. De atunci face exact ceea ce vrea şi se bucură de fiecare clipă. Femeile cu o conştiinţă de sine puternică au mai mult de învăţat de la procesul de etichetare al acestei femei decât de la mulţi dintre psihanaliştii care i-au urmat lui Sigmund Freud.

Cea mai mare slăbiciune în evaluările analitice ale acestor fantasme însă este că asemenea disecţii intelectuale reprezintă o abordare raţională a ceea ce constituie în esenţă un proces irațional. Deoarece fantasmele, ca şi visele, provin din zona crepusculară a experienţelor vechi, a aşteptărilor viitoare, a condiţionărilor sociale, a afacerilor neterminate şi a proceselor biologice şi biochimice complexe. Separarea acestor elemente este posibilă dacă recunoaştem

că facem aceste evaluări ca pe o provocare intelectuală – tot aşa cum cineva poate să găsească satisfacţie în rezolvarea de cuvinte încrucişate. Dar a sugera că asemenea evaluări oferă „adevărul” este fie o minciună, fie o prostie.

3. „FANTASMELE EROTICE ALE FEMEILOR” NU ESTE NIMIC ALTCEVA DECÂT PORNOGRAFIE PUŢIN CAMUFLATĂ

Paul Krassner, în ziarul său de satiră „The Realist”[31], a scris odată despre un caz de pornografie care se discuta în faţa Curţii supreme de justiţie. Dacă membrii juriului aveau erecţie în timpul lecturării materialului, acesta era declarat pornografic. Inevitabil, o chestiune foarte delicată. Curtea supremă trebuia apoi să decidă dacă vaselina era pornografică sau nu.

Exagerarea lui Krassner a fost amuzantă. Dar realitatea situaţiei este evidentă. Societatea consideră adesea că ceea ce te excită e greşit. Doar dacă nu există o „funcţie socială salvatoare”, asemenea stimuli erotici sunt socotiţi a fi o ameninţare pentru moralitate sau pentru materia societăţii noastre.

Scriind aceasta, ajung într-un impas. Cred că „Fantasmele erotice ale femeilor” are un rol util prin faptul că această comunicare deschisă în privinţa fantasmelor erotice le poate permite multor cititoare să accepte, fără ruşine, vinovăţie sau anxietate, diverse fantasme personale. Şi totuşi, chiar dacă nu se întâmplă astfel – chiar dacă fiecare persoană care achiziţionează această carte o face exclusiv pentru a se excita sexual – aş spune de asemenea: „Foarte bine.”

---

[31] „Realistul”. (*N.t.*)

E ceva greşit în legătură cu reacţiile erotice sănătoase? De ce fiecare ar trebui să-şi justifice dorinţa de a se „excita”? Atâta vreme cât credeţi în dreptul de a vă excita cu ajutorul fantasmelor voastre, nu aveţi, de asemenea, dreptul de a vă excita cu ajutorul fantasmelor altora? Este excitarea ceva rău care necesită o „funcţie socială salvatoare” pentru a fi justificată? Se comite aici, după părerea mea, un rău moral mai grav, nu de către autorii sau editorii de materiale „erotice”, ci de către acei cenzori şi critici care încearcă să impună valorile lor altora.

Bernardo Bertolucci, în apărarea filmului „*Ultimul tango la Paris*”, acuzat de pornografie, a spus bine când a spus: „Pornografia nu este în mâinile copilului care-şi descoperă sexualitatea prin masturbare, ci în mâinile adultului care îl pălmuieşte pentru aceasta.”

Solicitarea acestui aspect „salvator” al materialelor cu conţinut sexual îi pune într-o postură defensivă pe cei care vor doar să se bucure de plăceri erotice. Deoarece atunci trebuie să justificăm ceea ce ar trebui să fie dreptul nostru din naştere. Ni se spune că absenţa cenzurării materialelor erotice ar conduce la degradare socială şi culturală. Dar în acest caz, de ce atât de mulţi membri ai aristocraţiei noastre culturale pot să răspundă, şi o şi fac, la materialele erotice necenzurate?

Nebunia din prezent legată de filmul „*Deep Throat*”, care constă într-o intrigă slăbuţă care justifică nesfârşite scene de felaţie, dovedeşte nu numai absurditatea criticilor noştri antierotici, dar şi condiţiile absurde pe care cei cărora le place filmul trebuie să le îndure. „*Deep Throat*” este un film acceptat şi astfel a fost comentat de critici serioşi. Doctori, avocaţi, membri ai administraţiei primarului Lindsay, oameni de vază şi oameni de afaceri se duc de luni de zile la filmul acesta. Şi totuşi rămân în continuare membri productivi ai societăţii. Şi cum justifică ei faptul că se duc să

vizioneze „*Deep Throat*”? Pretinzând că filmul redă un aspect social serios – că reprezintă un comentariu cu privire la moralitatea actuală ori la slăbiciunile noastre sexuale sau că fac haz de acestea? Criticii serioşi de film s-au dus la tribunal ca să demonstreze acest lucru. Nimeni nu pare dispus să fie citat spunând direct cel mai simplu adevăr: „M-am dus la film ca să mă excit.”

Prin comentariul lui Nancy Friday se transmite mesajul paşnic de a accepta aceste fantasme drept ceea ce sunt – vise poetice/erotice cu ochii deschişi care produc plăcere creatorului lor. Ca regulă de sănătate mintală, asemenea mesaje au extrem de mult sens.

De asemenea, Nancy Friday atribuie fantasmelor erotice funcţiile de preludiu, excitare, reducere a anxietăţii – conducând prin urmare la creşterea stimulării erotice. Fantasma erotică poate fi de asemenea utilizată, după cum subliniază ea, ca repetiţie – o situaţie experimentată în imaginaţie înainte de a fi trăită în realitate. Este, de asemenea, adevărat că fantasma poate fi folosită drept compensaţie pentru o existenţă nefericită sau ca mijloc de evadare – un mod de a amâna sau de a evita materializarea unor acţiuni mai ferme în lumea din afară. Monica (în capitolul trei, „Camera transformării”) este un asemenea caz. Descrisă ca o fată de nouăsprezece ani scundă, cu un aspect neîngrijit, plinuţă, care a cochetat cu ideea de sinucidere, Monica preferă să se imagineze ca fiind frumoasa ei soră în loc să încerce să se înfrumuseţeze.

Şi totuşi, chiar şi în acest caz, putem spune: „De ce nu?” În fond, ce alternative rămân? Nu poţi face să dispară fantasmele altcuiva oricum. Şi chiar dacă ai putea, asta ar determina-o pe Monica să încerce să devină mai atrăgătoare? Sau faptul că i s-a răpit preţioasa sa fantasmă o va face să devină şi mai deprimată şi mai neîngrijită? Mai

degrabă decât să o conving să renunțe la fantasmele ei, aş prefera să o văd încercând să le transforme în realitate.

//

Există unele tipuri de fantasme pe care le-am aflat de la alte persoane, dar care nu şi-au găsit locul în această carte. Nu e o critică adusă cărții, pentru că ea nu susține a fi o enciclopedie a fantasmelor erotice ale femeilor, ci mai degrabă o încercare de a arăta bogăția şi diversitatea acestora. O fantasmă comună, care nu apare aici, e cea în care autoarea se imaginează ca parte a unei maşinării, ca un animal, ca având trup de bărbat, ca o creatură dintr-o altă lume, ca o insectă, ca Dumnezeu, ca parte din Buddha sau ca o petală de lotus.

Multe fantasme de acest tip se produc sub influența substanțelor psihedelice (marijuana, haşiş, mescalină, psilocibin) şi sunt însoțite de o plăcere sexuală deosebită. Aceste fantasme sunt atât de „reale", încât persoana se întrupează în ele – nu mai e suficient de conştientă de „sine" ca să realizeze că e vorba de o fantasmă decât după orgasm, care e adesea exploziv şi se pare că e resimțit în fiecare celulă din corp.

///

Deşi sunt ferm convins că autoarea fantasmei ar trebui să-şi îngăduie să accepte, să se bucure de reveria ei şi să i se abandoneze complet, sunt de părere că e util să menționez ceva şi pentru ca cele care nu au fantasme să nu se simtă nelalocul lor pentru că nu au asemenea reverii. Nimeni nu ar trebui să se simtă presat să aibă fantasme, tot aşa cum nu ar trebui să fie încurajat să le evite.

Este, de exemplu, foarte posibil şi „normal” să nu ai nici o fantasmă atunci când faci dragoste. Există stări în care un bărbat sau o femeie să se piardă complet în senzaţiile corporale, încât nu numai că visele cu ochii deschişi sunt absente, dar asemenea persoane nu vă pot spune nici unde se află sau cine sunt în acel moment. Nu vreau să spun că asemenea experienţe sexuale sunt mai bune sau mai puţin bune – doar că sunt diferite.

În fine, sunt convins că interesul nostru faţă de chestiunile sexuale – fie din postura de critici, fie din cea de susţinători – are legătură cu ceva mult mai primar şi mai complex decât să stabilim dacă stimulii sunt „decent erotici”, „pornografici”, „perverşi”, „ştiinţifici” ş.a.m.d. Orice ne-ar atrage, noi îl privim, explorăm, gândim permanent. Acestea sunt constantele.

Iar aceste trei constante au de-a face, după părerea mea, cu întrebările nesfârşite, fără răspuns şi, prin urmare, veşnic enigmatice cu privire la creaţie şi transcenderea sinelui. Cum poate acea mişcare şi frecare a unei mici părţi a trupului să facă oamenii pentru o clipă să uite de sine, să producă *le petit mort* (mica moarte) – expresia folosită de francezi pentru orgasm?

Dacă suntem intrigaţi de organele sexuale ale lumii, ce ar putea fi mai natural de atât? Cu toţii am fost produşi de un penis care a ejaculat, am crescut în pântec, am trecut prin vagin, am ieşit printre labii, am fost hrăniţi la sân şi probabil vom relua acest proces când vom îndeplini noi înşine ritualul procreării. Faptul că misterele vieţii, ale morţii (transcenderea sinelui) şi plăcerea intensă sunt atât de strâns legate de organele noastre sexuale este ceea ce, după părerea mea, transformă aceste organe sexuale în obiectul curiozităţii noastre perpetue.

„Fantasmele erotice ale femeilor” permite ca un aspect important al acestei curiozități naturale să iasă dintr-un dulap încuiat. „Secretul” mai mare însă rămâne.

Invitație către cititori:

Studiul meu cu privire la fantasmele erotice ale femeilor şi bărbaților continuă. Dacă doriți să contribuiți la următoarea mea carte, vă rog să includeți, pe lângă fantasma voastră, orice gânduri pe care le aveți despre cum viața voastră reală v-a influențat imaginația erotică.

Îmi puteți scrie la adresa de mai jos. Oferiți cât mai multe detalii, menționând inclusiv vârsta, starea civilă, istoria de familie, plus orice alt element de istorie sexuală autobiografică.

Ca întotdeauna, anonimatul vă este garantat.

Nancy Friday
P.O. Box 1371
Key West, FL 33041

Nu uitați să vizitați website-ul meu:

http.//www.nancyfriday.com

Publicată pentru prima dată în timpul revoluției sexuale, în anii ’70, această carte-manifest a îndrăznit să vorbească despre cele mai tabuizate fantasme feminine, transformând psihologia eroticii feminine dintr-un domeniu pornografic într-un domeniu de interes «la modă». Cartea a cunoscut peste 25 de ediții, versiunea actuală fiind actualizată cu o nouă introducere şi luând în discuție noi fantasme.

Fantasmele erotice ale femeilor a stârnit la apariție o furtună de entuziasm şi scandal. Femeile care citeau cartea

rămâneau şocate să regăsească în aceste pagini conţinutul secret al propriilor fantezii. Plină de scene vizuale extrem de intense, cu un limbaj deschis, ce sfidează orice limită, *Fantasmele erotice ale femeilor* anulează rigori şi tabuuri, fiind considerată un studiu clasic al sexualităţii feminine. Astăzi, milioane de femei se regăsesc ideologic în bestsellerul semnat de Nancy Friday, o carte de referinţă a literaturii feministe – o forţă eliberatoare care adaugă o nouă dimensiune fanteziilor şi vieţii sexuale ale femeilor.

«Ca să poată accepta ideea lui Nancy Friday – feminismul presupune eliberarea sexuală – femeile din România trebuie să-şi asume fără resentimente dimensiunea pasivă, receptivă.»

Vasile Dem. Zamfirescu

De acelaşi autor, în limba română a apărut cartea: *Fantasmele erotice ale bărbaţilor.*

Fantasmele erotice ale femeilor a stârnit la apariție o furtună de entuziasm și scandal. Femeile care citeau cartea rămâneau șocate să regăsească în aceste pagini conținutul secret al propriilor fantezii. Plină de scene vizuale extrem de intense, cu un limbaj deschis, ce sfidează orice limită, *Fantasmele erotice ale femeilor* anulează rigori și tabuuri, fiind considerată un studiu clasic al sexualității feminine. Astăzi, milioane de femei se regăsesc ideologic în bestsellerul semnat de Nancy Friday, o carte de referință a literaturii feministe – o forță eliberatoare care adaugă o nouă dimensiune fanteziilor și vieții sexuale ale femeilor.

«Ca să poată accepta ideea lui Nancy Friday – feminismul presupune eliberarea sexuală – femeile din România trebuie să-și asume fără resentimente dimensiunea pasivă, receptivă.»

Vasile Dem. Zamfirescu

De același autor, în limba română a apărut cartea:
Fantasmele erotice ale bărbaților.

virtual-project.eu

ISBN 978-973-707-217-7
www.edituratrei.ro